חזן מְדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי אֶל־דּוֹדֶיךָ:

קהל עַל־כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

חזן אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

קהל בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

חזן גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ לְתֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:

קהל דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְפִי יֶשְׁךָ. וַיְשַׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

חזן הִמְשִׁילוּךָ בְּרֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל־דִּמְיוֹנוֹת:

קהל וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

חזן זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב:

קהל חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

חזן טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:

קהל יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי:

חזן כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

קהל לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֻמָּתוֹ לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:

חזן מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחֻרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:

קהל נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה־נָּא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

חזן סְגֻלָּתוֹ תְּהִי נָא בְיָדוֹ עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:

קהל עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְּדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּבְּדָם:

חזן פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:

קהל צַח וְאָדוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָדֹם. פּוּרָה בְדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

חזן קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֶרְאָה לֶעָנָו. תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו:

קהל רוֹצֶה בְעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:

חזן רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וָדוֹר עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ:

קהל שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

חזן תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת:

קהל תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ. כַּשִּׁיר יוּשַׁר עַל קָרְבָּנֶיךָ:

חזן בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר:

קהל וּבְבִרְכָתִי תְנַעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:

חזן יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

לך יי הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו:

חזן בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת:

קהל וְיִתְעַדְּנוּ בְּמִרְעֶה שָׁמֵן. וּמֵחַלָּמִישׁ צוּר פַּלְגֵי שָׁמֶן:

חזן בְּנוּחָם בָּנוּ עִיר קָדְשֶׁךָ. וַיְפָאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ:

קהל וַתֹּאמֶר פֹּה אֵשֵׁב לְאֹרֶךְ יָמִים. צְדָקָה בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ:

חזן כִּי שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. אַף כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק:

קהל וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְזַמֵּרוּ. לְךָ יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ:

חזן בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְיָ. יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךָ יְיָ:

קהל הֲטִיבוֹתָ מְאֹד לָרִאשׁוֹנִים. כֵּן תֵּטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים:

חזן יְיָ תָּשִׂישׂ נָא עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר שַׂשְׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:

קהל אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵטִיב. וְנוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם כִּי תֵטִיב:

חזן יְיָ תִּבָּנֶה עִירְךָ מְהֵרָה. כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא:

קהל וְקֶרֶן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ:

חזן זִבְחֵי צֶדֶק שָׁמָּה נִזְבְּחָה. וְכִימֵי קֶדֶם תֶּעֱרַב מִנְחָה:

קהל וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי חֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:

חזן וּבִרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חֶפְצֵנוּ. הַבֶּט נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ:

קהל בְּחַרְתָּנוּ לִהְיוֹת לְךָ לְעַם סְגֻלָּה. וְעַל עַמְּךָ בִּרְכָתְךָ סֶּלָה:

חזן וְתָמִיד נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. וּנְהַלֵּל ׀ לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:

קהל וּמְבֹרָכָתְךָ עַמְּךָ יְבוֹרָךְ. כִּי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבוֹרָךְ:

חזן וַאֲנִי בְּעוֹדִי אֲהַלְלָה בּוֹרְאִי. וַאֲבָרְכָכָה כָּל־יְמֵי צְבָאִי:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ לְעוֹלָם. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם:

כַּכָּתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ: עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי־אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן־עָלְמָא וְעַד־עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא דִּי־לֵהּ הִיא: וְנֶאֱמַר. וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן־הָעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם, וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ יְיָ ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל. וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:

שִׁיר הַכָּבוֹד

חזן אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:

קהל נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת כָּל־רָז סוֹדֶךָ:

חזן אָז עָטִיתָ אוֹר כַּשַּׂלְמָה. אֶדֶר מְאוֹרוֹת מִמּוּל שַׂלְמָה:

קהל בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר מְאֹד גָּדַלְתָּ. וְאַחַר כֹּל מְאֹד נִתְגַּדַּלְתָּ:

חזן אָז בְּעֵין לְבוּשׁ הוֹד וְהָדָר לוֹבֵשׁ. עַד לֹא אוֹרֵג גֵּאוּת לָבֵשׁ:

קהל אוֹר כַּשַּׂלְמָה וְכִמְעִיל עוֹטֶה. שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה נוֹטֶה:

חזן עָשִׂיתָ בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים. וְרָצוֹא וָשׁוֹב בְּנַחַת מְהַלְּכִים:

קהל הִבְדַּלְתָּ בֵּין מַיִם לְמָיִם. בִּמְתִיחַת רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:

חזן מְזוֹנוֹת מְעוֹנוֹת לְשֶׁרֶץ מָיִם. וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:

קהל עֵשֶׂב וְחָצִיר לְבְשָׂה אֲדָמָה. מַאֲכָל לְחַיָּה וּלְכָל בְּהֵמָה:

חזן בְּקֶרֶן שֶׁמֶן גַּן | נָטַעְתָּ. אֶל הָאָדָם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ:

קהל עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ עָשִׂיתָ לוֹ. דֵּי מַחְסוֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ:

חזן כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּיָדוֹ תַּתָּה. וְתַחַת רַגְלָיו הַכֹּל שַׁתָּה:

קהל לְהַעֲלוֹת מֵהֶם בָּקָר וָצֹאן. עַל מִזְבַּחֲךָ יַעֲלוּ לְרָצוֹן:

חזן עָשִׂיתָ לוֹ כְּתֹנֶת לְשָׁרֵת. לְהַדְרַת קֹדֶשׁ וּלְתִפְאָרֶת:

קהל שַׂמְתָּ בְּקִרְבּוֹ חָכְמַת אֱלֹהִים. כִּי יְצַרְתּוֹ לְךָ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים:

חזן לֹא מָנַעְתָּ עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. צָרְכֵי אָדָם וְכֻלָּם בְּחָכְמָה:

קהל מַעֲשֶׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וְגָדְלוּ. וְשִׁמְךָ יְיָ כֻּלָּם יְהַלְּלוּ:

חזן רַבּוּ וְגָדְלוּ מְאֹד מַעֲשֶׂיךָ. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ:

קהל כֹּל פָּעַלְתָּ לְמַעֲנֶךָ. וְלִכְבוֹדְךָ כָּל קִנְיָנֶיךָ:

ליום השבת

חזן אָז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְתָּ. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בֵּרַכְתָּ:

קהל וְעַל כָּל־פּוֹעַל תְּהִלָּה עֲרוּכָה. וַחֲסִידֶיךָ בְּכָל־עֵת יְבָרְכוּכָה:

חזן בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כֻּלָּם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:

קהל כִּי מֵעוֹלָם עַל־עֲבָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:

חזן וּבְמִצְרַיִם הַחִלּוֹתָ. לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ:

קהל עַל כָּל־אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹתְךָ בָּהֶם. שְׁפָטִים גְּדֹלִים וּבֵאלֹהֵיהֶם:

חזן בְּבָקְעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ יַד הַגְּדוֹלָה. וַיִּירָאוּ:

קהל נִהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לְךָ. שֵׁם וְתִפְאֶרֶת לְהַרְאוֹת גָּדְלֶךָ:

חזן וְדִבַּרְתָּ עִמָּם מִן־הַשָּׁמַיִם. וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם:

קהל יָדַעְתָּ לֶכְתָּם בַּמִּדְבָּר. בְּאֶרֶץ צִיָּה, אִישׁ לֹא עָבַר:

חזן תַּתָּה לְעַמְּךָ דְּגַן שָׁמַיִם. וּכְעָפָר שְׁאֵר וּמִצּוּר מָיִם:

קהל תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים. יִירְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמַל | לְאֻמִּים:

חזן כֻּלָּם יִבְלוּ אַף יַחֲלוֹפוּ. הֵם יֹאבֵדוּ וְאַף יָסֻפוּ:

קהל וְאַתָּה תַעֲמוֹד וּתְכַלֶּה כֻּלָּם. כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם:

ליום ששי בשבוע

חזן אַתָּה לְבַדְּךָ יוֹצֵר כֹּל הוּא. וְלֹא יִדְמֶה מַעֲשֶׂה לְעוֹשֵׂהוּ:

קהל כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יְכִילוּךָ. וְאַף שָׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ:

חזן אָז יָחִילוּ מַיִם חַיִּים. מִפָּנֶיךָ. אֱלֹהִים חַיִּים:

קהל רָעֲשָׁה אֶרֶץ וְנָסוּ מָיִם. וְנָטְפוּ מַיִם ׀ מִן הַשָּׁמָיִם:

חזן נוֹטֶה לְבַדְּךָ הַשָּׁמַיִם. רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:

קהל עָשִׂיתָ כָּל חֶפְצְךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֵזֶר כְּנֶגְדֶּךָ:

חזן סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעָדְךָ. הַכֹּל מִמְּךָ וּמִיָּדֶךָ:

קהל כְּכֹחֲךָ אָז כֵּן עַתָּה וְדַעְתְּךָ. וּלְעוֹלָם כָּל כְּבוֹדְךָ אִתָּךְ:

חזן וְלֹא יָעַפְתָּ וְלֹא יָגַעְתָּ. כִּי בִמְלַאכְתְּךָ לֹא עָמַלְתָּ:

קהל כִּי בִדְבָרְךָ כָּל יְצוּרֶיךָ. וּמַעֲשֵׂה חֶפְצְךָ בְּמַאֲמָרֶיךָ:

חזן וְלֹא אִחַרְתּוֹ וְלֹא מִהַרְתּוֹ. הַכֹּל בְּעִתּוֹ יָפֶה עֲשִׂיתוֹ:

קהל מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל חִדַּשְׁתָּ. וְאֶת הַכֹּל בְּלִי כֹל פָּעָלְתָּ:

חזן וְעַל ׀ לֹא יְסוֹד הַכֹּל יָסַדְתָּ. בִּרְצוֹן רוּחֲךָ כֹּל תָּלִיתָ:

קהל זְרוֹעוֹת עוֹלָם אֶת כֹּל נוֹשְׂאוֹת. מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָם נִלְאוֹת:

חזן בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר הָקְשָׁה. רְצוֹנְךָ כָּל דָּבָר ׀ רוּחֲךָ עוֹשָׂה:

קהל לִפְעֻלָּתְךָ לֹא דָמִיתָ. אֶל כָּל תֹּאַר לֹא שָׁוִיתָ:

חזן וְלֹא קָדְמָה לִמְלַאכְתְּךָ מְלָאכָה. חָכְמָתְךָ הִיא הַכֹּל עָרְכָה:

קהל לִרְצוֹנְךָ לֹא קִדְּמוּ וְאִחֲרוּ. וְעַל חֶפְצְךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסְרוּ:

חזן מִכָּל חֶפְצְךָ לֹא שָׁכַחְתָּ. וְדָבָר אֶחָד לֹא חִסַּרְתָּ:

קהל לֹא הֶחֱסַרְתָּ וְלֹא הֶעְדַּפְתָּ. וְדָבָר ׀ רֵק בָּם לֹא פָעָלְתָּ:

חזן אַתָּה תְשַׁבְּחֵם וּמִי הִתְעִיבָם. וְשֶׁמֶץ דָּבָר לֹא נִמְצָא בָם:

קהל הַחִלּוֹתָ בְּחָכְמָה עֲשִׂיתָם. בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת כִּלִּיתָם:

חזן מֵרֵאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיִם. בֶּאֱמֶת וּבְיוֹשֶׁר וְטוֹב רְאוּיִם:

קהל הִקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:

חזן כִּי רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. הֲלֹא מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ:

קהל וְעַד לֹא כָל חַי הוּכַן לְכַלְכֵּל. לִפְנֵי אוֹכֵל תִּתֵּן אֹכֶל:

חזן וּמָזוֹן וּמָכוֹן תַּעֲשֶׂה בְּפִי כֹל. צָרְכֵי הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל:

קהל שְׁלֹשֶׁת יָמִים הָרִאשׁוֹנִים. אָז הֲכִינוֹתָם לָאַחֲרוֹנִים:

חזן אַתָּה מְקַוֶּה וְאֵינְךָ מְקֻוֶּה. לְךָ כָּל מְקַוֶּה נֶפֶשׁ תְּרַוֶּה:

קהל וְכָל הַיְּצוּרִים וְכָל עִנְיָנָם. וְכָל יְקָר אֲשֶׁר בְּךָ אֵין דִּמְיוֹנָם:

חזן לֹא מַחְשְׁבוֹתָם | מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. כִּי אֵין בּוֹרֵא זוּלָתֶךָ:

קהל וְאֵין דִּמְיוֹן | נִפְלָא אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין חֵקֶר נִשְׂגָּב אֲדוֹנֵנוּ:

חזן סָתוּר מִכָּל סָתוּר. וְעָמוֹם מִכָּל עָמוֹם וּמִכָּל כָּמוֹס:

קהל דַּק מִכָּל דַּק וְצָפוּן מִכֹּל. צָפוּן וְיָכֹל מִכֹּל יָכֹל:

חזן נִשְׂגָּב מִכָּל נִשְׂגָּב. וְנֶעְלָם מִכָּל נֶעֱלָם וּשְׁמוֹ לְעוֹלָם:

קהל גָּבוֹהַּ מִכָּל גָּבוֹהַּ. וְעֶלְיוֹן מִכָּל עֶלְיוֹן וּמִכָּל חֶבְיוֹן:

חזן חָבוּי וְעָמוֹק מִכָּל עָמוֹק. לֵב כָּל דַּעַת עָלָיו חָמוּק:

קהל שֶׁאֵין שֵׂכֶל וּמַדָּע וְחָכְמָה. יְכוֹלִים לְהַשְׁווֹת לוֹ כָּל מְאוּמָה:

חזן לֹא מַשִּׂיגִים לוֹ אֵיךְ וְכַמָּה. לֹא מוֹצְאִים לוֹ דָּבָר דּוֹמֶה:

קהל מִקְרֶה וְעֶרְעֵר וְשִׁנּוּי וְטָפֵל. וְחֵבֶר וּמִסְמָךְ אוֹר וְגַם אֹפֶל:

חזן וְלֹא מוֹצְאִים לוֹ מַרְאֶה וְצֶבַע. וְלֹא כָּל טֶבַע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וְשֶׁבַע:

קהל לָכֵן נְבוּכוֹת כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת. וְנִבְהָלוֹת כָּל הַחֶשְׁבּוֹנוֹת:

חזן וְכָל שַׂרְעַפִּים וְכָל הַרְהוּרִים. נִלְאִים לָשׂוּם בּוֹ שִׁעוּרִים:

קהל מִלְּשַׁעֲרֵהוּ וּמִלְּהַגְבִּילֵהוּ. מִלְּתָאֲרֵהוּ וּמִלְּפַרְסְמֵהוּ:

חזן בְּכָל שִׂכְלֵנוּ הִפְשַׁטְנוּהוּ. בְּמַדָּעֵנוּ לִמְצוֹא מַה הוּא:

קהל לֹא מְצָאנוּהוּ וְלֹא יְדַעְנוּהוּ. אַךְ מִמַּעֲשָׂיו הִכַּרְנוּהוּ:

חזן שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אֶחָד. חַי וְכֹל יוּכַל וְחָכָם | מְיֻחָד:

קהל כִּי הוּא הָיָה לַכֹּל קוֹדֶם. עַל כֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קֶדֶם:

חזן בַּעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי כָל מְאוּם | אֶת כֹּל. יָדַעְנוּ כִּי הוּא כֹּל יָכֹל:

קהל כַּאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו בְּחָכְמָה כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי בְּבִינָה פְּעָלָם:

חזן בְּכָל יוֹם וָיוֹם בְּחַדְּשׁוֹ כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:

קהל כַּאֲשֶׁר הָיָה קוֹדֶם לְכֻלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא חַי וְקַיָּם לְעוֹלָם:

חזן וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר יוֹצְרֵנוּ. בְּלִבֵּנוּ וְלֹא בְּסִפּוּרֵנוּ:

קהל לְמַמָּשׁ וְגֹדֶשׁ לֹא נְשַׁעֲרֵהוּ. לְטָפֵל וְתֹאַר לֹא נְדַמֵּהוּ:

חזן וְלֹא נַחְשְׁבֵהוּ לְעִקָּר וְנִצָּב. וְלֹא לְמִין וְכָל אוֹן וּלְכָל נִקְצָב:

קהל כָּל הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׂכָּלִים. וְהַמַּדָּעִים בְּעֶשֶׂר כְּלוּלִים:

חזן וְשֶׁבַע כַּמָּיוֹת וְשֵׁשֶׁת נָדוֹת. וְשָׁלֹשׁ גְּזֵרוֹת וְעִתּוֹת וּמִדּוֹת:

קהל הֵן כַּבּוֹרֵא אֵין גַּם אֶחָד. כִּי הוּא בְּרָאָם כֻּלָּם יָחַד:

קהל שֶׁאַתָּה אֵל כֹּל יָצַרְתָּ. לְבַדְּךָ מְאוּמָה לֹא נִגְרָעְתָּ:

חזן לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתְּךָ לֹא לָחַצְתָּ. וְגַם לְעֵזֶר לֹא נִצְרַכְתָּ:

קהל כִּי הָיִיתָ לִפְנֵי הַכֹּל. וְאָז בְּאֵין כֹּל ׀ לֹא נִצְרַכְתָּ כֹּל:

חזן כִּי מֵאַהֲבָתְךָ עֲבָדֶיךָ. כֹּל בָּרָאתָ לִכְבוֹדֶךָ:

קהל לֹא נִשְׁמַע מִן אָז וָהָלְאָה. וְלֹא קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה:

חזן וְלֹא נוֹדַע אֵל זוּלָתֶךָ. וְאֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ:

קהל וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל. רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל:

חזן בָּרוּךְ אַתָּה יָחִיד וּמְיוּחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קהל אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כִּמְלַאכְתֶּךָ. כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶךָ:

חזן אֵין יָצִיר זוּלַת יְצִירָתֶךָ. וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתֶךָ:

קהל כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּעֲשֶׂה בַכֹּל. כִּי אַתָּה נַעֲלֵיתָ עַל כֹּל:

חזן אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ. כִּי אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

קהל אַתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פֶלֶא. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִפָּלֵא:

חזן מִי כָמוֹךָ נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֱלֹהִים לְבַדְּךָ עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת:

קהל אֵין אוֹתוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ. אַף אֵין מוֹפֵת כְּמוֹ מוֹפְתֶיךָ:

חזן אֵין תְּבוּנָה כִּתְבוּנָתֶךָ. אֵין גְּדֻלָּה כִּגְדֻלָּתֶךָ:

קהל כִּי מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְגָבְהוּ דַּרְכֵי אוֹרְחוֹתֶיךָ:

חזן אֵין גַּאֲוָה כְּמוֹ גַאֲוָתֶךָ. אַף אֵין עֲנָוָה כְּעַנְוָתֶךָ:

קהל אֵין קְדֻשָּׁה כִּקְדֻשָּׁתֶךָ. אֵין קְרֵבוּת כְּמוֹ קְרֵבוּתֶךָ:

חזן אֵין צְדָקָה כְּמוֹ צִדְקָתֶךָ. אֵין תְּשׁוּעָה כִּתְשׁוּעָתֶךָ:

קהל אֵין זְרוֹעַ כִּזְרוֹעוֹתֶיךָ. אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ:

חזן אֵין רַחֲמִים כְּרַחֲמָנוּתֶךָ. אֵין חֲנִינוּת כַּחֲנִינוּתֶךָ:

קהל אֵין אֱלָהוּת כֵּאלָהוּתֶךָ. וְאֵין מַפְלִיא כְּשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:

חזן כִּי שְׁמוֹתֶךָ אֵלִים ׀ מְרוּצִים. בְּזָכְרְךָ לְחוּצִים לְהַפְלִיא נְחוּצִים:

קהל וְאַשָּׁף וְחַרְטוֹם לֹא יְלַחֲצוּךָ. וְכָל שֵׁם וְלַהַט לֹא יְנַצְּחוּךָ:

חזן לֹא יְנַצְּחוּךָ כָּל הַחֲכָמִים. כָּל הַקּוֹסְמִים וְהַחַרְטוּמִּים:

קהל אַתָּה מֵשִׁיב לְאָחוֹר חֲכָמִים. לֹא יוּכְלוּ לְךָ עֲרוּמִים וְקוֹסְמִים:

חזן לְהָשִׁיב לְאָחוֹר מְזִמּוֹתֶךָ. לְהָפֵר עֲצַת סוֹד גְּזֵרָתֶךָ:

קהל מֵרְצוֹנְךָ לֹא יַעֲבִירוּךָ. לֹא יְמַהֲרוּךָ וְלֹא יְאַחֲרוּךָ:

חזן עֲצָתְךָ תָּפֵר עֲצַת כָּל יוֹעֲצִים. וְעֻזְּךָ מַחֲלִישׁ לֵב אַמִּיצִים:

קהל אַתָּה מְצַוֶּה וּפַחְדְּךָ מְשַׁוֶּה. וְאֵין עָלֶיךָ פָּקִיד מְצַוֶּה:

חזן רֹעִי יְיָ לֹא אֶחְסַר כֹּל. וְרַב כֹּחַ וְרַב חֶסֶד לַכֹּל:

קהל רַחוּם יְיָ רוֹפֵא וּמְחַבֵּשׁ לְשְׁבוּרֵי לֵב. וְעוֹן כּוֹבֵשׁ:

חזן רֵעִי כֻּלּוֹ הוּא מַחֲמַדִּים. מִשְׁפָּטָיו אֱמֶת מְתוּקִים וַחֲמוּדִים:

קהל רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. שׁוֹכֵן עַד:

חזן שַׁלִּיט מֶלֶךְ שְׁמַיָּא בְּכָל דָּר וְדָר. לֵיהּ אֲנָא מְשַׁבַּח מְרוֹמֵם וּמְהַדֵּר:

קהל שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים. שׁוֹפֵט צֶדֶק וּמַשְׁפִּיל גְּבוֹהִים:

חזן שַׂגִּיא כֹּחַ לֹא מְצָאנוּהוּ. יַשְׂגִּיב בְּכֹחוֹ וּמִי כָמוֹהוּ:

קהל שְׁלֹמֹה שְׁמוֹ כִּי שֶׁלּוֹ שָׁלוֹם. כִּי יְדַבֵּר אֶל חֲסִידָיו שָׁלוֹם:

חזן שֵׁם יְיָ אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה. תּוֹעֲפוֹת רְאֵם לוֹ כַּכְּפִיר וְכָאַרְיֵה:

קהל שַׁדַּי מְאוֹרִי מַלְכִּי וְאֵלִי. הַלְלוּיָהּ שְׁמוֹ נַפְשִׁי הַלְלִי:

חזן תִּתַּמָּם עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים. הַשָּׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת הָרוֹעִים:

קהל תִּתְחַסָּד תִּתָּבָר עִמָּם. וְעִם עִקְּשִׁים תִּתַּפָּל | לְהִמָּם:

חזן תָּמִים דַּרְכְּךָ תַּקִּיף מִכֹּל. תּוּכַל | לְבַדְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת כֹּל:

קהל תּוֹחַלְתִּי וְסִבְרִי וְתִקְוָתִי. תַּאֲוַת נַפְשִׁי וּתְשׁוּקָתִי:

חזן תְּהִלָּתִי וְתִפְאַרְתִּי וְעֻזִּי. מִמְּעֵי אִמִּי גּוֹחִי וְגוֹזִי:

קהל תְּמִים דֵּעִים אֵל דֵּעוֹת אֶחָד. כָּל הַלְּבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יָחַד:

ליום חמישי בשבוע

חזן מִי כָמוֹךָ דֵּעָה מוֹרֶה. נִיב שְׂפָתַיִם אַתָּה בוֹרֵא:

קהל מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עָמְקוּ וָרָמוּ. וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ:

חזן לֹא לִמְּדוּךָ חָכְמָתֶךָ. וְלֹא הֱבִינוּךָ תְּבוּנָתֶךָ:

קהל לֹא קִבַּלְתָּ מַלְכוּתֶךָ. וְלֹא יָרַשְׁתָּ מֶמְשַׁלְתֶּךָ:

חזן לְעוֹלָם יְהִי לְךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא לַאֲחֵרִים כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

קהל וְלֹא תִתֵּן לֵאלֹהִים אֲחֵרִים. תְּהִלָּתְךָ לַפְּסִילִים וְזָרִים:

חזן וְכָבוֹד וְגַם כָּל יְקָר מֵאִתָּךְ. וּכְבוֹדְךָ לֹא לְזָרִים אִתָּךְ:

קהל אַתָּה תָעִיד בְּיִחוּדֶךָ. וְתוֹרָתְךָ וַעֲבָדֶיךָ:

חזן אֱלֹהֵינוּ עַל יִחוּדָךְ. אַתָּה עֵד אֱמֶת וַאֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ:

קהל לְפָנֶיךָ לֹא אֵל הִקְדִּימָךְ. וּבִמְלַאכְתֶּךָ אֵין זָר עִמָּךְ:

חזן לֹא נוֹעַצְתָּ וְלֹא לָמַדְתָּ. בְּחַדֶּשְׁךָ בְּרִיאוֹת כִּי נְבוֹנוֹתָ:

קהל מִמַּעֲמַקֵּי מַחְשְׁבוֹתֶךָ. וּמִלִּבְּךָ כָּל פְּעֻלּוֹתֶיךָ:

חזן קְצוֹת דְּרָכֶיךָ הֲלֹא הִכַּרְנוּ. וּמִמַּעֲשֶׂיךָ הֵן יָדַעְנוּ:

קהל מֶלֶךְ יַעֲקֹב מִשְׂגָּב לָנוּ. הוּא מְחוֹקְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ:

חזן מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מִשְׁעָן יְהִי לִי. מִבְטָח אֱלֹהִים יְיָ חֵילִי:

קהל מוֹשֵׁל עוֹלָם | מַלְכוּתֶךָ. בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מֶמְשַׁלְתֶּךָ:

חזן מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי לְצָרָה. הוֹשַׁע יְיָ כִּי יָדְךָ לֹא קָצְרָה:

קהל מְקוֹר חַיִּים | מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל. לֹא אֶעֱזוֹב כִּי מָעֻזִּי אֵל:

חזן מָגֵן יִשְׁעִי וְחֶרֶב גַּאֲוָה. לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ נֶפֶשׁ תַּאֲוָה:

קהל מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ. אַשְׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר עוֹז לוֹ בוֹ:

חזן נָבָר וְנָעִים נָאוֹר וְנוֹרָא. נֶאְדָּר וְנֶאְזָר שְׁמוֹ בִּגְבוּרָה:

קהל נֶאֱמָן נֶצַח יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ. לֹא יְשַׁקֵּר אַשְׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ:

חזן נֵצַח יְשׁוּרוּן הָאֵל הַנֶּאֱמָן. מֵאֱלֹהָיו יְהוּדָה לֹא אַלְמָן:

קהל נִפְלָא עַל כָּל הַנִּפְלָאִים. וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנִּשָּׂאִים:

חזן נִקְדָּשׁ וְנַעֲרָץ אֱלֹהֵי קְדוֹשִׁי. נָכוֹן וְנִשְׂגָּב יְיָ נִסִּי:

קהל נוֹקֵם וְנוֹטֵר וּבַעַל חֵמָה. לְצָרָיו לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה:

חזן נֵרִי יְיָ בְּהִלּוֹ נֵרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי. וְנֵר לְרַגְלִי דְבָרוֹ:

קהל סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יְיָ סַלְעִי. סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא פִשְׁעִי:

חזן סַהֲדִי יְיָ סַלְעִי וְסִתְרִי. סוֹלֵחַ וְסוֹבֵל סַעֲדִי וְסִבְרִי:

קהל סַלְעֵנוּ יְיָ וּמְצוּדָתֵנוּ. עֶזְרָתֵנוּ וּמְפַלְטֵנוּ:

חזן עִזּוּז וְגִבּוֹר עֻזִּי וְעֶזְרִי. עֶלְיוֹן עוֹז לִי אַל יְהִי עָרִי:

קהל עִיר וְקַדִּישׁ | שָׁת | סְבִיבָיו סֵתֶר. אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר:

חזן עַד מְמַהֵר לְשַׁלֵּם גְּמוּל | לְאוֹיְבָיו. שׁוֹמֵר בְּרִית וָחֶסֶד לְאוֹהֲבָיו:

קהל פָּדָה אֶת אַבְרָהָם יְדִידוֹ. הוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ:

חזן פַּחַד יִצְחָק יִתֵּן פַּחְדּוֹ. עַל צָרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב עַבְדּוֹ:

קהל פּוֹעֵל וְחוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וּבוֹדֵק כָּל | לְבָבוֹת. לוֹ אֶתֵּן צֶדֶק:

חזן צְרוֹר הַמּוֹר אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר. נוֹתֵן לְעַמּוֹ צָרָיו כֹּפֶר:

קהל צַח וְאָדוֹם דּוֹדִי בִּצְבָאָיו אוֹת. עַל כֵּן נִקְרָא שְׁמוֹ יְיָ צְבָאוֹת:

חזן צַדִּיק יְיָ הַצּוּר תָּמִים. אֶבְטַח עֲדֵי עַד בְּצוּר עוֹלָמִים:

קהל צְבָא הַשָּׁמַיִם | מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים | מִמַּעַל | לוֹ:

חזן קָדוֹשׁ הוּא בְּכָל מִינֵי קְדֻשּׁוֹת. כִּתּוֹת שָׁלֹשׁ קָדוֹשׁ מְשַׁלְּשׁוֹת:

קהל קַיָּם לְעָלְמִין אֱלָהָא חַיָּא. מָרָא דְאַרְעָא וּמָרָא דִשְׁמַיָּא:

חזן קוֹנִי מְרַחֵם | מְקַנֵּא לְשׂוֹנְאָיו. קֶרֶן יִשְׁעִי וְקָרוֹב לְקוֹרְאָיו:

קהל רָחוֹק מִכֹּל וְאֶת כֹּל רוֹאֶה. כִּי רָם יְיָ וְשָׁפָל יִרְאֶה:

שיר היחוד ליום רביעי

חזן יָשָׁר יְיָ וְיָשָׁר דְּבָרוֹ. יְדִידֵי יְדִידוּת מִשְׁכְּנוֹת דְּבִירוֹ:

קהל יוֹעֵץ וְגוֹזֵר וּמִי יְפִירֶנָּה. וְיַחְתּוֹף וְיִפְעַל וּמִי יְשִׁיבֶנָּה:

חזן יָפֶה דּוֹדִי יָפְיוֹ וְטוּבוֹ. יִרְאוּ וְיֶחֱזוּ צִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ:

קהל כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת. יָעִיר קִנְאָה לַעֲשׂוֹת נְקָמוֹת:

חזן כְּנֶשֶׁר עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים. נָשָׂא עֲבָדָיו ׀ וַיַּשֵּׁר הַדּוֹרִים:

קהל כַּבִּיר כֹּחַ לֵב כְּמוֹ שַׁחַל. כְּלָבִיא וְכַאֲרִי וְרוּחוֹ כְּנָחַל:

חזן כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שׁוֹקֵד. דְּבָרוֹ לַעֲשׂוֹת כְּמַקֵּל שָׁקֵד:

קהל כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שָׁחַל. כְּרָקָב וּכְעָשׁ וְרוּחוֹ כְּנָחַל:

חזן כְּאֶרֶז בָּחוּר בִּגְדֻלָּתוֹ. כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן עַנְוְתָנוּתוֹ:

קהל כְּתַפּוּחַ בְּרֵיחוֹ עוֹז אַהֲבָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ:

חזן כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר. כֵּן דּוֹדִי עִם יוֹשְׁבֵי שָׁעַר:

קהל כַּבִּיר כֹּחַ לְמַרְגִּיזֵי אֵל. נוֹקֵם וְכַטַּל הוּא לְיִשְׂרָאֵל:

חזן כּוֹסִי מְנָת חֶלְקִי וְגוֹרָלִי. אֲנִי לְדוֹדִי נַחֲלָה וְדוֹדִי לִי:

קהל כְּבוֹדִי יְיָ לֹא אֲמִירֶנּוּ. הֶאֱמַרְנוּהוּ וְהֶאֱמִירָנוּ:

חזן כְּאַרְיֵה יִשְׁאַג וְכִכְפִיר יִנְהָם. אַל יִהְיֶה כְּגֵר וּכְאִישׁ נִדְהָם:

קהל כְּרוֹעֶה גִּבּוֹר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל צֹאנוֹ לְהַצִּיל. וְהָיָה לְמַאֲכָל:

חזן כְּגִבּוֹר אֵין אֱיָל וּכְאוֹרֵחַ. נָס וּבוֹרֵחַ מַר צוֹרֵחַ:

קהל כְּאַרְיֵה מַשְׁחִית וְכַכְּפִיר לְעֹזְבָיו. כְּרָקָב גַּם כָּעָשׁ לְאוֹיְבָיו:

חזן כַּבִּיר כֹּחַ כְּשָׁמִיר וָשַׁיִת. וְלֹא יַשְׁאִיר כְּנֹקֶף זָיִת:

קהל כְּשָׁמִיר וָשַׁיִת צָרִים יְמַגֵּן. כְּצִפֳּרִים עָפוֹת לְעִירוֹ יָגֵן:

חזן כְּגִשְׁמֵי נְדָבָה לָנוּ יָבֹא. כְּמַלְקוֹשׁ וְכַטַּל לַדְּבֵקִים בּוֹ:

קהל כְּנֶשֶׁר יְרַחֵף עַל גּוֹזָלָיו. וּבְצֵל כְּנָפָיו יֶחֱסוּ מְיַחֲלָיו:

חזן כְּצִפֳּרִים עַל עִירוֹ יָגֵן. וּבְצֵל כְּנָפָיו רְנָנוֹת נְנַגֵּן:

קהל לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה. אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת:

חזן לִצְבִי וְעוֹפֶר דּוֹמֶה דּוֹדִי. כִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהֵי חַסְדִּי:

קהל לִפְנֵי עַמּוֹ יְיַשֵּׁר הַדּוֹרִים. וַיִּנַּשְּׂאֵם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים:

חזן לְעוֹלָם חֶלְקִי הוּא וְצוּר לְבָבִי. כָּלָה שְׁאֵרִי לְךָ וּלְבָבִי:

קהל לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה. וְרַב נוֹרָאוֹת:

חזן מָקוֹם וּמָעוֹן אַתָּה לְעוֹלָמֶךָ. וְאֵין יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמֶךָ:

קהל מוֹרָאִי אֵל רוֹעִי וְיוֹצְרִי. צוּר יְלָדַנִי מְחוֹלְלִי וְצוּרִי:

חזן מָרוֹם וּמָעוֹז הוּא לִי וּמַחְסִי. מִגְדַּל עֹז שֵׁם יְיָ מְנוּסִי:

חזן וְשִׁמְךָ מְעִידְךָ כִּי הָיִיתָ. וְהֹוֶה וְתִהְיֶה וּבַכֹּל אָתָּה:
קהל הֹוֶה לְעוֹלָם וְכֵן ׀ נוֹדַעְתָּ. נְעִידְךָ וְכֵן בְּךָ הַעִידוֹתָ:
חזן שֶׁאַתָּה הוּא וְהֹוֶה בַּכֹּל. שֶׁלְּךָ הַכֹּל וּמִמְּךָ הַכֹּל:
קהל שְׁמוֹת יְקָרְךָ יַעֲנוּ וְיָעִידוּ. בְּתָקְפְּ יְקָרְךָ בְּךָ יַסְהִידוּ:

ליום רביעי בשבוע

חזן אֲרוֹמֵם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלִי. אַנְוֵה אֱלֹהֵי צוּרִי וְגוֹאֲלִי:
קהל אֶיחַד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. בְּכָל יוֹם פַּעֲמָיִם:
חזן אֵל חַי אֶחָד הוּא בְּרָאָנוּ. אֲבִיר יַעֲקֹב אָב לְכֻלָּנוּ:
קהל אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
חזן אֵין כָּאֵל אֵשׁ אוֹכְלָה וְקַנָּא. לְעוֹלָם יְיָ אֱמֶת אֵל אֱמוּנָה:
קהל אוֹרִי וְיִשְׁעִי מָעוֹז חַיָּי. עָלָיו תְּלוּיִם כָּל מַאֲוַיָּי:
חזן אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים. לֹא יָכִילוּ זַעְמוֹ גּוֹיִם וְאִיִּים:
קהל אַדִּיר וְאַמִּיץ כֹּחַ וְרַב אוֹנִים. אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:
חזן אֱלוֹהַּ עוֹשִׂי אִישִׁי וּבוֹעֲלִי. אַלּוּף נְעוּרַי שׁוֹמְרִי וְצִלִּי:
קהל בּוֹרֵא כֹל וְיִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל. בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
חזן בּוֹרֵא רוּחַ הָרִים יוֹצֵר. מִמְּךָ מְזִמָּה לֹא יִבָּצֵר:
קהל גֵּאֶה מֵשִׁיב גְּמוּל עַל גֵּאִים. עַל הָרָמִים וְעַל הַנִּשָּׂאִים:
חזן גִּבּוֹר בְּקוּמוֹ לַעֲרוֹץ בְּעֶבְרָה. מֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:
קהל גָּבֹהַּ כָּל אֲשֶׁר תַּחְתָּיו נוֹשָׂא. וּגְדָל כֹּחַ גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה:
חזן גָּדוֹל הוּא וּשְׁמוֹ בִּגְבוּרָה. אַרְיֵה שָׁאַג מִי לֹא יִירָא:
קהל דּוֹדִי דָּגוּל הוּא מֵרְבָבָה. אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה:
חזן דַּיָּן יָתִיב כְּעַתִּיק יוֹמִין. וּצְבָאוֹ עַל שְׂמֹאל וְעַל יָמִין:
קהל הֲדָרוֹ וְהוֹדוֹ עַל בְּנֵי עֲבָדָיו. הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו:
חזן הוּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מִכֹּל:
קהל וַדַּאי וָתִיק יוֹדֵעַ וָעֵד. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
חזן וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאֲוָתֵנוּ. לְהִלָּחֵם ׀ מִלְחֲמוֹתֵנוּ:
קהל זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רִאשׁוֹנִים. כְּיוֹם אֶתְמוֹל ׀ לוֹ אֶלֶף שָׁנִים:
חזן זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קִוִּינוּ. וְזִמְרָת יָהּ הוּא יְשַׁעֲנוּ:
קהל חֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל. חַנּוּן יְיָ וְחָסִיד בַּכֹּל:
חזן חַי לְעוֹלָם יְיָ חֶלְקִי. חֲכַם הָרָזִים יְיָ חִזְקִי:
קהל טוֹב וּמֵטִיב הַמְלַמֵּד ׀ דֵּעָה. טְהוֹר עֵינַיִם ׀ מֵרְאוֹת בְּרָעָה:

קהל בְּאֵין לוֹ קָצֶה וְלֹא יֵחָצֶה. לֵב לֹא יָתוּר וְאֵין פֶּה פוֹצֶה:

חזן בְּאֵין לוֹ רוּחוֹת וְלֹא רְוָחוֹת. אֵין לוֹ שִׂיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת:

קהל לְמֵרָחוֹק מִי יִשָּׂא דֵעוֹ. לְלֹא תְחִלָּה וְלֹא סוֹף לְהַגִּיעוֹ:

חזן אֲגוּדִים אֲחוּדִים תּוֹךְ וְסוֹף וָרֹאשׁ. פֶּה וְלֵב אֲבָלוֹם מִדְּרוֹשׁ וּמֵחֲרוֹשׁ:

קהל גֹּבַהּ וָעֹמֶק נְעוּצִים כְּסוֹבֵב. חֲכַם לֵב וְנָבוֹן לֹא יְלֻבָּב:

חזן סוֹבֵב אֶת הַכֹּל וּמְלֵא אֶת כֹּל. וּבִהְיוֹת הַכֹּל אַתָּה בַכֹּל:

קהל אֵין עָלֶיךָ וְאֵין תַּחְתֶּיךָ. אֵין חוּץ לְךָ וְאֵין בֵּינוֹתֶיךָ:

חזן אֵין מַרְאָה וָגַב לְיִחוּדָךְ. וְאֵין גּוּף לְעֶצֶם יִחוּדֶךָ:

קהל וְאֵין בְּתָוֶךְ מִמְּךָ נִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם דַּק מִמְּךָ נֶחְדָּל:

חזן וְאֵינְךָ נֶאֱצַל מִכֹּל וְנִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם רֵק מִמְּךָ וְנֶחְדָּל:

קהל מִקְרֶה וְשִׁנּוּי אֵין בְּךָ נִמְצָא. וְלֹא זְמָן וָעֶרְעָר וְלֹא כָל שִׁמְצָה:

חזן כָּל זְמָן וְכָל עֵת אַתָּה מְכִינָם. אַתָּה עוֹרְכָם וְאַתָּה מְשַׁנָּם:

קהל כָּל מַדָּע לֹא יַשִּׂיג אוֹתָךְ. אֵין שֶׂכֶל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתָךְ:

חזן כְּמִדָּתְךָ חָכְמָתֶךָ. כִּגְדֻלָּתְךָ תְּבוּנָתֶךָ:

קהל חָכָם אַתָּה מֵאֵלֶיךָ. חַי מֵעַצְמְךָ וְאֵין כְּגִילֶךָ:

חזן זוּלַת חָכְמָתְךָ אֵין חָכְמָה. בִּלְתִּי בִינָתְךָ אֵין בִּינָה וּמְזִמָּה:

קהל חָלַקְתָּ בְּלֵב חֲכָמִים שֵׂכֶל. וְרוּחֲךָ תְּמַלְּאֵם וְדַעְתָּם תַּשְׂכֵּל:

חזן מִבַּלְעֲדֵי כֹחֲךָ אֵין גְּבוּרָה. וּמִבַּלְעֲדֵי עֻזְּךָ אֵין עֶזְרָה:

קהל אֵין ׀ נִכְבָּד כִּי אִם כְּבֵדוּתוֹ. וְאֵין גָּדוֹל כִּי אִם גְּדֻלָּתוֹ:

חזן כָּל יְקָר וְכָל טוּב מִיָּדֶךָ. לַאֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ עֲשׂוֹת חֲסָדֶיךָ:

קהל אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתֶךָ. וְאֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתֶךָ:

חזן אֵין עוֹד זוּלַת הֲוָיָתֶךָ. חַי וְכֹל תּוּכַל וְאֵין בִּלְתֶּךָ:

קהל וְלִפְנֵי הַכֹּל כֹּל הָיִיתָ. וּבִהְיוֹת הַכֹּל כֹּל מִלֵּאתָ:

חזן לֹא לְחָצוּךְ וְלֹא הִטּוּךְ. יְצוּרֶיךָ אַף לֹא מִעֲטוּךְ:

קהל בַּעֲשׂוֹתְךָ כֹּל ׀ לֹא נִבְדַּלְתָּ. מִתּוֹךְ מְלַאכְתְּךָ לֹא נֶחֱדַלְתָּ:

חזן בַּעֲשׂוֹתְךָ אֶת הַשָּׁמַיִם. וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַמָּיִם:

קהל לֹא קֵרְבוּךָ וְלֹא רִחֲקוּךָ. כִּי כָל קִירוֹת לֹא יְחַלְּקוּךָ:

חזן זֶרֶם ׀ מַיִם לֹא יִשְׁטְפֶךָ. וְרוּחַ כַּבִּיר לֹא יְהַדְּפֶךָ:

קהל אַף כָּל טִנֹּפֶת לֹא תְטַנְּפֶךָ. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ לֹא תִשְׂרְפֶךָ:

חזן לַהֲוָיָתְךָ אֵין חֶסְרוֹן. וְלִיחוּדְךָ אֵין יִתְרוֹן:

קהל כְּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה. חֶסֶר וְעֹדֶף בְּךָ לֹא יִהְיֶה:

חזן כִּי לֹא יְסוֹבֵב אוֹתְךָ גֶּשֶׁם. אַף לֹא תִדְמֶה אֶל כָּל גֶּשֶׁם:

קהל כָּל הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבַּבְתָּם. אֶל רֵאשִׁיתָם וּלְאַחֲרִיתָם:

חזן כִּי הַבְּרוּאִים בִּגְבוּל שַׂמְתָּם. וְלִימֵי צְבָאָם גְּבוּל הִקַּפְתָּם:

קהל וּלְךָ אֵין גְּבוּל וּלְיָמֶיךָ. וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וּלְעָצְמֶךָ:

חזן עַל כֵּן אֵינְךָ צָרִיךְ לַכֹּל. וּלְיָדְךָ וּלְחַסְדְּךָ צְרִיכִים הַכֹּל:

קהל הַכֹּל צְרִיכִים לְצִדְקוֹתֶיךָ. וְאֵינְךָ צָרִיךְ לִבְרִיּוֹתֶךָ:

חזן כִּי טֶרֶם כָּל יְצִיר הָיִיתָ. לְבַדְּךָ מְאוּמָה לֹא נִצְרַכְתָּ:

קהל רֵאשִׁית וְאַחֲרִית בְּיָדְךָ עֲרוּכִים. אַתָּה בָם וְהֵם בְּרוּחֲךָ שְׂרוּכִים:

חזן כָּל אֲשֶׁר הָיָה בָרִאשׁוֹנָה. וַאֲשֶׁר יִהְיֶה בָאַחֲרוֹנָה:

קהל כָּל הַיְצוּרִים וְכָל מַעֲשֵׂיהֶם. וְכָל דִּבְרֵיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם:

חזן מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף תֵּדַע כֻּלָּם. וְלֹא תִשְׁכַּח כִּי אַתָּה אֶצְלָם:

קהל אַתָּה בְרָאתָם וְלִבְּךָ עֲרָכָם. לְבַדְּךָ תֵּדַע מְקוֹמָם וְדַרְכָּם:

חזן הֵן אֵין דָּבָר מִמְּךָ נֶעְלָם. כִּי לְפָנֶיךָ נְכוֹנִים כֻּלָּם:

קהל אֵין חֹשֶׁךְ וְאֵין מָנוֹס וְסֵתֶר. לָנוּס שָׁמָּה וּלְהִסָּתֵר:

חזן אֶת אֲשֶׁר תְּבַקֵּשׁ אַתָּה מוֹצֵא. בְּלִי נְטוֹת אֲלֵיהֶם בְּעֵת שֶׁתִּרְצֶה:

קהל כִּי אֶת הַכֹּל כְּאַחַת תִּרְאֶה. לְבַדְּךָ תַּעֲשֶׂה וְאֵינְךָ נִלְאֶה:

חזן כִּי עַל גּוֹי וְעַל אָדָם יָחַד. עַל כֹּל תְּדַבֵּר בְּרֶגַע אֶחָד:

קהל תִּשְׁמַע בְּרֶגַע כָּל הַקּוֹלוֹת. זַעַק וְלַחַשׁ וְכָל הַתְּפִלּוֹת:

חזן אַף תָּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. בְּרֶגַע תַּחְקוֹר כָּל ׀ לְבָבֵיהֶם:

קהל וְלֹא תַאֲרִיךְ עַל מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְלֹא תִתְמַהְמַהּ עַל־עֲצָתֶךָ:

חזן אֵצֶל עֲצָתְךָ גְּזֵרָתֶךָ. לְקֵץ וּלְמוֹעֵד קְרִיאָתֶךָ:

קהל וְכֻלָּם בֶּאֱמֶת בְּתֹם וּבְיוֹשֶׁר. מִבְּלִי עֹדֶף וּמִבְּלִי חֹסֶר:

חזן מִמְּךָ דָּבָר לֹא יֵאָבֵד. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִכָּבֵד:

קהל כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תּוּכַל ׀ לַעֲשׂוֹת. וְאֵין מִי מוֹחֶה בְּיָדְךָ מֵעֲשׂוֹת:

חזן יְכֹלֶת יְיָ בְּחֶפְצוֹ קְשׁוּרָה. וּבִרְצוֹת יְיָ לֹא אֲחֵרָה:

קהל אֵין דְּבַר סֵתֶר מִמְּךָ נִכְחָד. עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לְךָ הֵם יָחַד:

חזן אֲשֶׁר מֵעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. הֵם כֻּלָּם בְּךָ וְאַתָּה בְּכֻלָּם:

קהל חֲדָשׁוֹת תַּגִּיד וְסוֹד דְּרָכֶיךָ. אֶל עֲבָדֶיךָ וּמַלְאָכֶיךָ:

חזן וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְהַשְׁמִיעֲךָ. דְּבַר סוֹד וָסֵתֶר לְהוֹדִיעֲךָ:

קהל כִּי מִמְּךָ כָּל סוֹד יִגָּלֶה. בְּטֶרֶם עַל ׀ לֵב כָּל יְצִיר יַעֲלֶה:

חזן בְּלֵב כָּל נִבְרָא לֹא תִמָּצֵא. מִפִּינוּ עָתָק לֹא יֵצֵא:

קהל וְתָמִיד בְּפִינוּ תְּהִלָּתֶךָ. וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:

חזן עַד אַתָּה בְּךָ וּבִכְבוֹדֶךָ. וּמְשָׁרְתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ:

קהל אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מְלֹא כָל הָאָרֶץ. וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ:

חזן וַאֲבוֹתֵינוּ בָּחֲרוּ אוֹתָךְ. לְבַדְּךָ לַעֲבוֹד וְאֵין לְזָר אִתָּךְ:

קהל גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבַדְּךָ. נַעֲבוֹד כְּבֵן אָב וּנְכַבְּדָךְ:

חזן וְהִנֵּנוּ עַל יִחוּדֶךָ. יוֹמָם וָלַיְלָה עֵדֶיךָ:

קהל בְּפִי כֻלָּנוּ וּבִלְבָבֵנוּ. שֶׁאַתָּה לְבַדְּךָ אֱלֹהֵינוּ:

חזן אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עַל יִחוּדֶךָ. עֵדִים אֲנַחְנוּ וַעֲבָדֶיךָ:

קהל אֵין תְּחִלָּה אֶל רֵאשִׁיתֶךָ. וְאֵין קֵץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתֶךָ:

חזן רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רֵאשִׁית. וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְהָשִׁית:

קהל אֵין קִצָּה אֶל גַּבְהוּתֶךָ. וְאֵין סוֹף לְעוֹמֶק מִדּוֹתֶיךָ:

חזן אֵין לְךָ סוֹבֵב וְאֵין לְךָ פֵּאָה. עַל כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה:

קהל אֵין צַד וְצֶלַע יַצְלִיעוּךָ. וְרֹחַב וְאוֹרֶךְ לֹא יַמְצִיעוּךָ:

חזן אֵין פֵּאָה לִסְבִיבוֹתֶךָ. וְאֵין תּוֹךְ מַבְדִּיל בֵּינוֹתֶךָ:

קהל אֵין חָכְמָה אֲשֶׁר תֵּדָעֶךָ. וְאֵין מַדָּע אֲשֶׁר יַגִּיעֶךָ:

חזן וְלֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ כָּל מַדָּע. וְאֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יָבִין וְיֵדָע:

קהל מִמְּךָ מְאוּמָה וְאֵיכָה אַתָּה. וְאֵיךְ בְּלִי מְאוּמָה כֹּל בָּרָאתָ:

לְיוֹם שְׁלִישִׁי בְּשָׁבוּעַ

חזן אָמְנָם יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יָצַרְתָּ:

קהל אַתָּה בוֹרֵא וְלֹא נִבְרֵאתָ. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצַרְתָּ:

חזן אַתָּה מֵמִית וְאֶת כֹּל תְּבַלֶּה. אַתָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְאַף תַּעֲלֶה:

קהל וְנֶאֱמָן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אַתָּה. וְעַל יְדֵי נְבִיאֲךָ כֵּן הוֹדַעְתָּ:

חזן וְלֹא תָמוּת אֵל חַי וְלֹא מַתָּה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אָתָּה:

קהל מַשְׁבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלַדְתָּ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִיתָ:

חזן מָוֶת וּמַדְוֶה אֵין לְפָנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינֶיךָ:

קהל הֲלֹא מִקֶּדֶם אֵל חַי אָתָּה. מֵאֲשֶׁר בְּךָ לֹא נִשְׁתַּנֵּיתָ:

חזן וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. וּמֵאֱלָהוּתְךָ לֹא תִתְגַּנֶּה:

קהל חָדָשׁ וְנוֹשָׁן לֹא נִמְצֵאתָ. חִדַּשְׁתָּ כֹּל וְלֹא חֻדַּשְׁתָּ:

חזן לֹא יָחוּלוּ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. עָלֶיךָ גַּם שֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

קהל וְלֹא חָלוּ בְךָ שִׂמְחָה וָעֶצֶב. וְדִמְיוֹן | נוֹצָר וְכָל דְּבַר קֶצֶב:

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם שֵׁנִי בַּשָּׁבוּעַ

חזן וַאֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ. אֲדַבֵּר אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶךָ:

קהל דַּרְכֵי שִׁבְחֲךָ קְצָתָם אֲסַפְּרָה. מַעֲשֶׂיךָ מַה נּוֹרָא אֹמְרָה:

חזן אֵין אֵלֶיךָ עֲרוֹךְ בַּסֵּפֶר. אַגִּידָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר:

קהל חֵקֶר אֱלוֹהַּ לֹא יִמָּצֵא. וְתַכְלִית שַׁדַּי לֹא תִקָּצֶה:

חזן וְלִתְבוּנָה הֲלֹא אֵין חֵקֶר. וּמִסְפַּר שָׁנָיו לֹא יֵחָקֵר:

קהל וְגַם אֵין מִסְפָּר לִגְדוּדֶיךָ. בְּצִבְאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדֶךָ:

חזן אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ. וְחַי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדֶךָ:

קהל נָבוֹן וְחָכָם הֵן לֹא יֵדָע. וְאֵיךְ אֶעֱרוֹךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֵדָע:

חזן וְאִם יֹאמַר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ. אֶעֱרוֹךְ אֵלָיו וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ:

קהל אָבֹא וְאֶמְצָא תַּכְלִית שִׁבְחוֹ. לֹא נֶאֶמְנָה אֶת אֵל רוּחוֹ:

חזן יְבֻלָּע כִּי לֹא יָדַע עֶרְכּוֹ. אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ:

קהל וְעָמְדִי לֹא כֵן אָנֹכִי. וּפִי לֹא אֶתֵּן לַחֲטוֹא וְחִכִּי:

חזן אֲסַפְּרָה לְאֶחָי קְצוֹת דַּרְכֵי אֵל. וּלְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל:

קהל כַּכָּתוּב אִמְרוּ לֵאלֹהִים. מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ אֱלֹהִים:

חזן וְאָמַרְתָּ עַם זוּ יָצַרְתָּ לִי. יְסַפְּרוּ שְׁמִי וּתְהִלָּתִי:

קהל בְּמִצְרַיִם שַׂמְתִּי עֲלִילוֹתַי. לְמַעַן תְּסַפֵּר אֶת אוֹתוֹתַי:

חזן וַאֲנִי עַבְדְּךָ עַל כֵּן אֲסַפֵּר. כַּאֲשֶׁר אֶדְרוֹשׁ מֵעַל סֵפֶר:

קהל תְּהַלֵּל נַפְשִׁי כֹּחַ מַעֲשֶׂיךָ. וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ:

חזן וַאֲבָרֶכְךָ בְּכָל עִנְיָנַי. וּבְכָל לִבִּי אוֹדֶה אֶת אֲדֹנָי:

קהל גַּם בִּגְרוֹנִי רוֹמְמוֹתֶיךָ. וְאֶת פִּי אֲמַלֵּא תְּהִלָּתֶךָ:

חזן כִּי פִּי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ. כָּל הַיּוֹם אֶת תִּפְאַרְתֶּךָ:

קהל וְאֹמְרָה נָא עֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ. וְאָשִׂיחָה דִּבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ:

חזן וְאַזְכִּיר טוּבְךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ. חֲסָדֶיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ:

קהל יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל אַתָּה. עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גָּדַלְתָּ:

חזן כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם. אֱלִילִים אִלְּמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם:

קהל הֵן לְעוֹבְדֵיהֶם גְּמוּל אֵין מְשִׁיבִים. וְלָמָּה לָהֶם הֵמָּה מְטִיבִים:

חזן וּבְעֵת צָרָה אָז יִתְפַּלְּלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:

קהל דּוֹרְשִׁים בְּכָל לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ. וְקָרוֹב יְיָ אֶל עַם קְרוֹבוֹ:

חזן הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ לְבַד אֲנָחְנוּ:

קהל עַם | מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ. נְבָרֵךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

חזן בַּצַּר לָנוּ מְאֹד נִמְצֵאתָ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לֹא עָזַבְתָּ:

*

שיר היחוד ליום ראשון

חזן וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין זֶבַח וּמִנְחָה. כִּי לֹא בָנוּ אֶל הַמְּנוּחָה:

קהל וּמַיִם אֵין לְהַעֲבִיר טֻמְאָה. וַאֲנַחְנוּ עַל אֲדָמָה טְמֵאָה:

חזן שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אֲמָרֶיךָ. וַאֲנִי בָאתִי בִּדְבָרֶיךָ:

קהל כִּי כָתוּב לֹא עַל זְבָחֶיךָ. וְעוֹלוֹתֶיךָ אוֹכִיחֶךָ:

חזן עַל דְּבַר זֶבַח וְעוֹלוֹתֵיכֶם. לֹא צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם:

קהל מָה שָׁאַלְתִּי וּמָה דָּרַשְׁתִּי מִמְּךָ. כִּי אִם לְיִרְאָה אוֹתִי:

חזן לַעֲבוֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵבָב טוֹב. הִנֵּה שְׁמוֹעַ מִזֶּבַח טוֹב:

קהל וְלֵב נִשְׁבָּר מִמִּנְחָה טְהוֹרָה. זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה:

חזן זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ. חַטָּאת וְעוֹלָה לֹא שָׁאָלְתָּ:

קהל מִזְבֵּחַ אֶבְנֶה בְּשִׁבְרוֹן לִבִּי. וַאֲשַׁבְּרָה אַף רוּחִי בְּקִרְבִּי:

חזן רוּם לֵב אַשְׁפִּיל וְאֶת רוּם עֵינָי. וְאֶקְרַע לְבָבִי לְמַעַן אֲדֹנָי:

קהל שִׁבְרֵי רוּחִי הֵם זְבָחֶיךָ. יַעֲלוּ לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחֶךָ:

חזן וְאַשְׁמִיעַ בְּקוֹל הוֹדָיוֹתֶיךָ. וַאֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ:

קהל אֲשֶׁר יָדְעָה נַפְשִׁי אַחְבִּירָה. אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹת וַאֲדַבֵּרָה:

חזן וּמָה אֶעֱרוֹךְ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה. הֲיָכוֹל אוֹכַל דַּבֵּר מְאוּמָה:

קהל כִּי אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתוֹ. וְגַם אֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתוֹ:

חזן חֲכַם לֵבָב הוּא מִי כָמוֹהוּ. שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ:

קהל עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת וְרַב נוֹרָאוֹת. גָּדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלָאוֹת:

חזן עַד אֵין מִסְפָּר וְעַד אֵין חֵקֶר. וְלֹא נוֹדַע כִּי לֹא יֵחָקֵר:

קהל אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ. וְאֵיזוֹ פֶּה אֲשֶׁר יַגִּידֶךָ:

חזן חַי לֹא רָאֲךָ וְלֵב לֹא יְדָעֲךָ. וְאֵיזוֹ שֶׁבַח אֲשֶׁר יַצִּיעֲךָ:

קהל גַּם | מְשָׁרְתֶיךָ לֹא רָאוּךָ. וְכָל חַכְמֵי לֵב לֹא מְצָאוּךָ:

חזן אַתָּה לְבַדְּךָ מַכִּיר שִׁבְחֲךָ. וְאֵין זוּלָתְךָ יוֹדֵעַ כֹּחֲךָ:

קהל וְאֵין יוֹדֵעַ בִּלְעָדֶיךָ. שְׁבָחוֹת רְאוּיוֹת לִכְבוֹדֶךָ:

חזן עַל כֵּן תְּבוֹרַךְ כָּרָאוּי לָךְ. כְּפִי קָדְשְׁךָ כְּבוֹדְךָ וְגָדְלָךְ:

קהל וּמִפִּי הַכֹּל בְּכָל אֱיָלוּתָם. כְּפִי מַדָּע אֲשֶׁר אַתָּה חֲנַנְתָּם:

חזן יוֹדוּ מַלְאֲךָ הַשָּׁמַיִם. וִיאַדְּרוּךָ קוֹלוֹת מַיִם:

קהל וְיָרִיעוּ לְךָ כָּל הָאָרֶץ. יוֹדוּךָ כָּל מַלְכֵי אָרֶץ:

חזן אַף יוֹדוּךָ כָּל הָעַמִּים. וִישַׁבְּחוּךָ כָּל הָאֻמִּים:

קהל כָּל זֶרַע יַעֲקֹב עֲבָדֶיךָ. כִּי עֲלֵיהֶם גָּבְרוּ חֲסָדֶיךָ:

חזן אֶת שֵׁם יְיָ יְהַלְלוּ כֻלָּם. אֵל אֱלֹהִים אֱמֶת וּמֶלֶךְ עוֹלָם:

שיר היחוד ליום ראשון בשבוע

חזן אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי. הָאֱלֹהִים הָרוֹעֶה אוֹתִי מֵעוֹדִי:

קהל עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֶחֱזַקְתָּ בְּיָדִי. חַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי:

חזן בָּרוּךְ יְיָ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ. כִּי עַל עַבְדּוֹ הִפְלִיא חַסְדּוֹ:

קהל לֵאלֹהֵי מָרוֹם בַּמָּה אֲקַדֵּם. וּבַמֶּה אִכַּף לֵאלֹהֵי קֶדֶם:

חזן אִלּוּ הָרִים לַמַּעֲרָכָה. וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן בְּכָל עֲרוּכָה:

קהל וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קְרוּצִים. נְתָחִים עֲרוּכִים עַל הָעֵצִים:

חזן אַף זָוִיּוֹת מִזְבֵּחַ מְבוּסִים. דָּם כַּמַּיִם לַיָּם | מְכַסִּים:

קהל וְכַחוֹל סֹלֶת דָּשֵׁן וְשָׁמֵן. בָּלוּל בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי שָׁמֶן:

חזן וּלְאַזְכָּרָה לְבוֹנָה וְסַמִּים. וְלִקְטֹרֶת כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים:

קהל וְאִלּוּ נֵרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת. יִהְיוּ מְאִירוֹת כִּשְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת:

חזן וּכְהַרְרֵי אֵל | לֶחֶם הַפָּנִים. עַל שֻׁלְחָנוֹת עֲרוּכִים בִּפְנִים:

קהל וְיַיִן כְּמִטַר הַשָּׁמַיִם. וְשֵׁכָר לְנֶסֶךְ כְּעֵינוֹת מָיִם:

חזן וְאִלּוּ כָּל בְּנֵי אָדָם כֹּהֲנִים. וּלְוִיִּם | מְשֹׁרְרִים בִּכְנַף רְנָנִים:

קהל וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֲצֵי יְעָרִים. כִּנּוֹרוֹת וּנְבָלִים וְשִׁירִים:

חזן וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם. וְהַכּוֹכָבִים מִמְּסִלּוֹתָם:

קהל וְכָל הַלְּבָנוֹן וְחַיָּה כָּלָה. אֵין דֵּי בָעֵר וְאֵין דֵּי עוֹלָה:

חזן הֵן בְּכָל אֵלֶּה אֵין דֵּי לַעֲבוֹד. וְאֵין דֵּי לְקַדֵּם לְאֵל הַכָּבוֹד:

קהל כִּי נִכְבַּדְתָּ מְאֹד מַלְכֵּנוּ. וּבַמֶּה נִכַּף לַאֲדוֹנֵנוּ:

חזן אָמְנָם לֹא יוּכְלוּ כַּבְּדֶךָ. כָּל חַי. אַף כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ:

קהל וַאֲנִי נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים. נִמְאָס בְּעֵינַי וּשְׁפַל אֲנָשִׁים:

חזן וְאֵין לְעָבְדְךָ כֹּל | לְכַבְּדֶךָ. לְהָשִׁיב לְךָ גְּמוּל עַל חֲסָדֶיךָ:

קהל כִּי הִרְבֵּיתָ טוֹבוֹת אֵלַי. כִּי הִגְדַּלְתָּ חַסְדְּךָ עָלָי:

חזן וְרַב שִׁלּוּמִים לְךָ חִיַּבְתִּי. כִּי עָשִׂיתָ טוֹבוֹת אִתִּי:

קהל וְלֹא חִיַּבְתָּ לִי גְּמוּלֶךָ. כָּל טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ:

חזן עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עֲבַדְתִּיךָ. אַחַת לְרִבּוֹא לֹא גְמַלְתִּיךָ:

קהל אִם אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה נָּא כְמוֹ. לֹא יָדַעְתִּי סְפֹרוֹת לָמוֹ:

חזן וּמָה אָשִׁיב לְךָ וְהַכֹּל שֶׁלָּךְ. לְךָ שָׁמַיִם אַף אֶרֶץ לָךְ:

קהל יַמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּם בְּיָדֶךָ. וְכֻלָּם יִשְׂבְּעוּן מִיָּדֶךָ:

חזן וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאנֶךָ. נַחְפְּצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:

קהל וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין לָאֵל יָדֵינוּ. וְלִשְׂרֵפַת אֵשׁ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ:

Schluss zu V. VI. VII. VIII. u. IX.

sal, der hienieden den Sterblicheu niederbeugt; dort genießen sie selige Wonne im Reiche des Lichtes und der Wahrheit.

Ist es mir auch sehr schmerzlich, allein und verlassen des Weges zu gehen, so richtet mich die Hoffnung auf, dereinst die mir vorangegangenen Lieben und Theuren wieder zu finden und auf immer mit ihnen vereint zu leben. Bis dahin, daß ich einziehe in das Land der Verklärten, will ich wirken für das Heil meiner unsterblichen Seele, mein Herz nicht neigen zu den Lüsten und vergänglichen Gütern dieser Erde, sondern zu den Gütern des Himmels, der Wahrheit und der Tugend, und durch einen frommen Wandel mich vorbereiten für das ewige, bessere Leben. Und wenn ich dem Ziele meiner irdischen Laufbahn nahe bin, dann will ich dem Tode mit Ruhe und Heiterkeit entgegensehen, ihn als den Engel des Friedens betrachten, der mich hinüberführt in die Wohnung der Seligkeit, wo keine Thräne fließt und kein Kummer nagt, wo alles Weh' in Wohl sich verwandelt.

Allgütiger! Vernimm in dieser ernsten Stunde mein inbrünstiges Gebet für die verklärten Seelen meiner Angehörigen. Gedenke ihrer zum Heile, laß' sie vor Deinem Richterstuhle Gnade und Erbarmen finden; möge die Stunde ihres Scheidens, die schmerzliche Trennung von Allem, was ihnen hinieden theuer gewesen, Vergebung sein für alle ihre Sünden; nimm sie auf in den Bund der Ewiglebenden, in die Gemeinschaft der Seelen der Urväter Abraham, Jizchak und Jakob und der Urmütter Sarah, Ribkah, Rachel und Leah, daß sie sich ergötzen in dem Anschauen Deiner Herrlichkeit, und des Glückes theilhaft werden, das Du den Frommen beschieden. Friede sei mit ihnen, Friede mit ihrer Ruhestätte nach der Verheißung: „Der in Geradheit wandelt vor dem Herrn, gehet ein zum Frieden, ruhet sanft im Grabe" *). Also geschehe ihnen und allen uns Vorangegangenen. Amen.

---

*) Jesaiah 2, 57.

Gebet vor der Todtenfeier.

Herr der Welt! Gebieter über Leben und Tod! Unter allen Wesen, die Deine Allmacht und Güte in's Dasein gerufen, ist der Mensch das vorzüglichste. Ihn hast Du in Deinem Ebenbilde geschaffen, den Engeln ihn wenig nachgesetzt, mit Würde und Hoheit ihn gekrönt. Doch Deine Weisheit hat auch ihm, wie allem Geschaffenen, eine bestimmte Dauer angewiesen, seinem Erdenleben ein Ziel gesetzt. Vom Augenblicke seiner Geburt an wandelt er dem Tode entgegen; wie die Pflanze und der Wurm vergehen, also vergeht auch er, und sinkt dahin in das Grab. „Der Mensch, vom Weibe geboren, kurz an Tagen und satt des Kummers ist er; wie eine Blume sprießt er und welket, flieht wie ein Schatten und bleibet nicht"*).

Auch mir hat, nach Deinem unerforschlichen, aber gerechten Rathschlusse, der Todesengel so manche geliebte Wesen von meinem Herzen genommen. Mit tiefer Wehmuth gedenke ich der theuren Dahingeschiedenen, die meine Freude, mein Trost und mein Glück auf Erden gewesen, und die nun im stillen, finsteren Grabe ruhen.

Doch Deine heilige Religion lehrt mich meinen herben, unersetzlichen Verlust mit frommer und kindlicher Ergebung zu tragen und nicht zu murren wider Deine Fügungen. Sie ruft mir die trostreichen Worte zu: „Der Herr hat es gegeben, der Herr hat es genommen, der Name des Herrn sei gepriesen von nun an bis in Ewigkeit". Und nicht auf immer hast Du mir genommen die Geliebten, um die ich trauere; ihr Staub nur ist zur Erde zurückgekehrt, woher er ward, ihr Geist aber schwang sich auf zu Gott, der ihn gegeben. Sie leben fort in jenen lichten Höhen, erlöst von allen Schmerzen, befreit von allem Trüb-

---

*) Hiob 2, 1, 14.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא
בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ
וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב.
וְאִמְרוּ אָמֵן:

Gem. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם
וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר
וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא
מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא
תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא
דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ
אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־
שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא
יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא
בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ
וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב.
וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר
וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא
מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא
תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא
דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן
וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל־יִשְׂרָאֵל
קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא.
וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־
שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא
יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

שָׁחַת: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט
וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׁרֵי לֵב: מִי־יָקוּם לִי עִם־מְרֵעִים. מִי־יִתְיַצֵּב לִי עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן:
לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי. כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי. חַסְדְּךָ יְיָ
יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי. תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי: הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת.
יֹצֵר עָמָל עֲלֵי חֹק: יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב
וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם ׀ אֶת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם. יַצְמִיתֵם יְיָ
אֱלֹהֵינוּ:

לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ. נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה. בִּזְמִרוֹת
נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:

Am Donnerstag:

הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

פא לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ. הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב. שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תֹף. כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר. בַּכֶּסֶה
לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא. מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת ׀ בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ
בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם. שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ.
כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ. אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם. אֶבְחָנְךָ ׀
עַל־מֵי מְרִיבָה סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ. יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא
יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר. וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי ׀ יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם. הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי. וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי:
וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם. יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי. יִשְׂרָאֵל
בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ. וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְיָ
יְכַחֲשׁוּ־לוֹ. וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה. וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ:

Am Freitag:

הַיּוֹם יוֹם שִׁשִּׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ: לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט:
נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ. נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ
נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ
נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

Am Sabbath:

הַיּוֹם יוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

Dann מזמור שיר ליום השבת oben im Morgengebete.

מזמורים של יום.

Am Sonntag sagt man:

הַיּוֹם יוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

Dann לדוד מזמור oben im Morgengebet.

Am Montag:

הַיּוֹם יוֹם שֵׁנִי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מח שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ:
יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן. קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ
נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ. עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ. נִבְהֲלוּ
נֶחְפָּזוּ: רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם. חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ:
כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ | כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יְיָ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ. אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד־עוֹלָם
סֶלָה: דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ. בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי־
אֶרֶץ. צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ: יִשְׂמַח | הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה. לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ:
סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ. סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם | לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ. לְמַעַן
תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה | אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם | וָעֶד. הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת:

Am Dienstag:

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

פב מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל. בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד־מָתַי
תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל. וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה: שִׁפְטוּ־דַל וְיָתוֹם. עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ:
פַּלְּטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן. מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ | וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ. יִמּוֹטוּ
כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם. וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם: אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן
וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ. כִּי־אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם.

Am Mittwoch:

הַיּוֹם יוֹם רְבִיעִי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

צד אֵל נְקָמוֹת יְיָ. אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ. הָשֵׁב גְּמוּל עַל
גֵּאִים: עַד מָתַי רְשָׁעִים יְיָ. עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק. יִתְאַמְּרוּ
כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ: אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ:
וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָּהּ. וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם. וּכְסִילִים מָתַי
תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע. אִם־יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא
יוֹכִיחַ. הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם. כִּי הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר
אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ. וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע. עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע

הַרְחָבָה כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ לְיַעֲקֹב אָבִינוּ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ וְיִהְיוּ דְבָרַי נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ אֶת יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו כְּתֹנֶת פַּסִּים לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאָיו וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלָאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹת וְתַצְלִיחֵנִי בִּדְרָכַי. וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וְסוֹדוֹתֶיהָ וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ וְתַאֲרִיךְ יָמַי (וִימֵי אָבִי וְאִמִּי) (וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) בְּרֹב עֹז וְשָׁלוֹם אָמֵן סֶלָה:

ויכוין לסיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל אמן.

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה. אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

vollen, offenen Hand, wie du unserm Erzvater Jakob, den die Schrift den Frommen nennt, hast gegeben Brot zur Speise und ein Gewand zur Kleidung! Gib, daß wir Liebe, Wohlwollen und Erbarmen finden, Gott, in deinen Augen, in der Menschen Augen, bei Allen, die uns sehen, auf daß unser Wort Gehör und Beachtung finde, wo wir in deinem Dienste zu reden und zu wirken uns berufen fühlen; wie du Joseph den Gerechten, hast Gnade, Wohlwollen und Erbarmen finden lassen in deinen Augen und in den Augen Aller, die ihn gesehen. Thue Wunder, Herr, an mir, und gib mir stets ein Zeichen deiner Huld und Milde; gib mir Glück und Segen auf allen meinen Wegen; gib mir Einsicht und Verstand, jedes Wort in deiner heiligen Gotteslehre zu fassen und zu halten, es in und nach seinem innersten Sinne und Geiste zu fassen und zu halten; wahre mich vor allen Irrungen und Täuschungen; läutere meine innersten Gedanken, Ansichten und Absichten, auf daß ich stets bereit und willig sei zu deinem Dienste! und gib mir langes Leben (bei meinem Weibe und meinen Kindern) in Heil und Kraft und Frieden! Amen! Selah!

אדיר Du bist mächtig und gewaltig, Herr, in den Himmelshöhen, und thronest und waltest da in deiner Kraft und Stärke. Bei dir ist Friede und mit deinem Namen Friede; Verhänge und verheiße über uns und über dein ganzes Volk Israel Leben, Herr, und Segen und einen dauernden Gottesfrieden. Amen! Selah!

Während der Vorbeter שים שלום sagt, beten die Priester leise:

רִבּוֹן הָעוֹלָם עָשִׂינוּ מַה שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ אַף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

הכהנים יזהרו בנעילת מנעליהם שלא יגעו בם בידים, ואם נגעו יזהרו ליטול ידיהם.

החזן אומר שים שלום וכו'.

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם:

אליך **Zu dir** — Zu dir hebe ich mein Aug' empor, der du thronest in dem Himmel!

וְיָשֵׂם. וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

וישם **Und bringe** — Sie sollen bringen den Kindern Israels meinen Namen, und ich werde sie segnen.

לְךָ. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

לך **Dir** — Dein, Herr, ist die Größe und die Macht und die Herrlichkeit und der Sieg und der Ruhm, sowie Alles im Himmel und auf Erden; dein Herr, ist das Reich und die Erhabenheit, über Jegliches bist du das Haupt.

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו:

שלום **Den Frieden** — Friede! Friede! den Fernen und den Nahen, Friede, spricht Gott, ich heile ihn!

Beim Schlusse des Priestersegens wird von der Gemeinde dieses gebetet.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קְדֻשַּׁת חֲסָדֶיךָ וְגֹדֶל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וּלְמַעַן טַהֲרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהַפְּסוּקִים שֶׁל בִּרְכַּת כֹּהֲנִים הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו עַם קְדוֹשֶׁךָ שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי בְּקָרְאִי לָךְ וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי נַאֲקָתִי וְאֶנְקָתִי תָּמִיד כְּשֵׁם שֶׁשָּׁמַעְתָּ אֶנְקַת יַעֲקֹב תְּמִימֶךָ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם וְתִתֶּן לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפַרְנָסָתֵנוּ בְּרֶוַח וְלֹא בְּצִמְצוּם. בְּהֶתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר. בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ

יהי Möge es dein Wille sein, allmächtiger Gott, Gott meiner Väter, um deiner heiligen Gnade willen, die da waltet über uns; um deiner unendlichen Barmherzigkeit willen, die sich weit und breit erstrecket über alles Lebende; um deines lautern heiligen Namens willen, der so stark und mächtig, wunderthätig ist in seiner Kraft, den deine Priester, Aharon und seine Söhne segnend einst gesprochen über uns — mir stets nahe zu sein und gegenwärtig, wo und wann ich dich anrufe. Höre, Gott, mein Bitten und Beten, mein Seufzen und Klagen, wie du Jakob erhöret hast, den die Schrift genannt den Frommen. Gib mir und Allen, die meinem Hause angehören, Brot und Nahrung Herr in Ueberfluß und nicht in Kärglichkeit; in Rechtlichkeit und ohne Schuld und Sünde; in Freud' und Ehren, und ohne Schmach und Sorgen; gib es uns aus deiner

עַל ־עַצְמִי, וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי ־עַל אֲחֵרִים וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלָי
אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת יוֹסֵף
הַצַּדִּיק, וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ
וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה ־עַל־יְדֵי
משֶׁה ־רַבֵּנוּ, וּכְמֵי יְרִיחוֹ ־עַל־יְדֵי אֱלִישָׁע: וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת־
קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפֹךְ כָּל־חֲלוֹמוֹתַי
עָלַי ־וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי:

יאר — יָאֵר. אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:

Es lasse leuchten — Gott sei uns gnädig und segne uns, er lasse leuchten über uns sein Angesicht, Selah!

יי — יְיָ. יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:

Gott — Gott, der Ewige und Unendliche ist allmächtig, allerbarmend und gnädig, langmüthig, voller Huld und Treue.

פניו — פָּנָיו. פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:

Sein Angesicht — Wende du dich, Herr, zu mir, und sei mir gnädig; denn arm bin ich und verlassen.

אליך — אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא:

Ueber dich — Zu dir, Gott, erhebe ich meine Seele.

ויחנך — וִיחֻנֶּךָּ. הִנֵּה כְעֵינֵי ־עֲבָדִים אֶל ־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל ־יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן ־עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ ־עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: רבש״ע

Und sei dir gnädig! Wie der Knecht das Aug' zu seinem Herrn, wie die Magd das Aug' zu ihrer Herrin, heben wir das Aug' zu Gott empor, bis daß er uns begnadiget.

ישא — יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

Es wende. — Dem wendet sich der Segen Gottes zu, und die Gnade und das Heil von Gott. Du findest Gnade und Wohlwollen in Gottes und der Menschen Augen.

יי — יְיָ. יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה:

Gott — Gott, sei uns gnädig, auf dich hoffen wir! Sei du unser Beistand mit jedem Morgen, unser Heil in der Zeit der Noth.

פניו — פָּנָיו. אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר ־עֲנֵנִי:

Sein Angesicht — Verbirg nicht dein Angesicht vor mir am Tage der Noth, neige mir zu dein Ohr am Tage, wenn ich rufe, und erhöre mich gar bald.

סדר נשיאת כפים

Während der Vorbeter וכל החיים sagt, sagen die Priester leise diesen יהי רצון

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶה הַבְּרָכָה הַזֹּאת

Die Priester sagen dieses:

שֶׁצִּוִּיתָנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ מִכְשׁוֹל וְעָוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

Die Gemeinde sagt dieses:

שֶׁצִּוִּיתָ הַכֹּהֲנִים לְבָרְכֵנוּ

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו

הש״ץ בקול כֹּהֲנִים והעם עונה בלחש

עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר׃

אלהינו Segne uns, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, segne uns mit dem dreifachen Segen, der geschrieben steht in deiner Thora durch Moses deinen Knecht, und gesprochen ward von Aharon und seinen Söhnen, den Priestern, deinem geheiligten Stamme, daß er in allen seinen Aussprüchen in Erfüllung gehe.

כשגומר הש״ץ כהנים אומרים הכהנים ברכה זו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה׃

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geweihet und geheiliget hat durch die Weihe und Heiligkeit Ahrons, und uns geboten hat, zu segnen sein Volk Israel in Liebe.

Der Vorbeter sagt folgenden Segen theilweise vor und die Priester sprechen ihn nach.

יְבָרֶכְךָ. יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

יברכך **Es segne dich** — Es segne dich von Zion aus Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen.

יְיָ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ׃

" **Gott** — Gott unser Herr! wie mächtig ist dein Name in aller Welt!

וְיִשְׁמְרֶךָ. שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ׃

וישמרך **Und behüte dich!** Behüte mich, Gott; denn ich vertraue auf dich.

Während die Priester die Worte וישמרך und ויחנך singen, betet die Gemeinde folgenden רבונו של עולם.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל־עוֹלָם אֲנִי שֶׁלָּךְ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ. חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל־חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי

סדר נשיאת כפים

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה
לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל
בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

Gemeinde u. Vorb. וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן. אָנָּא רַחוּם. בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: ע״כ סקסל.

ותערב Möge unser Gebet dir wohlgefallen, wie einst das Opfer auf deinen Altären. Ach, Allerbarmender, in deiner vollen Barmherzigkeit laß deine Herrlichkeit wieder einziehen in Zion, und stelle her den Gottesdienst in seiner Weihe in Jerusalem. Laß es uns mit Augen schauen, wenn du wiederkehrest nach Zion in deiner Barmherzigkeit; da wollen wir dir dienen, Herr, in aller Gottesfurcht, wie in den alten Tagen und den hingeschiedenen Jahren.

Der Vorbeter schließt: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃ לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ׃ לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם׀ מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים׃ הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס׀ זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל׀ לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם׀ מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד׃

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים׀ מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן׃ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם׀ אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם׀ מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד׃ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ קדיש יתום.

שיר היחוד. מזמור של יום. אדון עולם.

תפלת מנחה

Mincha wird wie am ersten Tage gebetet; am Sabbath wird ואני תפלתי nach ובא לציון gesagt, und es wird aus der Thora der erste Abschnitt von סדר נשא vorgelesen.

Das Abendgebet wird von Wochentagen gebetet, nur daß in Schemone-Eßreh אתה חוננתנו eingeschaltet wird. Am מוצאי שבת auch ויהי נועם, ואתה קדוש und ויתן לך.

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה: בֹּרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא. וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין. מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא: וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. אִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף: בֹּרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה: יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים. לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים. אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים. יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא. לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם: שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה

הזין צהלה ורנה יראה ונבואה הגיון ומליצה
תפארת ושמחה: פרקי אגדות וערכי ענינות.
דקדוקיהן ודקדוקי סופרים: צור כתבם בסוד
שלישים. ונתנם באהבה לזרע המקדש: קבלה
שלישי בחדש השלישי. ונתנה יחד לזרע ישרון:
ראשית ואחרית חקוק בתוכה. והעיד עליהם
שמים וארץ: שירה פתח ענו על זאת ואמר שירות
הרבה. ופ״ץ ואמר אין כאל ישרון. תורה תמימה
הנחיל אדון לשבטים. כדי להכניסם בגן עדן
לעולמי עולמים: תורה תמימה נתתי לכם. עמי
ונחלתי קראתי אתכם. כדי שאתן לכם שכר טוב
בעולם הזה וחלק טוב לעולם הבא: Vorb. דברי
אמת וחקי צדק ושכל טוב. ינחלו עושיהם
לעולם ועד:

Vorb. אז שש מאות ושלש עשרה מצות. פרוש
ענשן ומתן שכרן. אמרות טהורות מזקקות
שבעתים. צרופות ככסף ובחונות כזהב:

אהובים שמרום. עמוסים חקרום. בכל לב
נצרום. בחכמה דרשום: את אלה תזכר לנו
אלוה מעזנו. ותרצה לנו ותמלא משאלותינו:

עליונים ששו ותחתונים עלזו. בקבלת תורה
הכתובה מסיני (כ״י בקבלת כלה כתובת חתן.) תואר כלה
מאד נתעלה. בקבלת יום זה עשרת הדברים:

והשיאנו Seite 215, dann רצה, ותערב und den אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן Priestersegen, hernach אין כאלהינו und עלינו.

תְּפִלָּה לִשְׁלִיחַ צִבּוּר בְּקוֹל

Der Vorbeter wiederholt die תפלה mit קדושה bis ושני תמידים כהלכתם (am Sabbath bis זכר למעשה בראשית), dann wird Folgendes gebetet.

אַזְהָרַת רֵאשִׁית לְעַמְּךָ נָתַתָּ. מִצְוֹת עֲשֵׂה וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בְּמִסְפָּר בְּמִפְקָד הֵם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ. כְּנֶגֶד יְמוֹת הַחַמָּה: גַּם | מִצְוֹת עֲשֵׂה מָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה. כְּנֶגֶד אֵיבָרִים שֶׁבְּאָדָם: דּוֹק וְחֶלֶד הֵעַדְתָּ בָּנוּ. עַל עָנְשָׁן וּשְׂכָרָן הַחַיִּים וְהַמָּוֶת וְהַטּוֹב וְהָרָע: הוֹרֵיתָ לָנוּ עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת. וְקָשַׁרְתָּ לָנוּ עֲשָׂרָה כְּתָרִים: וּבִשְׁנֵי לֻחוֹת חֲקַקְתָּם. וּשְׁנֵי עוֹלָמוֹת הִנְחַלְתָּם. עַל יְדֵי נֶאֱמָן נְתַתָּם. וּבֵין שְׁנֵי כְרוּבִים הִנַּחְתָּם. זֵרוּז מִקְרָא וְתַרְגּוּם תּוֹרָה וּנְבִיאִים שְׁמוֹנָה. וּכְתוּבִים מִשְׁלָשִׁים אַחַר עָשָׂר: חִקְרֵי הֲלָכוֹת וּסְדָרִים שִׁשָּׁה. וַעֲלֵיהֶם תַּלְמוּד שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה: טַעֲמֵי מְשָׁלוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים. וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וָאָלֶף: יְחִידָה נְתוּנָה לְשִׁשִּׁים רִבּוֹא לָעָם אֲשֶׁר בָּחַר מִשִּׁבְעִים לְשׁוֹנוֹת: כְּתוּבָה בְּאוֹתִיּוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם. וְגַם בְּשֵׁם הַמְּפוֹרָשׁ בְּשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם: לְכָל אֶחָד וְאֶחָד שְׁלֹשָׁה כְּתָרִים. כְּתוּבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה אָדוֹן: מֶלֶךְ הַדָּרָה בְּרוֹב נוֹרָאוֹת. אַזְהָרָה בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יְכֻנֶּה: נִקְרָא שֵׁמוֹת שִׁבְעִים וְעַמּוֹ בָּחַר מִשִּׁבְעִים. וּשְׁמוֹ מְעֻלֶּה לְמַעְלָה מִשִּׁבְעִים: סִדְּרָהּ בְּסִמָּנִים וּבְמָסוֹרוֹת. וּבְדִקְדּוּקֵי חֲקִירוֹת. בְּדִינֵי מָמוֹנוֹת וְדִינֵי נְפָשׁוֹת: עֲטִיפַת

וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי־לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אם אין שם כהנים אומר הש״ץ אלהינו ואלהי אבותינו וכו׳.

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים. עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים | עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ־לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי | יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְיָ רֵיקָם׃ אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן. כַּאֲשֶׁר | רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

Der Priestersegen (סדר דוכן) siehe am Ende des Bandes.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה־לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ.

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת

כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

Für Sabbath וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם | מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיָי בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם. כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיָי. פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד. שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

Für Sabbath יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ. שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם | מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם | עָלֵינוּ. טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ־לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ. בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל־מְכוֹנוֹ. וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ. וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל | לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים | בַּשָּׁנָה

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ | שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם:

וְאֶת מוּסַף יוֹם (am Sabb.) וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:*)

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

---

*) קדושה לש״ץ.

Vorb. נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ. כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

Gemeinde u. Vorb. קָדוֹשׁ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

Vorb. כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

Gemeinde u. Vorb. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

Vorb. מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

Gemeinde u. Vorb. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

Vorb. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

Gemeinde u. Vorb. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

Vorb. אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

Vorb. וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

Gemeinde u. Vorb. יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

Vorb. לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר־לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

Beim Hineinstellen der Thora in die heilige Lade.

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

הש"ץ אומר חצי קדיש ואח"כ מתפללין ש"ע בלחש.

תפלת מוסף

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל ׀ לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

Am Sabbath.

אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים: קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: ובנחה יאמר

מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל־כֵּן יָרִים רֹאשׁ׃

von Raba schlug, das jetzt schon aus dem Bache am Wege trinkt, und sonst sein Haupt so stolz erhob.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃

תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃ דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד׃ טוֹב־יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו. וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים. וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו. וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי. וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

סדר הכנסת ספר תורה

Beim Zurücktragen der Thora.

Vorbeter: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ׃

Gemeinde: הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

*) כד לְדָוִד מִזְמוֹר. לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ כִּי הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ. וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ׃ מִי־יַעֲלֶה בְהַר יְיָ. וּמִי

Am Sabbath.

*) מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיְיָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים׃ קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר׃ קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־

אחר הזכרת נשמות לוקח החזן ס"ת ואומר מי שברך וכו'.

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה. הוּא יְבָרֵךְ אֶת (ר' פב"פ) בַּעֲבוּר שֶׁיִּתֵּן מַתְּנַת יָדוֹ לִכְבוֹד הַמָּקוֹם וְלִכְבוֹד הַתּוֹרָה וְלִכְבוֹד הָרֶגֶל. בִּשְׂכַר זֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו. וִיבָרְכֵהוּ וִיזַכֵּהוּ לַעֲלוֹת לָרֶגֶל עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֶחָיו וְנֹאמַר אָמֵן:

אַב הָרַחֲמִים. שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים. הוּא יִפְקוֹד בְּרַחֲמִים. הַחֲסִידִים וְהַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים. קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדֻשַּׁת הַשֵּׁם הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ. מִנְּשָׁרִים קַלּוּ וּמֵאֲרָיוֹת גָּבֵרוּ. לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם וְחֵפֶץ צוּרָם. יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה עִם שְׁאָר צַדִּיקֵי עוֹלָם וְיִנְקוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדָיו הַשָּׁפוּךְ: כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם־עֲבָדָיו יִקּוֹם. וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו. וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ: וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר וְנִקֵּיתִי דָּמָם לֹא־נִקֵּיתִי. וַיָי שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן וּבְכִתְבֵי הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמַר. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ: וְאוֹמֵר כִּי־דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא־שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָוִים: וְאוֹמֵר יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת. מָחַץ רֹאשׁ עַל־אֶרֶץ רַבָּה:

אַב Vater des Erbarmens, der Du in jenen Höhen thronst, sei eingedenk mit Deiner Allbarmherzigkeit der Frommen, Rechtschaffenen und Redlichen der heiligen Gemeinden, die ihr Leben durch Bekennung zu Deinem heiligen Namen aufgeopfert haben, jener Geliebten und Lieben, die in der Stunde des Todes gleich geblieben sind; leichter als Adler, mächtiger als Löwen, wenn sie den Willen ihres Schöpfers und den Befehl ihres Bildners zu erfüllen hatten. Gedenke ihrer und aller Gerechten dieser Erde zum Wohle, und sühne vor unsern Augen das vergossene Blut Deiner Knechte, wie es in der Lehre Moses, des göttlichen Mannes niedergeschrieben ist: „Preiset glücklich ihr Heiden, Sein Volk! denn Er sühnt Seiner Diener Blut, übet Vergeltung an Seinen Gegnern und ist dem Erdreiche und Seinem Volke versöhnlich.“ Durch Deine Diener, die Propheten ist die Verheißung niedergeschrieben: „Ich werde sühnen das noch unversöhnte Blut, Ich, der Ewige! der zu Zion thront.“ Und in den heiligen Schriften heißt es: „Warum sollen die Barbaren sprechen: Wo ist ihr Gott? O lasse es den Barbaren vor unsern Augen wissen: Du sühnest Deiner Diener Blut.“ Ferner heißt es: „Der Blutschuldforderer hat ihrer gedacht, vergißt die Klagen der Unterdrückten nicht.“ Und an einer andern Stelle heißt es: „Er wird die Barbaren richten auf hochgethürmten Leichen, der das Haupt

בעבור נשמת אב ואם הזקנים ויתר הקרובים.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת
אָבִי וְאִמִּי זְקֵנַי וּזְקֵנוֹתַי דּוֹדַי
וְדוֹדוֹתַי אַחַי וְאַחְיוֹתַי בֵּין
מִצַּד אָבִי בֵּין מִצַּד אִמִּי
שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם בַּעֲבוּר
שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָם
וּבִשְׂכַר זֶה תִּהְיֶינָה
נַפְשׁוֹתָם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר
הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה
רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר
צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן
עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן׃

(Gebet für Großeltern, Brüder, Schwestern oder sonstige Anverwandte.)

יזכור Gott gedenke der Seelen meiner dahingeschiedenen Großeltern, (Brüder, Schwestern und aller Anverwandten) und lasse die Spende, die ich ihrentwillen zu geben hier gelobe, ihnen zum Segen gereichen, daß ihre Seelen aufgenommen werden in die Gemeinschaft der Ewiglebenden, der Seelen des Abraham, Isaak und Jakob, der Sarah, Rebecka, Rahel und Lea, so wie in die aller dahingeschiedenen Frommen, die den Antheil der bessern Welt genießen; hierauf sprechet: Amen!

בעבור נשמת קרובים המומתים על קדושת הש"י.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת (פ"ב"פ) וְנִשְׁמַת כָּל
קְרוֹבַי וּקְרוֹבוֹתַי הֵן מִצַּד אָבִי הֵן מִצַּד אִמִּי
שֶׁהוּמְתוּ הֵן שֶׁנֶּהֶרְגוּ הֵן שֶׁנִּשְׁחֲטוּ וְשֶׁנִּשְׂרְפוּ
וְשֶׁנִּטְבְּעוּ וְשֶׁנֶּחֶנְקוּ עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם בַּעֲבוּר שֶׁאֶתֵּן
צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נִשְׁמוֹתֵיהֶם וּבִשְׂכַר זֶה
תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם
נִשְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה
רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן
עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן׃

סדר הזכרת נשמות

Gebet für das Seelenheil der Hingeschiedenen.

בעבור נשמת האב אומרים:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת
אַבָּא מוֹרִי (פב"פ) שֶׁהָלַךְ
לְעוֹלָמוֹ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר
צְדָקָה בַּעֲדוֹ בִּשְׂכַר זֶה
תְּהֵא נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בִּצְרוֹר
הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה
רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר
צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן
וְנֹאמַר אָמֵן׃

(Gebet für den Vater.)

יזכור Gott gedenke der Seele meines theuren dahingeschiedenen Vaters und lasse die Spende die ich seinetwillen zu geben hier gelobe, ihm zum Segen gereichen, daß seine Seele aufgenommen werde in die Gemeinschaft der Ewiglebenden, der Seelen des Abraham, Isaak und Jakob, der Sarah, Rebecka, Rahel und Lea, so wie in die aller dahingeschiedenen Frommen, die den Antheil der bessern Welt genießen; hierauf sprechet: Amen!

בעבור נשמת האם.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת
אִמִּי מוֹרָתִי (פב"פ) שֶׁהָלְכָה
לְעוֹלָמָהּ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר
צְדָקָה בַּעֲדָהּ וּבִשְׂכַר זֶה
תְּהֵא נַפְשָׁהּ צְרוּרָה בִּצְרוֹר
הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה
רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר
צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן
עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן׃

(Gebet für die Mutter.)

יזכור Gott gedenke der Seele meiner theuren dahingeschiedenen Mutter, laß die Spende, die ich ihretwillen zu geben hier gelobe, ihr zum Segen gereichen, daß ihre Seele aufgenommen werde in die Gemeinschaft der Ewiglebenden, der Seelen, des Abraham, Isaak und Jakob, der Sarah, Rebecka, Rahel und Lea, so wie in die aller dahingeschiedenen Frommen, die den Antheil der bessern Welt genießen; hierauf sprechet: Amen!

Gebet für den Landesvater.

Allmächtiger Gott und Weltenherr! Der du Könige und Fürsten hast erkoren und berufen, und sie hast ausgerüstet mit allen Gaben deiner Huld und Milde, daß sie in Weisheit und in Gerechtigkeit ihr Volk regieren, Gesetz und Recht handhaben, den Gottesfrieden auf Erden schirmen, und alle milden Gaben bringen, Jeder seinem Volke und Lande — verleihe deinen göttlichen Schutz und Beistand unserm Fürsten und Herrn, deinem Gesalbten, dem Kaiser

Franz Josef dem Ersten,

für den wir zu dir beten als treue Unterthanen für ihren Herrn, wie Kinder für ihren Vater beten.

Mehre seine Tage und kröne ihn mit Sieg, Ruhm und Herrlichkeit. — Segne Alle, die seinem Throne und Herzen die nächsten sind, die Kaiserin

Elisabeth Amalia Eugenia,

den Kronprinzen: Erzherzog

Rudolf,

die Kronprinzessin: Erzherzogin

Stefanie,

und alle Angehörigen des erhabenen, glorreichen Fürstenstammes.

Segne das gesammte Vaterland, daß Eintracht und Friede seine Stämme einige, Licht und Wissenschaft das Volk erhöhe, Tugend und Gottesfurcht die innere Lebenskraft im Volke sei.

Gib, o Gott, daß wir des Segens theilhaftig werden, einen Ehrenstand gewinnen im Vaterlande, dem wir in Liebe und Treue anhänglich sind; Wohlwollen finden unter den Menschen, wie wir Gnade und Erbarmen zu finden hoffen vor deinen Weltenthrone! Amen!

תפלה בעד שלום המלך והמלכה יר"ה

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה: הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת אֲדוֹנֵנוּ

הקייזער פְרַאנְץ יָאזֶעף הָראשׁוֹן

ואת הקייזערין

עֶלִיזַאבֶּעט ואת היורש עצר עֶרְצְהֶערְצָאג רוּדָאלְף

וְאֵת עֶרְצְהֶערְצָאגִין שְׁטֶעפַאנִיע

יָרוּם הוֹדָם. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּים וְיִשְׁמְרֵם וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק יַצִּילֵם. וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחַת רַגְלָיו וְיַפִּיל שׂוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל תִּשְׁכּוֹן לָבֶטַח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

Am Sabbath.

הַזֶּה עִם כָּל קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה וּפַת לָאוֹרְחִים וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים. וְכָל מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם. וְיָסִיר מֵהֶם כָּל מַחֲלָה. וְיִרְפָּא לְכָל גּוּפָם. וְיִסְלַח לְכָל עֲוֹנָם. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ. עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר.
וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ
לוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים (וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה)
וְעַל יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ־לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה
וְלִמְנוּחָה) לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת: עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

Am Sabbath.

יְקוּם פֻּרְקָן מִן־שְׁמַיָּא. חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא. וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא:
זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי־לָא־יִפְסוּק וְדִי־לָא־יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי
אוֹרַיְתָא. לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא. דִּי־בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל
וְדִי־בְבָבֶל. לְרֵישֵׁי כַלָּה. וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא. וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא.
וּלְדַיָּנֵי דִי בָבָא: לְכָל־תַּלְמִידֵיהוֹן. וּלְכָל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן.
וּלְכָל־מָן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְהוֹן. יַפֵּישׁ
חַיֵּיהוֹן. וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן. וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיהוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן
מִן־כָּל־עָקָא. וּמִן־כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין. מָרָן דִּי־בִשְׁמַיָּא יְהֵא
בְסַעְדְּהוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוּם פֻּרְקָן מִן־שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא. וּבַרְיוּת גּוּפָא. וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא.
זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי־לָא־יִפְסוּק. וְדִי־לָא־יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי
אוֹרַיְתָא. לְכָל־קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין. רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא טַפְלָא
וּנְשַׁיָּא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְכוֹן. יַפֵּישׁ חַיֵּיכוֹן. וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן.
וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיכוֹן. וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן מִן־כָּל־עָקָא. וּמִן־
כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין. מָרָן דִּי־בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן.
וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַקָּהָל הַקָּדֹשׁ

וַתִּרְגַּז בִּטְנִי לְקוֹל צָלְלוּ
שְׂפָתַי יָבוֹא רָקָב בַּעֲצָמַי
וְתַחְתַּי אֶרְגָּז אֲשֶׁר אָנוּחַ
לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת לְעַם
יְגוּדֶנּוּ׃ (יז) כִּי־תְאֵנָה לֹא־
תִפְרָח וְאֵין יְבוּל בַּגְּפָנִים
כִּחֵשׁ מַעֲשֵׂה־זַיִת וּשְׁדֵמוֹת
לֹא־עָשָׂה אֹכֶל גָּזַר מִמִּכְלָה
צֹאן אֵין בָּקָר בָּרְפָתִים׃
(יח) וַאֲנִי בַּיהוָה אֶעְלוֹזָה
אָגִילָה בֵּאלֹהֵי יִשְׁעִי׃
(יט) יֱהוִה אֲדֹנָי חֵילִי וַיָּשֶׂם
רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל בָּמוֹתַי
יַדְרִכֵנִי לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹתָי׃

Ich höre es, und es zittert mir der Leib, es erschallet die Stimme, und meine Lippen, die dröhnen und beben; morsch sind meine Knochen, und Alles bebet unter mir — daß ich ruhen am Tage der Angst und Noth, wo heraufziehen die Schaaren, und drängen mein Volk! — Die Feige, die blühet nicht, und keine Frucht ist an den Reben; vergeblich ist die Arbeit an dem Oelbaum, und die Flur schafft keine Speise; verbannt ist das Schaf aus der Hürde, und kein Rind in den Ställen. Ich aber juble vor Gott, freue mich des Gottes meines Heiles. Gott der Herr ist meine Kraft und Stärke, Er macht meinen Fuß schnell wie die Hindin, stellt mich hin auf die Höhen!

Dem Meister auf meinem Saitenspiel!

ברכות אחר ההפטרה

(Segenspruch nach der Haftorah.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל הָעוֹלָמִים. צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנֶּאֱמָן. הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ. וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם. כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו׃

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ. וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ׃

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ. וּבְמַלְכוּת בֵּית

der Zelte im Lande Midian. Zürnet Gott über Ströme? Lassest Du an Strömen aus Deinen Zorn, am Meere Deinen Grimm, daß Du besteigest Deine Rosse, Deine Siegeswägen, entblößest Deinen Bogen, leerest Deinen Köcher, die Stäbe, die Du mit Sprüchen hast beschworen — Selah — und spaltest in Ströme die die Erde? Wie sie Dich sehen, zittern die Berge; Wassergüsse strömen, die Fluth in den Tiefen läßt erschallen ihre Stimme, die Höhe hebt die Hände auf! Sonn' und Mond stehen still auf ihren Bahnen, leuchtend ziehen Deine Pfeile, blitzend strahlt Dein Speer. Im Zorne schreitest Du einher auf Erden, zerstampfest die Völker in Deinem Grimm, wo Du ausziehst zum Heile Deines Volkes, zum Heile für Deinen Gesalbten. Du zerschmetterst das Haupt im Hause des Frevels, entblößest es vom Grund bis an den Giebel — Selah! Du durchbohrst mit seinen Stäben das Haupt seiner Führer; sie stürmen heran, mich zu zertrümmern, jubeln, als gelte es nur, den Armen aufzuzehren im Verborgenen. Du trittst mit Deinen Rossen das Meer, die brausende, schwellende Fluth.

יְרִיעוֹת אֶרֶץ מִדְיָן׃
(ח) הֲבִנְהָרִים חָרָה יְהוָה
אִם בַּנְּהָרִים אַפֶּךָ אִם־בַּיָּם
עֶבְרָתֶךָ כִּי תִרְכַּב עַל־
סוּסֶיךָ מַרְכְּבֹתֶיךָ יְשׁוּעָה׃
(ט) עֶרְיָה תֵעוֹר קַשְׁתֶּךָ ׀
שְׁבֻעוֹת מַטּוֹת אֹמֶר סֶלָה
נְהָרוֹת תְּבַקַּע־אָרֶץ׃
(י) רָאוּךָ יָחִילוּ הָרִים זֶרֶם
מַיִם עָבָר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ
רוֹם יָדֵיהוּ נָשָׂא׃ (יא) שֶׁמֶשׁ
יָרֵחַ עָמַד זְבֻלָה לְאוֹר
חִצֶּיךָ יְהַלֵּכוּ לְנֹגַהּ בְּרַק
חֲנִיתֶךָ׃ (יב) בְּזַעַם תִּצְעַד־
אָרֶץ בְּאַף תָּדוּשׁ גּוֹיִם׃
(יג) יָצָאתָ לְיֵשַׁע עַמֶּךָ לְיֵשַׁע
אֶת־מְשִׁיחֶךָ מָחַצְתָּ רֹּאשׁ
מִבֵּית רָשָׁע עָרוֹת יְסוֹד
עַד־צַוָּאר סֶלָה׃ (יד) נָקַבְתָּ
בְמַטָּיו רֹאשׁ פְּרָזָו* יִסְעֲרוּ
לַהֲפִיצֵנִי עֲלִיצֻתָם כְּמוֹ־
לֶאֱכֹל עָנִי בַּמִּסְתָּר׃
(טו) דָּרַכְתָּ בַיָּם סוּסֶיךָ חֹמֶר
מַיִם רַבִּים׃ (טז) שָׁמַעְתִּי ׀

*פרזיו קרי

ברכות קודם ההפטרה

Vor der Haftorah wird dieses gesagt.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת:

ברוך אתה יי הבוחר בתורה ובמשה עבדו ובישראל עמו ובנביאי האמת וצדק:

הפטרה ליום ב׳ דשבועות (בחבקוק סי׳ ג׳)

(א) תפלה לחבקוק
הנביא על שגינות: (ב) יהוה
שמעתי שמעך יראתי יהוה
פעלך בקרב שנים חייהו
בקרב שנים תודיע ברגז
רחם תזכור: (ג) אלוה
מתימן יבוא וקדוש מהר־
פארן סלה כסה שמים
הודו ותהלתו מלאה
הארץ: (ד) ונגה כאור תהיה
קרנים מידו לו ושם חביון
עזה*: (ה) לפניו ילך דבר
ויצא רשף לרגליו: (ו) עמד |
וימדד ארץ ראה ויתר
גוים ויתפצצו הררי־עד
שחו גבעות עולם הליכות
עולם לו: (ז) תחת און
ראיתי אהלי כושן ירגזון

Das Gebet des Propheten Habakuk auf Schig'janoth.

„ Gott, ich habe gehört Deinen Ruf, und fürchte mich. Gott, laß Dein Werk binnen Jahren in's Leben treten, binnen Jahren thue es kund; im Zorne gedenke des Erbarmens. Gott kommet von Teman, der heilige vom Berge Paran — Selah! Sein Glanz deckt die Himmel, und seines Ruhmes ist voll die Erde Sein Glanz ist wie das helle Licht, strahlend nach allen Seiten; darin birgt sich Seine Macht. Vor Ihm her geht die Pest, die Fiebergluth vor Seinen Füßen. Wo Er auftritt, da wanket die Erde! Er schauet sie an, und es beben die Völker, zersplittert sind die Urgebirge, gesunken die ewigen Hügel — auf Seinem Zuge durch die Welt. In bangem Leid seh ich die Hütten Kuschans, es beben die Teppiche

*עזו קרי

מניחים ס"ת שניה על השולחן ואומר חצי קדיש על השניה. וקורין למפטיר בפרשת פנחס.

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה: וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד: עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַּעֲשׂוּ תְּמִימִם יִהְיוּ־לָכֶם וְנִסְכֵּיהֶם:

Beim Aufheben und Vorzeigen der Thora, wird dieses gesagt.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

בק"ק אומרים זה אחר פ׳ ראשון על הספרה, ובמדינות אלו נוהגין לאומרו קודם ברכת הפטרה.

חס"מ יעקב ברבי מאיר לוי בראשי החרוזות.

יְ צִיב פִּתְגָּם. לְאָת וּדְגָם. בְּרִבּוֹ רִבְבָן עִירִין :
עֲ נֵי אֲנָא. בְּמִנְיָנָא. דְּפַסְלִין אַרְבְּעָה טוּרִין :
קָ דְמוֹהִי. לְגוֹ מוֹהִי. נָגִיד וְנָפִיק נְהַר דִּנוּרִין :
בְּ טוּר תַּלְגָּא. נְהוֹר שְׁרַגָּא. וְזִיקִין דְּנוּר וּבָעוּרִין :
בְּ רָא וּסְכָא. מַה בַּחֲשׁוֹכָא. וְעִמֵּיהּ שַׁרְיָן נְהוֹרִין :
רְ חִיקִין צְפָא. בְּלָא שִׁטְפָא. וְגַלְיָן לֵיהּ דְּמִטַּמְּרִין :
בָּ עִית מְנֵּיהּ. יַת הוּרְמָנֵיהּ. וּבַתְרוֹהִי עֲדֵי גוּבְרִין :
י וְדָעֵי הִלְכָתָא. וּמַתְנִיתָא. וְתוֹסֶפְתָּא סִפְרָא וְסִפְרִין :
מָ לֵךְ חַיָּא. לְעָלְמַיָּא. יְמַגֵּן עַם לְהוֹן מְשַׁחְרִין :
אָ מִיר עֲלֵיהוֹן. כְּחָלָא יְהוֹן. וְלָא יִתְמְנוּן הֵיךְ עַפְרִין :
יְ חַוְּרוּן כְּעָן. לְהוֹן בִּקְעָן. יְטוּפוּן נַעֲוֵיהִי חַמְרִין :
רְ עוּתְהוֹן הַב וְאַפֵּיהוֹן צְהַב. יְנַהֲרוּן כִּנְהַר צַפְרִין :
לְ י הַב תְּקוֹף. וְעֵינָךְ זְקוֹף. חֲזֵי עָרָךְ דְּבָךְ כַּפְרִין :
וְ יהוֹן כְּתִבְנָא. בְּגוֹ לִבְנָא. כְּאַבְנָא יִשְׁתְּקוּן חַפְרִין :
יְ הוֹנָתָן. גְּבַר עִנְוְתָן. בְּבֵן לֵיהּ נִמְטֵי אַפְרִין :

אֱלֹהֶ֑יךָ כִּ֗י בְּחֹ֣דֶשׁ הָֽאָבִ֡יב הוֹצִיאֲךָ֞ יְהֹוָ֧ה אֱלֹהֶ֛יךָ מִמִּצְרַ֖יִם לָֽיְלָה׃
וְזָבַ֥חְתָּ פֶּ֛סַח לַיהֹוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ צֹ֣אן וּבָקָ֑ר בַּמָּקוֹם֙ אֲשֶׁ֣ר יִבְחַ֣ר יְהֹוָ֔ה
לְשַׁכֵּ֥ן שְׁמ֖וֹ שָֽׁם׃ לֹא־תֹאכַ֤ל עָלָיו֙ חָמֵ֔ץ שִׁבְעַ֥ת יָמִ֛ים תֹּֽאכַל־
עָלָ֥יו מַצּ֖וֹת לֶ֣חֶם עֹ֑נִי כִּ֣י בְחִפָּז֗וֹן יָצָ֙אתָ֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם לְמַ֣עַן
תִּזְכֹּ֗ר אֶת־י֤וֹם צֵֽאתְךָ֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם כֹּ֖ל יְמֵ֥י חַיֶּֽיךָ׃ ג (ובשבת ד)
וְלֹא־יֵרָאֶ֨ה לְךָ֥ שְׂאֹ֛ר בְּכָל־גְּבֻלְךָ֖ שִׁבְעַ֣ת יָמִ֑ים וְלֹא־יָלִ֣ין מִן־
הַבָּשָׂ֗ר אֲשֶׁ֨ר תִּזְבַּ֥ח בָּעֶ֛רֶב בַּיּ֥וֹם הָרִאשׁ֖וֹן לַבֹּֽקֶר׃ לֹ֥א תוּכַ֖ל לִזְבֹּ֣חַ
אֶת־הַפָּ֑סַח בְּאַחַ֣ד שְׁעָרֶ֔יךָ אֲשֶׁר־יְהֹוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ נֹתֵ֥ן לָֽךְ׃ כִּ֠י אִֽם־
אֶל־הַמָּק֞וֹם אֲשֶׁר־יִבְחַ֨ר יְהֹוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ לְשַׁכֵּ֣ן שְׁמ֔וֹ שָׁ֛ם תִּזְבַּ֥ח
אֶת־הַפֶּ֖סַח בָּעָ֑רֶב כְּב֣וֹא הַשֶּׁ֔מֶשׁ מוֹעֵ֖ד צֵֽאתְךָ֥ מִמִּצְרָֽיִם׃ וּבִשַּׁלְתָּ֙
וְאָ֣כַלְתָּ֔ בַּמָּק֕וֹם אֲשֶׁ֥ר יִבְחַ֛ר יְהֹוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ בּ֑וֹ וּפָנִ֣יתָ בַבֹּ֔קֶר וְהָלַכְתָּ֖
לְאֹהָלֶֽיךָ׃ שֵׁ֥שֶׁת יָמִ֖ים תֹּאכַ֣ל מַצּ֑וֹת וּבַיּ֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֗י עֲצֶ֙רֶת֙ לַיהֹוָ֣ה
אֱלֹהֶ֔יךָ לֹ֥א תַעֲשֶׂ֖ה מְלָאכָֽה׃ ס ד (ובשבת ו) שִׁבְעָ֥ה שָׁבֻעֹ֖ת
תִּסְפָּר־לָ֑ךְ מֵהָחֵ֤ל חֶרְמֵשׁ֙ בַּקָּמָ֔ה תָּחֵ֣ל לִסְפֹּ֔ר שִׁבְעָ֖ה שָׁבֻעֽוֹת׃
וְעָשִׂ֜יתָ חַ֤ג שָׁבֻעוֹת֙ לַיהֹוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ מִסַּ֛ת נִדְבַ֥ת יָדְךָ֖ אֲשֶׁ֣ר תִּתֵּ֑ן
כַּאֲשֶׁ֥ר יְבָרֶכְךָ֖ יְהֹוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ֞ לִפְנֵ֣י ׀ יְהֹוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ אַתָּ֨ה
וּבִנְךָ֣ וּבִתֶּךָ֮ וְעַבְדְּךָ֣ וַאֲמָתֶךָ֒ וְהַלֵּוִי֙ אֲשֶׁ֣ר בִּשְׁעָרֶ֔יךָ וְהַגֵּ֛ר וְהַיָּת֥וֹם
וְהָאַלְמָנָ֖ה אֲשֶׁ֣ר בְּקִרְבֶּ֑ךָ בַּמָּק֗וֹם אֲשֶׁ֤ר יִבְחַר֙ יְהֹוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ לְשַׁכֵּ֥ן
שְׁמ֖וֹ שָֽׁם׃ וְזָכַרְתָּ֕ כִּי־עֶ֥בֶד הָיִ֖יתָ בְּמִצְרָ֑יִם וְשָׁמַרְתָּ֣ וְעָשִׂ֔יתָ אֶת־
הַחֻקִּ֖ים הָאֵֽלֶּה׃ פ ה (ובשבת ז)

חַ֧ג הַסֻּכֹּ֛ת תַּעֲשֶׂ֥ה לְךָ֖ שִׁבְעַ֣ת יָמִ֑ים בְּאָ֨סְפְּךָ֔ מִגָּרְנְךָ֖ וּמִיִּקְבֶֽךָ׃
וְשָׂמַחְתָּ֖ בְּחַגֶּ֑ךָ אַתָּ֨ה וּבִנְךָ֤ וּבִתֶּ֙ךָ֙ וְעַבְדְּךָ֣ וַאֲמָתֶ֔ךָ וְהַלֵּוִ֗י וְהַגֵּ֛ר
וְהַיָּת֥וֹם וְהָאַלְמָנָ֖ה אֲשֶׁ֥ר בִּשְׁעָרֶֽיךָ׃ שִׁבְעַ֣ת יָמִ֗ים תָּחֹג֙ לַיהֹוָ֣ה
אֱלֹהֶ֔יךָ בַּמָּק֖וֹם אֲשֶׁר־יִבְחַ֣ר יְהֹוָ֑ה כִּ֣י יְבָרֶכְךָ֞ יְהֹוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ בְּכֹ֤ל
תְּבוּאָֽתְךָ֙ וּבְכֹל֙ מַעֲשֵׂ֣ה יָדֶ֔יךָ וְהָיִ֖יתָ אַ֥ךְ שָׂמֵֽחַ׃ שָׁל֣וֹשׁ פְּעָמִ֣ים ׀
בַּשָּׁנָ֡ה יֵרָאֶ֨ה כָל־זְכוּרְךָ֜ אֶת־פְּנֵ֣י ׀ יְהֹוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ בַּמָּקוֹם֙ אֲשֶׁ֣ר
יִבְחָ֔ר בְּחַ֧ג הַמַּצּ֛וֹת וּבְחַ֥ג הַשָּׁבֻע֖וֹת וּבְחַ֣ג הַסֻּכּ֑וֹת וְלֹ֧א יֵרָאֶ֛ה אֶת־
פְּנֵ֥י יְהֹוָ֖ה רֵיקָֽם׃ אִ֖ישׁ כְּמַתְּנַ֣ת יָד֑וֹ כְּבִרְכַּ֛ת יְהֹוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ אֲשֶׁ֥ר
נָֽתַן־לָֽךְ׃ ס

תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ: ס כִּי־יִהְיֶה בְךָ
אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת־לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאָחִיךָ
הָאֶבְיוֹן: כִּי־פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ
אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ: הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דָבָר עִם־לְבָבְךָ בְלִיַּעַל
לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת־הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ
הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא: נָתוֹן
תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ: כִּי לֹא־יֶחְדַּל אֶבְיוֹן
מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ
לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ: ס כִּי־יִמָּכֵר לְךָ אָחִיךָ הָעִבְרִי
אוֹ הָעִבְרִיָּה וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי
מֵעִמָּךְ: וְכִי־תְשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם: הַעֲנֵיק
תַּעֲנִיק לוֹ מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
תִּתֶּן־לוֹ: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם: וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ
לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת־בֵּיתֶךָ כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ: וְלָקַחְתָּ
אֶת־הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּה בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאַף
לַאֲמָתְךָ תַּעֲשֶׂה־כֵּן: לֹא־יִקְשֶׁה בְעֵינֶךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ חָפְשִׁי
מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבֵרַכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: ישראל

בחול מתחילין כאן:

כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר תַּקְדִּישׁ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֹז בְּכוֹר צֹאנֶךָ: לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אַתָּה
וּבֵיתֶךָ: וְכִי־יִהְיֶה בוֹ מוּם פִּסֵּחַ אוֹ עִוֵּר כֹּל מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו כַּצְּבִי
וְכָאַיָּל: רַק אֶת־דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם:
לוי פ (בשבת ד׳) שָׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה

חֶצְרוֹן׃ וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת עַמִּינָדָב׃ וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת
נַחְשׁוֹן וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת שַׂלְמָה׃ וְשַׂלְמוֹן הוֹלִיד אֶת בֹּעַז וּבֹעַז הוֹלִיד אֶת
עוֹבֵד׃ וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת יִשָׁי וְיִשַׁי הוֹלִיד אֶת דָּוִד׃ קדיש יתום

Dann betet man אין כמוך, und es ist הוצאת ספר תורה siehe Seite 64—68.

קריאת התורה ליום ב׳ דשבועות

וקורין בס"ת כלשון בפ׳ ראה, בשבת מתחילין עשר תעשר ומתחלק לז׳ גברי ובחול מתחילין
לקמן כל הבכור ומתחלק לה׳ גברי.

עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר אֵת כָּל־תְּבוּאַת זַרְעֶךָ הַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה׃
וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם
מַעְשַׂר דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד
לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים׃ וְכִי־יִרְבֶּה מִמְּךָ הַדֶּרֶךְ כִּי
לֹא תוּכַל שְׂאֵתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְנָתַתָּה בַּכָּסֶף וְצַרְתָּ
הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃
וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר־תְּאַוֶּה נַפְשְׁךָ בַּבָּקָר וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן וּבַשֵּׁכָר
וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ נַפְשֶׁךָ וְאָכַלְתָּ שָּׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא תַעַזְבֶנּוּ כִּי אֵין
לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ׃ ס מִקְצֵה ׀ שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת־כָּל־
מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא וְהִנַּחְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ׃ וּבָא הַלֵּוִי כִּי
אֵין־לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
וְאָכְלוּ וְשָׂבֵעוּ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה׃ לוי ס מִקֵּץ שֶׁבַע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה׃ וְזֶה דְּבַר
הַשְּׁמִטָּה שָׁמוֹט כָּל־בַּעַל מַשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ לֹא־יִגֹּשׂ
אֶת־רֵעֵהוּ וְאֶת־אָחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה׃ אֶת־הַנָּכְרִי תִּגֹּשׂ
וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת־אָחִיךָ תַּשְׁמֵט יָדֶךָ׃ אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה־בְּךָ
אֶבְיוֹן כִּי־בָרֵךְ יְבָרֶכְךָ יְהוָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן־לְךָ
נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ׃ רַק אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ כִּי־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא

כִּי אִם גֹּאֵל אָנֹכִי וְגַם יֵשׁ גֹּאֵל קָרוֹב מִמֶּנִּי׃ לִינִי הַלַּיְלָה וְהָיָה בַבֹּקֶר אִם יִגְאָלֵךְ
טוֹב יִגְאָל וְאִם לֹא יַחְפֹּץ לְגָאֳלֵךְ וּגְאַלְתִּיךְ אָנֹכִי חַי יְהוָה שִׁכְבִי עַד הַבֹּקֶר׃
וַתִּשְׁכַּב מַרְגְּלוֹתָו עַד הַבֹּקֶר וַתָּקָם בְּטֶרוֹם יַכִּיר אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אַל
יִוָּדַע כִּי בָאָה הָאִשָּׁה הַגֹּרֶן׃ וַיֹּאמֶר הָבִי הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר עָלַיִךְ וְאֶחֳזִי בָהּ
וַתֹּאחֶז בָּהּ וַיָּמָד שֵׁשׁ שְׂעֹרִים וַיָּשֶׁת עָלֶיהָ וַיָּבֹא הָעִיר׃ וַתָּבוֹא אֶל חֲמוֹתָהּ
וַתֹּאמֶר מִי אַתְּ בִּתִּי וַתַּגֶּד לָהּ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לָהּ הָאִישׁ׃ וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ
הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר * אַל תָּבוֹאִי רֵיקָם אֶל חֲמוֹתֵךְ׃ וַתֹּאמֶר שְׁבִי
בִתִּי עַד אֲשֶׁר תֵּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי אִם כִּלָּה הַדָּבָר הַיּוֹם׃
ד וּבֹעַז עָלָה הַשַּׁעַר וַיֵּשֶׁב שָׁם וְהִנֵּה הַגֹּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דִּבֶּר בֹּעַז וַיֹּאמֶר סוּרָה
שְׁבָה פֹּה פְּלֹנִי אַלְמֹנִי וַיָּסַר וַיֵּשֵׁב׃ וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר
שְׁבוּ פֹה וַיֵּשֵׁבוּ׃ וַיֹּאמֶר לַגֹּאֵל חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאָחִינוּ לֶאֱלִימֶלֶךְ מָכְרָה
נָעֳמִי הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵה מוֹאָב׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֶגְלֶה אָזְנְךָ לֵאמֹר קְנֵה נֶגֶד הַיֹּשְׁבִים
וְנֶגֶד זִקְנֵי עַמִּי אִם תִּגְאַל גְּאָל וְאִם לֹא יִגְאַל הַגִּידָה לִּי וְאֵדַע כִּי אֵין זוּלָתְךָ
לִגְאוֹל וְאָנֹכִי אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶגְאָל׃ וַיֹּאמֶר בֹּעַז בְּיוֹם קְנוֹתְךָ הַשָּׂדֶה
מִיַּד נָעֳמִי וּמֵאֵת רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֵשֶׁת הַמֵּת קָנִיתִי לְהָקִים שֵׁם הַמֵּת עַל
נַחֲלָתוֹ׃ וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לֹא אוּכַל לִגְאוֹל לִי פֶּן אַשְׁחִית אֶת נַחֲלָתִי גְּאַל לְךָ
אַתָּה אֶת גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא אוּכַל לִגְאוֹל׃ וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאוּלָּה וְעַל
הַתְּמוּרָה לְקַיֵּם כָּל דָּבָר שָׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרֵעֵהוּ וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לְבֹעַז קְנֵה לָךְ וַיִּשְׁלֹף נַעֲלוֹ׃ וַיֹּאמֶר בֹּעַז לַזְּקֵנִים וְכָל הָעָם עֵדִים
אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת כָּל אֲשֶׁר לֶאֱלִימֶלֶךְ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן וּמַחְלוֹן
מִיַּד נָעֳמִי׃ וְגַם אֶת רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת מַחְלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהָקִים שֵׁם
הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ וְלֹא יִכָּרֵת שֵׁם הַמֵּת מֵעִם אֶחָיו וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ עֵדִים אַתֶּם
הַיּוֹם׃ וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר וְהַזְּקֵנִים עֵדִים יִתֵּן יְהוָה אֶת הָאִשָּׁה
הַבָּאָה אֶל בֵּיתֶךָ כְּרָחֵל וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה חַיִל
בְּאֶפְרָתָה וּקְרָא שֵׁם בְּבֵית לָחֶם׃ וִיהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פֶּרֶץ אֲשֶׁר יָלְדָה תָמָר
לִיהוּדָה מִן הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לְךָ מִן הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃ וַיִּקַּח בֹּעַז אֶת רוּת
וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן יְהוָה לָהּ הֵרָיוֹן וַתֵּלֶד בֵּן׃ וַתֹּאמַרְנָה הַנָּשִׁים
אֶל נָעֳמִי בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל׃
וְהָיָה לָךְ לְמֵשִׁיב נֶפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל אֶת שֵׂיבָתֵךְ כִּי כַלָּתֵךְ אֲשֶׁר אֲהֵבַתֶךְ יְלָדַתּוּ
אֲשֶׁר הִיא טוֹבָה לָךְ מִשִּׁבְעָה בָּנִים׃ וַתִּקַּח נָעֳמִי אֶת הַיֶּלֶד וַתְּשִׁתֵהוּ בְחֵיקָהּ
וַתְּהִי לוֹ לְאֹמֶנֶת׃ וַתִּקְרֶאנָה לוֹ הַשְּׁכֵנוֹת שֵׁם לֵאמֹר יֻלַּד בֵּן לְנָעֳמִי וַתִּקְרֶאנָה
שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי יִשַׁי אֲבִי דָוִד׃ וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פֶּרֶץ פֶּרֶץ הוֹלִיד אֶת

*אם כתיב ולא קרי. *מרגלותיו קרי. *יתיר ו. אלי קרי ולא כתיב. ואדעה קרי.
*קנית קרי. יתיר ו'

וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתֹּאמֶר אֵלָיו מַדּוּעַ מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאָנֹכִי נָכְרִיָּה׃
וַיַּעַן בֹּעַז וַיֹּאמֶר לָהּ הֻגֵּד הֻגַּד לִי כֹּל אֲשֶׁר עָשִׂית אֶת חֲמוֹתֵךְ אַחֲרֵי מוֹת
אִישֵׁךְ וַתַּעַזְבִי אָבִיךְ וְאִמֵּךְ וְאֶרֶץ מוֹלַדְתֵּךְ וַתֵּלְכִי אֶל עַם אֲשֶׁר לֹא יָדַעַתְּ תְּמוֹל
שִׁלְשׁוֹם׃ יְשַׁלֵּם יְהוָה פָּעֳלֵךְ וּתְהִי מַשְׂכֻּרְתֵּךְ שְׁלֵמָה מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר בָּאת לַחֲסוֹת תַּחַת כְּנָפָיו׃ וַתֹּאמֶר אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי כִּי נִחַמְתָּנִי
וְכִי דִבַּרְתָּ עַל ׀ לֵב שִׁפְחָתֶךָ וְאָנֹכִי לֹא אֶהְיֶה כְּאַחַת שִׁפְחֹתֶךָ׃ וַיֹּאמֶר לָהּ בֹעַז
לְעֵת הָאֹכֶל גֹּשִׁי הֲלֹם וְאָכַלְתְּ מִן הַלֶּחֶם וְטָבַלְתְּ פִּתֵּךְ בַּחֹמֶץ וַתֵּשֶׁב מִצַּד
הַקֹּצְרִים וַיִּצְבָּט לָהּ קָלִי וַתֹּאכַל וַתִּשְׂבַּע וַתֹּתַר׃ וַתָּקָם לְלַקֵּט וַיְצַו בֹּעַז אֶת
נְעָרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הָעֳמָרִים תְּלַקֵּט וְלֹא תַכְלִימוּהָ׃ וְגַם שֹׁל תָּשֹׁלּוּ לָהּ מִן
הַצְּבָתִים וַעֲזַבְתֶּם וְלִקְּטָה וְלֹא תִגְעֲרוּ בָהּ׃ וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה עַד הָעָרֶב וַתַּחְבֹּט
אֵת אֲשֶׁר לִקֵּטָה וַיְהִי כְּאֵיפָה שְׂעֹרִים׃ וַתִּשָּׂא וַתָּבוֹא הָעִיר וַתֵּרֶא חֲמוֹתָהּ אֵת
אֲשֶׁר לִקֵּטָה וַתּוֹצֵא וַתִּתֶּן לָהּ אֵת אֲשֶׁר הוֹתִרָה מִשָּׂבְעָהּ׃ וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוֹתָהּ
אֵיפֹה לִקַּטְתְּ הַיּוֹם וְאָנָה עָשִׂית יְהִי מַכִּירֵךְ בָּרוּךְ וַתַּגֵּד לַחֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר
עָשְׂתָה עִמּוֹ וַתֹּאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בֹּעַז׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי
לְכַלָּתָהּ בָּרוּךְ הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא עָזַב חַסְדּוֹ אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַמֵּתִים וַתֹּאמֶר
לָהּ נָעֳמִי קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגֹּאֲלֵנוּ הוּא׃ (חצי הספר) וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה גַּם
כִּי אָמַר אֵלַי עִם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי תִּדְבָּקִין עַד אִם כִּלּוּ אֵת כָּל הַקָּצִיר אֲשֶׁר
לִי׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי אֶל רוּת כַּלָּתָהּ טוֹב בִּתִּי כִּי תֵצְאִי עִם נַעֲרוֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ
בָךְ בְּשָׂדֶה אַחֵר׃ וַתִּדְבַּק בְּנַעֲרוֹת בֹּעַז לְלַקֵּט עַד כְּלוֹת קְצִיר הַשְּׂעֹרִים וּקְצִיר
הַחִטִּים וַתֵּשֶׁב אֶת חֲמוֹתָהּ׃

ג וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי חֲמוֹתָהּ בִּתִּי הֲלֹא אֲבַקֶּשׁ לָךְ מָנוֹחַ אֲשֶׁר יִיטַב לָךְ׃ וְעַתָּה
הֲלֹא בֹעַז מֹדַעְתָּנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת נַעֲרוֹתָיו הִנֵּה הוּא זֹרֶה אֶת גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים
הַלָּיְלָה׃ וְרָחַצְתְּ וָסַכְתְּ וְשַׂמְתְּ שִׂמְלֹתַיִךְ עָלַיִךְ וְיָרַדְתִּי הַגֹּרֶן אַל תִּוָּדְעִי לָאִישׁ
עַד כַּלֹּתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת׃ וִיהִי בְשָׁכְבוֹ וְיָדַעַתְּ אֶת הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב שָׁם
וּבָאת וְגִלִּית מַרְגְּלֹתָיו וְשָׁכָבְתִּי וְהוּא יַגִּיד לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין׃ וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ
כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמְרִי * אֶעֱשֶׂה׃ וַתֵּרֶד הַגֹּרֶן וַתַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוַּתָּה חֲמוֹתָהּ׃ וַיֹּאכַל
בֹּעַז וַיֵּשְׁתְּ וַיִּיטַב לִבּוֹ וַיָּבֹא לִשְׁכַּב בִּקְצֵה הָעֲרֵמָה וַתָּבֹא בַלָּט וַתְּגַל מַרְגְּלֹתָיו
וַתִּשְׁכָּב׃ וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֶּחֱרַד הָאִישׁ וַיִּלָּפֵת וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת מַרְגְּלֹתָיו
וַיֹּאמֶר מִי אָתְּ וַתֹּאמֶר אָנֹכִי רוּת אֲמָתֶךָ וּפָרַשְׂתָּ כְנָפֶךָ עַל אֲמָתְךָ כִּי גֹאֵל
אָתָּה׃ וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ לַיהוָה בִּתִּי הֵיטַבְתְּ חַסְדֵּךְ הָאַחֲרוֹן מִן הָרִאשׁוֹן לְבִלְתִּי
לֶכֶת אַחֲרֵי הַבַּחוּרִים אִם דַּל וְאִם עָשִׁיר׃ וְעַתָּה בִּתִּי אַל תִּירְאִי כֹּל אֲשֶׁר
תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה לָּךְ כִּי יוֹדֵעַ כָּל שַׁעַר עַמִּי כִּי אֵשֶׁת חַיִל אָתְּ׃ וְעַתָּה כִּי אָמְנָם

*וירדת ק׳ *ושכבת ק׳ *אלי קרי ולא כתיב.

וַתָּקָם הִיא וְכַלֹּתֶיהָ וַתָּשָׁב מִשְּׂדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בִּשְׂדֵה מוֹאָב כִּי פָקַד יְהוָה
אֶת עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם לָחֶם׃ וַתֵּצֵא מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ
עִמָּהּ וַתֵּלַכְנָה בַדֶּרֶךְ לָשׁוּב אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לִשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ
לֵכְנָה שֹּׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּהּ יַעֲשֶׂה יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם עִם
הַמֵּתִים וְעִמָּדִי׃ יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמְצֶאןָ מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁהּ וַתִּשַּׁק לָהֶן
וַתִּשֶּׂאנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה׃ וַתֹּאמַרְנָה לָּהּ כִּי אִתָּךְ נָשׁוּב לְעַמֵּךְ׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי
שֹׁבְנָה בְנֹתַי לָמָּה תֵלַכְנָה עִמִּי הַעוֹד לִי בָנִים בְּמֵעַי וְהָיוּ לָכֶם לַאֲנָשִׁים׃ שֹׁבְנָה
בְנֹתַי לֵכְןָ כִּי זָקַנְתִּי מִהְיוֹת לְאִישׁ כִּי אָמַרְתִּי יֶשׁ לִי תִקְוָה גַּם הָיִיתִי הַלַּיְלָה
לְאִישׁ וְגַם יָלַדְתִּי בָנִים׃ הֲלָהֵן תְּשַׂבֵּרְנָה עַד אֲשֶׁר יִגְדָּלוּ הֲלָהֵן תֵּעָגֵנָה לְבִלְתִּי
הֱיוֹת לְאִישׁ אַל בְּנֹתַי כִּי מַר לִי מְאֹד מִכֶּם כִּי יָצְאָה בִי יַד יְהוָה׃ וַתִּשֶּׂנָה קוֹלָן
וַתִּבְכֶּינָה עוֹד וַתִּשַּׁק עָרְפָּה לַחֲמוֹתָהּ וְרוּת דָּבְקָה בָּהּ׃ וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁבָה
יְבִמְתֵּךְ אֶל עַמָּהּ וְאֶל אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרֵי יְבִמְתֵּךְ׃ וַתֹּאמֶר רוּת אַל תִּפְגְּעִי בִי
לְעָזְבֵךְ לָשׁוּב מֵאַחֲרָיִךְ כִּי אֶל אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלֵךְ וּבַאֲשֶׁר תָּלִינִי אָלִין עַמֵּךְ עַמִּי
וֵאלֹהַיִךְ אֱלֹהָי׃ בַּאֲשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת וְשָׁם אֶקָּבֵר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה יֹסִיף
כִּי הַמָּוֶת יַפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֵךְ׃ וַתֵּרֶא כִּי מִתְאַמֶּצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתֶּחְדַּל לְדַבֵּר
אֵלֶיהָ׃ וַתֵּלַכְנָה שְׁתֵּיהֶם עַד בֹּאָנָה בֵּית לָחֶם וַיְהִי כְּבֹאָנָה בֵּית לֶחֶם וַתֵּהֹם כָּל
הָעִיר עֲלֵיהֶן וַתֹּאמַרְנָה הֲזֹאת נָעֳמִי׃ וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶן אַל תִּקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי
קְרֶאןָ לִי מָרָא כִּי הֵמַר שַׁדַּי לִי מְאֹד׃ אֲנִי מְלֵאָה הָלַכְתִּי וְרֵיקָם הֱשִׁיבַנִי יְהוָה
לָמָּה תִקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי וַיהוָה עָנָה בִי וְשַׁדַּי הֵרַע לִי׃ וַתָּשָׁב נָעֳמִי וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה
כַלָּתָהּ עִמָּהּ הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵי מוֹאָב וְהֵמָּה בָּאוּ בֵּית לֶחֶם בִּתְחִלַּת קְצִיר שְׂעֹרִים׃

ב וּלְנָעֳמִי מֹידַע לְאִישָׁהּ אִישׁ גִּבּוֹר חַיִל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וּשְׁמוֹ בֹּעַז׃ וַתֹּאמֶר
רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֶל נָעֳמִי אֵלְכָה נָּא הַשָּׂדֶה וַאֲלַקֳטָה בַשִּׁבֳּלִים אַחַר אֲשֶׁר
אֶמְצָא חֵן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי בִתִּי׃ וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי
הַקֹּצְרִים וַיִּקֶר מִקְרֶהָ חֶלְקַת הַשָּׂדֶה לְבֹעַז אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ׃ וְהִנֵּה
בֹעַז בָּא מִבֵּית לֶחֶם וַיֹּאמֶר לַקּוֹצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרֶכְךָ יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר בֹּעַז לְנַעֲרוֹ הַנִּצָּב עַל הַקּוֹצְרִים לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃ וַיַּעַן הַנַּעַר הַנִּצָּב
עַל הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמַר נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה הִיא הַשָּׁבָה עִם נָעֳמִי מִשְּׂדֵה מוֹאָב׃ וַתֹּאמֶר
אֲלַקֳטָה נָּא וְאָסַפְתִּי בָעֳמָרִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים וַתָּבוֹא וַתַּעֲמוֹד מֵאָז הַבֹּקֶר וְעַד
עַתָּה זֶה שִׁבְתָּהּ הַבַּיִת מְעָט׃ וַיֹּאמֶר בֹּעַז אֶל רוּת הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ בִּתִּי אַל תֵּלְכִי
לִלְקֹט בְּשָׂדֶה אַחֵר וְגַם לֹא תַעֲבוּרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין עִם נַעֲרֹתָי׃ עֵינַיִךְ
בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִקְצֹרוּן וְהָלַכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הֲלוֹא צִוִּיתִי אֶת הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי נָגְעֵךְ
וְצָמִת וְהָלַכְתְּ אֶל הַכֵּלִים וְשָׁתִית מֵאֲשֶׁר יִשְׁאֲבוּן הַנְּעָרִים׃ וַתִּפֹּל עַל פָּנֶיהָ

*יעש קרי. *א' במקום ה'. *מודע קרי.

אֲמִילַם׃ דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ קוֹל ׀ רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃ יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃ לֹא־אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ׃ יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי׃ פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אָבֹא־בָם אוֹדֶה יָהּ׃ זֶה הַשַּׁעַר לַייָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ׃ אוֹדְךָ כִּי־עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ אודך אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה׃ אבן מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃ מאת זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ׃ זה

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא׃ אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא׃

אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא׃ אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא׃

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם ׀ מִבֵּית יְיָ׃ ברוך אֵל ׀ יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ אל אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃ אלי הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הודו

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (עַל) כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ. כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת׃

קדיש שלם.

מגילת רות.

א וַיְהִי בִּימֵי שְׁפֹט הַשֹּׁפְטִים וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה
לָגוּר בִּשְׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו׃ וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ
נָעֳמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרָתִים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי
מוֹאָב וַיִּהְיוּ שָׁם׃ וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֳמִי וַתִּשָּׁאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ׃ וַיִּשְׂאוּ
לָהֶם נָשִׁים מֹאֲבִיּוֹת שֵׁם הָאַחַת עָרְפָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר
שָׁנִים׃ וַיָּמֻתוּ גַם שְׁנֵיהֶם מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׁאֵר הָאִשָּׁה מִשְּׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִישָׁהּ׃

שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי־יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת
אֶת־עֵינִי מִן־דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי׃ אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת
הַחַיִּים׃ הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד׃ אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי
כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב׃

מָה אָשִׁיב לַייָ כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא
וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ יָקָר
בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּא יְיָ כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ
בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ
אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת ׀ בֵּית
יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ׃

קיז הַלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים׃ כִּי גָבַר
עָלֵינוּ ׀ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת־יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

Vorbeter:

הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Gemeinde: הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Vorbeter:

יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Gemeinde: הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Vorbeter:

יֹאמְרוּ נָא בֵית־אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Gemeinde: הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Vorbeter:

יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Gemeinde: הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃ יְיָ לִי לֹא אִירָא
מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃ טוֹב
לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃
כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם
יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי

שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ
הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי
מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי
עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי | עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

קיד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה
יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב
לְאָחוֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן: מַה־לְּךָ הַיָּם
כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת
כִּבְנֵי־צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי
הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם:

קטו לֹא לָנוּ | יְיָ לֹא לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־
אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם
כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה־
לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ
אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן: יְדֵיהֶם | וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ
לֹא־יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם:
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּייָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַייָ עֶזְרָם
וּמָגִנָּם הוּא: יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַייָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא:

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית
אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם
עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַייָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַייָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־
יָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ | נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
הַלְלוּיָהּ:

אָהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע | יְיָ אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי: כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי
וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי | חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה
וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם־יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ
וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאִים יְיָ דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ:

יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

כָּל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

סדר הלל

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת הַהַלֵּל:

קיג הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל

וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ. (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר | רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ. מָגֵן

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי

הָעוֹבֵר לְמוּלוֹ נוֹתֵן עוֹז
וּגְדֻלָּה לְהַלְלוֹ. וּמֵאָז
מַקְדִּישִׁים חֵבֶל גּוֹרָלוֹ. יוֹם
יוֹם יְנַשְּׂאוּהוּ וִירוֹמְמוּהוּ
קְהָלוֹ. חֲיָלֵי מַעְלָה אֵינָם ׀
מַעֲרִיצִים לוֹ. עַד יַקְדִּישׁוּהוּ
הָעָם אֲשֶׁר בָּחַר לוֹ. אֵלוּ
אַחַר אֵלוּ מַאְדִּירִים צִלְצוּלוֹ.
וְשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה יְשַׁלְּשׁוּ לוֹ.
דָּרֵי מַעְלָה עִם דָּרֵי מַטָּה
קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים
לְהַקְדִּישׁ לוֹ:

strömende Flammenstrom verbreitete den Preis seiner Macht und Größe; und seitdem seine ihm eigenthümliche Nation ihn in Gesängen heiliget, ihm täglich huldiget und ihn hoch erhebt, seitdem beginnen die höhern Mächte nur dann erst ihre Preisgesänge, bis das Volk ihn geheiligt, das er sich erkoren; jene stimmen dann nach diesen ihre schallenden Loblieder an, und bringen ihm das dreimalige Heilig. Die Bewohner des Himmels und die Bewohner der Erde rufen laut: Heilig, heilig, heilig ist der Herr!!!

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

Gemeinde u. Vorb. קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

Vorb. אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת
שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

Gemeinde u. Vorb בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

Vorb. מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ מָתַי
תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר
הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

Gemeinde u. Vorb. יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

Vorb. לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.

אֲשֶׁר שָׁמְעוּ קוֹלוֹ. זָכוּ
לִהְיוֹת כְּמַלְאֲכֵי זְבוּלוֹ. עָלָיו
נִתְרַפְּקוּ וְחָיוּ בְּצִלּוֹ. וְנָתַן
בְּתוֹכָם | מִשְׁכָּנוֹ וְאָהֳלוֹ.
וְהֶרְאָם וְהִרְבָּם לְהַרְאוֹתָם |
מוֹפְתֵי מִפְעָלוֹ. וְיָדוֹ הַחֲזָקָה
וּכְבוֹדוֹ וְגָדְלוֹ. וּבְשׁוּב רוּחָם
לְאוֹצַר מִכְלָלוֹ. לֹא שָׁלְטָה
בִּבְשָׂרָם רִמָּה לְאָכְלוֹ.
אַשְׁרֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה
הִדְרִיכָם שְׁבִילוֹ. וְלָעוֹלָם
הַבָּא יֵאָסְפוּ לוֹ. וַעֲלֵיהֶם
הַכָּתוּב אוֹמֵר מִלּוּלוֹ. אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ. וּבְיוֹם זֶה
הִשְׁמִיעַ אֶת הוֹד קוֹלוֹ. וְכָל
יֹשְׁבֵי תֵבֵל פָּצְחוּ הִלּוּלוֹ.
וּמַלְאֲכֵי מַעְלָה הִנְעִימוּ
מַהֲלָלוֹ. וּבְהֵיכָלוֹ כָּבוֹד
אוֹמֵר כֻּלּוֹ. שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים
וְזִיקֵי חַשְׁמַלּוֹ. קְדֻשָּׁה
וּתְהִלָּה קִדְּמוּ לְסַלְסְלוֹ.
וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם
סְבָלוֹ. נִרְאִים נוֹשְׂאִים
וְנִשָּׂאִים בְּחֵילוֹ. וּנְהַר דִּינוּר

ches die Stimme Gottes vernommen, war so verklärt, wie die Engel des Himmelspallastes, er war ihr Schutz, ihr Schatten, und schlug unter ihnen auf, seine Residenz und seinen Tempel; er zeigte ihnen immer mehr die Wunder seiner Werke, seinen mächtigen Arm, seine Herrlichkeit und seine Hoheit, und als sie ihren Geist dem himmlischen Aufenthalte wieder gaben, da hatten an ihrem entseelten Körper die Würmer keine Macht. Heil ihnen auf dieser Welt, wo der Allmächtige sie auf ihren Wegen geleitet, um in jener Welt sich um ihn zu vereinen. Von ihnen sagt der heilige Psalmist: „Heil dem Volke, das so ganz ihm angehört!" Heute verjüngt sich der Tag, an welchem der Allmächtige seine majestätische Stimme ertönen ließ, und an welchem die Weltbewohner alle in Lobgesänge ausbrachen; die Engel des Himmels stimmten sein Lob an in lieblichen Hymnen, und in seinem Pallaste sprach alles: Majestät! Die Seraphim, die Ophanim und die blitzfunkelnden Chaschmalim begannen den Ruhm seiner Herrlichkeit zu verkünden, und die heiligen Chajot erschienen, gleichsam tragend den Thron seiner Majestät, und der ihnen gegenüber

Menschen, wenn er bescheiden und demüthigt ist, denn auf dem Demüthigen ruhet der Abglanz Gottes, der da spricht: „Ich wohne bei zerknirschtem, bei gebeugtem Gemüthe, es aufzurichten; ich schaue auf das Gebet des Armen und des Demüthigen, ich entreiße ihn der Gefahr, setze ihn in Ehren, und bin sein Beistand in der Noth. Der Demuthsvolle (Moscheh) drang durch drei Scheidewände: durch Finsterniß, durch Wolken und durch Nebel. Wolke war die mittlere, Nebel die innere und Finsterniß die äußere Scheidewand; ein freundliches Antlitz empfing ihn, und ihm wurden überliefert sechs hundert und dreizehn Gebote. Er hatte sich mit allen Geisteskräften dieser Lehre geweiht, und darum wird sie in allen ihren reichhaltigen Zweigen nach seinen Namen genannt. „Denkt," heißt es, „die Lehre Moscheh's, meines Knechtes, der einst im Felsenriß gestanden, und dem ich auf Choreb, dem auserkornen Berge, überliefert Gesetze, Rechte und vortreffliche Lehren." — Jenes ganze Geschlecht, wel-

בָּיֹשֶׁן וְרוּחוֹ נִשְׁבָּרָה. שֶׁכָּל
מִי שֶׁהוּא עָנָו עִמּוֹ שְׁכִינָה
שׁוֹרָה. אֶשְׁכּוֹן אֶת דַּכָּא
וּשְׁפַל רוּחַ לְעֶזְרָה. וְאֶל זֶה
אַבִּיט אֶל עָנִי וּנְכֵה רוּחַ
לְהֵעָתְרָה. אֲחַלְּצֵהוּ
וַאֲכַבְּדֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה:
וְעָנָו נִכְנַס לִפְנִים ׀ מִשָּׁלֹשׁ
מְחִיצוֹת. חשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל
נְחוּצוֹת. עָנָן לִפְנִים וַעֲרָפֶל
לִפְנַי וְלִפְנִים וְחשֶׁךְ בַּחוּצוֹת.
וְסִבַּר לוֹ פָּנִים לְהִתְרַצּוֹת.
וְקִבְּלוֹ עַל יָדוֹ שֵׁשׁ מֵאוֹת
וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת
קְבוּצוֹת. וְנָתַן ׀ נַפְשׁוֹ עַל
הַתּוֹרָה בְּדַעַת וּבִמוֹעֵצוֹת.
וְלָכֵן ׀ נִקְרֵאת עַל שְׁמוֹ
תַּלְתַּלֶּיהָ קְוֻצּוֹת. זִכְרוּ
תּוֹרַת משֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר
עָמַד בִּפְרָצוֹת. אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אוֹתוֹ בְּחוֹרֵב הַר הַנִּבְחַר
מֵהָרֵי אֲרָצוֹת. חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים וְתוֹרוֹת לְחֵיךְ
נִמְלָצוֹת. וְכָל הַדּוֹר הַהוּא

אם יוספים אנחנו לשמוע
נמות מהרה. ורוח הקודש
הודה לדבריהם בעיניו
לישרה. ומשם זכו להעמיד
נביאים להתאשרה. וגם
מי יתן והיה לבבם זה להם
לבחרה. אלו אפשר לבלע
המות ולהעבירה. אבל אי
אפשר שכבר נגזרה גזרה.
ועל תנאי כך עמדו לקבל
התורה. אני אמרתי אלהים
אתם להתפארה. חבלתם
מעשיכם אכן כאדם
תמותון בעברה. ומשה
מזרזן ומפיים לכל שורה
ושורה. והכתוב משבחו
והחכמה תעוז לחכם יותר
משליטים עשרה. ואמר
להם אל תיראו מן האש
ומן הסערה. כי לבעבור
נסות אתכם בא ולגדל
לכם עטרה. ובעבור תהיה
על פניכם יראה טהורה.
סימן טוב באדם שהוא

wenn wir es ferner hören sollten, wären wir bald des Todes. Der Geist Gottes bezeigte ihrer Aeußerung sein Wohlwollen, und ihnen ward die Auszeichnung, daß aus ihnen Propheten entstanden. Gott sprach: Wenn doch dieser Sinn (freiwillige Befolgung der Gebote) bei ihnen beständig bliebe — es wäre fast möglich den Tod zu vernichten; aber dieses Verhängniß ist längst beschlossen. Es war jedoch seine Ohnmacht bedingt, während sie die Thora in Empfang genommen. — „Wohl sprach ich zu eurem Ruhme: Ihr seid göttlich! aber ihr habt eure frühern Handlungen geschändet, darum müßt ihr als Menschen sterben." Moscheh ermuthigte und beruhigte sie bei jedem Schritte — darob hat ihn die Schrift gepriesen: Die Weisheit unterstützt den Weisen mehr als zehn Gewaltige, denn er sprach: O! fürchtet euch nicht vor diesem Feuer und Sturme; der Allmächtige ist ja darum nur erschienen, um euch durch diese Auszeichnung zu krönen und die reine Gottesfurcht euch einleuchtend zu machen. Wohl ist es eine schöne Eigenschaft des

heiligen Lehre. Das Volk staunte, ihr Herz pochte und bebte, und sie wichen zurück zwölf Stadien, und die himmlischen Boten kamen herab aus ihren ätherischen Räumen, ihnen beizustehen, und die Engelschaaren, welche sie früher zurückgedrängt, leiteten sie wieder vorwärts; ja nicht nur diese allein, der Allschauende im Lichtgewande, der Allreine legte selbst seine Linke unter Israel's Haupt, und seine Rechte umschlang es schützend. Gluthergriffen von der Gewalt des Feuers, entschwand ihr Geist aber die herrlichen Wolken träufelten den Lichtthau des Lebens nieder, die Erde rauschte, die Himmel rieselten einen milden Regen, den du herabließest, o Gott! auf deine reine Nation Dein Eigenthum, das ermattete, hast du erquicket und ihm Schutz verliehen. Wie der Finder großer Schätze, so freuten sie sich deiner weisen Lehre. Wir wollen folgen und gehorchen! ließen sie einstimmig hören, aber ihnen fehlte die Fassung, mehr als die zehn Gebote zu empfangen, und sie sprachen zu ihrem Hirten: Tritt du herbei, und vernimm das Wort Gottes (für uns), denn

תּוֹרָה. וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ לִבָּם
לְשַׁבְּרָה. וַיַּעַמְדוּ מֵרָחוֹק
מִילִין שְׁנַיִם וַעֲשָׂרָה. וּמַלְאֲכֵי
הַשָּׁרֵת יָרְדוּ לְסַיְּעָם מִשְּׁמֵי
שִׁפְרָה. וּמַלְאֲכֵי צְבָאוֹת
יִדֹּדוּן בַּהֲלִיכָה יִדֹּדוּן
בַּחֲזִירָה. וְלֹא הֵם בִּלְבָד כִּי
אִם עוֹטֶה אוֹרָה. שְׂמֹאלוֹ
תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ
תְּחַבְּקֵנִי לְהֵעָזְרָה.
וְנִשְׁתַּלְהֲבוּ מִכֹּחַ הָאֵשׁ
וְרוּחָם עָבְרָה. וַעֲנָנֵי כָבוֹד
הִזִּילוּ טַלְלֵי אוֹרָה. אֶרֶץ
רָעֲשָׁה וְגַם שָׁמַיִם נָטְפוּ
לְהַשְׁרָה. גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף
אֱלֹהִים לְיָפָה וּבָרָה. נַחֲלָתְךָ
וְנִלְאָה אַתָּה כּוֹנַנְתָּהּ
לְשָׁמְרָה. וּכְמוֹצֵא שָׁלָל
רָב שָׂשׂוּ בְּאִמְרָה טְהוֹרָה.
וְנַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע הִשְׁמִיעוּ
בַּאֲמִירָה. וְלֹא הָיָה בָהֶם
כֹּחַ לְקַבֵּל יוֹתֵר מִדִּבְּרוֹת
עֲשָׂרָה. וְנָמוּ לְרוֹעָם קְרַב
אַתָּה וּשְׁמַע אֲמִירָה. כִּי

מַחֲמַדֵּי מַכְלָלוֹ׃ Vorb. קָרוֹץ
מֵחוֹמֶר מַה מּוֹעִילוֹ. חוֹמֵד
וּמִתְאַוֶּה אֶת שֶׁאֵינוֹ שֶׁלוֹ.
זֶה שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֵינוֹ שֶׁלוֹ. קִנְיָן
שֶׁאֵינוֹ שֶׁלּוֹ לָמָּה הוּא לוֹ.
יָבִין וְיַשְׂכִּיל בְּדֵעוֹ וְשִׂכְלוֹ.
יִשְׂמַח וְיָעוֹז בְּמַתַּת גּוֹרָלוֹ׃

Vorb. גּוֹרָלוֹ הִנְחִיל אֵל ׀ לִירֵאִים.
בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים וְלַפִּידִים נוֹרָאִים׃

Gemeinde u. Vorb. וְכָל הָעָם רוֹאִים׃

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ׃

סילוק

וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת
הַנִּרְאֶה וְהַנִּשְׁמָע. וְשׁוֹמְעִים
אֶת הַנִּשְׁמָע וְהַנִּרְאֶה.
כְּשֶׁהַדִּבּוּר יוֹצֵא מִפִּי
הַגְּבוּרָה. וְנֶחֱצַב עַל הַלֻּחוֹת
בְּתִפְאָרָה. קוֹל קוֹלֵי קוֹלוֹת
וְרוּחַ סְעָרָה. וְלַפִּיד לַפִּידִים
וְלַפִּידֵי אֵשׁ בּוֹעֲרָה. קוֹל יְיָ
בַּכֹּחַ וְקוֹל יְיָ בֶּהָדָרָה.
מְפָרֵשׁ אֶת הַדִּבּוּר לְבָאֵרָה.
יְסוֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ סְתָרֵי

und sonstigen Ergötzlichkeiten. Was kann dies alles dem Erdgeformten nützen, wenn er lüstert und geizt nach dem, was nicht sein ist? Gehört doch selbst, was er besitzt, nicht ihm, wozu soll ihm demnach anderer Erwerb? O! dächte er diesem nach, und überlegte es reiflich, dann würde er froh und zufrieden sein mit dem, was ihm sein Los beschieden.

גורלו Doch das schönste Loos hat Gott seinen Verehrern beschieden unter Donner und Blitz und furchtbaren Flammen,

was das ganze Volk gesehen.

ובכן Und nun erhebe sich zu dir die Weihe der Heiligung, denn du bist der Heilige Israel's und dessen Retter.

וכל Das ganze Volk schauete, was zu schauen und zu hören und hörte, was zu hören und zu schauen war! Der Spruch, kaum entfahren dem Munde des Allmächtigen, grub sich auf den Tafeln ein in Herrlichkeit; es erschallten Donnerstimmen in allen Tonarten, im Toben der Stürme, Blitze in vielfältigen Flammen glüheten feuerspielend. Die Stimme des Herrn! ha, wie gewaltig! Stimme des Herrn! o, wie herrlich! sie erklärte mit Deutlichkeit jeden Spruch, und entfaltete also die Geheimnisse der

das Geschwätz der Thoren verschwindet mit dem Augenblick; sie reißen nur den Mund auf, und schon droht ihnen Unheil, dem Unglücke folgen sie nach, die Strafen suchen sie auf, sie sind bereit, schamlos für die Bosheit zu zeigen, sie verrathen ihr verstocktes, krankhaftes Gemüth; zeihet man sie der Lüge bei offenem Gericht, so mußt du sie, wie sie Andern zugedacht, bestrafen.

להאשים Zu Schulden laß dir ja nichts kommen, auf daß du in jener Ewigkeit **rein** vor mir stehest.

Darum sei nicht lüstern!

שכן Nicht lüstern nach deines Nächsten Haus, oder Zelt, nicht nach seinem Viehstande, seinem Erwerbe, seinem Reichthume, nach seinem Knechte, seiner Magd, seinem Felde, seinem Gebiete, nach seinem Ochsen, seinem Esel und sonst allem, was ihm gehört, nach seiner Pflanzung, seinem Weinberge, seinem Garten, seinen Wandelbahnen, seinen Triften, seinen Fruchtbäumen, seinen Früchten und seinem Getreide, nach Wagen und Gespann, Wald und Flur, Gold, Silber und Schmuck, Schafen und Rindern, Getränken und Speisen, nach seiner Gattin

חָשִׁים. שְׂפַת אֱמֶת יִכּוֹן
בִּישִׁישִׁים. עַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן
טִפְּשִׁים. פּוֹשְׂקֵי שָׂפָה
מְחִתָּה עֲנוּשִׁים. צָרוֹת
רוֹדְפִים וְעוֹנֶשׁ מְבַקְשִׁים.
קָמִים לְהָעֵד חָמָס וְלֹא
בוֹשִׁים. רוֹחָם יוֹצִיאוּ כְסִילִים
אֲנוּשִׁים. שֶׁקֶר בְּהָעִידָם
יוֹזְמָמוּ בִּפְרוּשִׁים. תַּעֲשֶׂה
לָמוֹ כִּזְמוֹתָם לְהַאֲשִׁים:

Vorb. לְהַאֲשִׁים ׀ מְנַע עַצְמְךָ
לְתָמוּד. וְנֶצַח לְפָנַי תַּעֲמוּד:

Gemeinde u Vorb. לֹא תַחְמֹד:

סמ״ס שמעון בר יצחק חזק.

שְׁכֵן רֵעֲךָ בֵּיתוֹ וְאָהֳלוֹ.
מִקְנֵהוּ וְקִנְיָנוֹ וְכָל חֵילוֹ.
עַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ שָׂדֵהוּ וּגְבוּלוֹ.
וְשׁוֹרוֹ וַחֲמוֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר
לוֹ. נִטְעוֹ וְכַרְמוֹ גַּנּוֹ וּשְׁבִילוֹ.
בְּעִירוֹ וְעֵצָיו פֵּרוֹתָיו וִיבוּלוֹ.
רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו יַעְרוֹ וְכַרְמִלּוֹ.
יְקַר כַּסְפּוֹ וּזְהָבוֹ וְנוֹעַם
גָּדְלוֹ. צֹאנוֹ וַאֲלָפָיו מַשְׁקֵהוּ
וּמַאֲכָלוֹ. חֶבְרָתוֹ וְכָל

הַשְׁלַמְתָּם. גְּנֵבָה אֵין לָמוֹ
נִמְכָּרִים בִּגְנֵבָתָם. בְּנִי אַל
תֵּלֵךְ בְּדֶרֶךְ אִתָּם. אֶת רַגְלְךָ
מְנַע מִנְּתִיבָתָם:

Vorb. מִנְּתִיבָתָם חֲשׂוֹךְ וְאַל
תִּתְגַּנֶּה. וְרָעָה אֵלֶיךָ לֹא תְאֻנֶּה:

Gemeinde u. Vorb. לֹא תַעֲנֶה:

ע"ס א"ב.

אִמְרֵי כָזָב וּמַעַן כְּחָשִׁים.
בְּנִיב שְׂפָתֶיךָ בַּל יִהְיוּ
אֲרוּשִׁים. גַּם אֱוִילִים אֲשֶׁר
מַחֲרִישִׁים. דּוֹמִים וְנֶחֱשָׁבִים
לְחַכְמֵי חֲרָשִׁים. הוֹלְכֵי
רָכִיל שְׁלשָׁה מְעַנְּשִׁים.
וְנֶאֶמְנֵי רוּחַ מְכַסִּים
וּמַחֲשִׁים. זֶה חֵלֶק מִלְשָׁנִים
הַמַּרְגִּישִׁים. חִצֵּי גִבּוֹר
שְׁנוּנִים קָשִׁים. טוֹמְנֵי פַח
כְּשַׁךְ יוֹקְשִׁים. יוֹעֲצֵי מִרְמָה
וְכָזָב מְלַחֲשִׁים. כִּמְדַקְּרוֹת
חֶרֶב בּוֹטִים | מְנַקְּשִׁים. לְשׁוֹן
חֲכָמִים מַרְפֵּא מַגִּישִׁים.
מִפְּרִי פִיהֶם יִשְׂבְּעוּ אֲנָשִׁים.
נִרְגָּן דְּבָרָיו כְּמִתְלַהֲמִים

Ersatz, und hat er nicht so viel, so wird er selbst seines Diebstahls wegen verkauft. Darum, mein Sohn! gehe nie mit ihnen, entziehe deinen Fuß ihrem Wandel.

מנתיבתם Ihren Wandel vermeide, damit du nicht zu Schande werdest und dir kein Unheil widerfahre.

Lege kein falsches Zeugniß ab;

אמרי Lügenworte, falsche Aussagen, o! mögen sie nie deinen Lippen entfahren, auch die Thoren, welche schweigen, werden den Weisen ähnlich und ihnen gleich gehalten. Der Verleumder setzt drei Personen in Verlegenheit, aufrichtige Gemüther aber verschonen und schweigen. Verleumderische Zungen sind verwundender als scharfgespitzte Pfeile des Helden. Sie legen Fallen, wie die lauernden Vogelsteller, sie brüten Arglist und geifern Tücke, und die Stachel ihrer Worte sind Dolchstiche; die Zunge der Weisen aber bringt Heil, ihres Mundes Früchte sind der Menschen Labsal, doch die Worte des Verleumders sind hervorkeimende Qualen. Aufrichtige Sprache erhält sich unter den Weisen,

ע״ס תשר״ק.

תְּתָעֵב מְתֵי גַנָּבִים
וְסִיעָתָם. שׁוֹלְלִים וְחוֹמְסִים
כָּל עִתָּם. רַחֵק מֵעוֹשֶׁק
וֶהְיֵה תָם. קַשֵּׁט מַעֲבָדֶיךָ
וְהַצְדֵּק אוֹתָם. צְפֵה
לַחֲכָמִים וֶאֱלַף אָרְחוֹתָם.
פְּעוּלַּת צְדָקָה לְחַיִּים
תְּבוּאָתָם. עִקְּשִׁים הַרְחֵק
הַמְעַקְּלִים נְתִיבָתָם.
שִׂפְתוֹתֵיהֶם דּוֹלְקִים וּבְלִבָּם
רָעָתָם. נָכוֹנוּ שְׁפָטִים
וּמַהֲלֻמּוֹת לְגְוִיָּתָם. מָדוֹן
מְשַׁלְּחִים וּמַצָּה אַהֲבָתָם.
לֹא יֶחֱרְכוּ רְמִיָּה צֵידָתָם.
כִּי אָוֶן וְעָמָל תַּחַת | שְׂפָתָם.
יוֹם יִלָּכְדוּ בּוֹגְדִים בְּהַוָּתָם.
טוֹרְפִים בַּנּוֹעַר וּבַקְּדֵשִׁים
חַיָּתָם. חוֹלְקִים עִם גַּנָּב
שׂוֹנְאֵי נַפְשׁוֹתָם. זֶה דַּרְכָּם
וְלַהֶבֶל אַחֲרִיתָם. וְאַל
תְּאַשֵּׁר נְלוֹזֵי מַעְגְּלוֹתָם.
הִזָּהֵר פֶּן תִּלָּכֵד בִּמְצוּדָתָם.
דִּין אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה

תתעב Verabscheue Diebsbande und ihre Rotten, ihr Zeitvertreib ist rauben und plündern; entferne dich von Habsucht und bleibe mäßig; dein Schmuck mögen deine Handlungen sein, die du durch Tugend verherrlichest. Schau auf die Weisen und lerne ihren Wandel, denn der Tugend Werk führt zur Ernte der Glückseligkeit. Meide die Falschen, die unrechte Bahn suchen; auf ihren Lippen brennt die Lüge, und in ihrem Herzen blüht das Unheil; aber sie *bereiten* sich *selbst* das Strafgericht und die Geißel für ihren Körper. Mögen sie Zwietracht verbreiten, mag Hader ihre Lust sein, sie haschen vergebens nach der Beute ihres Betruges; mögen sie auch unter ihren Lippen Falschheit und Tücke verbergen, der Tag erscheint dennoch, wo sie in ihrem Unglücke verfangen werden. Sie werden in ihrer Jugendblüthe weggerafft, ihr Leben steht der Gefahr geweiht. Wer an Diebstahl Antheil nimmt, hasset sich selbst, es führt *Ein* Ziel sie zusammen, und *Vernichtung* ist ihr Ende. Darum betritt ihre Schlangenwege nicht, nimm dich in Acht, daß du dich nicht in ihren Schlingen verstrickest. Das Gesetz verurtheilt den Dieb zum vier- bis fünffachen

אֱוִיל מִיַּסֶּרֶת. זַעַם | מַרְבָּה
וְעֶצֶב מְמַהֶרֶת. חֲמַת גֶּבֶר
וְשִׂנְאָה מְעוֹרֶרֶת. טִיף נוֹפֶת
בִּשְׂפָתֶיהָ מְדַבֶּרֶת. יוֹם
אַחֲרִיתָהּ כְּלַעֲנָה מְמָרֶרֶת.
כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ
אוֹמֶרֶת. לְיַד שְׁעָרִים לְפִי
קָרֶת. מוֹדַע תִּקְרָא לַבִּינָה
הַמְּאַשֶּׁרֶת. נֶצַח עֲדֵי עַד
עָלֶיךָ מְשַׁמֶּרֶת. שְׂמַח
בְּאֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ הַמְחֻבֶּרֶת.
עִמָּהּ תִּתְרַפֵּק וְלֹא בְּאַחֶרֶת.
פּוֹצֶרֶת מַעְיְנוֹתֶיךָ חוּצָה
עוֹבֶרֶת. צְמָחִים תַּרְבֶּה
לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת. קַדֵּשׁ
עַצְמְךָ בִּפְרִישׁוּת אַדֶּרֶת.
רְצֵה לַעֲשׂוֹת מִשְׁמֶרֶת
לְמִשְׁמֶרֶת. שְׁמַע מוּסָר
וַעֲנְדֵהוּ לְגַרְגֶּרֶת. תִּתֵּן
לְרֹאשְׁךָ לִוְיַת חֵן וַעֲטֶרֶת:

Vorb. וַעֲטֶרֶת תִּנְחַל וּבְשֵׂיבָה
תָּנוּב. אִם תִּשְׁמוֹר הוֹן מִלִּגְנוֹב:

Gemeinde u. Vorb. לֹא תִּגְנוֹב:

so ist ihre Züchtigung. Sie erregt wilde Leidenschaft und befördert Lebensüberdruß; sie erweckt die Gluth gewaltiger Eifersucht und Rache, ihre sich bewegenden Lippen scheinen Honigseim zu träufeln, wenn sie lockend spricht: Der Mann ist nicht zu Hause, er ist außerhalb der Stadtthore! — das Ende aber ist bitterer Wermuth. O! nenne die beglückende Weisheit deine Freundin. Sie bleibt ewig dein Schutz; freue dich deines treuen jugendlichen Weibes, mit ihr kose, mit keiner andern; dann werden auch deines Segens Quellen sich weit verbreiten, deine Sprößlinge zum Ruhme und zur Herrlichkeit zahlreich sich entfalten. Weihe dich einer sittlichen Zurückgezogenheit, gewöhne dich, die Mäßigkeit durch Einschränkung dir zu sichern, folge guter Sitte und mache sie zu deinem Halsgeschmeide, sie sei auch deinem Haupte zierliches Diadem und Krone.

ועט־ת Eine Krone lassest du als Erbtheil zurück, und du blühest im höchsten Alter noch, wenn du dich enthälst von fremdem Eigenthume.

Du sollst nicht stehlen!

Unverschämten, deren Sünde Mord ist, legen dann noch ihr hartes Schicksal mir (Gott) zur Last, sie, die das Land mit unschuldigem Blute beflecken und entweihen, und den Glanz der göttlichen Vorsehung aus ihrer Mitte verbannen. Wenn Leichen von Erschlagenen gefunden werden, so wird ein Kalb zum Genickbruch ins Thal geführt. Wenn ein Todtschlag unvorsetzlich und absichtslos geschieht, so sind für den unschuldigen Begeher einer solchen Mordthat Freistädte bestimmt; der Niederträchtige, Gottvergessene aber, der vermessen das Ebenbild Gottes hinwürgt, dessen Blut muß öffentlich in Gegenwart aller Zuschauer vergossen werden.

רואים Alle Zuschauer werden dadurch gewarnt, sich nicht dem Ausbruche ihres Zornes zu überlassen. O! befolge jedes Gebot, und strebe nicht nach Nichtigkeiten;

darum sei nicht unkeusch.

Siehe das thörichte, leidenschaftliche, unbändige Weib. O! meide ihr Haus, denn sie hat manche reine Seele getrübt; sie schürt glühende Kohlen in ihrem Schooße und verzehrende Gluth; ihre Wege führen zur Hölle und regen Verderben auf; wer ihr folgt, den entläßt sie als Opfer; wie in Fesseln zur Strafe der Bethörte,

יְהִירִים אֲשֶׁר בְּרֶצַח
חוֹטְאִים. טוֹרַח גְּזֵרָתָם
עָלַי מַשִּׂיאִים. חֲנֵפִים אֶרֶץ
בְּדָם | מְטַמְּאִים. זוֹהַר
שְׁכִינָתוֹ מִתּוֹכָם | מוֹצִיאִים.
וְעַל יְדֵי חֲלָלִים הַנִּמְצָאִים.
הָעֶגְלָה הָעֲרוּפָה בַּנַּחַל
מְבִיאִים. דָּם שׁוֹפְכִים
בְּשׁוֹגֵג בְּלֹא רוֹאִים. גּוֹלִים.
לְעָרֵי מִקְלָט הַנִּקְרָאִים.
בַּהֲזִידָם לַהֲרוֹג בְּצֶלֶם
בְּרוּאִים. אַתָּה תְּבַעֵר הַדָּם
לְעֵין כָּל רוֹאִים:

Vorb. רוֹאִים יִוָּסְרוּ לְהִשָּׁמֵר מֵאַף.
שְׁמוֹר מִצְוָה וְלַהֶבֶל אַל תִּשְׁאַף:

Gemeinde u Vorb. לֹא תִּנְאָף:

ע״פ א״ב.

אֵשֶׁת כְּסִילוּת הוֹמִיָּה
וְסוֹרֶרֶת. בֵּיתָהּ הַרְחֵק כִּי
נְפָשׁוֹת עוֹכֶרֶת. גֶּחָלִים
בְּחֵיק מַחְתָּה וּמַבְעֶרֶת.
דְּרָכֶיהָ שְׁאוֹל וּמָוֶת חֹדֶרֶת.
הַהוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ לְטֶבַח
מוּסֶרֶת. וּכְעֶכֶס אֶל מוּסַר

לְמוּסָרָם וְלֹא תִרְדֹּף רֵקִים. קַיֵּם כִּבּוּדָם וּמוֹרָאָם כַּחֻקִּים. רִבּוּת אוֹרֶךְ יָמִים וּמְעוֹן מְנֻקִּים. שׂוּם לִכְבוֹדוֹ וּלְמוֹרָאוֹ גּוֹזֵר וּמֵקִים. תַּחַת כֵּן הוֹדוּהוּ מַלְכֵי אֲרָקִים:

Vorb. אֲרָקִים וּגְבוֹהִים יִסַּד בְּפֶצַח. קַבֵּל מוֹרָאוֹ וְאַל תָּעִיז מֵצַח:

Gemeinde u. Vorb. לֹא תִרְצָח:

ע״פ תשר״ק.

תּוֹכַחַת אֱהַב מוּסַר יְרֵאִים. שְׁמוֹר וְהִזָּהֵר מִפִּתּוּי חַטָּאִים. רַגְלֵיהֶם רָצִים וְלָרַע מוּבָאִים. קֶשֶׁר קוֹשְׁרִים לְהַפִּיל חֲלָכָאִים. צָרִים בְּעִמְקֵי שְׁאוֹל קְרוּאִים. פּוֹעֶרֶת לִבְלִי חוֹק בָּאִים. עַצֶּבֶת נוֹתְנִים וְכוֹשֵׁל מַמְצִיאִים. שִׂפְתוֹתֵיהֶם אֶרֶב דָּם מְמַלְּאִים. נַחֲלַת אִוֶּלֶת יִנְחֲלוּ פְּתָאִים. מְשׁוּבָתָם תַּהַרְגֵם בְּתַחֲלוּאִים. לֹא תֹאבֶה לַעֲצַת נִשְׂנָאִים. כִּי כֶחָצִיר יִמָּלוּ וְכַדְּשָׁאִים.

immerfort Aufmerksamkeit, und suche nicht nichtige Ausflüchte. Achtung und Ehrfurcht vor ihnen bleibe dir stets ein Gesetz, dann wirst du ein hohes, sündenreines Alter erreichen. Der Lenker der Schicksale hat die Ehrfurcht vor ihnen der seinigen gleichgesetzt, und darum preisen ihn auch die Könige der Erde.

ארקים Erde und Himmel hat er durch sein Wort fest gegründet, erkenne ihn mit Ehrfurcht an, und sei nicht unverschämt.

Begehe keinen Mord!

תוכחת Liebe die Ermahnung und die Zurechtweisung der Gottesfürchtigen, hüte und verwahre dich vor der Ueberredung der Sünder; wohin sie eilen, da ist das Ziel das Laster; sie schließen Bündnisse, um die Unschuld zu stürzen, aber die Bösewichter sind zur tiefsten Hölle berufen, deren unermeßlicher Rachen sie verschlingt, sie verbreiten Trauer und ersinnen Unheil; dem unschuldigen Blute nachstellen, ist ihr Losungswort. Aber des Leichtsinnes Erbe ist dieser Unbesonnenen Erbtheil, ihr wilder Wahn stürzte sie in tödtliche Krankheiten. O! folget nimmer dem Rathe dieser Verhaßten! Sie werden wie Gras und Pflanzen abgemähet; die

Gemeinde u. Vorb. כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ׃

ע״ס א״ב.

אוֹמֶן וּמֵינֶקֶת בָּךְ
מִתְעַסְּקִים. בְּשֶׁלְּךָ תְּחִלָּה
כְּאֵזוֹר דְּבֵקִים. דּוֹרְשִׁים
לְצוֹרָם הֱיוֹת בֵּין חוֹבְקִים.
הוֹשְׁתְּפוּ שְׁנֵיהֶם עִמּוֹ
עֲסוּקִים. וְנוֹצַרְתָּ וְנוֹלַדְתָּ
לְעִתֵּי חֻקִּים. זִכּוּךָ וֶהֱבִיאוּךָ
בִּבְרִית לְהָקִים. חִבְּקוּךָ
בִּרְכַּיִם וְשָׁדַיִם | מְנִיקִים.
טָרֶף חֻקֶּךָ זָנִים וּמַשְׁקִים.
יְגִיעַת עֲמָלָם עִמְּךָ מְחַלְּקִים.
כּוֹשֶׁר וּמוּסָר מְחַנְּכִים
וּמְחַזְּקִים. לָשׁוֹן לְמוֹדִים
וּדְבָרִים עַתִּיקִים. מְתַקְּנִים
לְךָ עֵזֶר וּלְהַשִּׂיאֲךָ זוֹקְקִים.
נוֹשְׂאִים פֶּלֶל עֲבוּרְךָ וְלָאֵל
זוֹעֲקִים. סָמְכֵם בְּמַאֲכָל
וּבְמִשְׁתֶּה וּבְתַפְנוּקִים.
עָנְדֵם בִּכְסוּת נְקִיָּה
בַּחֲשׁוּקִים. פְּנֵה לְגַעֲרָתָם
לְבַל יִהְיוּ מְצוּקִים. צַפֵּה

Doch ehre auch deinen Vater und deine Mutter!

אומן Deine Erziehung und Nahrung war ihnen unermüdete Beschäftigung, du allein warst ihre erste Sorge, sie waren unzertrennlich von dir, Flehen und Bitten für deine Erhaltung entfloßen ihnen immerwährend. Ihr erstes Anliegen, einen Sohn zu empfangen, war bei ihrem Schöpfer ihr erstes Gebet; in *dieser* Andacht haben sich *Beide* vereinigt, bis sie endlich dein Dasein erhielten; sie gewannen und brachten dich in den Bund der Religion, der Vater schaukelte dich auf seinen Knieen, und die Mutter reichte dir die Brust, sie pflegten dich mit Speise und Trank, und weihten wechselnd dir, was sie mit Schweiß errungen; sie gaben dir eine sittliche Richtung und bestärkten dich darin, sie lehrten dir Sprache und Ausdruck, und verbanden dich endlich mit einer treuen Gehilfin; immerwährend war ihr Gebet und ihr Flehen bei dem Allmächtigen um dein Wohl. Darum sei *auch du* ihnen eine Stütze mit Speise und Trank und zarter Behandlung, kleide sie mit reinen und anständigen Gewändern, höre ihre Anforderungen und laß ihnen keinen Kummer zu; schenke ihrer Zurechtweisung

תחומיו אלפים ליל׳כה. פסיעה נסה בו בלי להלכה. ערך הכנתו בששי לערכה. סעודות שלש מצותו ערוכה. נכפל בלחמו לענוגה ורכה. ממרה נתן כדת וכהלכה. לאות הושם עליו לסמכה. כי לששה מלאכתו נערכה. יציאותיו ורשויותיו בלי להפכה. טורח משא בו לחשכה. חלול מזיד לסקילה למשכה. זכירה ושמירה עדיו תנוכה. ומעין העולם הבא מתקן לחנכה. הנוצרו ינצל משלוש מבוכה. דין ענשו ואזהרתו חתוכה. גמול משכרתו מאתי תמוכה. ביני ובין אום המבורכה. אותו שמתי כי לי המלכה:

Vorb. הממלכה המליכני כנאמך. ותזכה לאורך ימיך:

verehren soll. Ein Ziel von zwei tausend Schritten ist für ihn festgesetzt, jeder weit ausgeholte Schritt ist verboten. Der sechste Tag ist ein Rüsttag; drei Mahlzeiten sind an ihm bestimmt, für denselben wurde dem frommen Volke die himmlische Nahrung verdoppelt, schon im Lager zu Marah ward für ihn Vorschrift und Verhaltung verkündet; er wurde als ein Merkmal eingesetzt, daß Gott am sechsten Tage sein Schöpfungswerk vollendet hat. Jede Bewegung, jeder frei gegebene Gang ward nach bestimmten Räumen abgemessen, das Tragen einer Last streng untersagt, jeder muthwillige Sabbatentweiher wird zur Steinigung verdammt. Seiner zu gedenken, ihn zu beobachten, sei stets deine Aufmerksamkeit; dann bietet dir diese liebliche Feier einen Vorgeschmack der zukünftigen Welt. Wer ihn streng beobachtet, wird von drei bevorstehenden Drangsalen errettet. Die Strafe der Entweihung ist nach Recht ausgesprochen, und die Belohnung für die Weihe ist von mir gesichert; zwischen mir und dem gesegneten Volke habe ich ihn zum Wahrzeichen bestimmt, daß mein ist das Weltenreich.

הממלכה Das Weltenreich ist mein! huldige mir, wie du es ausgesprochen! Langes Leben ist dann dein würdiger Lohn.

Verderben über Sünder und Missethäter, über Zerstörer des Gesetzes und Meineidige, die in ihrer eigenen Sünde sich verstricken, und in ihrem Frevel untergehen. Die Feinde der Zurechtweisung und die Verächter der Sittenlehre werden zum Strafgericht hingeführt, wo sie Schmach überfällt; er ahndet das Verbrechen an dem dritten und vierten Geschlechte, und reibt mit jedem Morgen Verbrecher auf, er ist ein eifervoller Rächer und bedrückt die Unterdücker, er siehet und durchschauet so die guten als die bösen Thaten; darum nimm dich in Acht und verwahre dich vor dem Fluche des Geschickes, und enthalte dich mit Ehrfurcht, des Allwissenden Namen durch eine Lüge zu entweihen.

תמים Der Allwissende sprach in seiner Heiligkeit, und warnte selbst, sein Heiligthum in Ehrfurcht zu erhalten.

Darum gedenke des Ruhetages, ihn zu heiligen.

תשלום Er (der Ruhetag) war der Schluß der ganzen Schöpfung und die Vollendung des großen Werkes, er ist ein Tag der Feier, der Heiligkeit und des Segens, den Schritt zu bezähmen und den Gang zu beschränken; er heißt ein Vergnügungstag, den man nach Vorschrift

לְחַטָּאִים וּפוֹשְׁעִים. מְפֵרֵי
חוֹק וְלַשֶּׁקֶר נִשְׁבָּעִים.
נִלְכָּדִים בַּעֲוֹנָם וּבִזְדוֹנָם
נִתְבָּעִים. שׂוֹנְאֵי תוֹכָחוֹת
וּמוּסָר פּוֹרְעִים. עֲבָרוֹת
יוּבָלוּ וּבְרוֹגֶז | שְׁבֵעִים. פּוֹקֵד
עֲוֹן אָבוֹת עַל שִׁלֵּשִׁים
וְרִבֵּעִים. צוֹמֵת לַבְּקָרִים כָּל
רְשָׁעִים. קַנּוֹא וְנוֹקֵם וְקוֹבֵעַ
קוֹבְעִים. רוֹאֶה וְצוֹפֶה
טוֹבִים וְרָעִים. שְׁמוֹר וְהִזָּהֵר
מֵאֶרֶר פְּגָעִים. תִּתְיָרֵא
מִלְּשָׂא לַשָּׁוְא שֵׁם תְּמִים
דֵּעִים:

Vorb. תְּמִים דֵּעִים דִּבֵּר בְּקָדְשׁוֹ. הִזְהִיר עַל מוֹרָא מִקְדָּשׁוֹ:

Gemeinde u. Vorb. זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ:

ע״פ תשר״ק.

תַּשְׁלוּם כָּל מַעַשׂ וּגְמַר
מְלָאכָה. שַׁבַּת מְנוּחָה
וְקִדּוּשׁ בְּרָכָה. רֶגֶל לְהָשִׁיב
וּלְמַעֵט הֲלִיכָה. קָרוּא עֹנֶג
לְכַבְּדוֹ כַּהֲלָכָה. צַעַד |

מַיִם נוֹתֵן וּנְשִׂיאִים עוֹלִים.
דְּבָרוֹ מֵקִים וַעֲצָתוֹ יַשְׁלִים.
גּוֹעֵר בַּיָּם וַיֶּהֱמוּ גַּלִּים. בּוֹ
תִּדְבָּקוּ וְעָדָיו הֱיוּ מְיַחֲלִים.
אוֹיְבֵיכֶם יַפִּיל חֲלָלִים
חֲלָלִים:

Gem. חֲלָלִים אַפִּיל כָּל שׁוֹכְחֵי
הַשֵּׁם. הִשָּׁמֵר פֶּן תִּכָּשֵׁל וְתֶאְשַׁם:

Gemeinde u. Vorb. לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם

ע״ס א״ב

אֲמִתִּי שְׁמוֹ הַמְּפוֹרָשׁ
בְּשִׁבְעִים. בּוֹ נוֹסְדוּ אֲרָצוֹת
וְנִטְּעוּ רְקִיעִים. גְּבוּלוֹת אֶרֶץ
וְרוּחוֹת מְרֻבָּעִים. דְּבֵקוּ
בְּחוֹתָמוֹ הֱיוֹת נִקְבָּעִים.
הוּזְכַּר עַל הַיָּם וְנַעֲשָׂה
בְקִיעִים. וְעַל הַמַּיִם אֵל
הַכָּבוֹד הִרְעִים. זֵכֶר קָדְשׁוֹ
בּוֹ יָרוּצוּ נוֹשָׁעִים. חוֹצֵב
לֶהָבוֹת וּמְפוֹצֵץ | סְלָעִים.
טְהוֹר עֵינַיִם | מֵרְאוֹת רָעִים.
יְצוּרָיו בּוֹחֵן בְּכָל עִתִּים
וּרְגָעִים. כַּלּוֹת בְּחֵמָה בּוֹ
נִפְשָׁעִים. לְהָבִיא שֶׁבֶר

spendet und die Wolken leitet, der seine Verheißung bewährt und seinen Beschluß vollführet, der das Meer aufschreckt, daß seine Wogen brausen. O! hängt ihm treu an, und vertraut ihm allein, ihm, der eure Feinde als Leichen hinstürzt!

חללים Als Leichen werden alle Gottvergessene hingestreckt; darum sei auf deiner Hut, daß du nicht von Schuld befangen werdest,

und sprich den Namen Gottes nicht vergeblich aus.

אמתי Den Namen, der das Sinnbild der Wahrheit ist und siebenzigfach ausgedrückt wird, durch ihn wurden Welten gegründet und Himmel ausgedehnt; die Grenzen der Erde und die vier Winde sind durch sein Siegel zusammengesetzt und begründet; er wurde am Meere nur erwähnt, und es theilte sich. Auf den Wässern stürmte der Gott des Ruhmes einher, beim Ausspruche seines heiligen Namens eilten die Befreiten hinein; durch ihn entspringen Flammen, durch ihn zerstieben Felsen. Er, dessen Blick rein ist, kann kein Laster sehen; darum prüfet er seine Geschöpfe zu allen Zeiten und vertilgt in seinem Unwillen, die an ihm freveln. Er bringt

Du sollst keine fremde Götter haben.

תעתועים Irrlichter sind sie, der Thorheit Fessel, Unsinn, nutzlos, nur bethörte Herzen lassen sich verlocken, aber ihr Unmuth wird vermehrt, ihr zerfallenes Gemüth noch mehr zerfallen. Wie sie herum tragen das Bild der Sonne, des Mondes, Nebelgespinnste und Sterngebilde, Geburten ihres Gehirns, des Werkzeuges Schnitzeleien; vor diesen fallen sie hin, vor ihnen beugen sie sich, ihnen tragen sie ihre Wünsche vor. Diese beten sie an, sie huldigen ihnen, und weihen ihnen Gesänge; sie bedenken und überlegen nicht, daß dieses ihr Götzenwesen hinfällige Formen sind, sie mögen immerhin zu ihnen schreien, sie bleiben dennoch rettungslos, aber ihre Augen sind blind, ihre Herzen verstockt; sie erwarten immerfort Heil von diesen fantastischen Bildern, die abscheulich und verwerflich sind; Jakob's Antheil hingegen ist der Allschöpfer, der Allmächtige, der die Regen

Gemeinde u. Vorb. לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃

ע״פ תשר״ק

תַּעְתּוּעִים הֵמָּה מוּסַר הֲבָלִים. שַׁחַר אֵין לָמוֹ וְלֹא מוֹעִילִים. רוֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם לִבָּם הֲתוּלִים. קֶצֶף מוֹסִיפִים וְחֵימָה מַגְדִּילִים. צוּרַת חַמָּה וּלְבָנָה נוֹטְלִים. פִּלְשֵׁי עָב וְתַבְנִית מַזָּלִים. עֲצַבִּים בִּתְבוּנָם מַעֲשֵׂה כַשִּׁילִים. סוֹגְדִים לָהֶם וֵאלֵיהֶם מִתְפַּלְּלִים. נוֹתְנִים לָהֶם כָּבוֹד וְהִלּוּלִים. מִשְׁתַּחֲוִים לָמוֹ וּמִשְׁאֲלוֹתָם שׁוֹאֲלִים. לֹא יָשִׁיבוּ לְלִבָּם וְאֵינָם ׀ מַשְׂכִּילִים. כִּי יִרְאֻתָם פְּגָרִים אוּמְלָלִים. יִצְעֲקוּ אֱלֵיהֶם וְאֵינָם נִצּוֹלִים. טָחוּ עֵינֵיהֶם וְלִבּוֹתָם סְכָלִים. חוֹכִים יְשׁוּעָה מֵאִטִּים וֶאֱלִילִים. זְנוּחִים תְּעוּבִים שִׁקּוּצִים וְגִלּוּלִים. וְחֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל אֵל אֵלִים. הֲמוֹן

זְרִיחַת מַזָּרוֹת בְּעִתָּם
הוֹצֵאתִי. חֻקּוֹת שָׁמַיִם
וָאָרֶץ מִשְׁטָרָם שַׂמְתִּי.
טוֹפְלֵי שֶׁקֶר בְּשֶׁטֶף
הֶאֱבַדְתִּי. יוֹרְדֵי בִקְעָה
לְשׁוֹנָם בָּלַלְתִּי. כְּדָרְלָעוֹמֶר
וְעוֹזְרָיו הִכֵּיתִי. לְעֵמֶק שָׁוֵה
לַיְלָה חִלַּקְתִּי. מוֹרִיָּה עֲקֵדַת
יָחִיד רָאִיתִי. נֶדֶר נָדַרְתִּי
בִּי נִשְׁבַּעְתִּי. שָׂר אֵל מַלְאָךְ
בְּעָזְרוֹ הָיִיתִי. עִמּוֹ מְדַבֵּר
לְרוֹדְפוֹ הִזְהַרְתִּי. פַּתְרוּסִים
בְּעֶשֶׂר מַכּוֹת מָחַצְתִּי.
צִבְאוֹתֵיכֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם
גָּאַלְתִּי. קָרַעְתִּי יַם סוּף
וְאֶתְכֶם הֶעֱבַרְתִּי. רְאִיתֶם
בְּעֵינֵיכֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי.
שִׁדַּדְתִּי מְזַנֵּב וְחֵילוֹ
הֶחֱלַשְׁתִּי. שַׁבַּת קֹדֶשׁ לָכֶם
הִנְחַלְתִּי. תִּרְגַּלְתִּי וּבְכַנְפֵי
נֶשֶׁר נְשָׂאתִי. תּוֹקֶף שָׁלֹשׁ
מַתָּנוֹת לָכֶם נָתַתִּי:

Vorb. נָתַתִּי לְךָ תּוֹכְחוֹת מוּסָרִים.
הִשָּׁמֵר לְכָל תַּטֶּה אֲשׁוּרִים:

die leuchtenden Gestirne zur rechten Zeit hervor, und dem Himmel und die Erde habe ich den gesetzlichen Lauf vorgezeichnet, jene Lügenbrut habe ich durch die Fluth vertilgt, und den Bewohner jener Ebene habe ich ihre Sprache verwirrt, Kedorlaomer mit seinen Bundgenossen habe ich geschlagen, und im Thale Schaweh die Nacht wunderbar getheilt, auf Moriah habe ich jenen einzigen Sohn bereitwilligt zum Opfer bringen sehen, dort habe ich jenes Gelübde gethan, und bei mir selbst geschworen; ich stand jenem (Jakob) bei, der mit dem Engel rang, ich warnte seinen Verfolger (Laban); die Egypter habe ich mit zehn Plagen gezüchtiget, und euere Schaaren bei hellem Mittagslichte befreit, ich habe das Meer gespalten und euch durchgeführt, ihr habt mit eigenen Augen gesehen, was ich vollführte, ihn (Amalek), der euch beunruhigt, habe ich zernichtet und sein Heer aufgerieben; ich habe euch den heiligen Ruhetag eingegeben, euch geleitet, euch gleichsam auf Adlersfittichen getragen, und euch drei mächtige Geschenke ertheilt.

נתתי Ja! ertheilt habe ich dir Weisungen zur Sittlichkeit; sei wohl bedacht, daß du nicht von der Bahn der Tugend weichest.

zu Theil, was süßer als Honig ist: der gereinigte Glaube, den Zeiten angemessen, die unwandelbare Wissenschaft, der Trost in allen widrigen Drangsalen, einleuchtende Weisheit, ausströmende Kenntniß; er, der da verhängt und seinen Willen ausführt, gab sie ohne Entgelt hin, verlieh sie jenen als Geschenk, die fest an ihm hangen; er, der Allerherrlichste, dessen Hauch Lieblichkeiten ausströmt, begann die Verkündigung seiner Lehrsprüche mit den Worten: Ich bin! der bin ich, der durch das tiefe Meer einen Weg bahnte, wo ich als Held erschien, und die mächtigen Feinde besiegte, ich, der auf Sinai Gesetze und Rechte ertheilte, und aus den Himmelshöhen als ein Erbarmungsvoller mich offenbarte.

Aus den Himmelshöhen ließest du deine Blitze leuchten und deinem dir ergebenen Volke ertönen.

Ich bin der Ewige, dein Gott!

ארץ Ich, der ich die Erde gestaltet und den Menschen geschaffen, der dem Meere Schranken und Damm gesetzt, ich zeugte das Frühroth und gebot, daß Abend und Morgen werde; ich habe dem blitzzückenden Donner seine Bahn zugetheilt, dem Lichte und der Finsterniß ihren Standpunkt angewiesen, ich habe die Erde und was sie füllt zu meinem Ruhme hervorgebracht, führe

הִנְחִיל מִדְּבַשׁ מְתוּקִים. כּוֹשֶׁר אֱמוּנַת עִתִּים חֲשׁוּקִים. יְדִיעַת חוֹסֶן וִישׁוּעַת נְזִקִים. טַעֲמֵי חָכְמָה וָדַעַת מְפִיקִים. חִנָּם נְתָנָם גּוֹזֵר וּמֵקִים. זִכָּם בְּמַתָּנָה לְבוֹ דְבֵקִים. וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים וְחִכּוֹ מַמְתַּקִּים. הִשְׁמִיעַ אָנֹכִי בְּרֹאשׁ פְּרָקִים. דֶּרֶךְ בַּעֲשׂוֹת בְּמַיִם עֲמוּקִים. גִּבּוֹר נִגְלָה וְנִלְחָם בִּמְצוּקִים. בִּתְּתוֹ בְּסִינַי דָּתוֹת וְחֻקִּים. אֲנִי כְּרַחֲמָן׀ נִגְלָה מִשְּׁחָקִים.

Vorb. מִשְּׁחָקִים הִבְרַקְתָּ נוֹגָהֶיךָ. וְהִשְׁמַעְתָּ לְעַם כְּמֵהֶיךָ:

Gemeinde u. Vorb. אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ:

ע״פ א״ב

אֶרֶץ עָשִׂיתִי וְאָדָם בָּרָאתִי. בְּרִיחַ וּדְלָתַיִם לַיָּם שַׂמְתִּי. גִּלִּיתִי שַׁחַר וָנֶשֶׁף וּבוֹקֶר צִוִּיתִי. דֶּרֶךְ לַחֲזִיז קוֹלוֹת פִּלַּגְתִּי. הָאוֹר וְהַחֹשֶׁךְ בִּמְקוֹמָם שִׁכַּנְתִּי. וְהָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ לִכְבוֹדִי יָצַרְתִּי.

עֲשָׂרָה מְתַלַּמְּדִים. צוֹרְפֵיהֶם
מוֹשִׁיבִים בֵּין נְגִידִים.
קוֹנֵיהֶם לְחַיֵּי עוֹלָם עֲתִידִים.
רַב טוּב הַצָּפוּן לַחֲסִידִים.
שׁוֹמְרֵיהֶם יֻצְּלוּ מִכָּל פְּחָדִים.
תּוֹמְכֵיהֶם מְאֻשָּׁרִים וּבוֹזֵיהֶם
מְלַפְּדִים:

Vorb. מְלַפְּדִים לַפִּידִים וּבְרָקִים
נוֹגְהִים. בְּתִתּוֹ קוֹל עֹז מִשְּׁמֵי
גְבוֹהִים:

Gemeinde u. Vorb. וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים:

ע"ס תשר"ק

תַּחְתִּיּוֹת אֶרֶץ כַּדּוֹנַג
נְמַקִּים. שַׁחוּ גִּבְעוֹת עוֹלָם
הַמְּצוּקִים. רַבּוּ רְעָמִים
וְגָבְרוּ זִקִּים. קוֹלֵי קוֹלוֹת
מְשֻׁנִּים וַחֲזָקִים. צִפְצוּף
הַדִּבּוּר כְּנִצּוֹצֵי בְרָקִים.
פַּטִּישׁ מְפוֹצֵץ סַלְעֵי נְקִיקִים.
עוֹרֵךְ אַחַת וּשְׁתַּיִם |
מִתְחַלְּקִים. סוֹד יְרֵאִים
וּמִשְׁפְּטֵי צַדִּיקִים. נוֹתְנֵי
קוֹל שׁוֹפָר מִתְחַזְּקִים. מֹשֶׁה
יְדַבֵּר וְהַכֹּל שׁוֹתְקִים. לְעַמּוֹ

Hauptregeln entwickelt; die sie erläuternd lehren, finden unter Fürsten ihren Sitz; die sich dieselben ganz eigen gemacht, sind der Unsterblichkeit geweiht, ihnen wird die Fülle der Glückseligkeit zu Theil, welche den Seligen aufbewahrt ist; ihre Beobachter werden von allen Schrecknissen befreiet, ihre Erhalter beglückt das ewige Heil, ihre Verächter zehren Höllenflammen auf.

מלפדים Flammen loderten, Blitze leuchteten, als er aus den Himmelshöhen seine Stimme ertönen ließ,

als er sprach, der Allmächtige.

תחתיות Der Erde Tiefen zerflossen wie Wachs, die welttrotzenden Hügel sanken nieder, Donnerschlag folgte auf Donnerschlag, Blitz auf Blitz, Stimmen übertobten Stimmen, mannigfaltig und mächtig, des Wortes Schall gestaltete sich in Blitzstrahlen und zersplitterte wie Hammerschlag die Schieferfelsen, jedes Wort verdoppelte sich im Wiederhall. So offenbarte sich der Gottesfürchtigen Geheimniß, so der Gerechten Gesetze, der Posaune Stimme wurde immer stärker, und endlich ward alles stille, als Moscheh sprach. Nun ward dem Volke als Erbe

ובכן Also kam Moscheh vom Berge zum Volke herab.

אלוף Beladen mit dem herrschenden Gesetze, umgürtet mit Herrlichkeit, in seinen Händen die Gesetztafeln köstlicher als Gold, das Organ geschmückt mit einnehmender Beredsamkeit, mit Vorträgen, dem erhabenen Gegenstande angemessen, dem Gegenstande, der den drei lieblichen Getränken, verglichen wird, die, in den schlechtesten Gefäßen aufbewahrt, ihren Geschmack behalten, so die aus der Höhe strömenden Lehren, die in bescheidene Gemüther sich niederlassen; Glückseligkeit und Heil bringen sie jenen, die sie aufsuchen; sie sind rein, deutlich, sind siebenfach geläutert, sind werthvoller als Gold, köstlicher als Perlen — keine Kostbarkeit, die ihnen das Gleichgewicht hält. Sie verkünden die vortreffliche Lehre, die sittlichste Zurechtweisung, sie geben Heiterkeit und Stärkung, Gebein und Nerven, sie stammen aus Feuer und durchglühen wie Feuer, sie sind ein Lebensbalsam jenen, die sich durch sie geehrt fühlen, sie verlassen jene, welche von ihnen abweichen, und schaffen Ruhm denen, die fest an ihnen halten, ihr Scharfsinn wird nach dreizehn

וּבְכֵן. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם:

פ״ס א״ב

אַלּוּף מְסֻבָּל בְּהוֹד אִפּוּדִים. בְּיָדָיו גְּלִילֵי זָהָב עַמּוּדִים. גָּרוֹן עָנוֹק לְשׁוֹן לִמּוּדִים. דְּבָרִים דְּבוּרִים כְּאוֹפָן שְׁקוּדִים. הַמְּשׁוּלִים לְשָׁלֹשׁ מַשְׁקִים נֶחֱמָדִים. וּבִפְחוּת שֶׁבַּכֵּלִים נִשְׁמָרִים וְעוֹמְדִים. זוֹרְחִים הַגָּבוֹהַּ וְלַנָּמוּךְ יוֹרְדִים. חַיִּים וּרְפָאוּת לְמוֹצְאֵיהֶם מַעֲמִידִים. טוֹהַר בַּעֲלִיל שִׁבְעָתַיִם | מְנֻקָּדִים. יְקָרִים מִזָּהָב וּמִפְּנִינִים נֶחֱמָדִים. כָּל חֲפָצִים לְנֶגְדָּם בַּל נִמְדָּדִים. לֶקַח טוֹב וּמוּסָר מַגִּידִים. מֶתֶק וּמַרְפֵּא לַעֲצָמוֹת וְגִידִים. נְתוּנִים מֵאֵשׁ וְכָאֵשׁ יוֹקְדִים. סַם חַיִּים לְבָהֶם | מִתְכַּבְּדִים. עוֹזְבֵיהֶם עוֹזְבִים וְחוֹבְקֵיהֶם מְכַבְּדִים. פִּלְפּוּלָם בִּשְׁלֹשׁ

וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים וְהִזְרִיחַ אוֹרוֹ. כּוּלוֹ בְּכֹחוֹ וְקוּלוֹ בַּהֲדָרוֹ. וְרוּחַ סְעָרָה עוֹשָׂה דְבָרוֹ. וְעָנָן כָּבֵד כִּסָּה עַל הָרוֹ. וְהַצּוּרִים נִתְּנוּ הָרִים בְּעָקְרוֹ. הוֹלֵךְ וְחָזָק | קוֹל שׁוֹפָרוֹ. חוֹצֵב לֶהָבוֹת אֲרָזִים בְּשָׁבְרוֹ. קוֹל יְיָ | יָחִיל מִדְבָּרוֹ. וְכֻלּוֹ אוֹמֵר כָּבוֹד בִּפְאֵר דְּבִירוֹ:

מִתְפָּאֶרֶת הָיִיתִי בְּיוֹם חֲתוּנָּתִי. הִנֵּה בָּא קִצִּי וְהִגִּיעַ עִתִּי. לְהוֹדִיעַ יָפְיִי וּלְהַגִּיד תִּפְאַרְתִּי. יֵצֵא טִבְעִי וְתִתְעַלֶּה חֶפְצִי. יֵדְעוּ הַכֹּל מַה מְּלַאכְתִּי. צֶדֶק וּמִשְׁפָּט בְּתוֹךְ נְתִיבָתִי. עוֹמֶק חָכְמָתִי וְסוֹד בִּינָתִי. יָבִינוּ שְׂכָרִי עָנְשִׁי וְאַזְהָרָתִי. עֶרֶךְ שֻׁלְחָנִי וְסֵגֶר מִסְגַּרְתִּי. תִּקּוּן אֶצְבְּעוֹתַי וְרַב פְּעוּלָּתִי. כִּי עַד עַתָּה בִּמְרוֹמִים שָׁכַנְתִּי. וְהַיּוֹם בָּאָדָם | מַתָּנוֹת לָקַחְתִּי:

צִיר אֱמוּנִים נִתְעַלָּה בִּבְחִירִים. כְּצִנַּת שֶׁלֶג בְּיוֹם קְצִירִים. חָכָם עָלָה לְעִיר גִּבּוֹרִים. וַיּוֹרֶד עוֹז מִבְטֶחָה לַהֲדוּרִים. אֲמָרִים נְעִימִים | מִפְּנִינִים יְקָרִים. וְקִבְּלָם | מִמִּין יוֹצֵר הָרִים. וְצִבְאוֹת קוֹדֶשׁ עוֹנִים וְאוֹמְרִים. טֶרֶם נִשְׁמַע אָנוּ שׁוֹמְרִים. וְשָׁמְעוּ מִפִּיו עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים. וּפָחֲדוּ וְרָעֲדוּ מֵרְעָמִים כַּבִּירִים. וּפָתְחוּ וְעָנוּ כָּל הַיְצוּרִים. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן וּמִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים: Vorb וַיִּשְׂמְחוּ כָּל הָעָם בְּשִׂמְחַת אִמְרֵי נוֹעַם. וְנִתְמַנָּה צִיר | רוֹעֶם. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם:

זָךְ הָיָה וְנָבָר וְאִישׁ אֱמוּנָה. וְרָאוּי לְהִשְׁתַּעֲשֵׁעַ בְּמַתַּן צְפוּנָה. אֲבָל׀ לֹא שָׁקַט וְלֹא הוּפְנָה. בְּבֵית אָבִיו לֹא נָח מִתְּלוּנָה. אָחִיו מִתְנַחֵם לְהָרְגוֹ בְּשִׂטְנָה. עָמַד מִפָּנָיו וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה. בְּמַקְלוֹ עָבַר וַיָּבֹא חָרָנָה. בְּאִשָּׁה שָׁמַר עֶשְׂרִים שָׁנָה. בְּגָדוֹל בָּנִים נִטְרַח בַּאֲנִינָה. נִמְכַּר פּוֹרָת לְתַאֲלָה וְלִמְגִנָּה. וּבִשְׁנֵי רַעֲבוֹן יָרַד גּוֹשְׁנָה. לָכֵן לֹא נָפַלְתִּי בְּגוֹרָלוֹ לְמָנָה:

קָרַב מוֹעֵד וְהִגִּיעַ זְמָן. וְשָׂר בְּעִנּוּי עַם לֹא אַלְמָן. וַיָּקֶם מוֹשִׁיעַ רוֹעֶה נֶאֱמָן. תְּחִלַּת צֵאתוֹ מִצְרִי טָמָן. וַיַּךְ בְּמִצְרַיִם כָּל אֱלִיל וְחַמָּן. וַיְכַחֵד כָּל גִּבּוֹר שַׂר וּמַשְׁמָן. וְהִגִּיהַּ אוֹר וְהֵאִיר אַשְׁמָן. אֲסִירֵי עוֹנִי לְיֶשַׁע זִמֵּן. יָם הֶעֱבִירָם וְהִסִּיעָם לְתְחוּמָן. וְהֵגִיז לָמוֹ שְׂלָו וְהִמְטִירָם׀ מָן. הִכָּה צוּר וַיָּזוּבוּ מֵימָן. וְאִוָּה לְהַנְחִילָם מַעֲשֵׂי יְדֵי אָמָן:

וּבְיֶרַח הַשְּׁלִישִׁי לְחוֹפֶשׁ לְצֵאתָם. בָּאוּ לְחוֹרֵב כָּל מַקְהֲלוֹתָם. וְנֶגֶד הָהָר הָיְתָה חֲנִיָּתָם. הִסְכִּימוּ דַּעְתָּם וְהִשְׁווּ עֲצָתָם. וּמֹשֶׁה עָלָה וְהוּשַׂם כַּחוּתָם. וְנִצְטַוָּה לֵךְ אֶל הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם. הַיּוֹם וּמָחָר צִוָּה פְּרִישָׁתָם. וְיוֹם אֶחָד הוֹסִיף לְטָהֳרָתָם. וְסִדֵּר עִנְיָנָם וּמִצְוַת הַגְבָּלָתָם. וּבָנָה מִזְבֵּחַ וְכָרַת בְּרִיתָם. וְהֵקִים מַצֵּבוֹת כְּנֶגֶד שִׁבְטֵי תָם. וַיְקַדֵּשׁ אֶת הָעָם וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלוֹתָם:

אֲזַי בַּשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹת בּוֹקְרוֹ. מֶלֶךְ בִּמְסִבּוֹ הוֹפִיעַ בִּיקָרוֹ. רִבּוֹתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן מְשַׁנְּנֵי פְּאֵרוֹ.

חָבַב וְנֶחֱשַׁק בְּשָׁמְרוֹ אֱמוּנָה. בְּנִסְיוֹנוֹת עֶשֶׂר
נִצְרַף לְבַחֲנָה. וּמָצָא שְׂכַר בִּטְנוֹ לְמֵאָה שָׁנָה.
וְהִתְחִיל בְּמִצְוָה נִתְּנָה לִשְׁמוֹנָה. וְגַם צוּר בָּא עֵת
וְהִגִּיעַ עוֹנָה. אָמוֹן שַׁעֲשׁוּעִים לְהִנָּתֵן בְּמַתָּנָה. וְגַם
אֲנִי נִרְצֵתִי בוֹ לְהִתְחַתְּנָה. לוּלֵי נָם בַּמָּה אֵדַע
כִּי אִירָשֶׁנָּה. וְשָׁאַל אוֹת לְהוֹדִיעוֹ נְכוֹנָה. וְגָרַם
גֵּרוּת אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. בְּפֶרֶךְ לְעַנּוֹת עֲדַת מִי
מָנָה. אָז חָדַלְתִּי בָּאָרֶץ לִשְׁכְּנָה:

קָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו וְהוּשַׁת לְשָׂרִים. בְּדַרְכֵי הוֹרוֹ
הָלַךְ בְּמֵישָׁרִים. לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים.
וּכְקָרְבַּן נִיחוֹחַ הוּעֲלָה בְּבֵרוּרִים. וְנִרְצָה כְּכָלִיל
וְשַׁלְמֵי אֵמוּרִים. וְזָרַע וּמָצָא מֵאָה שְׁעָרִים. וְהִצְלִיחַ
וְהִשְׂכִּיל וְהִנְעִים אֲמָרִים. וְחָפֵץ לְהַגְדִּילוֹ בְּתוֹרַת
מוּסָרִים. וְגַם אֲנִי אֲהַבְתִּיו וַחֲמַדְתִּיו מִנְּעוּרִים.
לוּלֵי שְׂאֵתוֹ פְּנֵי עוֹכֵר בָּעוֹכְרִים. וּבַעֲשָׁנוֹ נֶעֱשַׁן
וְהִכְהָה מְאוֹרִים. בַּעֲבוּרוֹ נִמְנַעְתִּי לְהִוָּדַע בִּשְׁעָרִים:

חֶבְיוֹן עוֹז שָׁכַנְתִּי בְּמַחֲמָד. לָאָרֶץ לֹא יָרַדְתִּי
לְהִתְלַמֵּד. וְעָמַד אִישׁ תָּם וְתַאֲוָתִי חָמַד. יוֹשֵׁב
אוֹהָלִים עִתּוֹתַי לְהִתְמַד. בְּרָכָה יָרַשׁ וְלַגְבִיר
הוּעֲמָד. זַרְעוֹ לְהַרְבּוֹת כְּחוֹל | לֹא יִמַּד. וְרוּחַ
נְדִיבָה סְמָכַתְהוּ לְהִצְמַד. בְּתֻמּוֹ הָלַךְ וּבְכָשְׁרוֹ
עָמַד. יוֹצְרוֹ אֲהֵבוֹ וּבְעֵינָיו נֶחְמָד. וַיּוֹרֵנִי הִנֵּה זֶה
נָעִים וְנֶחְמָד. וְנָאֶה לוֹ בְּהֶגְיוֹנְךָ לְלַמֵּד. יִתְמוֹךְ
לִבּוֹ דְּבָרֶיךָ וּבְסוֹדְךָ יוּעֲמָד:

רַבּוּ שָׁנִים וְהָלְכוּ דוֹרוֹת. אֲנִי הָיִיתִי אֲצוּרָה בִּמְרוֹמֵי דִירוֹת. בֵּין אֶרְאֶלֵּי טוֹהַר אִמְרוֹתַי טְהוֹרוֹת. וְעָמַד אִישׁ צַדִּיק תָּמִים בְּדוֹרוֹת. מִיַּשֵּׁר מַעְגָּל וּמְסִלּוֹת יְשָׁרוֹת. אֶת הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ בְּכוֹשָׁרוֹת. מְנַחֵם מִמַּעַשׂ וּמֵעִצֶּב מְאֵרוֹת. וּבְשֶׁטֶף זַעַם נֶחֱלַץ מִצָּרוֹת. בְּצֵאתוֹ לִרְוָחָה מִתּוֹךְ מַסְגֵּרוֹת. הִקְרִיב קָרְבָּן מִנְחָה וּתְשׁוּרוֹת. מִכָּל חַיָּה וּבְהֵמָה וְעוֹפוֹת טְהוֹרוֹת. וְרָצָה לְדַבְּקוֹ בִּי אִמְרוֹתַי לְהוֹרוֹת:

יוֹם נִשְׁתַּכֵּר נִפְרְדָה תַּאֲוָתוֹ. מִמַּטְּעֵי כַרְמוֹ הִרְוָה שְׁתִיָּתוֹ. וְנִתְגַּל בְּאָהֳלוֹ וְגָלָה נַבְלוּתוֹ. וּבְנוֹ נִכְנַס וְרָאָה עֶרְוָתוֹ. וַיִּקֶץ מִיֵּינוֹ וְאֵרְרוֹ בְּקִלְלָתוֹ. עֶבֶד עֲבָדִים לְאֶחָיו הֱיוֹתוֹ. בַּעֲשׂוֹתוֹ כָּכָה מְאַסְתִּיו לִשְׂנֹאתוֹ. וְנַמְתִּי לְצוּרִי לֹא אֶחְפּוֹץ קָרְבָתוֹ. כִּי בְשִׁכְרוּתוֹ יָצָא מִדַּעְתּוֹ. וַיָּפֶר חֻקִּי וַיְקָרֵב מִיתָתוֹ. לֵץ הַיַּיִן הוֹמֶה בִּשְׁתוּתוֹ. כָּל שׁוֹגֶה בוֹ לֹא יִרְבֶּה חָכְמָתוֹ:

צֶדֶק לְעֶשְׂרִים הֵעִיר מִמִּזְרָח. בּוֹרְאוֹ הִכִּיר לְשָׁלוֹשׁ אֵיתָן הָאֶזְרָח. וְכִתֵּת וְשִׁבֵּר אֱלִילֵי תֶרַח. וּמִבֵּין חֲשֵׁכִים אוֹרוֹ זָרַח. וּמִבֵּית מוֹלַדְתּוֹ גָּלָה וּבָרַח. וְהִצְלִיחַ בְּלֶכְתּוֹ וְכַחֲבַצֶּלֶת פָּרַח. אֵשֶׁל נָטַע וְהָעוֹבְרִים הֶאֱרַח. וּבְקַצְוֵי אֶרֶץ רֵיחוֹ הֵרַח. וְתוֹעֵי דֶרֶךְ הִסְלִיל בְּאוֹרַח. יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים הִבְרַח. וְשָׁמַר תּוֹרוֹת וּבְמִצְוֹת טָרַח. וְגָבַר כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ מִן הַמִּזְרָח:

וּבְעֶצָתִי נוֹעַץ רוֹכֵב כְּרוּבִים. מְמַדֵּי אֶרֶץ שָׂם וְדִבֵּק רְגָבִים. שָׁמַיִם נָטָה וְשָׂם סִתְרוֹ עָבִים. שֶׁמֶשׁ הִזְרִיחַ וְצָר יָרֵחַ וְכוֹכָבִים. וְהִדְשִׁיא וְהִזְרִיעַ אִלָּנוֹת וַעֲשָׂבִים. וְהִשְׁרִיץ דָּגִים וְעוֹפוֹת וַחֲגָבִים. וְחַיָּה וּבְהֵמָה וְכָל פָּרִים וְרָבִים. וַיִּצֶר בְּכַפּוֹ רֹאשׁ לְכָל נְצִיבִים. בְּהִבָּרְאוֹ כּוֹנְנוּ תֻפִּים וּנְקָבִים. וּמְעַט מֵאֱלֹהִים חִסְּרוֹ בְּאֲהָבִים. וְכָבוֹד וְהָדָר עִטְּרוֹ בְּשִׂגּוּבִים. וְהִמְשִׁילוֹ בְּמַעֲשָׂיו הָעֲצוּמִים וְהָרַבִּים:

נוֹעַם אֶבֶן יְקָרָה שָׁת מְסֻכָתוֹ. בְּצַלְמוֹ רִקְמוֹ וְהִפְאִיר תְּמוּנָתוֹ. וּמִקָּצֶה עַד קָצֶה הֵקִים קוֹמָתוֹ. וְחָלַק לוֹ מִשֵּׂכֶל תְּבוּנָתוֹ. וּבְמִלַּת לָשׁוֹן הִפְלָא דִּבְרָתוֹ. וַיִּקְרָא שֵׁמוֹת לְכָל בְּרִיָּתוֹ. וְעַל כָּל יְצוּרִים הָיְתָה אֵימָתוֹ. וּבְעֵדֶן גַּן הָיְתָה חֲנָיָתוֹ. וּלְהַמְתִּיקְנִי בְּפִיו הָיְתָה תַּאֲוָתוֹ. עֵקֶב הֱיוֹתוֹ רֹאשׁ עַפְרוֹת אַדְמָתוֹ. חֻקּוֹתַי וְתוֹרוֹתַי לַהֲגוֹת בְּאִמְרָתוֹ. וְנוֹעַם מִשְׁפְּטֵי צִדְקִי לְחַוּוֹתוֹ:

בְּשׁוּרִי מַעֲשֵׂהוּ זָר מַעֲשֵׂהוּ. לֹא שָׁמַר צִוּוּי וַיְפִירֵהוּ. כִּיקָר לֹא לָן וַיְגָרְשֵׁהוּ. וְנִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמָה מִקְרֵהוּ. בְּאָכְלוֹ מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוָּהוּ. לְבִלְתִּי אֱכוֹל מִמֶּנּוּ וּלְטַעֲמֵהוּ. וְהִרְצַתִי אֲמָרַי לִפְנֵי בּוֹרְאֵהוּ. לֹא חָפַצְתִּי בוֹ כִּי מֶרִי הוּא. בְּמִפְקָד אֶחָד לֹא עָמַד לְקַיְּמֵהוּ. וּבִקְצוֹת תַּלְתַּלַּי אֵיךְ יַעֲמוֹד הוּא. בְּחֲסַר לֵב יָמוּת בְּלִי לְהַחֲיֵהוּ. לֹא נוּכַל׀ לְהִדָּבֵק אֲנִי וָהוּא:

וּבְכֵן יְיָ קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ:

שַׁעֲשׁוּעַ יוֹם | מֵרֹאשׁ אָמְנָה. קֶדֶם מִפְּעָלָיו אַלְפַּיִם שָׁנָה. אָז רָאָה וַיְסַפְּרָהּ הֲכִינָהּ וַחֲקָרָהּ: בִּימִינוֹ חֲקָקָהּ וּבְחֵיקוֹ נְתָנָהּ הֲלֹא חָכְמָה תִקְרָא וּתְבוּנָה. בְּרֹאשׁ מְרוֹמִים קוֹלָהּ נָתְנָה. אֲלֵיכֶם אֶקְרָא בַּעֲלֵי אֱמוּנָה. שִׁמְעוּ כִּי נְגִידִים אֲדַבֵּר לְהָבִינָה. מִפְתַּח שְׂפָתַי מֵישָׁרִים וּנְכוֹנָה. בְּצֶדֶק כָּל אִמְרֵי פִי בְּלִי תוֹאֲנָה. כֻּלָּם נְכוֹחִים לְיוֹדְעֵי בִינָה. קְחוּ מוּסָרִי וְאַל כֶּסֶף וּתְבוּנָה:

מִקַּדְמֵי קֶדֶם | מֵרֹאשׁ נִסָּכְתִּי. בְּאֵין תְּהוֹם וּמַעְיָן נִתְהַלָּלְתִּי. בְּטֶרֶם הַר וָגֶבַע נִתְחוֹלָלְתִּי. בַּהֲכִינוֹ שָׁמַיִם שָׁם הָיִיתִי. בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים עִמּוֹ נִמְצֵאתִי. אֲנִי חָכְמָה עָרְמָה שָׁכַנְתִּי. מְשַׁחֲרַי יִמְצָאוּנְנִי וְאוֹהֲבַי אָהָבְתִּי. מֵחָרוּץ וּמִפָּז נִבְחָרָה תְבוּאָתִי. בְּאֹרַח צְדָקָה וּמִשְׁפָּט הִתְהַלַּכְתִּי. יָסוּרוּ אֵלַי חֲסַר לֵב וּפֶתִי. לִלְחוֹם בְּלַחְמִי וְלִשְׁתּוֹת יֵין מָסָכְתִּי. כִּי עוֹשֶׁר וְכָבוֹד נִמְצָא אִתִּי:

עֲצָתוֹ מֵרָחוֹק אֹמֶן לְאַמְּנִי. חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ שָׂם לְמַעֲנִי. רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ בְּחֶסֶד קָנָנִי. וּמִצּוּף דְּבַשׁ וְנוֹפֶת הִמְתִּיקָנִי. זָהָב וּפְנִינִים לֹא יַעַרְכוּנִי. כִּי כָל בֵּיתִי לָבוּשׁ | שָׁנִי. לִוְיַת חֵן וְרִפְאוּת נְתָנָנִי. יָדַי וְכַפַּי לִפְרוֹשׂ לֶעָנִי. פִּי פָתוּחַ בְּחָכְמָה וּבְשֵׂכֶל חִכְּמָנִי. וְתוֹרַת חֶסֶד עַל | לְשׁוֹנִי. טָבוּחַ טִבְחִי וְעָרוּךְ שֻׁלְחָנִי. אֹרֶךְ יָמִים וְכָבוֹד בִּשְׂמֹאלִי וּבִימִינִי:

לְנֶגְדּוֹ. בֵּית רַע וַאֲמָתוֹ וְעַבְדּוֹ. שׁוֹרוֹ וַחֲמוֹרוֹ וְכָל כְּבוֹדוֹ: בֵּאֵר מַאֲמָר לְמַאֲמָר לְמוּלוֹ. יַגִּיד עַל הַחוֹמֵד לְהַכְשִׁילוֹ. סוֹפוֹ לְהוֹלִיד בֵּן שֶׁהוּא מְקַלְלוֹ: וְאֵלּוּ עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת הַכְּלוּלוֹת. נֶחֱרָתוּ עַל הַלּוּחוֹת הַמְעֻלּוֹת. וּמִפֶּה אֶל פֶּה הוּשְׁמְעוּ בְּקוֹלוֹת: נְבוֹנִים שֶׁלְּהָבוּ מִלַּהַב הַמַּשְׁמָע. וְהִשְׁמִיעוּ אֵין יְכוֹלֶת לִשְׁמֹעַ. קְרַב אַתָּה וּשְׁמָע: חַי הוֹדָה לַאֲשֶׁר אָמְרוּ. זָכוּ קְדוֹשִׁים וּמִשָּׁם נִתְאַשְּׁרוּ. כְּנָם הֵטִיבוּ אֶת אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ:

Nächsten, nach seiner Magd, seinem Ochsen und Esel und nach dem, was er sonst besitzt. Die gegenseitige Stellung dieser Sprüche verkündet dem Lüsternen einen unvermeidlichen Fall; es wird ihm (dem sinnlichen Lüstling) ein Sohn geboren, der ihm einst mit Schmach vergelten wird. — Das ist der sinnige Inhalt der zehn Gebote, welche auf den köstlichen Tafeln eingegraben waren; sie wurden von Mund zu Mund ausgesprochen und unter Donnerstimmen verkündet, die aufmerksamen Zuhörer wurden gleichsam entzündet von dem flammenden Tone und äußerten: „Wir halten es nimmer aus, ferner zuzuhören, tritt du hinzu und höre! — Der ewig Lebende gewährte, was sie wünschten; sie wurden verheiligt, sie wurden beseligt, als er sprach: Sie haben wohl geredet.

Vorb u. Gemeinde: וַיָּקֶם עֵדוּת בְּיַעֲקֹב. וְתוֹרָה שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל | לִנְקוֹב. מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב. קָדוֹשׁ:

(In einigen Gemeinden wird אל נא nicht gesagt.)

אֵל נָא. לְעוֹלָם תּוּעֲרָץ. וּלְעוֹלָם תּוּקְדָּשׁ. וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא: הָאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא מָרוֹם וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. מַלְכוּתוֹ נֶצַח. נוֹרְאוֹתָיו שִׂיחוּ. סַפְּרוּ עֻזּוֹ. פָּאֲרוּהוּ צְבָאָיו. קַדְּשׁוּהוּ רוֹמְמוּהוּ. רוֹן שִׁיר וָשֶׁבַח. תּוֹקֶף תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:

Vorbeter u. Gem.: כַּאֲשֶׁר נִגְלֵיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה. כֵּן נִזְכֶּה שְׁכִינָתְךָ לַחֲזוֹת. וְנֹאמַר הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה. קָדוֹשׁ:

hen in gegenseitiger Bedeutung, denn der Götzendiener gleicht der buhlerischen Dirne, welche, statt ihres Mannes, Fremde in ihre Arme schließt. — Er verbot den Namen des Allwissenden vergeblich auszusprechen und als Seitenstück den *Diebstahl* in nachdrücklicher Warnung, indem Diebstahl, Mord und Ehebruch falschen Eid zur Folge haben. — Nun befahl er, des Ruhetages eingedenk zu sein, und als Seitenstück erschien das strenge Verbot: *Du sollst nicht falsch zeugen!* denn durch die Lüge bringst du Unheil hervor. Beide Aussprüche stehen in sinniger Verwandtschaft, denn wer den heiligen Tag muthwillig entweiht, legt gleichsam ein falsches Zeugniß gegen den Herrn ab; wer aber die Feier des Ruhetages nicht entweiht, bezeugt zugleich, daß der Herr das Weltall *in sechs Tagen* gegründet hat, und „ihr sollt ja meine Zeugen sein," spricht der Ewige, „daß ich der Schöpfer bin!" — Nun bezeichnete er das Gebot jener Ehrfurcht, welche ein gebildetes Volk gegen Vater und Mutter auszuüben schuldig ist; wer es befolgt, hat üble Nachrede nicht zu fürchten; — und als Seitenstück befahl er: „Du sollst nicht gelüsten nach dem Hause deines

לְצִבּוּר. עַל אוֹפַנָּיו דָּבָר
דִּבּוּר: יַגִּיד וְיוֹכִיחַ עֲלֵי
כוֹפְרִים. דּוֹמִים לְאִשָּׁה
מְנָאֶפֶת מֵאֲחֵרִים. תַּחַת
אִישָׁהּ תִּקַּח אֶת זָרִים: צִוָּה
לֹא תִשָּׂא לַשָּׁוְא שֵׁם כְּלָיוֹת
חוֹקֵר: כְּנֶגְדּוֹ לֹא תִגְנֹב
הִזְהִיר לְהִתְיַקֵּר. הַגָּנוּב
רָצוֹחַ וְנָאֹף וְהִשָּׁבֵעַ לַשָּׁקֶר:
חִוָּה זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת.
כְּנֶגְדּוֹ לֹא תַעֲנֶה הִזְהִיר
בְּמְשִׁיבַת. פֶּן תְּשַׁקֵּר
וְתוֹצִיא דִּבַּת: קְרִיאָתָם
יוֹכִיחוּ לָז לְלָז לְדוֹן. כָּל
מְחַלֵּל. יוֹם קֹדֶשׁ בְּזָדוֹן.
כְּאִלּוּ מֵעִיד עֵדוּת שֶׁקֶר
בְּאָדוֹן: בְּשָׁמוֹר יְצִיר שַׁבָּת
מֵחַלֵּל. מֵעִיד כִּי לְשִׁשָּׁה
עוֹלָם שִׁכְלֵל. וְאַתֶּם עֵדַי
נְאֻם יְיָ וַאֲנִי אֵל: רָשַׁם ׀
מִצְוַת כַּבֵּד לְעַם נִבְרָא.
אָב וָאֵם ׀ מְכַבֵּד בְּמוֹרָא.
מִשְּׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא:
אוֹמֵר לֹא תַחְמֹד שָׁרַת

שבוית Die im Himmel fest verschlossene Lehre, sie wurde einst an diesem Feiertage errungen, ihre Gebote und Weisungen kamen aus dem Munde der Gottheit; sie wurde auf einem freien Raume einem freien Volke überliefert. Sein Wille, sein Gebot, Strafe und Warnung, Gesetz und Recht, Bündniß und Religion, dies alles enthielt der liebliche Ausdruck der zehn Gebote; sie folgten wohlgereiht nach einander und schloßen sich wohlgeordnet an einander, jene beiden Tafeln, geschrieben auf beiden Seiten, die Schrift war eine Schrift des Allmächtigen, unvertilgbar; er grub sie selbst ein, Spruch gegen Spruch, nach Sinn und Bezeichnung stellt er Fünf gegen Fünf. Als mit Lieblichkeit der Ausspruch: „Ich bin!“ ertönte, erschien als Gegenstück die Warnung: „Du sollst nicht morden.“ Beide Sprüche stehen in sinniger Verbindung; denn fällt der Mensch in das Verbrechen des Blutvergießens, dann frevelt er gegen das Bild der Gottheit, denn in seinem Ebenbilde hat Gott den Menschen geschaffen. — Im zweiten Ausspruche verbietet er das Götzenwesen, und als Seitenstück erschien das Verbot der Unkeuschheit; auch diese ste-

סס סמסכר מסוס שמעון בר אבון חזק.

Gem. שְׁבוּיַת מָרוֹם לָקְחָה
כְּהַיּוֹם. מִצְוֹתֶיהָ וְהוֹרָיוֹתֶיהָ
מִפִּי אָיוֹם. מִמִּדְבָּר נְתוּנָה
לְיוֹצְאֵי פִּדְיוֹם: מַאֲמָר
וְצִוּוּי וְעוֹנֶשׁ וְאַזְהָרָה. חוֹק
וּמִשְׁפָּט בְּרִית וְתוֹרָה.
נוֹעַם הֶגֶא דִּבְּרוֹת עֲשָׂרָה:
עֲרוּכִים יַחַד זֶה אַחַר זֶה.
וּצְמוּדִים | מֵחֲזֶה אֶל מֶחֱזֶה.
לוּחוֹת כְּתוּבִים | מִזֶּה וּמִזֶּה:
וְהַמִּכְתָּב מִכְתַּב אֱלֹהִים
לְאִשְּׁשָׁה. חָקְקָם זֶה כְּנֶגֶד
זֶה לִדְרָשָׁה. כּוֹנָם וְהִתְוָם
חֲמִשָּׁה מוּל חֲמִשָּׁה: נוֹעַם
אָנֹכִי הִשְׁמִיעַ בְּמַאֲמָר.
כְּנֶגְדּוֹ לֹא תִרְצָח הִזְהִיר
בְּמִשְׁמָר. זֶה עַל זֶה לְהָבִין
וְלִגְמָר: בְּהַכְשֵׁל יְצוּרִים
לִשְׁפּוֹךְ דָּם. כְּאִלּוּ מְמַעֲטִים
דְּמוּת בַּהֲזִידָם. כִּי בְּצֶלֶם
אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם:
רָמַז לֹא יִהְיֶה בַּשֵּׁנִי דִּבּוּר.
כְּנֶגְדּוֹ לֹא תִנְאָף הִזְהִיר

nur den himmlischen Engelschaaren eigen, wurde ihnen offenbar. Indem sie die That vor Kundmachung des Inhalts angelobten, da sprachst du: „O möge doch dieser Sinn ihnen ewig bleiben, mir immerfort Ehrfurcht zu weihen, ob daß es ihnen wohlergehe durch ihre ganze Lebenszeit. O! daß mein Volk mir stets gehorche und sich auf meinem angewiesenen Pfade auszeichne, dann würden sie tugendhaft bleiben und sich ihrer Unschuld rühmen können; ich würde vor ihnen her die Feinde strecken, und meine strafende Hand gegen Feinde und Widersacher wenden." Israel würde Hilfe finden vom Ewigen durch ewiges Heil, sie würden nie beschämt, nie zu Schande werden. O, du, Herr! unfehlbarer Schutz! laß sie wandeln im Licht deines Angesichtes immerdar! gib ihnen ferner deine Lehren kund und Einsicht, sie zu begreifen, würdige sie eines glückseligen Lebens und der immerwährenden Erhaltung, und du, Allerhöchster! richte deine Residenz in ihrer Mitte auf!

Ewiglebender, Furchtbarer, Höchster, und Allerheiligster!

ויקם Er setzte Zeugnisse ein in Jakob und offenbarte in Israel die heilige Lehre; sie ist ein Erbtheil der Gemeinde Jakob's vor ihm, dem Heiligsten.

לָמוֹ רָז מַלְאֲכֵי מְרוֹמִים. עֲשִׂיָּה לִשְׁמִיעָה הֱיוֹת מַקְדִּימִים. וְנַמְתָּ מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לְעוֹלָמִים. לְיִרְאָה אוֹתִי לְטוֹב לָהֶם כָּל הַיָּמִים: לוּ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי וּבִדְרָכַי מְסֻיָּמִים. וְיִצְדְּקוּ וְיִתְהַלְּלוּ בְּלִי הֱיוֹת אֲשֵׁמִים. כִּמְעַט מִפְּנֵיהֶם אַכְנִיעַ שׁוֹטְמִים. וְאָשִׁיב יָדוֹ עַל אוֹיְבִים וְקָמִים. Vorb. יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. לֹא בוֹשִׁים וְלֹא נִכְלָמִים. וְאַתָּה אָדוֹן הַצּוּר תָּמִים. בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן לְאֹרֶךְ יָמִים. פֵּתַח דְּבָרֶיךָ הֲבִינֵם בְּחִכּוּמִים. וּתְזַכֵּם לִהְיוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים. וּבְתוֹכָם תִּשְׁכּוֹן רָם עַל רָמִים:

חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

Vorbeter u. Gem. וַיָּקֶם עֵדוּת בְּיַעֲקֹב. וְתוֹרָה שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל לִנְקוֹב. מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב. קָדוֹשׁ:

חֲפֵצִים לְהִתְעַלּוֹת בִּיקַר
תִּפְאַרְתּוֹ. חָבַב חוֹרֵב
מֵהָרֵי אַדְמָתוֹ. חָמַד אֱלֹהִים
לְשִׁבְתּוֹ. קָרָאתָ לְעָנָו מֵרוֹם
גְּבוֹהִים. לְהַנְחִיל תְּעוּדָה
לְעַם כְּמֵהִים. Vorb. מְאוֹד
נַעֲלֵיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים.
וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים:

Glorie zu empfangen. Sie strebten sich zu erhöhen durch die Herrlichkeit seiner Majestät; er aber zog den Berg Horeb vor, unter allen Bergen der Erde erkor der Allmächtige ihn zu seinem Sitze. Du beriefst den Demüthigen (Moses) zu dir aus den himmlischen Höhen, um dem wißbegierigen Volke dein Gesetz zu ertheilen, du zeigtest dich hoch erhaben über alle Mächte, als Moses zu dir, Allmächtiger! hinauf stieg.

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

אִם לֹא אֲמָרֶיךָ הַנְּעִימִים.
חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא
מִתְקַיְּמִים. וְהִנְחַלְתָּם ׀
מוֹרָשָׁה לִמְעוּטֵי עַמִּים.
מֵאַהֲבָתְךָ אוֹתָם וּבְזֵכֶר
שְׁבוּעַת קְדוּמִים. וּמְאֹד
תִּתְאַוֶּה לָמוֹ לִהְיוֹת שְׁלֵמִים.
וּבְמִשְׁפְּטֵי חֻקֶּיךָ לֵב ׀ וָדַעַת
מְשִׂימִים. וּבְסוֹד יְרֵאֶיךָ
יֵשְׁבוּ טְעָמִים. בְּרִיתְךָ
לִנְצוֹר לֶכֶת בְּדֶרֶךְ תָּמִים.
וּבְעֵת הִשְׁמַעְתָּם חֻקֶּיךָ
הַתְּמִימִים. עָמְדוּ בְּמוֹרָא
כְּאֶחָד מְשֻׁלָּמִים. וְנִגְלָה

אם Hättest du deine wunderbaren Lehren nicht verbreitet, so würden auch die Bestimmungen des Himmels und der Erde nicht bestehen, und dennoch hast du jene nur einem unbedeutenden Völkchen überliefert, der Liebe und des Eides eingedenk, welchen du ihren Vorfahren zugeschworeu; darum wünschest du sie tadellos, daß sie deinen Gesetzen mit Herz und Sinn zugethan sein mögen, daß sie im Kreise deiner Frommen ihre Einsicht darthun, daß sie dein Bündniß beobachten, und auf dem Tugendpfade wandeln. Zu jener Zeit, als du ihnen deine vollkommenen Gesetze verkündet, standen sie in heiliger Ehrfurcht an Geist und Körper mackelrein, und ein Geheimniß,

die Säulen der Welt wankten erschüttert zusammen, die Weltberge erbebten, Völkerschaften stießen von diesem Getöse zusammen, und strömten hin zu ihrem zauberischen Priester (בלעם), um ihn zu fragen, was dieses Ereigniß deute? Dieser Donnerschall, entgegnete er, deutet an, daß der Allmächtige seinem Volke Sieg und Kraft verleihet. Schon in der Zeiten Urbeginn waren die Erben des Gesetzes dein Augenmerk, ihretwegen hast du das Erdenrund gegründet, darum wollen wir dir freudig und ehrfurchtsvoll huldigen im Kreise frommer; Vereine; du fuhrst hernieder auf den Sinai, umgeben von flammenden Himmelsschaaren, deine Spuren bezeichnete majestätisches Leuchten, Zagen und Beben ergriff die ganze Schöpfung, bei deinem Anblicke kreisten die Berge; die Erde staunte und bangte vor dieser Erschütterung, sie wähnte in ihr ursprüngliches Nichts zurück zu fallen. Aber du sprachst: Ich bin! und ihre Seelen standen wieder in ihrer Festlichkeit da.

Darob preisen dich, o Ewiger! alle Könige der Erde. Aber auch die heiligen Schaaren Israels ergriff ein Schrecken, indem du den Berg wie eine stürzende Wölbung über sie gestaltet, und sie empfingen die geläuterte Lehre unter Beben und Angst, die Lehre welche den sittlichen Wandel überblickt und vorzeichnet; die Berge eilten gleichsam hieher, die göttliche

נֶעֱשׁוּ לְהֵרָעֵד. וַיִּתְפּוֹצְצוּ
הַרְרֵי עַד: נִקְבְּצוּ לְאֻמִּים
רֶגֶשׁ בְּשָׁמְעָם. נֶאֶסְפוּ
לְקוֹסֵם לִשְׁאָלוֹ מַה טַּעַם.
נְאָם הֱשִׁיבָם עַל מָה הָרַעַם.
נוֹתֵן עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת לָעָם:
בַּנְּתָה מֵרָחוֹק לְנוֹחֲלֵי
תְעוּדָה. בְּשָׁלֵם יִסַּדְתָּ עַל
אֶרֶץ אֲגוּדָה. בְּכֵן נַעַבָדְךָ
בְּגִיל וּרְעָדָה. בְּסוֹד יְשָׁרִים
וְעֵדָה: רְדְתְּךָ לְסִינַי בְּאֵלִים
בּוֹעֲרִים. רֶשֶׁף לְרַגְלְךָ יָצָא
בַּהֲדוּרִים. רוֹעֲדִים נְמוֹגִים
כָּל יְצוּרִים. רָאוּךָ יָחִילוּ
הָרִים: יָרְאָה וְחָלָה מִתְנָאָה
הָאָרֶץ. יָזְמָה פֶּן תֵּהָפֵךְ
לְתֹהוּ בְּחֶרֶץ. יִסְּדוּ עַמּוּדֶיהָ
בְּאָנֹכִי בְּמֶרֶץ. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל
מַלְכֵי אָרֶץ: צְבָאוֹת קוֹדֶשׁ
אֲחָזוּם בְּעָתָה. צֵלַע כְּגִגִּית
עֲלֵיהֶם כָּפַפְתָּ. צְרוּפָה
קִבְּלוּ בְּמָנוֹד וְאֵימָתָה.
צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ:
חָשׁוּ הָרִים לְקַבֵּל שְׁכִינָתוֹ.

מֵרְפִּידִים. אֶל סִינַי בָּאוּ כְּאֶחָד אֲחוּדִים: Vorb. הַלְלוּיָהּ כִּי הוּא הָיָה וְיִהְיֶה. בְּגֶשֶׁם נְדָבוֹת אוֹתָנוּ יְחַיֶּה. Vorb. לְפָנָיו יְקִימֵנוּ וְנִחְיֶה. וְצַדִּיק בֶּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה:

sie wieder; und kamen wieder in friedlicher Eintracht zum Sinai hin.

הללויה Lobet den Allmächtigen, der da ward, ist, und sein wird, der durch einen Regen uns einst zum neuen Leben erweckte; vor seinem Angesichte werden wir auferstehen und fortleben; ja der Fromme bleibet durch seinen Glauben unsterblich.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

סס״מס סתום שמעון בר יצחק מגונצא.

Gem. שְׁלֵמִים בַּחֲנוֹתָם נֶגֶד הָהָרָה. שָׁוִים וּנְכוֹנִים בְּרוּחַ נִשְׁבָּרָה. שְׁמַעְתֶּם חֻקֶּיךָ עֲרוּכָה וּשְׁמוּרָה. שִׁמְעָה עַמִּי וַאֲדַבֵּרָה: מִצְוֹת וְחֻקִּים דָּת וָדִין. מִשָּׁם לָמְדוּ מֵאֲמַצֵּי הַדִּין. מִדֶּשֶׁן בֵּיתְךָ זָכוּ לְהַעֲדִין. מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּ דִין: עַד לֹא נִגְלָה לִמְצוּקֵי אֶרֶץ. עָבַר וְזָרַח וְהוֹפִיעַ בָּאָרֶץ: עַמִּים | מִשָּׁם נִפְרְצוּ פֶּרֶץ. עָמַד וַיְמֹדֶד אָרֶץ. וּמֵרִבְבוֹת קֹדֶשׁ אָתָה בְּמִצְעָד. וּלְעַם קְרוֹבוֹ מִסִּינַי נוֹעַד. וְעַמּוּדֵי תֵבֵל

שלמים Als die mit Vollkommenheit Ausgerüsteten sich dem Berge gegenüber lagerten, gleichgestimmt und erwartungsvoll in demüthiger Stimmung, da verkündetest du ihnen deine wohlgeordneten befolgungswerthen Gesetze. — „Horche auf, mein Volk! ich rede!“ — Und nun lernten sie Gebote, Satzungen, Gesetz und Recht, und was zur Aufrechthaltung der Gerechtigkeit gehört; sie wurden gewürdiget, sich an den üppigen Ausfluß deines himmlischen Hauses zu erquicken; denn aus den Himmelshöhen gabst du ihnen kund das Recht. Bevor er sich den Grundfesten der Erde (den Frommen) offenbarte, zog er im leuchtenden Zuge durch die bewohnt Erde, wo die Heiden in sittenloser Ausartung fortschritten; er stand und maß die Sündenzahl der Erdbewohner. Nun schritt er einher im Gefolge heiliger Miriaden, zeigte sich vom Sinai aus seinem verwandten Volke;

das köstliche und herrliche Geschenk zu Theil; es ist das anmuthigste, trefflichste aller Köstlichkeiten. Mit Recht wird diese Lehre die himmlische Königstochter genannt. Du riefst zu dir hinan den treuen Boten (Moses), offenbartest ihm deine Schätze, die leichten so wie die schwer zu erfüllenden Gebote, Strafen, Warnungen, allgemeine und einzelne Weisungen, die Belohnung frommer Handlungen und die Vergeltung der Tugenden, du lehrtest ihn den Vortrag, um im Ausdrucke das zu Viel und das zu Wenig zu vermeiden; das Frauengeschlecht durch sanfte Rede, Männer aber mit starkem Nachdrucke zu belehren. Nun kam er vom Berge herab, und verkündete angenehme Satzungen und sanfte Lehren; sie traten zusammen, und wurden eines Sinnes, denn sie entschlossen sich, die Befolgung vor dem Auftrage zu geloben. Am dritten Tage war der Tag ihrer Weihe, und schon erwartete sie der König mit seinem himmlischen Gefolge. Die Sitte erheischt, daß der Lehrling seinen Lehrer erwarte, aber seine Erhabenheit wollte die Nachkommen seines Lieblings (Abrahams) auszeichnen. In Einigkeit zogen sie dahin vom Schilfmeere ab, allein in Zank und Hader setzten sie die Reise fort, und unterbrachen

נַחֲמוּדָה. רְצוּיָה חֲשׁוּקָה
מִכָּל כְּלֵי חֶמְדָּה. קְרוּאָה
בַּת מֶלֶךְ כְּבוּדָה: צִיר
נֶאֱמָן קָרָאתָ לַעֲלוֹת. פְּנִינֶיךָ
בֵּאַרְתּוֹ חֲמוּרוֹת וְקַלּוֹת.
עוֹנָשִׁין וְאַזְהָרוֹת פְּרָטוֹת
וּכְלָלוֹת. שְׂכַר הַמִּצְוֹת
וְשִׁלּוּם גְּמוּלוֹת: נַמְתָּ לוֹ
כֹּה תֹאמַר. מִלְּפַחוֹת
וּמִלְּהוֹסִיף מַאֲמָר. לְנָשִׁים
בִּלְשׁוֹן רַכָּה לוֹמַר. כּוֹבֶד
הַדִּקְדּוּק לַאֲנָשִׁים לִגְמָר:
יָרַד מִן הָהָר וְהִשְׁמִיעָם.
טַעֲמֵי מֶתֶק וְאִמְרֵי נוֹעַם.
חֻבְּרוּ וְהֻשְׁווּ כְּאֶחָד
בְּמַדָּעָם. זֹרְזוּ לְהַקְדִּים ׀
מַעַשׂ לְמִשְׁמָעָם: וּבַשְּׁלִישִׁי
לְיוֹם הִתְקַדְּשָׁם בּוֹ. הִקְדִּים
עַל יָדָם ׀ מֶלֶךְ בִּמְסִבּוֹ.
דֶּרֶךְ תַּלְמִיד לְהַמְתִּין לְרַבּוֹ.
גְּדֻלָּתוֹ הִפְלִיא לְזֶרַע אוֹהֲבוֹ:
בְּנָסְעָם מִיַּם סוּף אֲגוּדִים.
בְּרִיב וּמַצָּה נוֹסְעִים
וְעוֹמְדִים. Vorb. אֱוִי בְּעֵת נָסְעוּ

לְהִתְעַקֵּר. עֵת יָבוֹאוּ בְּמִשְׁפָּט לְהִתְחַקֵּר: פִּיךָ לֹא דִבֵּר בְּמִסְתָּרִים. צֶדֶק דּוֹבֵר מַגִּיד מֵישָׁרִים. קוֹלוֹת וְלַפִּידִים וּבְרָקִים בּוֹעֲרִים. רָאוּ וְתָמְהוּ מְלָכִים וְשָׂרִים: שָׁלִישִׁים כָּתַבְתָּ לְעַם מְשֻׁלָּשִׁי. שִׁלַּשְׁתָּ שָׁלִישׁ מִשֵּׁבֶט שְׁלִישִׁי. Vorb. תְּמִימָה וּבָרָה מְשִׁיבַת נַפְשִׁי. תָּמַכְתָּ לְהַנְחִילִי בְּיֶרַח שְׁלִישִׁי:

trockenen Starrsinne, werden dann erst aufgerüttelt, wenn sie ein strenges Gericht zur Rechenschaft ziehen wird. Dein Mund sprach nicht in verborgener Gegend, er verkündete Gerechtigkeit, lehrte Tugend unter Donnerschall und flammenden Blitzen, so daß Könige und Fürsten sie schaueten und staunten. Die dreifache Lehre hast du aufgezeichnet für ein in drei Stände getheiltes Volk, du hast den dritten aus dem dritten Stamme als Mittler erkohren. Von ihm ward mir zu Theil die vollkommene reine Lehre, das Labsal meiner Seele. Am dritten Monate gabst du sie mir als Erbe.

Gem. מֵישָׁרִים כָּל מַעְגְּלֵי טוּבוֹ. הִשְׁמִיעַ מִפִּיו לְעַם קְרוֹבוֹ. Vorb. לַהֲבוֹת אֵשׁ בְּקוֹל בְּחָצְבוֹ. מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ.

מישרים Eben sind alle Pfade, die deine Allgüte vorgezeichnet, du gabst sie mit deinem eigenen Munde deinem dir verwandten Volke kund; durch Feuerflammen gabst du deiner Stimme Nachdruck, du der du ein Schild bist allen, die dir vertrauen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים:

מיוסד ע״פ תשר״ק.

Gem. תָּמְכוּ כָבוֹד נוֹחֲלֵי תְעוּדָה. שֻׁתְּפוּ בְּמַתַּן יְקָרָה

תמכו So ward der Ruhm gegründet für des Gesetzes Erben, ihnen ward die Eintracht

תפלה לשליח צבור בקול

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן:

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

In einigen Gemeinden wird hier anstatt אורח חיים das ארץ מטה vom ersten Tage gesagt.

ע"פ א"ב

אוֹרַח | חַיִּים | מוּסַר
תּוֹכַחַת. בְּתִתְּךָ לְנוֹשָׁעִים
בְּשׁוּבָה וָנַחַת. גָּעֲשׁוּ עַמּוּדֵי
רוּם וָתַחַת. דְּבֵקֶיךָ בְּבוֹאָם
מַתָּנוֹת לָקַחַת: הִסַּעְתָּ עַם
כַּצֹּאן לְנָחוֹת. וְנִהַגְתָּם
כָּעֵדֶר בְּשׂוֹבַע שְׂמָחוֹת.
זִכִּיתָם לַתּוֹרָה בְּאַהַב
לְהֵאָחוֹת. חוֹדֶשׁ | שְׁלִישִׁי
בְּצֵאתָם לִרְוָחוֹת: טֶרֶם
נִגְלֵיתָ בְּשֵׂעִיר וּפָארָן.
יִדַּעְתָּם חֻקֶּיךָ עָנְשָׁן וּשְׂכָרָן.
בִּרְאוֹתְךָ כִּי מֵאֲנוּ לְשָׁמְרָן.
לֹא חֲשַׁבְתָּם וְרָאִיתָ לְהַתִּירָן:
מִמִּדְבָּר נְתוּנָה מְקוֹם הֶפְקֵר.
נֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ לְעֵין כָּל סוֹקֵר.
סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צְחִיחָה

אורח חיים Als du die Lehre der Sittlichkeit, welche auf den Weg des Lebens führt, jenen ertheiltest, die fromm und gelassen auf dein Heil vertrauen, da erbebten die Stützen des Himmels und der Erde, und deine Getreuen, sie kamen, erhabene Geschenke zu empfangen. Du ließest dieses Volk wie Schafe ziehen, und führtest es wie eine Heerde, auf lachende Trieften. Du würdigtest sie der göttlichen Lehre, um sie mit Liebe zu vereinen. Es war am dritten Monatenach ihremAuszuge zur Freiheit. Zwar zeigtest du dich erst den Bewohnern שעיר'ס und פארן'ס, gabst ihnen deine Satzungen kund, so wie Strafe und Belohnung; doch du sahest, daß sie die Befolgung versagen, und ohne sie zu beachten, gabst du sie ihrem freien Willen preis. Endlich ging deine Lehre aus einer wüsten frei gegebenen Gegend aus, bei klarem Sonnenschein, in Gegenwart jedes Schaugierigen; aber die Entarteten, ruhig in ihrem

בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדּוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה. לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (Am Sabb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (Am Sabb. בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל

וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: *) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

---

*) אם חל בשבת ויש בו מילה אומרים גאולה יום ליבשה.

יוֹם לְיַבָּשָׁה. נֶהֶפְכוּ מְצוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְּחוּ גְאוּלִים: הִטְבַּעְתָּ בְּתַרְמִית. רַגְלֵי בַּת עֲנָמִית. וּפַעֲמֵי שׁוּלַמִּית. יָפוּ בַּנְּעָלִים. שירה חדשה שבחו גאולים: וְכָל רוֹאֵי יְשֻׁרוּן. בְּבֵית הוֹדִי יְשׁוֹרֵרוּן. אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן. וְאוֹיְבֵינוּ פְּלִילִים. שירה חדשה שבחו גאולים: דְּגָלַי כֵּן תָּרִים. עַל הַנִּשְׁאָרִים. וּתְלַקֵּט נִפְזָרִים. כִּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים. שירה חדשה שבחו גאולים: הַבָּאִים עִמְּךָ. בִּבְרִית חוֹתָמְךָ. וּמִבֶּטֶן לִשְׁמְךָ. הֵמָּה נִמּוֹלִים. שירה חדשה שבחו גאולים: הַרְאֵה אוֹתוֹתָם. לְכָל רוֹאֵי אוֹתָם. וְעַל כַּנְפֵי כְסוּתָם. יַעֲשׂוּ גְדִילִים. שירה חדשה שבחו גאולים: לְמִי זֹאת נִרְשֶׁמֶת. הַכֶּר נָא דְּבַר אֱמֶת. לְמִי הַחוֹתֶמֶת. וּלְמִי הַפְּתִילִים. שירה חדשה שבחו גאולים: וְשׁוּב שֵׁנִית לְקַדְּשָׁהּ. וְאַל תּוֹסִיף לְגָרְשָׁהּ. וְהַעֲלֵה אוֹר שִׁמְשָׁהּ. וְנָסוּ הַצְּלָלִים. שירה חדשה שבחו גאולים: יְדִידִים רוֹמְמוּךָ. בְּשִׁירָה קִדְּמוּךָ. מִי כָמוֹךָ. יְיָ בָּאֵלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים: בִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְאֻלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

לֹא תַחְמֹד. חֲפָצִים הִרְבֵּיתָה. תְּעוּדָה קֶשֶׁר אַהֲבָתָהּ.
חָכְמוֹת בָּנְתָה בֵיתָהּ:
וְכָל קִנְיָנֶיהָ שָׁבְעָה. יָקָר מְאוֹד טִבְעָהּ:
חָצְבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה:

Vorb. חֲזַק וֶאֱמַץ בִּגְזֵרָה. כְּיִרְאַת צוּרְךָ לְהִתְאַזְּרָה.
וְהוּא יִהְיֶה לְךָ לְעֶזְרָה:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם. מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם ׀ מוֹשָׁבֶךָ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד־אַפְסֵי־אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ. וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל ׀ לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ. וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרַגְתָּ. וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ. וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ. וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל. וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִרוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא. גָּדוֹל וְנוֹרָא. מַשְׁפִּיל גֵּאִים. וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים. מוֹצִיא אֲסִירִים. וּפוֹדֶה עֲנָוִים. וְעוֹזֵר דַּלִּים. וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן. בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל ׀ לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ. מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל. קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל. וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה

וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת: וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ. וְעַל־כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אָתָּה. לְמַעַן שְׁמֶךָ מַהֵר לְגָאֳלֵנוּ כַּאֲשֶׁר גָּאַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

אָנֹכִי שִׁמַּעְתָּ וְנִתְאַיִּמוּ. קַבְּלוּ מַלְכוּתִי וְלֹא תֶאְשָׁמוּ.
שִׁמְעוּ מוּסָר וַחֲכָמוּ:

לֹא יִהְיֶה. מִקְנֵיכֶם זָר וְתָרֵעוּ. וּמֵעֲבוֹדָתִי כַּל תִּגְרָעוּ.
וְאַל תִּפְרָעוּ:

לֹא תִשָּׂא. עוֹנֶשׁ לַחֲלָלִי. וְתִנָּצֵל מִמַּכְאוֹב וּמֵחֳלִי.
אַשְׁרֵי אָדָם שׁוֹמֵעַ לִי:

זָכוֹר. וְשָׁמוֹר אֶת יוֹם. וְתִמְצָא כוֹפֶר וּפִדְיוֹם.
לִשְׁקוֹד עַל דַּלְתוֹתַי יוֹם יוֹם:

כַּבֵּד. נָא הוֹרֶיךָ בְּמִבְטָחִי. וְתַאֲרִיךְ יָמִים וְתִהְיֶה חַי.
לִשְׁמוֹר מְזוּזוֹת פְּתָחַי:

לֹא תִרְצָח. בְּנֶפֶשׁ מֵחַיִּים. וִיהִי חֶלְקְךָ בַּחַיִּים.
כִּי מוֹצְאִי מָצָא חַיִּים:

לֹא תִנְאָף. רֶשֶׁף כִּוְיוֹנָי. מַרְחִיקָה יִשְׂבַּע עֲדָנָי.
וַיָּפֶק רָצוֹן מֵיְיָ:

לֹא תִגְנֹב. יְגִיעַ אִישׁ לְאִישׁוֹ. כִּי עֲמָלוֹ לָרִיק יְחִישׁוֹ.
וְחוֹטְאִי חוֹמֵס נַפְשׁוֹ:

לֹא תַעֲנֶה. צֶדֶק לְעַוֵּת. מְלַשְׁנִי יִירַשׁ צַלְמָוֶת.
כָּל מְשַׂנְאַי אָהֲבוּ מָוֶת:

וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ
וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ
בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה
לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃
וְחָרָה ׀ אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם ׀ מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־
לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ
לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־
תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד
וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר. וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה
עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם ׀ מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן
יִשְׁעֵנוּ. לְדֹר וָדֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפַן וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים. לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם. זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ. וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים. כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן. הַמְרַחֵם רַחֵם | עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל. לִשְׁמוֹעַ לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת. וּלְקַיֵּם | אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם | מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה. וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

(יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ

בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים׃

אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃ וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה. קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה׃

קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

*) וְעַתָּה בָנִים שִׁירוּ לַמֶּלֶךְ בְּתִפְאֶרֶת מְפוֹאָר. בְּרִקְמֵי שִׁיר מְעֻטָּף וּמְעֻטָּר וּמְתוֹאָר. בְּהוֹד וְהָדָר וָשֶׁבַח מְבֹאָר. בַּעֲטֶרֶת גֵּאוּת וָכֶתֶר נוֹרָא יִתְפָּאַר׃

שִׁמְעוּ לִי מִלָּלוֹ. עִזּוּז נוֹרָא פִּלְאֵי גָדְלוֹ. שֶׁשִּׁמּוֹ עָרֵב לוֹ. וְזִכְרוֹ נָעִים לְהַלְלוֹ. וְהֵיכָלוֹ נֶחְמָד לוֹ. וּכְבוֹדוֹ נֶהְדָּר לוֹ. וְהוֹדוֹ נָאֶה לוֹ. וּמְשָׁרְתָיו מַנְעִימִים לוֹ׃

וְאַשְׁרֵי עֲבָדָיו הַמַּשְׁמִיעִים בְּקוֹל שִׁבְחוֹ. כִּי עֲרֵבִים לְפָנָיו וּמְקֻבָּלִים נִכְחוֹ. שְׁמַעְיָאֵל הַשַּׂר מַשְׁמִיעָם בְּכֹחוֹ. לְשַׁתֵּק הֲמוֹן מַעְלָה בְּרוֹן בְּנֵי אֶזְרָחוֹ׃

דְּרָכַי וְחוֹבַי תַּת קְדֻשָּׁה לַמְקָרֶה אַדִּירִים. הַמְּשֻׂגָּב וּמְכֻתָּר בְּכִתְרֵי כְתָרִים. פְּאֵר מְלָכִים תְּהִלָּה לִבְרוּרִים. מִפַּחְדּוֹ יָחִילוּ אֵיתָנִים וְצוּרִים׃

יִשָּׁמְרוּ נִכְסָפִים בְּחַצְרוֹת מְעַט מִקְדָּשׁוֹ. בְּפַחַד וְיִרְאָה לְהַעֲרִיצוֹ וּלְהַקְדִּישׁוֹ׃ Vorb. אַחַר שְׁתֵּי תֵיבוֹת מַזְכִּירִים שֵׁם קָדְשׁוֹ. לְהוֹדִיעַ לַכֹּל כִּי הֵם זֶרַע קָדוֹשׁוֹ׃

*) Die Uebersetzung siehe Seite 9.

דֵּעָה. הֵבִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ: מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי. תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם

Am Sabbath.

הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח שֶׁלַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תתברך צורנו ober der Linie.

gott, der einst geruhet von seinem Schöpfungswerke. Am siebenten Tag der Schöpfung erhob er sich, und saß auf seinem Throne in seiner Majestät. Er hüllte sich in seine Pracht und Herrlichkeit für den Tag der Ruhe, und nannte den Sabbathtag — die Lust der Welt. Das ist des Sabbaths Ruhm, daß an ihm hat Gott geruhet von allem seinem Werke, und darum verkündet auch der Sabbath Gottes Ruhm, und singt ein Sabbathlied dem Herrn, und spricht: „Gut und schön ist es, Gott zu danken."

Darob loben und verherrlichen Gott alle seine Schöpfungen, geben ihm das Lob, die Würde und die Größe ihm, dem allmächtigen Weltengott, dem Schöpfer und Bildner des großen Alls, der seinem Volke Israel die Ruhe hat gegeben in seiner Heiligkeit am heiligen Sabbathtage. Darob werde geheiliget, Gott, dein Name; verherrlicht, Herr dein Angedenken im Himmel oben, und auf Erden unten! Gelobt seist du, unser Heil und Helfer, ob des Ruhmes deiner Händewerke, ob der leuchtenden Lichtgestalten, die du geschaffen zu deiner Verherrlichung — Selah!

מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת־עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדָל־

Für Sabbath.

בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבוֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׁמָה: גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל. מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים. בַּיּוֹם

in den Tagen des Messias und nichts dir gleich, dir unserem Erlöser in dem Reiche wo die Todten leben.

אל Gott ist Herr über alle Schöpfungen, gelobt ist sein Name, gelobt im Munde alles Lebenden. Seine Größe, seine Güte füllet an die Welt. Verstand und Wissenschaft kreisen um ihn herum. Da thronet er in seiner Pracht über den heiligen Thiergestalten, verherrlicht in seiner Majestät auf dem Himmelsthrone, der Mercaba, Unschuld und Biederkeit die ziehen vor seinem Throne her, Liebe und Erbarmen gehen seiner Majestät voran.

Schön und herrlich sind die Lichter, die gut geschaffen, er hat sie geformt mit Einsicht, Weisheit und Verstand und die Kraft und Stärke in sie hinein gegeben, daß sie schalten in dem weiten Weltenraume. Voll Glanz und Helle spenden sie das Himmelslicht, und in ihrem Glanze verkläret sich die ganze Welt. Freudig gehen sie auf, und fröhlich gehen sie unter, und vollziehen in Furcht ihres Herrn Willen. Sie geben der Welt die Pracht und Herrlichkeit zu seines Namens Ehre, und Freudigkeit und Jubel, auf daß wir gedenken seines Reiches. Er rief die Sonne an, und sie strahlet aus ihr Licht, ein Blick von ihm gab dem Monde seine Form und Gestalt. Nun preisen ihn die himmlischen Heerschaaren, Seraphim und Ophanim und die heiligen Thiergestalten verkünden seine Größe und seine Herrlichkeit, und geben ihm die Ehre!

לאל Ihm, dem allmächtigen Welten-

לֹא תַחְמֹד מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה׃

dem Eigenthume deines Nächsten, es betreffe Menschen oder Viehe!

הִשָּׁמְרוּ עָם בְּלִי נְגוֹעַ בָּהָר. וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר. קוֹלוֹת וּבְרָקִים ׀ מִן הָהָר. שָׁמְעוּ נִצָּבִים בְּתַחְתִּית הָהָר. יוֹצֵר אוֹר בְּעַמּוֹ יִבְחָר. קָדוֹשׁ׃

השמרו Eine Warnung erging an das Volk, den Berg nicht zu berühren, ein dichtes Gewölke umzog ihn, ihm entfuhren Donner und Blitze, und die da standen am Fuße des Berges, hörten, daß der Schöpfer des Lichtes sie zu seinem Volke erkoren, er, der Allerheiligste!

Wenn das Fest auf einen Sabbath fällt, wird das untenstehende הכל יודוך gesagt.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃ מָה

Für Sabbath.

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ׃ הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח. וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ׃ מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו. שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים׃ הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃ הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם׃ אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ׃ אֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דוֹמֶה לָּךְ׃ אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא׃ אֶפֶס

הכל Alles lobet dich, Alles rühmet dich, Alles spricht von dir; es ist Keiner heilig, denn nur Gott allein! Alles erhebet dich — Selah! den Schöpfer des Alls, den allmächtigen Gott, der Tag für Tag dem Morgenroth die Thüren und die Pforten öffnet, und die Himmelswölbung durchbricht, und dem Lichte Fenster macht; der die Sonne führet aus von ihren Stand und den Mond von seinem Sitz, den er ihm hat festgestellt, und leuchten läßt ihr Licht über die ganze Welt und über Alle, die auf ihr wohnen, dieweil er sie geschaffen hat in seiner Barmherzigkeit. Er erleuchtet, er verkläret die Welt und die da wandeln auf ihr — in seiner Barmherzigkeit, und in seiner Güte erneuert er Tag für Tag und immer fort das Werk der Schöpfung. Der Weltenherr war einst erhaben ganz allein vor dem, gepriesen und verherrlicht und erhöhet ist er seit den ersten Tagen der Welt.

Ewiger Weltengott, in deiner unendlichen Barmherzigkeit erbarme dich über uns! Du Herr, bist unsere Kraft und Stärke, du ein Fels und unsere Veste ein Schild zu unserem Heil, eine feste Wehr um uns herum. Es ist Keiner deines Gleichen, Keiner außer dir, nichts ohne dich. Wer könnte dir sich je vergleichen? Es ist Keiner deines Gleichen, Gott, unser Herr, in dieser Welt; Keiner außer dir Herr über uns im ewigen zukünftigen Leben; nichts ohne dich davon das Heil uns käme

süßer Honigseim bleibt ewig die Gabe Gottes, vorzüglicher als Gold und köstliches Erz ist der Ausspruch Gottes. Du hast dein heiliges Volk hoch erfreuend mit dem Meisterwerke deiner Hände, und dem Demüthigen dein ergötzendes Geheimniß anvertrauet. Auf dem Berge Sinai offenbartest du dich mit den Miriaden deiner Heerschaaren, und begannst mit dem Ausspruche: Ich bin der Ewige dein Gott. Du zertheiltest das Meer mit deiner Stärke, und schrittest darauf einher. Du erlösest dein Volk mit Feuerflammen Kraft, welche deiner Stimme entfuhr, du hast Aufklärung verbreitet bei den Empfängern des Gebotes: Du sollst keine fremden Götter haben. Ferner befahlst du: Du sollst nicht vergebens aussprechen meinen ehrfurchtsvollen Namen in deinen Reden. Heilige, gedenke, und halte aufrecht den Ruhetag, die Gemeinde Jakobs weihe ihm Gesänge! Sei eifrig in der Ehrfurcht gegen deine Erzeuger, und befolge den Pfad, auf welchem sie dir vorleuchten. Morde nicht das Ebenbild deines Schöpfers, und mache auch deine Selbsterhaltung dir zur Pflicht! Vermeide bösen Ruf, und verletze demnach die Keuschheit nicht! Hüte dich jemanden Etwas zu entwenden, ob daß du nicht der Schande heimfällst! Tritt nie als falscher Zeuge gegen deinen Nächsten auf! Gelüste nie nach

אֱלֹהִים. נֹפֶת צוּפִים נָתַן
אֱלֹהִים. נֶחֱמָדִים ו מִזָּהָב
וּמִפָּז וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים:
שִׂמַּחְתָּ גּוֹי קָדוֹשׁ בְּמַעֲשֵׂה
יָדֶיךָ. סִדַּרְתָּ לֶעָנָו סוֹד
שַׁעֲשׁוּעֶיךָ. עַל הַר סִינַי
נִגְלֵיתָ בְּרִבְבוֹת אֲלָפֶיךָ.
עָנִיתָ וְאָמַרְתָּ אָנֹכִי יְיָ
אֱלֹהֶיךָ: פּוֹרַרְתָּ יָם בְּעָזְּךָ
וְעָלָיו דָּרְכָה רַגְלֶךָ. פָּדִיתָ
בְּלַהֲבוֹת אֵשׁ אֲשֶׁר חָצַב
קוֹלֶךָ. צִהַרְתָּ אוֹר מְקַבְּלֵי
לֹא יִהְיֶה לְךָ. צִוִּיתָ לֹא
תִשָּׂא לַשָּׁוְא כְּבוֹד שְׁמִי
בְּמִלּוּלֶיךָ: קַדֵּשׁ זָכוֹר וְקַיֵּם
שָׁמוֹר. קְהִלּוֹת יַעֲקֹב יַעֲנוּ
מִזְמוֹר. רוּץ לְמִצְוַת כַּבֵּד
וְאוֹר נְתִיבוֹתֶיהָ תִּגְמוֹר.
רְאֵה לֹא תִרְצָח צֶלֶם צוּרְךָ
וְעַצְמְךָ תִשְׁמוֹר: שֵׁם רָע
לֹא תִנְאָף זְנוּנֵי זִמָּה. שְׁמוֹר
לֹא תִגְנֹב פֶּן תּוּשַׁת לִכְלִמָּה.
תָּמִיד לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ
עֵדוּת מְזִמָּה. תַּאֲוַת רֵעֲךָ

גֶּבֶר חָכָם עָלָה לְסִינָי. גֵּאֶה בְּרוֹב כּוֹחוֹ שָׁכֵן בְּסִינָי. דָּת מְשַׁחֶקֶת יוֹם יוֹם לְסִינָי. דַּעַת מְחַוָּה הֵאִירָה הַר סִינָי. הִגְבִּיל גּוֹי קָדוֹשׁ תַּחְתִּית | סִינָי. הוֹפִיעַ בִּכְבוֹדוֹ וְקִדֵּשׁ סִינָי. וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרֶד לְסִינָי. וְעָמִיהַ שְׁרֵי נְהוֹרָא הֵאִירָה הַר סִינָי. זָעַף בֶּהָרִים וּבָחַר בְּסִינָי. זוֹהַר אוֹר הִזְרִיחַ זֶה סִינָי. חָשׁוּ גַבְנוּנִים לְקַדֵּם לְסִינָי. חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ זֶה סִינָי. טְהוֹרָה יִרְאָה הִשְׁמִיעַ בְּסִינָי. טוֹב בְּמָאוֹר טוֹב נִגַּשׁ לְסִינָי. יְרַצְּדוּ הָרִים אֶל מוּל סִינָי. יְקַבְּלוּ הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינָי: כַּלַּת לְבָנוֹן הִזְהִיר מֹשֶׁה. כָּתַב שָׁלִישִׁים לְמָרֹם | מֹשֶׁה. לָעֲרָפֶל נִגַּשׁ מֹשֶׁה. לְהַשְׁמִיעַ לָעָם וַיֵּרֶד מֹשֶׁה: מִתּוֹךְ הָאֵשׁ אָמַר אֱלֹהִים. מָתוֹק הָאוֹר בְּתוֹרַת

גבר Der weise Mann Moses bestieg den Berg Sinai, der majestätische Herrscher zeigte sich in seiner Allmacht auf Sinai, das Gesetz, sein tägliches Ergötzen, brachte er auf Sinai; das geistschärfende Gesetz beleuchtete den Sinai, und der Heilige ließ das Volk umkreisen den Fuß des Sinai. Er erschien in seiner Herrlichkeit, und heiligte den Sinai, er neigte die Himmel, und ließ sich herab auf den Sinai, und das Licht seines Glanzes erglänzte auf Sinai, er verwarf alle übrigen Berge und erkor den Sinai, die Fülle des Glanzes floß leuchtend aus von diesem Sinai. Die stolzen Gebirge stürmten gleichsam herbei, den Vorrang abzugewinnen dem Sinai; aber der Allmächtige hatte zu seinem Sitze erkoren diesen Sinai, und laut ward die reine Gottesfurcht auf Sinai. Der sanfte (Moses) trat im sanften Strahlenglanze hin zum Sinai, damit das Volk empfange Moses Weisung vom Sinai. Da klärte Moses auf das bräutliche Volk Israel, da unterrichtete Moses das herrschende Gesetz. Er drang hinein in das himmlische Gewölk, um es dem Volke zu verkünden, und ließ sich dann wieder herab. Das Wort Gottes tönte hervor aus Feuerflammen, darum verbreitet sich auch immerfort ein sanftes Licht aus der Lehre Gottes, ein

בְּתִשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ ׀ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das nebenstehende יתברך.

Vorb. בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

Gem. בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים. אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

אַיֶּלֶת אֲהָבִים ׀ מַתְּנַת ׀ סִינָי. אָמוֹן שַׁעֲשׁוּעִים ׀ מוֹרָשָׁה מִסִּינָי. בְּאוֹר תּוֹרָה אוֹר קֹדֶשׁ ׀ סִינָי. בְּהֶחֱרֵד עַם סְבִיבוֹת ׀ סִינָי:

אילת Der Liebe Inbegriff war das Geschenk auf Sinai, der Ergötzung Meisterstück war der Erbantheil von Sinai, in des Gesetzes Licht strahlte wieder die Heiligkeit des Sinai, als das Volk erschüttert ward, als es umgab den Sinai.

הִשָּׁמְרוּ עָם בְּלִי נְגוֹעַ בָּהָר. וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר. קוֹלוֹת וּבְרָקִים ׀ מִן הָהָר. שָׁמְעוּ נִצָּבִים בְּתַחְתִּית הָהָר. יוֹצֵר אוֹר בְּעַמּוֹ יִבְחַר. קָדוֹשׁ:

השמרו Eine Warnung erging an das Volk, den Berg nicht zu berühren; ein dichtes Gewölk umzog ihn, ihm entfuhren Donner und Blitze, und die da standen am Fuße des Berges, hörten, daß der Schöpfer des Lichtes sie zu seinem Volke erkoren, er der Allerheiligste!

שחרית ליום שני של שבועות.

Man betet wie am ersten Tag von מה טובו bis וכל קרבי את שם קדשו, dann Folgendes.

הָאֵל *)

בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר
לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ. הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל
כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא: שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ
וְכָתוּב. רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּייָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל:
וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ:
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם:
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה
יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. שֶׁכֵּן חוֹבַת
כָּל־הַיְצוּרִים. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר
לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת
וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל
וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה
וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל

*) Die Uebersetzung siehe beim ersten Tag.

boten, und gib uns unser volles Theil an deiner Gotteslehre. Sättige uns in deiner Güte und Milde, und erfreue uns mit deinem Heile. Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrheit und Aufrichtigkeit, und laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, in deiner Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel und Alle, die da heiligen deinen Namen, in ihm die Ruhe finden.

Gelobt seist du Gott, der den Sabbath hat geheiliget.

חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ
וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ
לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ.
וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

קדיש תתקבל.

קידוש

(Am Sabbath wird zu Hause bei Tisch erst ויכלו bis לעשות gesagt.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ
מִכָּל־עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו.
וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ)
מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן
תּוֹרָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.
כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים. (וְשַׁבָּת)
וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן
הִנְחַלְתָּנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמַנִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ
וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

עלינו. קדיש יתום. אדון עולם.

(Am Sabbath wird vor קדיש dieses gesagt.)

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ויכלו „Es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Gott hatte vollendet am siebenten Tage sein Werk, das er gemacht, und er ruhete am siebenten Tage von seinem Werke, das er gemacht und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn; denn an ihm ruhete er von all seinem Werke, das Gott geschaffen und gemacht.

Vorb. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Isaks und Gott Jakobs; du der große, mächtige und furchtbare Gott, du, der allerhöchste Gott, Herr und Meister im Himmel und auf Erden.

Gem. מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ ׀ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם ׀ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

מגן Ein Schild war den Vätern sein göttlich Wort, sein Gottesspruch belebet die Todten. Er ist der heilige Weltenherr, desgleichen Keiner ist; der seinem Volke die Ruhe gibt an seinem heiligen Sabbathtage! denn sie hat er begnadiget und ihnen die Ruhe gegeben. Vor ihm stehen wir im heiligen Dienste, in der Furcht, im Schauer der Andacht und loben und bekennen seinen Namen Tag für Tag und immerfort mit unsern innigsten und sinnigsten Lob- und Segensprüchen. Ihm gebühret Lob und Dank; er ist der Friedensherr, der den Sabbath heiliget, und den siebenten Tag der Woche segnet, und dem Volke in seiner Heiligkeit die Ruhe gibt, das er gesättiget hat mit seiner Lust zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן

אלהינו Allmächtiger Gott und Herr, Gott unserer Väter! Segne uns die Ruhe in deiner Gnad' und Freundlichkeit! Heilige uns in deinen Ge-

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

הש"ץ אומר קדיש שלם.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

קִנְיַן עֲמִיתֶךָ. בִּנְוֵה מִשְׁכְּנוֹת הַשָּׁלוֹם תִּשְׁכַּב וְעָרְבָה שְׁנָתֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְרוּשָׁלָיִם׃

glänzenden Köstlichkeiten, dem Eigenthume deines Nächsten. In den stillen Hütten der Zufriedenheit lagere dich, dann wirst du süße Ruhe genießen.

(Am Sabbath wird auch dieses gesagt.)

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם׃ בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ׃

ושמרו „Die Kinder Israels sollen beobachten den Sabbath, daß sie halten den Sabbath für alle Zeiten als einen ewigen Bund. Zwischen mir und den Kindern Israels ist er das Zeichen für die Ewigkeit, daß Gott in sechs Tagen hat geschaffen Himmel und Erde, und am siebenten Tage geruhet und gefeiert."

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְיָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ חצי קדיש

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

*) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃ מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

*) Uebersetzung siehe oben im Minchagebete Seite 4.

סָדוּר בְּצַלְמִי וּבְגָלְמְךָ. עֶלְיוֹן צוּרְךָ הַמְלִיכֵהוּ כִּנְאוּמְךָ: זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ:

morden, nach meinem Ebenbilde und gleich dir gestaltet ist der Mensch — der Höchste ist dein Hort, huldige ihm, wie du einst ausgerufen: Dieser ist unseres Heiles Hort. Ja, er ist unser Hort und Heil! so brachen sie aus und riefen:

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ:

לֹא תִנְאָף. פַּעֲמוֹת חוּצוֹת וּמַחֲלִיקוֹת. צוֹדוֹת נְפָשׁוֹת בְּשׁוּחוֹת עֲמוּקוֹת. לֹא תִגְנוֹב. קְבוּצוֹת זָהָב חֲשׁוּקוֹת. רַחוּם יִגְאָלְךָ מִמְּצוּקוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ:

לא תנאף Du sollst nicht buhlen, Verlockungen und Schmeicheleien folgen — sie sind den Seelen Fallstrick, Abgründe des Verderbens.

לא תגנוב Du sollst nicht stehlen; verführerisch ist der Goldstücke Reiz der Allerbarmer mache dich von unseligen Neigungen frei. Gebenedeiet seist Du, Ewiger, König, Israel's Fels und sein Erlöser!

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם | אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ:

לֹא תַעֲנֶה. שְׁקָרִים לַעֲנוֹת בְּעֵדוֹתֶיךָ. תִּרְדּוֹף צֶדֶק בְּכָל אוֹרְחוֹתֶיךָ. לֹא תַחְמוֹד. יוֹפִי צָחוֹת

לא תענה Du sollst nicht der Lüge fröhnen, falsches Zeugniß abzulegen. — Nach Gerechtigkeit sollst du streben, sie bahne deinen Wandel.

לא תחמוד Du sollst nicht lüstern sein nach den

עִירִין. נוֹדַע בַּשְּׁעָרִים. כִּי לוֹ הַגְּבוּרָה: קְצִיעוֹת וַאֲהָלוֹת. מְבֻסֶּמֶת בְּשִׁיר וּתְהִלּוֹת. וְחֶסֶד מְקֻשָּׁרָה: רַבּוֹת עָשׂוּ הֲמוֹנָהּ. וְאַתְּ עָלִית עַל כֻּלָּנָה. בְּזֹאת מְאֻשָּׁרָה: שׁוֹשַׁנַּת עֲמָקִים. קִבְּלָה מִצְוֹת וְחֻקִּים. בִּכְתָב מוּהָרָה: Vorb. תּוֹרָה מְנִיָנָם. וּשְׁתַּיִם בְּרֹאשׁ בִּנְיָנָם. כָּהֳנָה מוּזְהָרָה:

geln öffentlich zeigend, daß sein die Macht sei. Als Kassia und Aloe würziger war mit Gesang und Preis die liebliche Lehre verbunden. Viel hatten schon ihre Thätigen geleistet, du aber übertriffst sie alle durch diese glückselige Lehre. — So hatte die Lilie des Thales Gebote und Satzungen empfangen in wunderbarer Schrift nach Zahlenwerth der Tora nebst jenen zweien ersten Grundfesten; denn so viel wurden zur Beobachtung auferlegt.

לֹא תִשָּׂא. טִכּוּס שֵׁם נוֹרָא עֲלִילָה. יַחֵד שְׁמוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה. זָכוֹר. כִּלְכּוּל עוֹנֶג לְכַפְּלָה. לְיוֹצְרֵךְ תְּשׁוֹרֵר כְּעוֹבְרֵי מְצוּלָה. בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

לא תשא Du sollst nicht vergeblich aussprechen den bezeichnenden Namen des furchtbaren Thatenlenkers; huldigen sollst du Tag und Nacht seines Namens Einheit. Gedenke — des Ruhetages Lust mannigfach zu feiern; weihe deinem Schöpfer Lobgesänge gleich jenen, die durch's Meer gezogen. In Lust und Jubel und im Hochentzücken riefen Alle:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה:

כַּבֵּד. מְאֹד אָבִיךָ וְאִמֶּךָ. נֶצַח יִרְבּוּ יָמֶיךָ. לֹא תִרְצָח.

כבד Ehre deinen Vater, deine Mutter hoch, auf daß deine Lebenszeit von langer Dauer sei. לא תרצח Du sollst nicht

aus Befolgung versprach. Dort wurde sie krongeschmückt, dort bestimmte der Erhabenste und Furchtbarste, daß sie sich heilig halte durch drei Tage. Von Weingebirgen wurde sie geschützt, mit Kleinodien geziert, von der Sklaventracht entkleidet, von Wohlgeruch umduftet. — Der Allreinste ließ sich herab im Flammenschein und Aetherglanz auf den Gipfel des Berges, und die Erlauchte (Nation) erbebte. Noch barg sie sich in Felsenklüften, eingeschüchtert von Blitz und Donnerschall bis die Kleinode sie geziert, bis ihr geboten waren der Weisheit Brüste, ihr der schüchternen Taube. Da wurde ihr gelehrt, wie ihn anzubeten, wie ihm zu huldigen sei vom ganzen Herzen — so ward die Lehre erläutert. — Laut wurde ihre Freude am Tage der geoffenbarten, durchaus so herrlichen Satzung — Köstlichkeiten, die ihr zum Erbe, zur Zierde und zum Schmuck geworden. Schön reihet sie ihre Perlen, umgürtet sie mit neuer Kraft, denn Herrliches hat sie erworben. Sie ordnet jede Tafel an, an welcher der Herr sich lagert an der sie Köstliches genießt. — Feuer und Wasser in gemischten Massen stürzten vom Himmel herab, und wirbelten zusammen heran — der Hort, unter En-

לַעֲשׂוֹת. וְנִתְיַפְּתָה נְזוּרָה:
זְמֻנָּהּ רָם וְאָיוֹם. וְנִתְקַדְּשָׁה
לִשְׁלֹשֶׁת יוֹם. כְּרָמִים
נוֹטֵרָה: חֲלָאִים נִתְקַשְּׁטָה.
וּבְלָאוֹתֶיהָ פִּשְּׁטָה. מִמּוֹר
מְקֻטָּרָה: טָהוֹר בְּאֵשׁ וְזוֹהַר.
יָרַד לְרֹאשׁ הָהָר. וְנִזְדַּעְזְעָה
בָּרָה: יָשְׁבָה בְּנִקִיקִים.
מֵחֶרְדַּת הַבְּרָקִים. וּמִקּוֹל
הַהֲבָרָה: כַּלָּהּ עֲדָיִים.
וְנָכוֹנוּ שָׁדָיִם. לְיוֹנָה
מְסֻתָּרָה: לִמְּדָהּ בַּמֶּה
לְעָבְדוֹ. בְּכָל לִבָּהּ לְכַבְּדוֹ.
וְהַדַּת נִפְתָּרָה: מָלְאָה פִיהָ
שְׂחוֹק. בְּיוֹם נְתִינַת חֹק.
בְּכָל מְפוֹאָרָה. נֶחֱמָדִים
יָרְשָׁה. לִהְיוֹת לָהּ מוֹרָשָׁה.
לִצְבִי וְתִפְאָרָה: סִלּוּל
פְּנִינֶיהָ. חָגְרָה בְּעוֹז מָתְנֶיהָ.
עֵקֶב טוֹב סְחָרָהּ: עָרְכָה
שֻׁלְחָנָהּ וּמַלְכָּהּ שָׁם חָנָה.
וְלִלְחוֹם נִסְחָרָה: פְּתוּכֵי
אֵשׁ וּמַיִם. יָרְדוּ מִן הַשָּׁמַיִם.
לְרַקֵּד בַּחֲבוּרָה: צוּרָהּ תּוֹךְ

יש לדבק אלהיכם לאמת אכן יתן ריוח מעט שלא יבולע המ״ם.

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הֶעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל | לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדֹלוֹת עַד־אֵין חֵקֶר. וְנִפְלָאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה־לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה. אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף. אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ. שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל | לְךָ עָנוּ שִׁירָה:

מיוסד ע״פ א״ב בחלקי החרוזות.

אֻמָּה נִכְתָּרָה. עֲדוּיָה וּמְעֻטָּרָה. בְּיוֹם | מַתַּן תּוֹרָה: בְּחוּרָה מֵעֲמָמִים בַּת שְׁלֹשֶׁת הַתְּמִימִים. מִפּוּט וְתָרָה: גְּרָרָהּ בְּרוֹב נִסִּים. אֲדוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּאָה לַמִּדְבָּרָה: דִּבֶּר עַל לִבָּהּ. יוֹשֵׁב כְּבַס רְבָבָה. עָדָיו לְהִתְחַבְּרָה: הֵרִיץ לָהּ שְׁלִישִׁי. בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי. לִיצִיאַת שֶׂה פְזוּרָה: וְחָמְדָה בְּצִלּוֹ חָסוּת. וְהֵשִׁיבָהּ כֵּן

אימה Als Nation wurde sie gekrönt, geschmückt und bekränzt am Tage der Toraspende. Aus Völkern wurde sie erkiesen, die den drei Frommen (den drei Erzvätern) abstammende Tochter, und von Put (Egypten) losgebunden. Herausgezogen vom Urheber aller Werke unter zahlreichen Wundern, langte sie in der Wüste an. Er flößte ihrem Herzen Muth ein, Er, der unter Myriaden Engeln thront, daß sie Ihm sich verbinde. — Schnell führte der Drittgeborne am dritten Monat nach der Erlösung der zerstreuten Heerde sie dahin, nach dessen Schatten sie sich sehnte, wo sie im vor-

וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה
אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם | מְהֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם
אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:
וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי
בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל
תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ
אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי
וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם:

בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים:

אָנֹכִי. הָאֵל עֹשֵׂה פֶלֶא. וְהוֹצֵאתִיךָ מִבֵּית כֶּלֶא. לֹא יִהְיֶה לְךָ. זָדוֹן צְמֵאָה לְהַעֲלֶה. חָשַׁקְתִּי בְּאַהֲבָה עָלֶיךָ לְהִגָּלֶה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

איומה Du sprachst: Ich, Gott, der wunderbare Schöpfer, der dich aus dem Kerker herausgezogen, nicht sollst du Sündhaftes und Unvollkommenes neben mir haben; ich lieb' dich, d'rum offenbar' ich mich dir, gebenedeit Du, Ewiger, der sein Volk I s r a e l liebt.

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה׀ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ

מַעֲרִיב לֵיל שֵׁנִי שֶׁל שָׁבוּעוֹת

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das nebenstehende יתברך u. s. w.

Vorb. בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

Gem. בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים. וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

(בשבת אין אומרים מערבית.)

ע"פ א"ב

וַיֵּרֶד. אֱלֹהִים עַל הַר סִינַי. בֵּאֵר דָּת לִנְבוֹנַי. וַיְדַבֵּר. גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת לְעֵינַי. דָּגוּל מַעֲרִיב שִׁמְשׁוֹ מִפָּנַי: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

וירד Du ließest Dich herab auf den Berg Sinai, das Gesetz zu erklären, den Einsichtsvollen, groß und furchtbar war das Ereigniß vor Aller Augen. Du, derselbe, der die Sonne untergehen gebietet. Gebenedeiet seiest Du, Ewiger, der die Abende dämmern läßt.

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים ׀ אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח

sind deine Gedanken! Der Mensch in seinem Unverstand, der weiß das nicht, der Thor, der ahnet das Alles nicht. Wenn die Frevler sprossen wie das Gras, wenn sie geblühet wie die Blume, die das Unheil schaffen, werden sie vertilgt für immer; — und du, Gott, bist erhaben, in Ewigkeit derselbe! Denn schau', deine Feinde, Herr, schau, deine Feinde, sind verloren in sich zerfallen alle, die das Unheil schaffen. Und mir hebst du das Haupt empor wie des Waldstiers Horn, und salbest mich mit frischem Oel. Da schauet mein Auge seine Lust an meinen Neidern, wenn aufstehen wider mich dieBöswilligen, hört es mein Ohr an ihnen. Der Gerechte blühet wie die Palme, wie die Ceder auf dem Libanon wächst er in die Höhe, die gepflanzt sind in Gottes Haus, die in den Höfen Gottes blühen, die sind im Wachsen bis ins graue Alter, und bleiben immer markig, kräftig, frisch; auf daß sie verkünden, daß Gott ist gerecht, mein Schutz und Hort, und an ihm kein Fehl und Falsch!

יי Gott ist der Welten Herr! Er kleidet sich in seine Pracht, es kleidet sich Gott in seine Macht und gürtet sich; — da steht fest die Welt und wanket nicht! Fest steht dein Thron von jeher, von Ewigkeit her bist du! Es erheben die Ströme ihr Rauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Rauschen der strömenden Fluth, ist die Brandung des Weltenmeeres. Mächtiger Gott in seiner Höhe! — dein Zeugniß ist immer wahrhaft treu; deines Hauses Schmuck — die Heiligkeit, Gott, für alle Zeiten!

עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ׃ אִישׁ־בַּעַר לֹא
יֵדָע וּכְסִיל ׀ לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃
בִּפְרוֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ
כָּל־פּוֹעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃
וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם יְיָ׃ כִּי הִנֵּה
אוֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ
יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם
כִּרְאֵם קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃
וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי
מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק
כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃
שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים
וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ
צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ׃

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ
עוֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל
תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם
אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ
נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃
מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים ׀ מִשְׁבְּרֵי
יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ׃ עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ
מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ
יָמִים׃ קדיש יתום

כָּךְ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ׃ לכה

— du, mein armes Volk! auf Gott vertrau', er baut die Stadt in ihren Trümmern auf.

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ. וְרָחֲקוּ כָּל־מְבַלְּעָיִךְ. יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ. כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל כַּלָּה׃ לכה

והיו Die dich zerstöret, die sind zerstöret; verbannt von Gottes Angesicht, die dich bezwungen. Gott nimmt dich auf, und freut sich dein, wie sich freut der Bräutigam der Braut.

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרֹוצִי. וְאֶת יְיָ תַּעֲרִיצִי. עַל־יַד אִישׁ בֶּן־פַּרְצִי. וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה׃ לכה

ימין Rechts und links verbreitet sich dein Reich; du fürchtest nichts — als Gott allein. Kommt erst der Mann aus Perez Stamm, ist Freud und Fröhlichkeit in Israel!

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ. גַּם בְּשִׂמְחָה וּבְצָהֳלָה. תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם־סְגֻלָּה. בּוֹאִי כַלָּה. בּוֹאִי כַלָּה׃

בואי Darum zieh' ein in Fried, du des Gatten Kron' und Schmuck, zieh' ein in Freud und Fröhlichkeit! Unter die Treuen und die Gläubigen, die Gott zu seinem Volk erkor, zieh' ein, du gotterkorne Braut! Zieh ein, du gotterkorne Braut!

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה׃

לכה Komm, mein Freund, der Braut entgegen, den Sabbath laßt uns freundlich empfangen!

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד

Ein Psalmlied für den Sabbath-Tag.

טוב Gut ist es danken dem Herrn, deinen Namen mit Sang und Saitenspiel zu rühmen, allerhöchster Gott! zu verkünden am Morgen deine Gnade und deine Treue in den Nächten — beim zehnsaitigen Psalter, beim Harfenklang und Lautenspiel. Denn du hast mich erfreuet, Gott, mit deinen Werken; ob der Schöpfungen deiner Hände jauchze ich. Wie groß sind deine Werke, Gott! wie unendlich tief

einig, sein Name einig, überall genannt in Ehr' und Ruhm und Herrlichkeit!

לקראת Kommt, laßt uns der Sabbathstunde entgegen gehen, sie ist des Segens Quell; vom Ursprung an und Anbeginn von Gott geweihet; im Schöpfungswerke das Letzte, im Schöpfungsplane das Erste!

מקדש Du königlicher Tempel, du heilige Residenz! Steh' auf und geh' heraus aus deiner Verstörung. Nun sitzest du schon lange genug im Jammerthal; dein Erbarmer kommt, er erbarmt sich dein.

התנערי Schüttle ab den Staub, steh' auf, zieh' an dein Festgewand, mein Volk! Durch Isai's Sohn aus Bethlehem nahet dir, mein Herz und Seel', das Heil!

התעוררי Ermuntere dich, ermuntere dich! es geht dein Stern auf. Steig' auf, steig' auf du Gotteslicht! Wach' auf, wach' auf, mein Geist, und sing' dein Lied! Gottes Herrlichkeit, die wird an dir nun offenbar.

לא Darum schäm' dich nicht und scheu' dich nicht, ängstige dich nicht und gräm' dich nicht

אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם
וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה: לכה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ
וְנֵלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר
הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם
נְסוּכָה. סוֹף מַעֲשֶׂה
בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה: לכה

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה.
קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה.
רַב לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא.
וְהוּא יַחֲמוֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה: לכה

*) הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי.
לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי.
עַל יַד בֶּן־יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי.
קָרְבָה אֶל־נַפְשִׁי גְּאָלָהּ: לכה

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. כִּי
בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי. עוּרִי
עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי. כְּבוֹד יְיָ
עָלַיִךְ נִגְלָה: לכה

לֹא תֵבֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי.
מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה תֶּהֱמִי.

*) כשחל יום טוב בשבת אין אומרים התנערי.

הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃
קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם אֵל־
הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל־מַיִם
רַבִּים׃ קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ
בֶּהָדָר׃ קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים
וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃
וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל. לְבָנוֹן
וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃
קוֹל־יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃
קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ
מִדְבַּר קָדֵשׁ׃ קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל
אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת
וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃
יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ
מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן יְיָ ׀ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ
בַשָּׁלוֹם׃

heiligen Schmucke! Die Stimme Gottes ziehet über die Wasser, der Gott der Ehre donnert, Gott auf den gewaltigen Wassern! Die Stimme Gottes in der Kraft! Die Stimme Gottes in der Pracht! Die Stimme Gottes bricht die Cedern, die Cedern des Libanon zerbricht Gott; läßt sie springen, wie ein Kalb, Libanon und Sirion wie die wilden Stiere. Die Stimme Gottes spaltet sich in Feuerflammen; die Stimme Gottes macht zittern die Wüste; die Wüste von Kadesch erzittert vor Gott! Die Stimme Gottes macht kreisen die Hindin, entblättert Wälder, und in seinem ganzen Tempel spricht alles von — seiner Ehre! Gott sitzet auf den Fluthen, und sitzet da in Ewigkeit — der Weltenherr! Gott gibt seinem Volke die Macht, Gott segnet sein Volk mit seinem Gottesfrieden!

שם המחבר בראשי החרוזות שלמה הלוי.

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה.
פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה׃ לכה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד.
הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיֻחָד. יְיָ

לכה Komm, mein Freund, der Braut entgegen, den Sabbath laßt uns freundlich empfangen!

שמור „Gedanke“ und „That“ in einem Spruch ließ uns hören der einige Gott. Gott ist

יי Gott regieret — es beben die Völker; der da thronet zwischen Cherubim — es wanket die Erde. Gott ist groß in Zion, erhaben ist er über alle Völker. Sie bekennen deinen Namen, der groß ist und furchtbar heilig. Des Königs Macht liebt das Recht, du hast festgestellt die Satzungen des Rechtes, du Recht und Gerechtigkeit gehandhabt in Jakob.

Erhebet Gott, unsern Herrn, bücket euch vor dem Schemmel seiner Füße, er ist heilig!

Moses und Aharon waren unter seinen Priestern, Samuel unter denen, die seinen Namen angerufen; wo sie zu Gott gerufen, hat er sie stets erhöret. In der Wolkensäule redete er zu ihnen; sie wahreten sein Zeugniß und das Gesetz, das er ihnen gegeben. Gott, unser Herr, du hast sie stets erhöret, hast ihnen manches nachgesehen, wenn du auch geahndet ihr Vergehen.

Erhebet Gott, unsern Herrn, bücket euch vor seinem heiligen Berge, denn heilig ist Gott, unser Herr.

מזמור Ein Psalm von David. Gebet Gott, ihr Kinder Gottes, gebet Gott die Ehre und Macht! Gebet Gott seines Namens Ehre, bücket euch vor Gott im

צט יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים. יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ: יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל. וְרָם הוּא עַל כָּל־הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב. אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים. מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב ׀ אַתָּה עָשִׂיתָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ. קֹרְאִים אֶל־יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן־לָמוֹ: יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם. וְנֹקֵם עַל־עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

כט מִזְמוֹר לְדָוִד. הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים. הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ.

רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו.
מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃ אוֹר
זָרֻעַ לַצַּדִּיק. וּלְיִשְׁרֵי לֵב
שִׂמְחָה׃ שִׂמְחוּ צַדִּיקִים
בַּיְיָ. וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃

צח מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיְיָ | שִׁיר
חָדָשׁ כִּי־נִפְלָאוֹת עָשָׂה.
הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ
קָדְשׁוֹ׃ הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ.
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ׃
זָכַר חַסְדּוֹ | וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית
יִשְׂרָאֵל. רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ
אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ הָרִיעוּ
לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ. פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ
וְזַמֵּרוּ׃ זַמְּרוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר
בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה.
בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר
הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ׃ יִרְעַם
הַיָּם וּמְלֹאוֹ. תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי
בָהּ׃ נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף יַחַד
הָרִים יְרַנֵּנוּ׃ לִפְנֵי־יְיָ כִּי בָא
לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל
בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃

die Seelen ſeiner Frommen, und rettet ſie aus der Frevler Hand. Ein Licht geht auf dem Gerechten, Freude denen, die redlichen Herzens ſind. Freuet euch, ihr Gerechten, in Gott, und preiſet ſeine Heiligkeit zum ewigen Gedächtniß.

מזמור Pſalm. Singet Gott ein neues Lied, denn er hat Wunder gethan. Ihm half ſeine rechte Hand, ihm half ſein heiliger Arm.

Es hat Gott kund gethan ſein Heil, vor den Augen aller Völker offenbaret ſein göttlich Recht. Er gedachte ſeiner Huld und ſeiner Treue dem Hauſe Israels; es ſahen die fernen Enden der Welt das Heil und die Hilfe Gottes. Darum jubelt vor Gott, alle Welt, brechet aus in Freude, in Jubelklang und Sang! Spielet vor Gott die Zither, die Zither und das tönende Saitenſpiel! Mit Trompeten und Poſaunenklang jubelt vor Gott, dem Könige! Es brauſet das Meer und was es füllet, die Welt und die darin wohnen. Die Ströme rauſchen und ſchlagen die Arme zuſammen, die Berge ſtimmen in den Jubel ein — vor Gott, ſo er kommet zu richten die Welt! Er richtet die Welt nach ſeinem Rechte, die Völker in Gerechtigkeit.

שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר־בּוֹ. אָז יְרַנְּנוּ
כָּל־עֲצֵי יָעַר: לִפְנֵי יְיָ | כִּי
בָא. כִּי בָא לִשְׁפּוֹט הָאָרֶץ:
יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים
בֶּאֱמוּנָתוֹ:

צז יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ.
יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים. עָנָן
וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו. צֶדֶק
וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ: אֵשׁ
לְפָנָיו תֵּלֵךְ. וּתְלַהֵט סָבִיב
צָרָיו: הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל
רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ: הָרִים
כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְיָ.
מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ:
הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ
כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יֵבֹשׁוּ
כָּל־עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים
בָּאֱלִילִים. הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל־
אֱלֹהִים: שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח |
צִיּוֹן. וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה.
לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ: כִּי־
אַתָּה | יְיָ עֶלְיוֹן עַל־כָּל־
הָאָרֶץ. מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל־
כָּל־אֱלֹהִים: אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ

undw as darin ist; da jubeln die Bäume im Walde — vor Gott, so er kommet, so er kommet zu richten die Welt! Er richtet die Welt in Gerechtigkeit und die Völker in seiner Wahrhaftigkeit!

" Gott regieret, da jauchzet die Erde, es freuen sich die Inseln, so viel ihrer sind. Wolke und Nebel um ihn herum, Recht und Gerechtigkeit die Grundfeste seines Thrones! Ein Feuer zieht vor ihm her, und auflodern seine Gegner ringsumher. Seine Blitze erleuchten die Welt; es sieht es und bebet die Erde. Berge zerrinnen wie Wachs vor Gott, vor dem Herrn aller Welt. Verkündet, ihr Himmel sein Recht; daß schauen alle Völker seine Ehre; daß sich schämen Alle, die den Bildern dienen, die sich rühmen ihrer Götzen, vor ihm sich beugen alle Götter! Es höret es Zion, und freuet sich, es frohlocken die Töchter Jehuda's ob deinen Richtersprüchen, Herr, denn du, Gott, bist erhöhet über die ganze Welt, weit erhaben über alle Götter! Die ihr Gott liebet, hasset das Böse! Er wahret

אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם
יְבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי׃
צו שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ.
שִׁירוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ׃ שִׁירוּ
לַיְיָ בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם
לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם |
כְּבוֹדוֹ. בְּכָל־הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו׃ כִּי גָדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד. נוֹרָא הוּא
עַל כָּל־אֱלֹהִים׃ כִּי | כָּל
אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְיָ
שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד וְהָדָר
לְפָנָיו. עֹז וְתִפְאֶרֶת
בְּמִקְדָּשׁוֹ׃ הָבוּ לַיְיָ
מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים. הָבוּ לַיְיָ
כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד
שְׁמוֹ. שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ
לְחַצְרוֹתָיו׃ הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ
בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ. חִילוּ מִפָּנָיו
כָּל הָאָרֶץ׃ אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ
מָלָךְ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־
תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃
יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ
יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ׃ יַעֲלֹז

schwur in meinem Zorne; die gehen nimmer ein in meine Ruhestätte.

שירו Singet Gott ein neues Lied, singet Gott alle Welten! Singet Gott, lobet seinen Namen, verkündet von Tag zu Tag sein Heil. Erzählet unter den Völkern von seiner Herrlichkeit, unter allen Nationen von seinen Wundern. Denn groß ist Gott, gepriesen über Alles, furchtbar, erhaben über alle Erdengötter. Denn die Götter der Völker, das sind Götzen, und Gott hat den Himmel gemacht! Pracht und Glanz zieht vor ihm her, Macht und Herrlichkeit ist in seinem Heiligthume. Gebet Gott, ihr Geschlechter der Völker, gebet Gott die Ehr' und Macht! Gebet Gott seines Namens Ehre, nehmet Gaben und gehet ein in seine Höfe. Bücket euch vor Gott im heiligen Schmucke, zittert vor ihm, alle Welt! Sprechet unter den Völkern: Gott regieret, darum steht auch fest die Welt, und wanket nicht! er richtet die Völker in Rechtlichkeit.

Es freuen sich die Himmel, und es jauchzet die Erde, es brauset das Meer und was es füllet, es frohlocket die Flur

קבלת שבת.

Am Freitag wird nach dem Mincha-Gebet dieses gesagt.

צה לְכוּ נְרַנְּנָה לַיְיָ. נָרִיעָה
לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו
בְּתוֹדָה. בִּזְמִירוֹת נָרִיעַ לוֹ:
כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל
עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
מֶחְקְרֵי־אָרֶץ. וְתוֹעֲפוֹת
הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם
וְהוּא עָשָׂהוּ. וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו
יָצָרוּ: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ
עֹשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ.
וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן
יָדוֹ. הַיּוֹם | אִם בְּקֹלוֹ
תִשְׁמָעוּ: אַל־תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם
כִּמְרִיבָה. כְּיוֹם | מַסָּה
בַּמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי
אֲבוֹתֵיכֶם. בְּחָנוּנִי גַּם־רָאוּ
פָעֳלִי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט
בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב
הֵם. וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי:

לכו Kommt, laßt uns lobsingen dem Herrn, jubeln vor dem Hort unsers Heiles! Laßt uns ihn mit Dank empfangen, mit Sang und Klang jubeln vor ihm. Denn groß ist Gott, allmächtig, ein großer Herr, Herr über alle Götter! In seiner Hand sind die unerforschten Tiefen der Erde, und die himmelstrebenden Berge sein. Sein ist das Meer, er hat es geschaffen, und das trockene Land, das haben seine Hände geformt. Kommet, lasset uns bücken und beugen, das Knie beugen vor Gott, unserm Schöpfer! Denn er ist unser Gott, wir das Volk, die Heerde, die er leitet an seiner Hand — heute, wo ihr horchet auf seine Stimme!

Darum verhärtet nicht euer Herz wie bei Meribah, wie an dem Tage bei Massa in der Wüste. Da versuchten mich eure Väter, und stellten mich auf die Probe, obgleich sie wohl geschauet mein Wirken. Vierzig Jahre hatte ich ein Widerwillen an dem Geschlechte, und sprach: die sind ein irr- und widersinnig Volk, die kennen nimmer meine Wege; und ich

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מוֹדִים דרבנן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

Der Vorbeter wiederholt die תפלה mit קדושה, dann ganz קדיש, עלינו und קדיש יתום.

וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ. מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדּוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל | לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה. לְטוֹבָה. לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר | רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל׀ לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃ (*

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.

---

*) קדושה לש״ץ

Vorb. נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר׃

Gem. u. Vorbeter קָדוֹשׁ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

Vorb. לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

Gem. u. Vorbeter בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃

Vorb. וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר׃

Gem. u. Vorbeter יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

Vorb. לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן
הַתּוֹעִים, וְנָתַן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת,
וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ, הוּא יִפְתַּח
לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ
וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ
בְּלֵבָב שָׁלֵם: לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק
וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר
חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה
וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי
יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:
לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם, יְיָ
אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר
אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ, וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ:
בִּטְחוּ בַייָ עֲדֵי עַד, כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר
עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ,
כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹּרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ
לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

trauet, Gott, steht uns bei; Herr, erhöre uns an dem Tage wo wir rufen.

Gelobt sei Gott, daß er uns geschaffen zu seiner Ehre, uns geschieden hat und abgesondert von denen, die im Irrthume sind, uns die wahrhafte Gotteslehre hat gegeben, und den Keim des ewigen Lebens hat eingesenkt und eingepflanzt in unser innerstes Gemüth. Er öffne uns das Herz für seine Gotteslehre lege uns in's Herz die Liebe und die Furcht Gottes, daß wir seinen Willen thuen und seinem Dienste uns weihen mit ganzem und mit ungetheiltem Herzen, auf daß wir nicht um's Flüchtige und Nichtige uns abmühen, nicht in Angst und Sorgen die vergängliche Frucht des Lebens schaffen. Möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß wir treu befunden werden in der Beobachtung deines göttlichen Gesetzes in dieser Welt, und würdig befunden werden, es zu erleben und mit den Augen zu schauen, theilhaftig zu werden des Glückes und des Segens in deinem Gottesreiche, in den Tagen des Messias und in dem zukünftigen und ewigen Leben; auf daß wir dich in ungetrübter Herrlichkeit lobpreisen und besingen, und nimmer schweigen. Gott mein Herr, dir danke ich ewiglich. Gesegnet ist, wer Gott vertrauet, daß Gott ist seine Zuversicht. Vertrauet auf Gott ewiglich; denn in Gott dem Herrn ist der Welten Fels und Hort. Dir vertrauen, die deinen Namen kennen, denn du verlassest nicht die dich suchen, Herr! Das ist Gottes Wille, daß er gerechtfertiget werde und seine Gotteslehre groß und herrlich.

חצי קדיש.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ ׀ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ
בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן
בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

heilig ist Gott, der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit.

(Und es stehen die Einen den Andern gegenüber, und sprechen; Heilig — in den obersten Himmelshöhen, dem Sitze und Throne seiner Herrlichkeit! Heilig — auf Erden, da waltet seine Macht! Heilig — in der ewigen Ewigkeit und Unendlichkeit! Gott, der Heerschaaren Herr füllet die ganze Welt mit dem Abglanze seiner Herrlichkeit.)

Es hob mich auf ein Sturmwind, und ich hörte hinter mir das Rauschen des Wetters: Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet. (Es hob mich auf ein Sturmwind, ich hörte hinter mir die gewaltige Wetterstimme, die lobete Gott und sprach: Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes, an der Stätte, wo er thronet.)

Gott regieret immer und ewig!

(Gottes Reich besteht in der ewigen Ewigkeit und Unendlichkeit.)

Gott, Herr unserer Väter, Abraham, Isak und Israel! bewahre du stets den Geist in uns, daß er der Antrieb und die Richtschnur sei für alle unsere Gesinnungen und Herzensneigungen, und mache darin fest und stark unser Herz, daß wir nach dir verlangen.

Er, der Allerbarmende, versöhnet die Schuld, und verderbet nicht, er wendet gar oft ab seinen Zorn, daß nicht erwache sein ganzer Grimm. Du, Herr, bist gütig und versöhnend, voll Huld und Milde gegen Alle, die dich anrufen. Deine Gerechtigkeit waltet durch alle Ewigkeit, deine Gotteslehre ist Wahrheit. Gib Jakob die Wahrheit und Abraham die Liebe, wie du es zugeschworen unsern Vätern in uralter Zeit.

Gelobt sei Gott, Tag für Tag, er legt uns auf die Last, und Gott ist unser Heil — Selah! Gott Zebaoth mit uns, Jakobs Gott unsere feste Zuversicht — Selah! Gott Zebaoth, wohl dem Menschen, der dir ver-

קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת. מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן־דֵּין וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִילָאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ. קַדִּישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ. קַדִּישׁ לְעָלַם לְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל־אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ. וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא. וְשִׁמְעֵת בַּתְרַי קָל־זִיעַ סַגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין. בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ ׀ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה־זֹּאת לְעוֹלָם. לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח. וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם ׀ יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם

תפלת מנחה

קודם אשרי אומרים פרשת התמיד.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃ דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד׃ טוֹב־יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ ׀ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ׃ וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ. רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל׃ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ

ובא „Nach Zion kommt der Erlöser und bringet das Heil in Jakob Allen, die von der Schuld und Sünde sich bekehren — spricht Gott. Das ist mein Bund mit ihnen — sprach Gott — mein Geist, der auf dir ruhet, mein Wort, das ich gelegt dir in den Mund, weichet nicht aus deinem Munde, nicht aus dem Munde deiner Kinder und Kindeskinder — spricht Gott — in Ewigkeit.“

Du, der Allerheiligste, sitzest auf deinem Throne, verherrlicht von den Lobgesängen Israels, und Einer ruft dem Andern zu: Heilig, heilig,

אוֹמְרִים. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים. אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים. יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא. לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם: שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל ׀ לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן ׀ נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים ׀ מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם ׀ אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: קדיש יתום.

שיר היחוד, מזמור של יום. siehe am Ende des Bandes.

אם אין שם כהנים אומר הש״ץ אלהינו ואלהי אבותינו וכו׳

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

הש״ץ אומר קדיש שלם. ואח״כ אומרים אין כאלהינו. ועלינו.

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה: בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא. וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין. מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. אִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף: בֹּרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה: יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים. לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי הָיוּ

אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְיָ רֵיקָם׃ אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ׃

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן. כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

(Der Priestersegen (סדר דוכן) siehe am Ende des Bandes.)

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃ וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת׃

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

וְזָרְקוּ אֶת דָּמָן. הַנִּתָּנִין לְמַעְלָה שֶׁנְּתָנָן לְמַטָּה. וְהַנִּתָּנִין לְמַטָּה שֶׁנְּתָנָן לְמַעְלָה. הַנִּתָּנִין בִּפְנִים שֶׁנְּתָנָן בַּחוּץ. וְהַנִּתָּנִין בַּחוּץ שֶׁנְּתָנָן בִּפְנִים. וְהַפֶּסַח וְהַחַטָּאת וְהָאָשָׁם שֶׁשְּׁחָטָן שֶׁלֹּא לִשְׁמָן. אִם עָלוּ לֹא יֵרֵדוּ: בְּבִיאָה וּבְכֶסֶף וּבִשְׁטָר לִקְנוֹת בָּהֶן אֶת הָאִשָּׁה. שָׂדֶה אֲחֻזָּה וּשְׂדֵה מִקְנָה. רְשׁוּמוֹת קְבוּצוֹת פְּתוּחוֹת וּסְתוּמוֹת נוֹטָרִיקוֹן קַלּוֹת וַחֲמוּרוֹת: אַזְכָּרַת מִקְרָא מְגִלָּה וַעֲצֶרֶת וְיוֹם טָבוּחַ. רְאִיָּה חֲגִיגָה וְשִׂמְחָה וְהַקְהֵל וְתִקּוּן גָּדוֹל:

Vorb. אָז שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת. פֵּרוּשׁ עָנְשָׁן וּמַתַּן שְׂכָרָן. אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת מְזֻקָּקוֹת שִׁבְעָתַיִם. צְרוּפוֹת כַּכֶּסֶף וּבְחוּנוֹת כַּזָּהָב:

אֲהוּבִים שְׁמָרוּם. עֲמוּסִים חֲקָרוּם. בְּכָל לֵב נְצָרוּם. בְּחָכְמָה דְרָשׁוּם: אֶת אֵלֶּה תִּזְכָּר לָנוּ אֱלוֹהַּ מְעֻזֵּנוּ וְתִרְצֶה לָנוּ וּתְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ:

עֶלְיוֹנִים שָׂשׂוּ וְתַחְתּוֹנִים עָלְזוּ. בְּקַבָּלַת תּוֹרָה הַכְּתוּבָה מִסִּינַי (נ״א בקבלת כלה כתובת חתן). תּוֹאַר כַּלָּה מְאֹד נִתְעַלָּה. בְּקַבָּלַת יוֹם זֶה עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ. טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ־לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ. בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה. וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל־מְכוֹנוֹ. וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ. וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם לְזִמְרָם. וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם

וְיִתְרָם לְחַיָּה: נֶצַח תַּשְׁבּוֹת בְּהֶמְתְּךָ בְּיוֹם |
מְנוּחָתֶךָ. וְגֵר וְעֶבֶד וְאָמָה כָּמוֹךָ יָנוּחוּ: מִזְבַּח
אֲדָמָה לִבְנוֹת בַּאֲבָנִים שְׁלֵמוֹת. וְלָחוֹק עֲלֵיהֶם
דָּת בַּאֵר הֵיטֵב: לָתֵת לַלְוִיִּם מְנַת חֵלֶק בָּאָרֶץ.
כִּי בְּיִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה: כִּי יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ
לָשֵׂאת מַעֲשֵׂר שֵׁנִי. יִפְדֵּהוּ בַּכֶּסֶף וְיַעֲלֵהוּ לְעִיר
הַקּוֹדֶשׁ: יִתֵּן הַכֶּסֶף בְּכָל אַוַּת נַפְשׁוֹ. בַּבָּקָר וּבַצֹּאן
וּבַיַּיִן וּבַשֵּׁכָר: טֶרֶף עִשּׂוּר תְּבוּאָה בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית.
לְהוֹצִיא וּלְהַנִּיחַ בִּשְׁעָרֶיךָ לְהַשְׂבִּיעַ דַּלִּים: חִלּוּת
פְּנֵי אֵל בְּשִׁבְעַת יְמֵי הֶחָג. בִּפְרִי עֵץ הָדָר וּבִקְלוּס
עַרְבֵי נַחַל: זִמְרָה וְהַלֵּל | לָתֵת בַּהֲדַס. וְרוֹב הוֹדָיוֹת
בְּכַפּוֹת תְּמָרִים: וְיָמִים שְׁמֹנָה עָשָׂר וְלַיְלָה אֶחָד
לִגְמוֹר בָּהֶם אֶת הַהַלֵּל. וּבַגּוֹלָה עֶשְׂרִים וְאֶחָד
יוֹם וּשְׁנֵי לֵילוֹת. וְנֵר חֲנֻכָּה בְּעִתָּהּ בַּל תַּשְׁבִּית
מֵאָהֳלֶיךָ. בְּרָכָה וְהוֹדָאָה עַל הַמָּזוֹן בְּאָכְלְךָ
וּבְשָׂבְעֶךָ: הַמְלִיכֵהוּ עָלֶיךָ בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן. אוֹהֵב
שָׁלוֹם וְרוֹדֵף שָׁלוֹם. וְהַצְנֵעַ לֶכֶת עִם אֱלֹהִים.
הוֹדַע וְלֹא הוֹדַע וּשְׂעִירֵי עֲבוֹדָה זָרָה וּשְׂעִירֵי
רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וּשְׂעִירֵי יוֹם הַכִּפּוּרִים: דַּת
הַמִּלֻּאִים וּפְסוּלֵי הַמֻּקְדָּשִׁים. וְשֶׁלֹּא לַחֲרוֹשׁ בְּשׁוֹר
וּבַחֲמוֹר יַחְדָּו. שֶׁהָיְתָה דְרָסָה חֲלָדָה הַגְרָמָה וְעִקּוּר:
גַּם תְּרוּמַת בָּצֵק לָתֵת לַכֹּהֵן. הַפִּגּוּל וְהַלָּן וְהַנּוֹתָר
וְהַיּוֹצֵא וְהַטָּמֵא וְהַנִּשְׁחָט חוּץ לִזְמַנּוֹ וְחוּץ לִמְקוֹמוֹ.
נֶזֶק וַחֲצִי נֶזֶק. וְעֶשְׂרִים גֵּרָה וּכְשֶׁקִּבְּלוּ פְּסוּלִין

לְקַפּוֹץ יָד מֵעָנִי וָדָל: עִם זָכָר שֶׁלֹּא לִשְׁכַּב. וְכָל שְׁאֵר בָּשָׂר לְהַרְחִיק מִגּוּף: פֶּטֶר חֲמוֹר לִפְדוֹתוֹ בְשֶׂה. וְהַעֲבָרַת שׁוֹפָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְעִנּוּי נֶפֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים: צֵאת עֶבֶד עִבְרִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית. אִם יֶאֱהַב אֲדוֹנוֹ יִהְיֶה לוֹ עֶבֶד עוֹלָם עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל: קִדּוּשׁ׀ שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים בְּיוֹבֵל. לָשׁוּב לַאֲחֻזָּה וּלְמִשְׁפָּחָה וְלָתֵת גְּאֻלָּה לָאָרֶץ שֶׁלֹּא תִמָּכֵר לִצְמִיתוּת: רֵאשִׁית דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר. עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע מַתְּנוֹת כְּהֻנָּה: שׁוֹחֵט וּמַעֲלֶה בַחוּץ לְחַיְּבוֹ כָּרֵת. חֹק עוֹלָם שֶׁלֹּא לִזְבּוֹחַ לַשְּׂעִירִים: Vorb. תָּעוּב בֶּן נֵכָר שֶׁלֹּא לֶאֱכוֹל בַּפֶּסַח. כֹּהֲנִים בְּמוּמִים לִפְסוֹל וּלְוִיִּם בַּשָּׁנִים:

ע״פ תשר״ק.

תְּשַׂמַּח לֵוִי בְּיוֹם שִׂמְחָתֶךָ וּבַל תּוֹנוּ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ. וְגֵר וְיָתוֹם וְאַלְמָנָה: שֵׁם מֶלֶךְ לְיַחֵד שַׁחֲרִית וְעַרְבִית. בָּתֵּי הַחֲצֵרִים וּבָתֵּי עָרֵי חוֹמָה: רוֹאֶה עִוֵּר וּמַשְׁגֵּהוּ בַדֶּרֶךְ. תַּשִּׂיגֵהוּ קְלָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר: קוֹלֵעַ וּמַכֶּה רֵעֵהוּ בַּסָּתֶר. שׁוֹפֵךְ דַּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשָּׁפֵךְ: צִוּוּי עַל הַסֵּרוּס שָׂרוּעַ וְקָלוּט. וּמָעוּךְ וְכָתוּת וְנָתוּק וְכָרוּת. וְשֶׁלֹּא לַעֲבוֹד בִּבְכוֹר שׁוֹר וְשֶׁלֹּא לָגוֹז בְּכוֹר צֹאן: פִּנּוּי מַעֲשֵׂר׀ רִאשׁוֹן מִתּוֹךְ הַבַּיִת. וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי מִן הָאוֹצָר: עַל אֲזֵנֶךָ לְתַקֵּן יָתֵד. לַחְפּוֹר וּלְכַסּוֹת צֵאת מַאֲכָלֶךָ: סְפִיחֵי שְׁבִיעִית וּפֶרֶט כֶּרֶם וָזַיִת. לְשָׂכִיר וּלְתוֹשָׁב

וּבִרְקִיקִים בְּסוֹלֶת בְּשֶׁמֶן וּלְבוֹנָה וּבְאַזְכָּרָה. שֶׁלֹּא לְהַקְרִיב לַשֵּׁם כָּל שְׂאוֹר וְכָל דְּבָשׁ: גַּם נָשִׂיא וּמָשׁוּחַ עֵדָה וְיָחִיד. אִם יֶחֶטְאוּ בְּשׁוֹגֵג בְּקָרְבָּן יֵרָצוּ לַמֶּלֶךְ: דְּבַר שְׁמִיעַת קוֹל אָלָה אוֹ רָאָה אוֹ יָדָע. אִם לֹא יַגִּיד וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ: הוֹרָיַת בֵּית־דִּין וּשְׁבוּעַת בִּטּוּי וּפַר הַבָּא עַל כָּל הַמִּצְוֹת. אָשָׁם וַדַּאי וְאָשָׁם תָּלוּי: וְקָרְבַּן אַהֲרֹן וּבָנָיו לַחֲצוֹת בַּבּוֹקֶר וּבָעֶרֶב. מֻרְבֶּכֶת תֻּפִּינֵי מִנְחַת כֹּהֵן וְכֹהֶנֶת: וְסַפֵּק מַרְאֶה וְנוֹצָה מְלִיקָה וְהַמְצָיָה. וְהֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ בִּבְהֵמָה וְשִׁסּוּעַ וּבַל הַבְדָּלָה בָּעוֹף: חֵלֶב וּשְׁתֵּי הַכְּלָיוֹת וְיוֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְהָעֵצֶה. שְׁחִיטַת צֹאן בַּצָּפוֹן וְהַפְרָשַׁת אַלְיָה וְאֵמוּרִים: טֻמְאַת שֶׁרֶץ בַּבֶּגֶד אוֹ בָעוֹר אוֹ בְשַׂק אוֹ בְכָל כְּלִי עֵץ. וְאוֹכֶל וּמַשְׁקֶה וְכָל זֶרַע זֵרוּעַ מַעְיָן וּבוֹר תַּנּוּר וְכִירַיִם: יִגַּע בִּבְשַׂר קֹדֶשׁ יִקְדָּשׁ וּמַזֶּה מִדָּמָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו. שְׁבִירָה בִּכְלֵי חֶרֶשׂ מְרִיקָה וּשְׁטִיפָה בִּכְלֵי נְחֹשֶׁת: כָּל הוֹלֵךְ עַל גָּחוֹן וְכָל הוֹלֵךְ עַל אַרְבַּע. חֲגָבִים טְמֵאִים וַחֲגָבִים טְהוֹרִים: לְהַרְחִיץ קֶרֶב וּכְרָעַיִם וּלְהָנִיף חָזֶה וְשׁוֹק הַיָּמִין. וּפָרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשָׂעִיר הַמִּשְׁתַּלֵּחַ: מַלְקוּת אַרְבָּעִים כְּדֵי רִשְׁעַת אִישׁ. לְזַכּוֹת אֶת הַזַּכַּאי וּלְחַיֵּב אֶת הַחַיָּב: נַעֲרָה הַמְאוֹרָשָׂה כִּי תֵאָנֵס. בּוֹעֲלָהּ יִסָּקֵל וְהִיא תִנָּקֶה: סֵדֶר עִבּוּרִים (נ״א עִיבּוּדִים) לְהַעֲנִיק לְעֶבֶד וּלְאָמָה. וְשֶׁלֹּא לְאַמֵּץ לֵב וְשֶׁלֹּא

מִמֶּנָּה: מִשַּׁלֵּשׁ אֵלֶּה אִם יְמַנְּעֶנָּה. תֵּצֵא חִנָּם בְּלֹא
מַתַּת כָּסֶף: לֹא לְהִתְחַתֵּן בְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא
לְחָנְנָם וְלֹא לִכְרוֹת בְּרִית עִמָּם. וְנִבְלַת חוֹטֵא
נִתְלֶה כָּל תָּלִין עַל עֵץ: כְּנוּס סַמְמָנִים וְסֵדֶר
פִּטּוּמִים. וְשֶׁמֶן מְמֻלָּח וּקְטוֹרֶת הַסַּמִּים: יְרִיעוֹת
וְלֻלָּאוֹת קְרָסִים וּקְרָשִׁים. וָוִים וּבְרִיחִים וְעַמּוּדִים
וַאֲדָנִים וִיתֵדוֹת לַמִּשְׁכָּן: טוֹהַר מִזְבַּח הַזָּהָב
וּמִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת. וּמִכְבָּר וְכַרְכּוֹב וְסִירוֹתָיו
לְדַשְּׁנוֹ: חִנּוּךְ מְנוֹרָה וְנֵרוֹתֶיהָ קָנֶיהָ גְּבִיעֶיהָ
כַּפְתּוֹרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ. וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתּוֹתֶיהָ לַעֲשׂוֹת
מִכִּכַּר זָהָב: זֶבֶד לֶחֶם הַפָּנִים לַעֲרוֹךְ עַל הַשֻּׁלְחָן.
וְקִדּוּשׁ יָדַיִם וְרַגְלַיִם מִן הַכִּיּוֹר: וְקַלְעֵי הֶחָצֵר
וּשְׁתֵּי כְתֵפוֹת. בָּתִּים לְבַדִּים וּנְבוּב לוּחוֹת:
הֲבָאַת הַבַּדִּים בְּטַבְּעוֹת הָאָרוֹן. מָסָךְ וּמִכְסֶה
לְאֹהֶל פָּרוֹכֶת וְכַפּוֹרֶת וּשְׁנֵי כְרוּבִים: דַּקָּה וְקִדָּה
קָנֶה וְקִנָּמוֹן מוֹר נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה וּלְבוֹנָה
לְרִקּוּחַ בְּשָׂמִים. גַּם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שֶׁלֹּא לְבַעֵר אֵשׁ.
לְהַסִּיק עֲצֵי הַמַּעֲרָכָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר: בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ
לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. אוּרִים וְתֻמִּים אַרְבָּעָה טוּרִים:
Vorb. אֵפוֹד וְחוֹשֶׁן וּמְעִיל וְצִיץ הַזָּהָב וְנֵזֶר הַקֹּדֶשׁ.
כְּתוֹנֶת וּמִכְנָסַיִם וּמִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט בַּד וּמִגְבָּעוֹת:

ע״פ א״ב.

אֹהֶל מוֹעֵד לִנְטוֹתוֹ. בְּחֶסֶד. לְחַנְּכוֹ בְּאִשִּׁים
בְּיוֹם הֲקָמָתוֹ: בְּמַחֲבַת וּבְמַרְחֶשֶׁת בְּחַלּוֹת

וְשִׁלּוּחַ בְּעִירֹה. וְהוֹרֵג בַּעֲרְמָה וְנִמְצָא בְּמַחְתֶּרֶת:
פּוֹתֵחַ וְכוֹרֶה בּוֹר בִּרְשׁוּת הָרַבִּים לְשַׁלֵּם נִזְקֵי
נוֹפֵל. מְפַתֶּה בְּתוּלָה לִשְׁקוֹל מוֹהַר וְתוֹפְשָׂהּ
לְשַׁלֵּם קְנָס: צַוָּאַת כָּל קִלְלַת חֵרֵשׁ | שׁוֹפֵט וְנָשִׂיא.
מְלֵאָה וְדֶמַע שֶׁלֹּא לְאַחֵר: קוֹל | לְהָרִיעַ בַּחֲצוֹצְרוֹת
וּלְהַסִּיעַ מַחֲנוֹת. וּמְשִׂים עֲלִילוֹת לֶעֱנָשׁוֹ בְּמָמוֹן.
רְחָבָה בִּגְבוּלוֹתֶיהָ לְהַנְחִיל אָדוֹן לִשְׁבָטִים. וְשֶׁלֹּא
תִסּוֹב נַחֲלָה מִמַּטֶּה לְמַטֶּה אַחֵר: שְׁבוּעַת שָׁוְא
וְחִלּוּל הַשֵּׁם. וְשׁוֹכֵב עִם בְּהֵמָה. וְהָאִשָּׁה הַנִּרְבַּעַת
לִבְהֵמָה: Vorb. תּוֹעִים בַּדֶּרֶךְ לְהָשִׁיב לְאָח וּלְאוֹיֵב.
וְאִם רָחוֹק מִמֶּנּוּ תְּהֵא עִמּוֹ עַד | דְּרִישָׁהּ:

ע״פ תשר״ק

תּוֹרָה לִשְׁמוֹר תְּעוּדָה לִנְצוֹר. תְּקוּנַת מְכַשֵּׁף
לְסָקְלוֹ בָּאֶבֶן: שֵׁמַע שָׁוְא שֶׁלֹּא לִשָּׂא. וְנָקִי וְצַדִּיק
שֶׁלֹּא לַהֲרוֹג: רִיב דַּלִּים שֶׁלֹּא לְהַטּוֹת. אַחֲרֵי
רַבִּים בַּל תְּהִי לְרָעוֹת: קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ כִּבְנֵי
אֱלֹהִים. לִקְרוֹא שָׁלוֹם בַּמִּלְחָמָה וְשֶׁלֹּא לָקוֹץ כָּל
עֵץ מַאֲכָל: צֹאן פְּסָחִים שֶׁלֹּא לִזְבּוֹחַ עַל חָמֵץ.
נָא וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ: פֶּן יִמְכּוֹר
אִישׁ אֶת בִּתּוֹ לְאָמָה. כְּצֵאת הָעֲבָדִים בַּל יוֹצִיאֶנָּהּ:
לְעַם נָכְרִי לֹא יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ. אָדוֹן אִם לֹא יְעָדָהּ
יִפְדֶּנָּה הָאָב: שָׁמָּה צֶלַע לְנִינוֹ בְּבַיִת. יְכַבֵּד
אוֹתָהּ כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת: נַפְשׁוֹ אִם תִּתְאַוֶּה לִשָּׂא
אִשָּׁה אַחֶרֶת. שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעוֹנָתָהּ לֹא יִגְרַע

ע"פ א"ב.

אֶת שֵׁם הַמְיוּחָד שֶׁלֹּא לְקַלֵּל. וְשֶׁלֹּא לְהַזְכִּיר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים: בַּת כֹּהֵן כִּי תִזְנֶה מִיתָתָהּ בִּשְׂרֵפָה. וְאִם תְּחַלֵּל זֶרַע לֹא תֹאכַל בַּקֹּדֶשׁ. גְּרִישַׁת טְמֵאִים אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה. וְגוֹזֵל הַגֵּר וְכִחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ מְשַׁלֵּם קֶרֶן וְחוֹמֶשׁ וּמְעִילוֹת: דִּבְרֵי נְזִירוּת לְטֻמְאָה וּלְתִגְלַחַת. וּמִלֶּאֱכוֹל כָּל מִשְׁרַת גֶּפֶן מֵחַרְצַנִּים וְעַד זָג: הַעֲבָרַת תַּעַר עַל כָּל בְּשַׂר לְוִיִּם. וּלְהָרִים תְּרוּמָה מִמַּעֲשַׂר נַחֲלָתָם: וְכִסּוּי הַדָּם וּמַגַּע וּמַשָּׂא וְאֹהֶל וְהֶסֵּט. וְאוֹנֵן וּטְבוּל יוֹם וּמְחֻסַּר כִּפּוּרִים: זְבִיחַת בָּשָׂר לֶאֱכוֹל בְּתַאֲוָה. וְנָבִיא הַשֶּׁקֶר שֶׁלֹּא לִשְׁמוֹעַ לוֹ: חֲקִירַת עֵדִים וּמֵסִית וּמַדִּיחַ. וְעִיר הַנִּדַּחַת לִשְׂרֵפָה בָּאֵשׁ: טֻמְאַת אַרְבַּע סְפֵקוֹת וְסוֹד הַשְּׁסוּעָה. וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וְקָרְבַּן נְשִׂיאִים: יוֹפִי חֵלֶק כְּחֵלֶק וּמִמְכַּר אָבוֹת. וּפָרָשַׁת הַמֶּלֶךְ וּמַשִּׂיג גְּבוּל רֵעֵהוּ: כָּל עֵד זוֹמֵם לַעֲנוֹשׁ וּגְדִילִים לַעֲשׂוֹת. מִשְׁפַּט אֲהוּבָה וּשְׂנוּאָה וּבֵן סוֹרֵר וּמוֹרֶה: לְשַׁלֵּחַ הַקֵּן לְהָבִיא יְפַת תֹּאַר. מִצְרִי וַאֲדוֹמִי עַד | דּוֹר שְׁלִישִׁי: מִילָה וּרְחִיצָה דְּמֵי טֻמְאָה וּדְמֵי טָהֳרָה: וּבַל תַּסְגִּיר עֶבֶד אֶל אֲדוֹנָיו. וְקָדֵשׁ וּקְדֵשָׁה וְגוֹנֵב נֶפֶשׁ מֵאֶחָיו: נְגִיחָה וּנְגִיפָה נְשִׁיכָה רְבִיצָה וּבְעִיטָה. וְדִין יוֹם אוֹ יוֹמַיִם וְחִפּוּשׂ עֶבֶד כְּנַעֲנִי בְּעֵינוֹ אוֹ בְשִׁנּוֹ: סִפּוּק נוֹפֵל | לַמִּשְׁכָּב לְרַפְּאוֹת שִׁבְרוֹ. וְאִם יִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ לָתֵת שִׁבְתּוֹ: עֶבְרַת דְּלֵקָה

יָבֹא בַמַּיִם לִפְנוֹת עָרֶב: עַל רֹאשׁ כֹּהֲנִים שֶׁלֹּא
לְהַעֲלוֹת פֶּרַע. וּבַל יַשְׁכִּירוּ נֶפֶשׁ עֵת יָבֹאוּ לְאֹהֶל:
סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת בְּנַפְשׁוֹת הַמַּיִם. וְעוֹף טָמֵא לְשַׁקֵּץ
וְלֶאֱכוֹל מְנֻתָּר: נְתִיצַת פֶּסֶל וּמַצֵּבָה. וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה
גִּלּוּלִים וּפְסִילִים בַּל יַעֲלוּ עַל לֵב: מוֹרָא וְכִבּוּד אָב
וָאֵם. הַרְחָקַת חִמּוּד בָּתִּים וְתַאֲוַת נָשִׁים: לַעֲזוֹב
שִׁכְחָה וּלְהַנִּיחַ פֵּאָה. לְהַשְׁאִיר לֶקֶט וּפֶרֶט (נ"א להפקיר
לקט ופיאה) לֶעָנִי וְלַגֵּר: כָּל חֹבֵר חָבֶר וְדוֹרֵשׁ אֶל
הַמֵּתִים. מְעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף וּמַעֲבִיר לַמּוֹלֶךְ:
יוֹצֵר שְׂנָאָם וְהֵם תּוֹעֲבַת נַפְשׁוֹ. בַּל תִּדְרוֹשׁ מֵהֶם
פֶּן לְשַׁחַת תּוּרֵשׁ: טֶבֶל וְעָרְלָה וַדַּאי וּדְמַאי וּמְתֻקָּן
(וְעוֹשֶׁק גָּזֵל) וּתְשׂוּמֶת יָד. וּבַל תֹּאכְלוּ עַל הַדָּם:
חוֹק שְׁמִירַת שַׁבָּת וּמוֹרָא מִקְדָּשׁ וְקִדּוּשׁ הָאָרֶץ.
פֶּן תִּמָּלֵא זִמָּה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לְהִתְהַלֵּךְ בָּמוֹ. וּנְתִיב
יִרְאָה לַעֲשׂוֹתוֹ מֵאַהֲבָה: וְאָרְחוֹת יָפוֹת וּמַעֲשִׂים
טוֹבִים. בְּלִי לַעֲשׂוֹת עָוֶל בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמְּשׂוּרָה:
הִינִין לְצַדֵּק וּמִדּוֹת לְהַאֲמִין. לְהַרְחִיק אֶבֶן וָאֶבֶן
מִכִּיס אֵיפָה וְאֵיפָה מִבַּיִת: דִּבַּת לָשׁוֹן הָרָע לְהַרְחִיק
מִפֶּה. וְדוֹבֵר שָׁלוֹם אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ: גְּרוּשָׁה וַחֲלָלָה
זוֹנָה לְהַבְדִּיל מִשְּׁאָר כֹּהֲנִים. וְכֹהֵן גָּדוֹל לָתֵת זַרְעוֹ
בְּאִשָּׁה בְתוּלָה: בִּשְׁאֵרוֹ לֹא יִטַּמָּא. בְּמֵת מִצְוָה
יִטַּמָּא. בְּנַפְשׁוֹת אָדָם וְלֹא בְּנַפְשׁוֹת בְּהֵמָה: Vorb. אַז
יְלִידֵי בֵיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ. אִם יִגַּע בְּטֻמְאָה
וְיֹאכַל (נ"א ויגע) בַּקֹּדֶשׁ הוּא יִכָּרֵת:

וְלְדוֹת: נְקִימָה וּנְטִירָה לְהַרְחִיק מִלֵּב. וְשׁוֹכֵב עִם נֶחֱרֶפֶת לְהָבִיא אֵיל אָשָׁם: שֶׂרֶט לָנֶפֶשׁ וּכְתוֹבֶת קַעֲקַע. קָרְחָה וְהַקָּפַת רֹאשׁ וְהַשְׁחָתַת פְּאַת זָקָן: עוֹרֵךְ וּמַפְלִיא בְּנֶדֶר וּתְמוּרַת בְּהֵמָה בִּבְהֵמָה. אֶתְנַן זוֹנָה וּמְחִיר כֶּלֶב לְתָעֵב מִדְּבִיר קוֹדֶשׁ: פּוֹעֵל הַבָּא בְּקָמַת רֵעַ שֶׁלֹּא לְהָנִיף חֶרְמֵשׁ. וְשָׂכִיר הַבָּא בְּכֶרֶם שֶׁלֹּא לִתֵּן אֶל כֶּלִי: צַוָּאַת בּוֹצֵר הַכֶּרֶם לְהַשְׁאִיר עוֹלֵלוֹת. וְחוֹבֵט זֵתִים שֶׁלֹּא לְפָאֵר אַחֲרָיו: קָרֵב בַּחֲלַל חֶרֶב וְנוֹגֵעַ בְּמֵת אוֹ בְעֶצֶם אָדָם אוֹ בְקֶבֶר יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים. לְהַזּוֹת עָלָיו מֵי הַנִּדָּה בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: רְאִיַּת נְגָעִים לְהַחֲלִיט וּלְהַסְגִּיר. בַּהֶרֶת וְצָרֶבֶת שְׂאֵת וְסַפַּחַת: שְׁחִין וּמִכְוָה וְנִתְקֵי רֹאשׁ וְזָקָן. קָרַחַת וְגַבַּחַת וְכָל בּוֹהַק לְטַהֵר: Vorb. תּוֹרַת צֶמֶר וּפִשְׁתִּים בְּבֶגֶד הַשְּׁתִי וְהָעֵרֶב. לִקְרוֹעַ וְלִשְׂרוֹף וּלְכַבֵּס שֵׁנִית:

ע"פ תשר"ק.

תּוֹצָאַת מְשָׁרֶרֶת אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה. לְטַהֵר הַמְּצוֹרָע בְּעֵץ אֶרֶז וְאֵזוֹב וּבִשְׁנִי תוֹלָעַת: שְׁחִיטַת צִפּוֹר אַחַת וְשִׁלּוּחַ אַחַת. תִּגְלַחַת שְׂעַר רֹאשׁוֹ וּזְקָנוֹ וְגַבּוֹת עֵינָיו: רֹאשׁ בְּהוֹנוֹת יָדָיו וְרַגְלָיו לְהַצִּיק בִּשְׁמָנִים. וּתְנוּךְ אָזְנוֹ לְחַטֵּא בְדָמִים: קִירוֹת בָּתִּים לְטַהֲרָם | מִנֶּגַע. וַעֲפַר נְתִיצָה לְהַשְׁלִיךְ אֶל חוּץ: צַוָּאַת טֻמְאַת הַזָּב וְנַבְלוּת דָּוָה: זָבָה נִדָּה וְיוֹלֶדֶת לְטַהֲרָם בְּקָרְבָּן: פִּתּוּי לֵב אִישׁ אִם יִרְאֶה קֶרִי.

אוֹתָהּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. וּפִרְעֲנוּת עֲמָלֵק וּפָרָה אֲדֻמָּה וְהַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם:

ע״ס א״ב.

אַבְחָנַת מוּמִים מִלְּהַגִּישׁ בַּעַל מוּם. מוּמֵי אָדָם וּמוּמֵי בְהֵמָה: בְּרִית מֶלַח שֶׁלֹּא לְהַשְׁבִּית. לְהַקְרִיב אוֹתָהּ עַל כָּל קָרְבָּן: גַּם בְּלִילָה וּפְתִיתָה קְמִיצָה וְהַקְטָרָה. הַקְרָבָה וְהַגָּשָׁה קַבָּלָה וְהַזָּיָה: דִּין הַבְּכוֹר לִטּוֹל פִּי שְׁנַיִם. וּמִשְׁפַּט אִישׁ כִּי יָמוּת וּבֵן אֵין לוֹ: הַנִּצִּים יַחַד לָקוּץ כַּף שׁוֹלַחַת יָד בִּמְבוּשָׁיו. מְגָרָה מָדוֹן. כְּלִי גֶבֶר עַל אִשָּׁה וְשִׂמְלַת אִשָּׁה עַל גֶּבֶר: וְהַקְרָבַת גֵּרֵי צֶדֶק לָגוּר יַחַד. וּלְקַיֵּם חֻקִּים כְּמַחְפְּשֵׂי מִפֶּרֶךְ צוֹעֲנִים. וְלָחוּן גֵּרֵי שַׁעַר וּלְהַאֲכִילָם נְבֵלוֹת: זְרִיקַת דָּם וְהֶקְטֵר חֲלָבִים. לִשְׂרוֹף בָּאֵשׁ בַּבּוֹקֶר כָּל הַנֶּאֱכָלִים לְיוֹם אֶחָד: חֵרֶם וְחַלָּה וְשֶׁמֶן שְׂרֵפָה לָתֵת לַכֹּהֵן. וְהָאָשָׁם הַמּוּשָׁב מִמִּי שֶׁאֵין לוֹ גּוֹאֵל: טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לַעֲשׂוֹת פֶּסַח שֵׁנִי. וּבַל הוֹצָאַת בָּשָׂר חוּצָה וּשְׁבִירַת הָעֶצֶם: יְצִיקַת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ כֹּהֵן גָּדוֹל. לְמַלֵּא יָדָיו לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו: כָּל מַעֲשֵׂי יוֹם הַכִּפּוּרִים לַעֲשׂוֹתָן כְּתִקְנָן. לְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ אַחַת בַּשָּׁנָה: לָקוּם מִפְּנֵי שֵׂיבָה וּלְהַדֵּר פְּנֵי זָקֵן. אַזְהָרָה שֶׁלֹּא תֵלֵךְ רָכִיל וְשֶׁלֹּא לַעֲמוֹד עַל דַּם רֵעַ: מִצְוַת דִּין הַחוֹבֵל בַּחֲבֵרוֹ לְחַיְבוֹ בַּחֲמִשָּׁה דְבָרִים בְּנֶזֶק וְצַעַר וְרִפּוּי וְשֶׁבֶת וּבוֹשֶׁת. וְנוֹגֵף אִשָּׁה הָרָה לְשַׁלֵּם דְּמֵי

הַדִּין לְלַמֵּד מִלִּשְׁכַּת הַגָּזִית. וּמִיתַת חֶנֶק לְעוֹשֶׂה
בְּזָדוֹן: עֲשִׂיַּת מַעֲקֶה לְבַל יִפּוֹל הַנּוֹפֵל. וְעָרֵי מִקְלָט
לְרוֹצֵחַ בִּבְלִי דָעַת: סִדְרֵי קְרָב וּמְשׁוּחַ מִלְחָמָה.
אַזְהָרַת שׁוֹטְרִים וְשָׂרֵי צְבָאוֹת: נְקִיּוּת לְבַיִת לָבֹא
לִשְׂמוֹחַ בְּכַלָּה. מְאָרֵשׂ וּבוֹנֶה וְנוֹטֵעַ וְרַךְ הַלֵּבָב
וְקִדּוּשׁ מַחֲנֶה מֵעֶרְוַת דָּבָר: מוֹצָא שְׂפָתַיִם בְּדָבָר
וּשְׁבוּעַת הָאִסָּר. וּפִצְּתַת פֶּה בְּנֶדֶר לְהָפֵר וּלְקַיֵּם:
לְבִישַׁת שַׁעַטְנֵז וְכִלְאֵי הַכֶּרֶם. הַרְבָּעַת בְּהֵמָה
וְהַרְכָּבַת הָאִלָּן: כְּתֹנוֹת כָּבוֹד לְהַלְבִּישׁ לַכֹּהֲנִים.
וְאַזְהָרַת עֲבוֹדָה לְבַל יִקְרַב כָּל זָר: יִדְּעוֹנִים לְהַשְׁמִיד
וְאוֹבוֹת לְהַכְרִית. לִהְיוֹת תְּמִימִים לְקַבֵּל תְּמִימָה:
טַהֲרָה וּנְקִיּוּת מִלָּבֹא מַמְזֵר בַּקָּהָל. עַמּוֹנִי וּמוֹאָבִי
פְּצוּעַ דַּכָּה וּכְרוּת שָׁפְכָה: חֲסִימָה וּפְרִיקָה וְתוֹכַחַת
שִׂנְאָה. וְקִלְלַת חֵרֵשׁ וּמִכְשׁוֹל עִוֵּר: זְרִיזוּת לְהַבְדִּיל
בֵּין הַטָּמֵא לַטָּהוֹר. וְשִׁקּוּץ חַיָּה וּבְהֵמָה טְמֵאָה
הַמֻּבְדָּלָה לְטַמֵּא: וְאוֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ בְּיוֹם אֶחָד. וְגִיד
הַנָּשֶׁה וְאֵבֶר מִן הַחַי וּבָשָׂר בְּחָלָב: הַחֲיָאַת אָח
וְהַלְוָאַת אֶבְיוֹן. חֲבִילַת רֵחַיִם וָרֶכֶב וַהֲשָׁבַת
הָעֲבוֹט: דִּבְרֵי הוֹדָיַת עָוֹן וְקָרְבַּן חַטָּאת. סְמִיכָה
וּתְנוּפָה כַּפָּרָה וּסְלִיחָה: גְּנֵבָה וַאֲבֵדָה טְרֵפָה
וּשְׁבוּרָה וּשְׁבוּיָה. תַּשְׁלוּמֵי כֶפֶל וְתַשְׁלוּמֵי אַרְבָּעָה
וַחֲמִשָּׁה. שׁוֹמֵר חִנָּם וְהַשּׁוֹאֵ לְנוֹשֵׂא שָׂכָר וְהַשּׂוֹכֵר:
בִּעוּר חָמֵץ וַאֲכִילַת מַצָּה. זִכְרוֹן חוֹק לָחוֹק כָּל
שִׁבְעַת הַיָּמִים: Vorb. אַף פָּרָשַׁת שְׁקָלִים לְהַזְכִּיר

לְשׁוֹרֵר. תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת וְעָרֵי מִגְרָשׁ: לְחָיַיִם
וְהַזְּרוֹעַ וְהַקֵּבָה לָתֵת לַכֹּהֵן מֵאֵת הָעָם וּמֵאֵת זוֹבְחֵי
הַזֶּבַח. וְרֵאשִׁית הַגֵּז מִגּוֹזְזֵי צֹאן: מַעְשַׂר בְּהֵמָה
וְקִדּוּשׁ בְּכוֹרוֹת. וּפִדְיוֹן הַבֵּן וְנֶדֶר וְהֶקְדֵּשׁ: נֶטַע
רְבָעִי וִדּוּי מַעֲשֵׂר. מִקְרָא בִּכּוּרִים בְּרָכוֹת וּקְלָלוֹת:
שִׂמְחַת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה לִשְׂמוֹחַ בֶּחָג. סֻכָּה וְלוּלָב
וַעֲרָבָה וְנִסּוּךְ הַמָּיִם: עֲרָיוֹת לְהַפְרִישׁ נִדָּה לְהַרְחִיק.
חֲלִיצָה וְיִבּוּם וְסֵפֶר כְּרִיתוּת: פָּרָשַׁת סוֹטָה וּפָרָשַׁת
עֶגְלָה עֲרוּפָה. תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת וּמִצְוַת צִיצִית: צַוָּאַת
כֹּהֲנִים לְבָרֵךְ קָהָל וְעֵדָה. וּפִקּוּד לְוִיִּם לַעֲנוֹת בְּקוֹל
רָם: קְרִיאַת מוֹעֲדִים וּזְמַנֵּי רְגָלִים. תְּקִיעָה בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה וְעִנּוּי נֶפֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים: רְגָלִים לַעֲלוֹת
בְּשָׁלוֹשׁ פַּעֲמֵי שָׁנָה. וּמַתְּנוֹת יָדַיִם מִבִּרְכוֹתֶיךָ:
שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת זְבָחִים וּנְסָכִים. נְדָרִים וּנְדָבוֹת
חַטָּאוֹת וַאֲשָׁמוֹת: Vorb. תְּמִידִין וּמוּסָפִין שַׁבָּתוֹת
וּבֶחֳדָשִׁים וּבְמוֹעֲדִים. וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ לְשָׁרֵת לְפָנָיו:

ע״פ תשר״ק.

תּוֹדָה וּמִנְחָה כִּשְׂבָּה וּשְׂעִירָה. תּוֹרִים וּבְנֵי יוֹנָה
וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה: שְׁמִטִּים וְיוֹבְלוֹת וְחִשּׁוּב תְּקוּפוֹת.
וּסְפִירַת הָעוֹמֶר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת: רִבִּית הָאוֹכֶל
וְנֶשֶׁךְ הַכֶּסֶף. הַשְׁמָטַת מִלְוָה וּגְאֻלַּת מִמְכָּר:
קְרִיאַת דְּרוֹר וְשִׁלּוּחַ | חָפְשִׁי. חִפּוּשׁ הַנִּרְצָע בַּיּוֹבֵל
וְהָאָמָה בְּסִמָּן: צֶדֶק צֶדֶק לִרְדּוֹף אֱמֶת וּמִשְׁפָּט
לַעֲשׂוֹת. פְּעֻלַּת שָׂכִיר בַּל תָּלִין עַד בֹּקֶר: פְּלִיאַת

אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם | מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיְיָ בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם. כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ. פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד. שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

מיוסד ע״פ א״ב.

Gem. אַתָּה הִנְחַלְתָּ תּוֹרָה לְעַמֶּךָ. וּכְאָב אֶת בֵּן אוֹתָם יִסַּרְתָּ: בִּימִינְךָ כְּתַבְתָּ דִּבְּרוֹת חַיִּים. וּבְאֶצְבְּעוֹתֶיךָ חָקַקְתָּ תּוֹכְחוֹת מוּסָר: גּוֹדֶל עוֹנְשִׁין וְאַזְהָרוֹת הַרְבֵּה. מִצְוֹת עֲשֵׂה וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה: דִּינֵי מָמוֹנוֹת וְדִינֵי נְפָשׁוֹת. וּנְתִינַת מוּם בְּנוֹתְנֵי מוּמִים: הַזְהָרַת שׁוֹפְטִים בְּכָל שׁוֹחַד רָשָׁע לָמוּת. וְצַוָּאַת שׁוֹטְרִים לְבַל הַכֵּר פָּנִים: וּשְׁבוּעַת הָעֵדוּת וּשְׁבוּעַת הַפִּקָּדוֹן. וּשְׁבוּעַת הֶעְלֵם דָּבָר וְשִׁלּוּם גָּזֵל וְהָשֵׁב אֲבֵדָה: זְקוּק בֵּית דִּין בִּדְרִישָׁה וּבַחֲקִירָה. סַנְהֶדְרֵי גְדוֹלָה וְסַנְהֶדְרֵי קְטַנָּה: חִזּוּק בֵּית דִּין בְּאַרְבַּע מִיתוֹת. עֶבְרָה וַעֲבֵרָה וְעוֹנֶשׁ שֶׁלָּהּ: טְרֵפָה לְהַשְׁלִיךְ וּנְבֵלָה לִמְכּוֹר לְנָכְרִי. כָּל חֵלֶב וְכָל דָּם שֶׁלֹּא לֶאֱכוֹל: יַיִן לְנַסֵּךְ וְשֶׁמֶן לְהַדְלִיק. וְעִשָּׂרוֹן וּשְׁתֵּי הַלֶּחֶם גֶּרֶשׂ קָלִי וְכַרְמֶל: כֹּהֲנִים לְשָׁרֵת וּלְוִיִּם

Gemeinde u. Vorb. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃

Gem. אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

Vorb. וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר׃

Gemeinde u. Vorb. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

אני „Ich bin Gott, euer Herr!"

אדיר Mächtig ist Gott der Allmächtige! Gott unser Herr, wie mächtig ist dein Name in der ganzen Welt! Wo Gott wird Herr sein in der ganzen Welt — an dem Tage ist Gott der Einige, und sein Name der Einige!

ובדברי Und in der heiligen Schrift da steht geschrieben.

ימלוך „Der Herr regieret in Ewigkeit, dein Gott Zion durch alle Zeiten! Halleluja!"

Vorb. לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ. וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ. בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ ׀ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

Vorb. נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

נעריצך Wir huldigen Dir in Deiner Macht und Heiligkeit, in der geheimnißvollen Sprache der heiligen Seraphim, die da heiligen Deinen Namen in Heiligkeit! Wie geschrieben steht von der Hand Deines Propheten: „Und Einer ruft dem Andern zu, und spricht:

Vorbeter und Gem. קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

קדוש Heilig, heilig, heilig, ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit!

Gem. כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

כבודו Seiner Herrlichkeit ist voll die Welt! Seine Diener die fragen Einer den Andern: Wo ist die Stätte seiner Herrlichkeit? Und die ihnen gegenüberstehen, die sprechen: Gelobt —

Vorbeter u. Gem. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ברוך „Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo er waltet."

Gem. מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

ממקומו An der Stätte, wo er waltet wendet er sich zu uns in seiner Barmherzigkeit, und begnadiget das Volk, die da einigen seinen Namen Abends, Morgens, alle Tage immer zweimal täglich sprechen sie mit Innigkeit und Liebe: Höre —

Gemeinde u. Vorb. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

שמע „Höre Israel, Gott unser Herr ist ein einiger, einziger Gott."

Gem. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

אחד Einig ist er, er unser Gott, er unser Vater, er unser Herr und König, er unser Heil und Helfer! Er läßt uns hören in seiner Barmherzigkeit zum zweiten Male vor den Augen alles Lebenden, daß er euch ist ein treuer Gott!

וְטוּבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח צבור בקול.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל׀ לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ שָׁלוֹשׁ
פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־
זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג
הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת
וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה
אֶת פְּנֵי יְיָ רֵיקָם׃ אִישׁ
כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ׃

Herr, vor Dir dreimal im Jahre, so oft die Feste uns eingehen, wie geschrieben steht in Deiner Gotteslehre:

„Dreimal im Jahre sollen erscheinen alle Deine Männer vor dem Angesichte Gottes, Deines Herrn, an dem Orte, den er wird erwählen; am Feste des ungesäuerten Brodes, am Wochenfeste und am Laubhüttenfeste. Und es soll Keiner erscheinen leer vor dem Angesichte Gottes, sondern jeder seine Gabe bringen, nach dem Segen Gottes, Deines Herrn, den er Dir gegeben.

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר | רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ׃ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃ וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ. וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ

בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם | מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיָי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ לָנוּ שׁוּבָה אֵלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל־מְכוֹנוֹ וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ

eurem Wochenfeste, da soll Verkündigung des Heiligen sein bei euch; keinerlei Arbeit sollt ihr da verrichten. Da sollt ihr bringen ein gottgefälliges Opfer dem Herrn, Stiere, junge Rinder zwei; einen Widder; sieben Schafe, einjährige. Dazu die Mehlgabe u. s. w."

Dazu die Mehlgabe und das Trankopfer nach Vorschrift drei Zehntheile für den Stier zwei Zehntheile für den Widder; ein Zehntheil für das Schaf, und Wein zum Trankopfer, zwei Böcke zur Versöhnung, und die zwei täglichen Opfer nach ihrer Regel.

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter! allerbarmender Weltenherr, erbarme Dich über uns! Allgütiger Gnadenspender, sei uns gewogen! Wende Dich uns wieder zu in der ganzen Fülle deiner Barmherzigkeit, um unserer Väter willen, die Deinen Willen stets gethan. Baue auf dein Haus, wie ehedem, gründe fest dein Heiligthum auf seinem Grunde, laß uns es schauen in seinem Baue, uns erfreuen an seiner Herstellung und Vollendung. Führe Du die Priester wieder ein in ihren Dienst, und die Leviten wieder ein bei ihrem Gesang und Saitenspiel. Führe Israel wieder ein in seine Wohnungen, auf daß wir hinaufziehen und erscheinen und uns beugen,

Väter, allerbarmender Weltenherr, daß du wiederkehrest und dich erbarmest über uns und über dein Heiligthum in deiner unendlichen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und es herstellest in seiner Größe und Herrlichkeit.

Gott, unser Vater, unser Herr! Laß die Herrlichkeit deines Reiches bald offenbar werden über uns; erscheine uns im vollen Licht und Glanz; erhebe dich über uns vor den Augen alles Lebenden; sammle unsere Zerstreuten unter den Völkern, und einige die zersplittert sind bis an der Welten Enden. Laß uns in Zion, deine Gottesstadt, in Jubel einziehen, und in Jerusalem, in deinen heiligen Tempel zur ewigen Freudigkeit. Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, die täglichen Opfer nach ihrer Ordnung und die Mussaphopfer nach ihrer Regel. Und das Mussaphopfer für diesen Tag des Wochenfestes, wollen wir dir bringen und bereiten in Liebe und Freundlichkeit, nach deinem Gebote und Willen, wie du es uns hast vorgeschrieben in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie es gesprochen ward aus dem Munde deiner Herrlichkeit, und geschrieben steht:

וביום „Am Tage der Erstlinge, wenn ihr bringet die neue Gabe dem Herrn, an

וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן. שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת מוּסַף יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיְיָ

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:
וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם חַג הַשָּׁבוּעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲווֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

ומפני Aber um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserem Lande, sind wir so weit entfernt von unserm Grund und Boden, und können nimmer hinaufziehen und erscheinen und uns beugen, Herr, vor Dir und thun, was unsere Pflicht und Schuld ist, in dem Hause deiner Wahl, in dem großen und heiligen Tempel Gottes, darauf dein Name ward genannt, dieweil sich die Gewalt vergriffen an deinem Heiligthume.

Möge es dein Wille sein, Gott, unser Herr, Gott unserer

לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהֹוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דּוֹרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהֹוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהֹוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

Trug, der empfanget den Segen von Gott und Gnade von dem Herrn seines Heiles. Das ist das Geschlecht der Frommen, die da forschen und suchen dein Angesicht — Jakob! Selah!

Erhebet, Thore, euer Haupt; erhebet euch, Pforten der Welt, daß eingehe der König der Ehre! Wer ist der König der Ehre! Gott, der Mächtige und Starke! Gott, der stark ist im Kampfe!

Erhebet, Thore, euer Haupt! erhebet es, Pforten der Welt; daß eingehe der König der Ehre; Wer ist das, der König der Ehre? — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, der ist der König der Ehre! Selah!

Beim Hineinstellen der Thora in die heil. Lade.

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהֹוָה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהֹוָה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְהֹוָה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה. חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

סש"ץ אומר חצי קדיש ואח"כ מתפללין תפלת מוסף.

תפלת מוסף

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְיָ לַכֹּל. וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו. וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים. וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו. וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי. וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

סדר הכנסת ספר תורה.

Beim Zurücktragen der Thora ſpricht der Vorbeter:

Vorb. יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

Gem. הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

יהללו Preiſet den Namen Gottes! denn erhaben iſt ſein Name allein!

הודו Seine Majeſtät geht über Erd' und Himmel. Er erhebet ſeinem Volke das Horn, das iſt der Frommen Ruhm und Stolz, der Ruhm der Kinder Israels, ein Volk das ihm das nächſte iſt! Halleluja — lobet Gott den Herrn!

בחול.

לְדָוִד מִזְמוֹר. לַיהוָֹה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע

An Wochentagen.

Von David ein Pſalm.

לי׳ Gott gehöret die Welt und ihre Fülle, die Erde, und die auf ihr wohnen. Er hat ſie an Meeren gegründet, an Strömen ſie feſt gemacht. Wer ſteigt auf den Berg des Herrn? wer ſtehet auf heiliger Stätte! Wer reiner Hände iſt und lautern Herzens, wer nie zum Falſch die Seel' erhob, und nicht ſchwur zum

יָרוּם הוֹדָם. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּם וְיִשְׁמְרֵם וּמִכָּל
צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק יַצִּילֵם. וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחַת רַגְלָיו וְיַפִּיל שׂוֹנְאָיו
לְפָנָיו וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו
יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ
וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל תִּשְׁכּוֹן
לָבֶטַח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

Gebet für den Landesvater.

Allmächtiger Gott und Weltenherr! Der du Könige und Fürsten hast erkoren und berufen, und sie hast ausgerüstet mit allen Gaben deiner Huld und Milde, daß sie in Weisheit und in Gerechtigkeit ihr Volk regieren, Gesetz und Recht handhaben, den Gottesfrieden auf Erden schirmen, und alle milden Gaben bringen, Jeder seinem Volke und Lande — verleihe deinen göttlichen Schutz und Beistand unserm Fürsten und Herrn, deinem Gesalbten, dem Kaiser

Franz Josef dem Ersten,

für den wir zu dir beten als treue Unterthanen für ihren Herrn, wie Kinder für ihren Vater beten.

Mehre seine Tage und kröne ihn mit Sieg, Ruhm und Herrlichkeit. — Segne Alle, die seinem Throne und Herzen die nächsten sind, die Kaiserin

Elisabeth Amalie Eugenia,

den Kronprinzen: Erzherzog

Rudolf, die Kronprinzessin: Erzherzogin **Stefanie,**

und alle Angehörigen des erhabenen, glorreichen Fürstenstammes.

Segne das gesammte Vaterland, daß Eintracht und Friede seine Stämme einige, Licht und Wissenschaft das Volk erhöhe, Tugend und Gottesfurcht die innere Lebenskraft im Volke sei.

Gib, o Gott, daß wir des Segens theilhaftig werden, einen Ehrenstand gewinnen im Vaterlande, dem wir in Liebe und Treue anhänglich sind; Wohlwollen finden unter den Menschen, wie wir Gnade und Erbarmen zu finden hoffen vor deinem Weltenthrone! Amen!

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ. וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ. עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר. וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

שׂמחנו Erfreue uns, Gott unser Herr, durch Elias den Propheten, deinen Knecht, durch das königliche Haus Davids, deines Gesalbten möge er kommen in Bälde, daß sich daran erfreue unser Herz. Auf seinem Throne soll kein Fremder sitzen, kein Anderer erben seine Ehre; denn mit deinem heiligen Namen hast du es ihm verbürgt und geschworen, daß nicht ausgehen und erlöschen werde sein Licht in Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, Davids Schild.

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם חַג הַשָּׁבוּעוֹת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

על Für die Thora und für den Gottesdienst und für die Propheten und für diesen Tag des Wochenfestes den Du uns, Gott, gegeben hast, zur Freude und Fröhlichkeit, zur Ehre und Verherrlichung — für das Alles danken wir Dir und loben und preisen wir Dich, gepriesen sei dein Name im Munde alles Lebenden heute und immer und in Ewigkeit. Gelobt seist Du Gott, der da heiliget Israel und die Zeiten.

תפלה בעד שלום המלך והמלכה יר״ה

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה: הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת אֲדוֹנֵנוּ

הקייזער פְּרַאנְץ יָאזֶעף הָרִאשׁוֹן

ואת הקייזערין

אֶלִיזַאבֶּעט ואת היורש עצר עֶרְצְהֶערְצָאג רוּדָאלְף

וְאֵת עֶרְצְהֶערְצָאגִין שְׁטֶעפַאנִיע

וְנֹגַהּ לוֹ סָבִיב׃ (כח) כְּמַרְאֵה
הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בֶעָנָן
בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם כֵּן מַרְאֵה
הַנֹּגַהּ סָבִיב הוּא מַרְאֵה
דְּמוּת כְּבוֹד־יְהוָה וָאֶרְאֶה
וָאֶפֹּל עַל־פָּנַי וָאֶשְׁמַע קוֹל
מְדַבֵּר׃ ג (יב) וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ
וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ
גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה
מִמְּקוֹמוֹ׃

Glanz hatte ringsherum. Wie der Bogen, der in der Wolke erscheint an einem regnerischen Tag, so ward der Glanz anzuschauen ringsherum. Das war die Erscheinung von der Gestalt der Herrlichkeit Gottes. Und wie ich sie sah, fiel ich auf mein Angesicht, und ich hörte eine redende Stimme. Und es hob mich auf der Wind, und ich hörte hinter mir eine starke Wetterstimme: „Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet."

בְּרָכוֹת אַחַר הַהַפְטָרָה

Segensspruch nach der Haftorah.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים. צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנֶּאֱמָן. הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der ein Hort ist für alle Ewigkeiten, gerecht ist zu allen Zeiten; Gott der treu ist und wahrhaftig, spricht und thut, redet und den Spruch vollzieht; denn jedes Wort an ihm ist wahrhaft und gerecht.

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ. וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו׃

נאמן Treu und wahrhaft bist du, Gott unser Herr; treu und wahrhaftig sind deine Worte, und nicht eines deiner Worte geht je leer aus und kehrt leer zurück; denn du bist, Gott und Herr, wahrhaft treu und allerbarmend. Gelobt seist du, Gott der treu ist in seinem Worte.

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ. וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ׃

רחם Erbarme dich über Zion, das ist das Haus, darin wir leben die trübseligen Herzens ist, die tröste du mit deinem Heile bald in unsern Tagen. Gelobt seist du Gott, der Zion erfreuet mit ihren Kindern.

הַקֶּ֣רַח הַנּוֹרָ֑א נָט֥וּי עַל־
רָאשֵׁיהֶ֖ם מִלְמָֽעְלָה׃
(כג) וְתַ֙חַת֙ הָרָקִ֔יעַ כַּנְפֵיהֶ֣ם
יְשָׁר֔וֹת אִשָּׁ֖ה אֶל־אֲחוֹתָ֑הּ
לְאִ֗ישׁ שְׁתַּ֤יִם מְכַסּוֹת֙
לָהֵ֔נָּה וּלְאִ֗ישׁ שְׁתַּ֤יִם
מְכַסּוֹת֙ לָהֵ֔נָּה אֵ֖ת גְּוִיֹּתֵיהֶֽם׃
(כד) וָאֶשְׁמַ֣ע אֶת־ק֣וֹל כַּנְפֵיהֶ֡ם
כְּקוֹל֩ מַ֨יִם רַבִּ֤ים כְּקוֹל־
שַׁדַּי֙ בְּלֶכְתָּ֔ם ק֥וֹל הֲמֻלָּ֖ה
כְּק֣וֹל מַחֲנֶ֑ה בְּעָמְדָ֖ם
תְּרַפֶּ֥ינָה כַנְפֵיהֶֽן׃ (כה) וַיְהִי־
ק֕וֹל מֵעַ֕ל לָרָקִ֖יעַ אֲשֶׁ֣ר עַל־
רֹאשָׁ֑ם בְּעָמְדָ֖ם תְּרַפֶּ֥ינָה
כַנְפֵיהֶֽן׃ (כו) וּמִמַּ֗עַל לָרָקִ֙יעַ֙
אֲשֶׁ֣ר עַל־רֹאשָׁ֔ם כְּמַרְאֵ֥ה
אֶֽבֶן־סַפִּ֖יר דְּמ֣וּת כִּסֵּ֑א
וְעַל֙ דְּמ֣וּת הַכִּסֵּ֔א דְּמ֗וּת
כְּמַרְאֵ֥ה אָדָ֛ם עָלָ֖יו
מִלְמָֽעְלָה׃ (כז) וָאֵ֣רֶא ׀ כְּעֵ֣ין
חַשְׁמַ֗ל כְּמַרְאֵה־אֵ֣שׁ בֵּֽית־
לָהּ֙ סָבִ֔יב מִמַּרְאֵ֥ה מָתְנָ֖יו
וּלְמָ֑עְלָה וּמִמַּרְאֵ֤ה מָתְנָיו֙
וּלְמַ֔טָּה רָאִ֙יתִי֙ כְּמַרְאֵה־אֵ֔שׁ

Himmelswölbung, anzuschauen wie das Krystall von Eis, so furchtbar das breitete sich aus oben über ihren Häuptern. Unter der Wölbung waren die Flügel gerade gerichtet, einer schloß sich an den andern an; jedes hatte zwei, die deckten von der einen Seite, und jede zwei, die deckten von der andern Seite ihre Leiber. Und ich hörte das Rauschen ihrer Flügel, es war wie das Rauschen der gewaltigen Wasser, wie die Stimme des Allmächtigen; wenn sie gingen, ein rauschendes Getümmel, wie das Rauschen eines Feldlagers; und wenn sie standen senkten sie still ihre Flügel. Und es war das Rauschen über der Wölbung, welche über ihren Häuptern war, wenn sie standen, senkten sie still ihre Flügel. Und über der Wölbung, welche über ihren Haupte war, die Gestalt eines Thrones, anzuschauen wie Saphir. Und auf dem Throne eine Gestalt, anzuschauen wie ein Mensch oben darauf. Ich sah hin, es hatte den Schein von glänzenden Erz, anzuschauen wie das Feuer nach Innen ringsherum — von den Hüften und aufwärts, und von den Hüften und abwärts, sah ich wieder ein Feuer, das seinen

Aussehen der Räder und ihre Einrichtung war anzuschauen wie Chrysolit, und alle viere hatten eine Gestalt; und das Aussehen und Einrichtung war so als wäre ein Rad im Rade. Wenn sie gingen, gingen sie nach allen vier Seiten; sie dreheten sich nicht um im Gehen. Und Felgen hatten sie und eine Höhe, die war furchtbar; und die Felgen waren voller Augen ringsherum an den vieren. Und wenn die Thiere gingen, gingen die Räder neben ihnen, und wenn die Thiere sich erhoben von dem Boden, erhoben sich die Räder. Wohin der Geist sie trieb zu gehen, gingen sie, dahin trieb sie der Geist zu gehen; und die Räder erhoben sich mit ihnen zugleich; denn der Geist des Thieres war in den Rädern. Wenn sie gingen, gingen sie; wenn sie stillstanden, standen sie; wenn sie sich erhoben vom Boden, erhoben sich die Räder mit ihnen zugleich, denn der Geist des Thieres war in den Rädern.

Ueber den Häuptern der Thiere war die Gestalt der

הָאוֹפַנִּים וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּעֵין
תַּרְשִׁישׁ וּדְמוּת אֶחָד
לְאַרְבַּעְתָּן וּמַרְאֵיהֶם
וּמַעֲשֵׂיהֶם כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה
הָאוֹפַן בְּתוֹךְ הָאוֹפָן׃
(יז) עַל־אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶן
בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ
בְּלֶכְתָּן׃ (יח) וְגַבֵּיהֶן וְגֹבַהּ
לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם וְגַבֹּתָם
מְלֵאֹת עֵינַיִם סָבִיב
לְאַרְבַּעְתָּן׃ (יט) וּבְלֶכֶת
הַחַיּוֹת יֵלְכוּ הָאוֹפַנִּים
אֶצְלָם וּבְהִנָּשֵׂא הַחַיּוֹת מֵעַל
הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים׃
(כ) עַל אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָּׁם הָרוּחַ
לָלֶכֶת יֵלֵכוּ שָׁמָּה הָרוּחַ
לָלֶכֶת וְהָאוֹפַנִּים יִנָּשְׂאוּ
לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה
בָּאוֹפַנִּים׃ (כא) בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ
וּבְעָמְדָם יַעֲמֹדוּ וּבְהִנָּשְׂאָם
מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים
לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה
בָּאוֹפַנִּים׃ (כב) וּדְמוּת עַל־
רָאשֵׁי הַחַיָּה רָקִיעַ כְּעֵין

לְאַרְבַּעְתָּם׃ (ט) חֹבְרוֹת
אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ כַּנְפֵיהֶם
לֹא־יִסַּבּוּ בְלֶכְתָּן אִישׁ אֶל־
עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ׃ (י) וּדְמוּת
פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אַרְיֵה
אֶל־הַיָּמִין לְאַרְבַּעְתָּם וּפְנֵי־
שׁוֹר מֵהַשְּׂמֹאול לְאַרְבַּעְתָּן׃
(יא) וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת
מִלְמָעְלָה לְאִישׁ שְׁתַּיִם
חוֹבְרוֹת אִישׁ וּשְׁתַּיִם
מְכַסּוֹת אֵת גְּוִיֹּתֵיהֶנָה׃
(יב) וְאִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ
אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָׁמָּה הָרוּחַ
לָלֶכֶת יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ
בְּלֶכְתָּן׃ (יג) וּדְמוּת הַחַיּוֹת
מַרְאֵיהֶם כְּגַחֲלֵי־אֵשׁ
בֹּעֲרוֹת כְּמַרְאֵה הַלַּפִּדִים
הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת
וְנֹגַהּ לָאֵשׁ וּמִן־הָאֵשׁ יוֹצֵא
בָרָק׃ (יד) וְהַחַיּוֹת רָצוֹא
וָשׁוֹב כְּמַרְאֵה הַבָּזָק׃
(טו) וָאֵרֶא הַחַיּוֹת וְהִנֵּה אוֹפַן
אֶחָד בָּאָרֶץ אֵצֶל הַחַיּוֹת
לְאַרְבַּעַת פָּנָיו׃ (טז) מַרְאֵה

Flügel schlossen an einander, einer an den andern; sie kehrten sich nicht um wenn sie gingen, jeder ging nach der Richtung seines Angesichtes. Die Gestalt der Gesichter war: das Gesicht eines Menschen; das Gesicht eines Löwen — zur Rechten bei allen vieren; das Gesicht eines Stieres — zur Linken bei den vieren, und das Gesicht eines Adlers bei den vieren; das waren die Gesichter. Die Flügel, die trennten sich nach oben: jedes hatte zwei, die es verbanden mit den anderen, und zwei, die da bedeckten die Leiber. Sie gingen jedes in der Richtung seines Angesichtes, wohin der Geist sie trieb zu gehen, dahin gingen sie, und drehten sich nicht um im Gehen. Die Gestalt der Thiere war anzuschauen wie feurige Kohlen, brennend, wie Fackelschein, und es fuhr herum zwischen den Thieren, und einen Glanz hatte das Feuer und aus dem Feuer fuhr ein Blitz! Und die Thiere liefen hin und her; da war es anzuschauen wie Wetterleuchten.

Und ich schauete an die Thiere, sieh da war ein Rad am Boden neben den Thieren, nach den vier Gesichtern. Das

Fluße Kebar; da öffneten sich die Himmel, und ich sah die Erscheinung Gottes. Am Fünften des Monates — es war das fünfte Jahr nach der Verbannung des Königs Jojachin — da ward Gottes Wort dem Jecheskeel, Sohn Busi's, des Priesters, im Lande Chaldäa, am Strome Kebar, und es ruhete dort auf ihm die Hand Gottes. Ich sah, ein Sturmwind kam von Mitternacht her, ein großes Gewölke, ein in sich zusammengeballtes Feuer, und ein Glanz war ringsherum, und mitten darin war es anzuschauen wie glänzend Erz im Feuer! In der Mitte war die Gestalt eines Menschen, und vier Gesichter ein jedes, und vier Flügel ein jedes von ihnen. Ihre Füße waren gerade, ihre Fußsohlen wie der Fuß eines Kalbes, und funkelnd wie ein polirtes Erz. Und Menschenhände hatten sie unter ihren Flügel auf ihren vier Seiten; und die Gesichter und die Flügel hatten sie alle viere. Die

נְהַר כְּבָר נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם
וָאֶרְאֶה מַרְאוֹת אֱלֹהִים׃
(ב) בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הִיא
הַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְגָלוּת
הַמֶּלֶךְ יוֹיָכִין׃ (ג) הָיֹה הָיָה
דְבַר־יְהוָה אֶל־יְחֶזְקֵאל
בֶּן־בּוּזִי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ
כַּשְׂדִּים עַל־נְהַר כְּבָר
וַתְּהִי עָלָיו שָׁם יַד־יְהוָה׃
(ד) וָאֵרֶא וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה
בָּאָה מִן־הַצָּפוֹן עָנָן גָּדוֹל
וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת וְנֹגַהּ לוֹ
סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין
הַחַשְׁמַל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃
(ה) וּמִתּוֹכָהּ דְּמוּת אַרְבַּע
חַיּוֹת וְזֶה מַרְאֵיהֶן דְּמוּת
אָדָם לָהֵנָּה׃ (ו) וְאַרְבָּעָה
פָנִים לְאֶחָת וְאַרְבַּע כְּנָפַיִם
לְאַחַת לָהֶם׃ (ז) וְרַגְלֵיהֶם
רֶגֶל יְשָׁרָה וְכַף רַגְלֵיהֶם
כְּכַף רֶגֶל עֵגֶל וְנֹצְצִים כְּעֵין
נְחֹשֶׁת קָלָל׃ (ח) וִידֵו* אָדָם
מִתַּחַת כַּנְפֵיהֶם עַל אַרְבַּעַת
רִבְעֵיהֶם וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם

*וידי ק׳

תַּעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה אֶתְהֶן גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ׃
וְלֹא־תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו׃

מניחים ס"ת שניה אצל הראשונה ואומר הש"ץ ח"ק על שניהם. ומגביהין וגוללין ס"ת שקראו בו ופותחין ס"ת ב׳ וקורין בו למפטיר בפרשת פנחס:

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַּעֲשׂוּ תְּמִימִם יִהְיוּ־לָכֶם וְנִסְכֵּיהֶם׃

Beim Aufheben und Vorzeigen der Thora.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

ברכות קודם ההפטרה

Segenspruch vor der Haftorah.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

ברוך Gelobt seist du, Gott, unser Herr, Herr der Welt, der erwählet hat die Propheten, die reich begabten und sein Gefallen hat an ihren Worten, die sie gesprochen in Wahrhaftigkeit.

ברוך Gelobt seist du, Gott, der die Thora hat erwählet und Moses, seinen Knecht, und Israel, sein Volk, und die Propheten der Wahrheit und des Rechtes;

הפטרה ליום ראשון של שבועות

ביחזקאל סימן א׳ עד ואשמע קול מדבר, ומסיים בפסוק ותשאני רוח מסימן ג׳ פסוק י"ב.

(א) וַיְהִי בִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה בָּרְבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ וַאֲנִי בְתוֹךְ־הַגּוֹלָה עַל־

ויהי Es war im dreißigsten Jahre, im vierten Monate, am Fünften des Monates, und ich war unter den Verbannten am

לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָיַ: לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל ׀ וְכָל־תְּמוּנָה
אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם ׀ מִתַּחַת
לָאָרֶץ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֺן אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים
לְשֹׂנְאָי: וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֺתָי: ס לֹא
תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־
יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא: פ

זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ
כָּל־מְלַאכְתֶּךָ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת ׀ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה
כָל־מְלָאכָה אַתָּה ׀ וּבִנְךָ־וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ
אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה
אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: ס כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן
יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: ס לֹא
תִרְצָח: ס לֹא תִנְאָף: ס לֹא תִגְנֹב: ס לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד
שָׁקֶר: ס לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ: ס לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ
וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ: פ חמישי

וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר
וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק: וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה
דַּבֵּר־אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן־נָמוּת:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא
הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ: וַיַּעֲמֹד
הָעָם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים: ס
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם
כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם: לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי
זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם: מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה־לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת־
עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלָמֶיךָ אֶת־צֹאנְךָ וְאֶת־בְּקָרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ: וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים

יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל׃ רביעי וַיֵּרֶד יְהֹוָה עַל־הַר סִינַי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא
יְהֹוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה׃ וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה
רֵד הָעֵד בָּעָם פֶּן־יֶהֶרְסוּ אֶל־יְהֹוָה לִרְאוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב׃ וְגַם
הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל־יְהֹוָה יִתְקַדָּשׁוּ פֶּן־יִפְרֹץ בָּהֶם יְהֹוָה׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל־יְהֹוָה לֹא־יוּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הַר סִינָי כִּי־אַתָּה
הַעֵדֹתָה בָּנוּ לֵאמֹר הַגְבֵּל אֶת־הָהָר וְקִדַּשְׁתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהֹוָה
לֶךְ־רֵד וְעָלִיתָ אַתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אַל־יֶהֶרְסוּ
לַעֲלֹת אֶל־יְהֹוָה פֶּן־יִפְרָץ־בָּם׃ וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם׃ *)

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר׃ ס אָנֹכִי יְהֹוָה
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ לֹא־יִהְיֶה

---

*) בקצת קהלות אומרין כאן ארכין וכו׳ ובמדינות אלו אין נוהגין לאמרו.

ארכין יי שמיא לסיני. ואמר למשה מהימניה תא סוק: בני פלטין דידי
לא יבהלונך. דכבש יתהון סבך מן ריש: גומרין דאתון הות נוריה דנמרוד.
ולא יכיל ׀ למכוה רגלוי דסבך: דבק לית הוא נורא דמלאכי בך. דעמך
אשא אכלה אשא: הא אנא מלביש לך פורפירון דידי דאין קריב מלאכיא
תנגשיניה בהון: וקבעית קרני הודא בראשך. דלית גבר דקרב לותך: זערא
לא תהוי באפך משה דלית את ידע מה חבתך עלי: חי וקים אנא דבראית
אקונך עד לא שכללית רומא ומוכא: טירוני מרומא קמו להון תמהין דין
אכסנאה הכא מאן הוא: יה יהב רשו לבשרא ודמא למקרב הכא ומאן כדו
אנפרטין: (נ״א ומן כדו אנא אנפרטין): כד חמון מלאכיא דעני כדין להון
דין אכסנאה אנא מודע לכון: לענותנותא דאתקרי משה רעייהון דבני
מהמניה דביתי. מכו שמיא ורמת ארעא ואשתכח דקאים בין חיותא: נעו
מלאכין ודחילו אופנין וגלגלין כד חמון משה דקריב לערפלא: שערות
רישיה קמו להון כחדא דאקנין דיעקב חזא מוזקיה לקבליה: עול וקרב לך
הכא רעייהון דבני צווח מן כרסיה מלכא רמא: פסל ׀ לך תרין לוחין מן
סנפרנון דתחות כרסיה דמלכא חיא: צהיל הוה לבה דמשה וחדי דהוה אל
רחום אפלגוס דידיה: קריבו מלאכיא לות כרסיה דקרים ואמרין בבעו מנך
דלא ישלוט בן: רישא דכפא בחוטרה תבר ואנן קשין ליה למנגשא: שדי
אמר ליה לא תדחל משה דממרי יהוי לך בסעדך: תסב אוריתי ותחותי לך
דלא אשכחית בנביאי מהימן כותך: וידבר אלהים וכו׳.

קריאת התורה ליום א׳ דשבועות

וקורין בס׳ יתרו בחדש השלישי ומתחלק לה׳ גברי.

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בַּיּוֹם
הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינָי׃ וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ
בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן־שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר׃ וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים
וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָֹה מִן־הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתַגֵּיד
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם
עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבִא אֶתְכֶם אֵלָי׃ וְעַתָּה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקֹלִי
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וִהְיִיתֶם לִי סְגֻלָּה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָּל־הָאָרֶץ׃
וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ לוי וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיָּשֶׂם לִפְנֵיהֶם אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָֹה׃ וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ
כֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָֹה נַעֲשֶׂה וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָֹה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן בַּעֲבוּר
יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרִי עִמָּךְ וְגַם־בְּךָ יַאֲמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגֵּד מֹשֶׁה אֶת־
דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָֹה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם
וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר וְכִבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃ וְהָיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
כִּי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יֵרֵד יְהוָֹה לְעֵינֵי כָל־הָעָם עַל־הַר סִינָי׃ וְהִגְבַּלְתָּ
אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשָּׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בָּהָר וּנְגֹעַ בְּקָצֵהוּ
כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהָר מוֹת יוּמָת׃ לֹא־תִגַּע בּוֹ יָד כִּי־סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ־
יָרֹה יִיָּרֶה אִם־בְּהֵמָה אִם־אִישׁ לֹא יִחְיֶה בִּמְשֹׁךְ הַיֹּבֵל הֵמָּה יַעֲלוּ
בָהָר׃ שלישי וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם
וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃ וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים אַל־
תִּגְּשׁוּ אֶל־אִשָּׁה׃ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת
וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם
אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃ וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן־
הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר׃ וְהַר סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר
יָרַד עָלָיו יְהוָֹה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד כָּל־הָהָר
מְאֹד׃ וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים

בְּקַרְנוֹהִי מְנַגַּח בְּהֵמוֹת בִּרְבוּתָא.
יַקְרְטַע נוּן לְקִבְלֵיהּ בְּצִיצוֹי בִּגְבוּרְתָּא:
מְקָרֵב לֵיהּ בָּרְיֵהּ בְּחַרְבֵּיהּ רַבְרְבוּתָא.
אֲרִיסְטוֹן לְצַדִּיקֵי יְתַקֵּן וְשֵׁרוּתָא:
מְסַחֲרִין עֲלֵי תַכֵּי דְכַדְכּוֹד וְגוּמַרְתָּא.
נְגִידִין קַמֵּיהוֹן אֲפַרְסְמוֹן נַהֲרָתָא:
וּמִתְפַּנְקִין וְרָווּ בְּכַסֵּי רְוָיָתָא.
חֲמַר מְרַת דְּמִבְּרֵאשִׁית נְטִיר בֵּי נַעֲוָתָא:
זַכָּאִין כַּד שְׁמַעְתּוּן שְׁבַח דָּא שִׁירָתָא.
קְבִיעִין כֵּן תֶּהֱווֹן בְּהַנְהוּ חֲבוּרָתָא:
וְתִזְכּוּן דִּי תֵיתְּבוּן בְּעֵלָּא דָרָתָא.
אֲרֵי תְצִיתוּן לְמִלּוֹי דְנַפְקִין בְּהַדְרָתָא:
מְרוֹמָם הוּא אֱלָהִין בְּקַדְמָא וּבַתְרַיְתָא.
צְבִי וְאִתְרְעִי בָן וּמְסַר לָן אוֹרַיְתָא:

Sie greifen einander tapfer an, und führen einen lustigen Kampf.
Mit den Hörnern führt das בהמות seine tödtlichen Stösse;
Des Meeres Ungeheuer schnellt in todt mit seinen ehernen Flossen.
Sie erliegen und werden durch des Schöpfers ungeheures Schwert zergliedert,
Und zubereitet, zum köstlichen Mahle für die Seligen.
Hier ziehen sie in Reihen um Tische von Jaspis und Karfunkel,
Neben balsamströmenden Bächen, und zechen entzückt aus vollen Pokalen
Des köstlichsten Weines, der seit des Anbeginns, in Beeren aufbewahrt.
Ihr habt ihn verstanden, o Fromme! den Werth dieser Hymne;
O möchtet auch ihr einst aufgenommen werden in dieser seligen Gesellschaft!
Ja, ihr werdet selig sitzen dort, in der ersten Reihe,
Wenn ihr den Worten gehorchet, die majestätisch seinem Munde entflossen.
Hochgepriesen sei der Herr, am Anfange und am Ende;
Aus Liebe und Neigung zu uns, hat er uns das Gesetz überliefert.

דְּזָהוֹר עֲנָנַיָּא לְמִשְׁפַּר כִּילְתָא.
לְפוּמֵהּ דְּעֻבְדְּתָא עֲבִידָן מְטַלַּלְתָּא:
בְּתַכְתְּקֵי דְּהַב פִּיזָא וּשְׁבַע מַעֲלָתָא.
תְּחוּמִין צַדִּיקֵי קֳדָם רַב פָּעֳלָתָא:
וְרֵוֵיהוֹן דָּמֵי לְשָׂבְעָא חֶדְוָתָא.
רְקִיעָא בְּזָהוֹרֵיהּ וְכוֹכְבֵי זִיוָתָא:
הֲדָרָא דְּלָא אֶפְשַׁר לְמִפְרַט בְּשִׂפְוָתָא.
וְלָא אִשְׁתְּמַע וַחֲמֵי נְבִיאָן חֶזְוָתָא:
בְּלָא שַׁלְטָא בֵּיהּ עֵין בְּגוֹ עֵדֶן גִּנְּתָא.
מְטַיְּלֵי בֵּי חִנְגָּא לְבַהֲדֵי דִשְׁכִינְתָּא:
עֲלֵיהּ רָמְזֵי דֵּין הוּא בְּרַם בְּאֶמְתָּנוּתָא.
שַׂבַּרְנָא לֵיהּ בִּשְׁבִיָּן תְּקוֹף הֵמָנוּתָא:
יְדַבֵּר לָן עָלְמִין מְדַמּוּתָא.
מְנָת דִּילָן דְּמִלְּקַדְמִין פָּרֵשׁ בְּאַרְמוּתָא:
טְלוּלֵהּ דְּלִוְיָתָן וְתוֹר טוּר רָמוּתָא.
וְחַד בְּחַד כִּי סָבִיךְ וְעָבִיד קְרָבוּתָא:

Unter Prachthimmeln, gebildet von krystallnen Wolken.
Nach Verhältniß der Verdienste werden Thronhimmel,
Nebst goldenen Thronen von sieben Stufen,
Allen Frommen angewiesen, vom Vergelter der Thaten.
Ihr Angesicht, vergnügt und wonnesatt gleicht
Dem heitern Himmel, und den lichten Sternen,
Ein Anblick, den keine Sprache zu schildern vermag,
Denn kein Profet gesehen noch empfunden hat.
Noch hat keines Wesens Blick eingedrungen in jene Wonnegefilde.
Wo sie lustwandeln, die Seligen, begleitet von der Majestät Gottes!
Auf ihr deutend werden sie ausrufen: „Ha! er ist's, dem wir geduldig
Vertraut in unserer Gefangenschaft, mit so großer Standhaftigkeit.
Jetzt leitet er uns in dieser Ewigkeit, und wir genießen ewige Wonne,
Die er zum Antheil uns, am Anbeginn beschieden."
Nun beginnt eine Lusthetze zwischen לויתן und dem wilden Bergstier;

מְנָן וּמָאן הוּא רְחִימָךְ שַׁפִּירָא בְּרֵיוָתָא.
אֲרוּם בְּגִינֵיהּ סָפִית מְדוֹר אַרְיָוָתָא:
יְקָרָא וְיָאָה אַתְּ אִין תְּעָרְבִי לְמָרְוָתָא.
רְעוּתֵיךְ נַעֲבִיד לִיךְ בְּכָל אַתְרְוָתָא:
בְּחָכְמְתָא מְתִיבָתָא לְהוֹן קְצָת לְהוֹדָעוּתָא.
יְדַעְתּוּן חַכִּימִין לֵיהּ בְּאִשְׁתְּמוֹדָעוּתָא:
רְבוּתְכוֹן מָה חֲשִׁיבָא קֳבֵל הַהִיא שְׁבַחְתָּא.
רְבוּתָא דְיַעְבֵּד לִי כַּד מַטְיָא יְשׁוּעֲתָא:
בְּמֵיתֵי לִי נְהוֹרָא וְתַחֲפֵי לְכוֹן בַּהֲתָא.
יְקָרֵיהּ כַּד אִתְגְּלֵי בְּתָקְפָּא וּבְגֵיוְתָא:
יְשַׁלֵּם גְּמֻלַיָּא לְסַנְאֵי וְנַגְוָתָא.
צִדְקָתָא לְעַם חַבִּיב וְסַגִּי זַכְוָתָא:
חֶדְוּ שְׁלֵמָא בְּמֵיתֵי וּמָנָא (נ"א וּמַנָּא) דַכְיָתָא.
קִרְיְתָא דִירוּשְׁלֵם כַּד יְכַנֵּשׁ גַּלְוָתָא:
יְקָרֵיהּ מַטִּיל עֲלֵיהּ בְּיוֹמֵי וְלֵילְוָתָא.
גְּנוּנֵיהּ לְמֶעְבַּד בֵּהּ בְּתוּשְׁבְּחָן כְּלִילָתָא:

Würdiger wärest du und schöner, wenn du unserer Hoheit huldigtest,
Dann wollten wir dir Genüge thun allenthalben."
Wohlbedacht gab ich ihnen eine kleine Kunde zurück:
O wisset ihr, die ihr ihn vernünftelnd mißkennt,
Wie unbedeutend euere Hoheit zu achten, im Vergleich jener Höhe,
Jener Größe, zu welcher er mich emporhebt einst,
Wenn er's mir aufgehen läßt, sein Licht — euch umnebelt Finsterniß —
Wenn er in seiner Majestät Glanz erscheint, mächtig und prachtvoll
Dann vergilt er seinen Feinden und jenen Insulanern,
Und belohnt eine holde und tugendhafte Nation.
Dann kehrt volle Freude zurück und reine Wonne, nach seiner Residenz Jerusalem, nachdem die Ausgewanderten wieder heimgekehrt.
Seine Herrlichkeit waltet dann über ihr Tag und Nacht.
In ihr werden Reihentänze aufgeführt — von Lobgesängen begleitet —

עֲרַב יְקַר אַחְסַנְתֵּיהּ חֲבִיבִין דִּבְקַבַּעְתָּא.
עֲבִידִין לֵיהּ חֲטִיבָה בִּדְנַח וּשְׁקַעְתָּא:
פְּרִישָׁן לְמָנָתֵיהּ לְמֶעְבַּד לֵיהּ רְעוּתָא.
פְּרִישְׁתֵּא שְׁבָחֵיהּ יְחַוּוֹן בְּשָׁעוּתָא:
צְבִי וְחַמִּיד וְרַגִּיג דְּיִלְאוֹן בְּלָעוּתָא.
צְלוֹתְהוֹן בְּכֵן מְקַבֵּל וְהַנְיָא בָעוּתָא:
קְטִירָא לְחַי עָלְמָא בְּתָגָא בִּשְׁבוּעָתָא.
קֳבֵל יְקַר טוֹטַפְתָּא יְתִיבָא בִּקְבִיעָתָא:
רְשִׁימָא הִיא גוּפָא בְּחָכְמְתָא וּבְדַעְתָּא.
רְבוּתְהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל קְרָאֵי בִּשְׁמַעְתָּא:
שְׁבַח רִבּוֹן עָלְמָא אֲמִירָא דְכַוָּתָא.
שְׁפַר עֲלַי (נ״א עליה) לְחַוָּיָה בְּאַפֵּי מַלְכְוָתָא:
תְּאִין וּמִתְכַּנְשִׁין כְּחֵיזוּ אַדְוָתָא.
תְּמֵהִין וְשַׁיְלִין לֵיהּ בְּעֵסֶק אַתְוָתָא:

Nach Vollendnng dieser Benedeiung, und nach Verlauf dieser Zeit, verstummten sie allesammt, und nimmermehr kommt die Reihe an sie.

Schätzbarer ist das Volk, das er zum Eigenthume erkoren, beständig mag dieses seine Heiligkeit preisen, beim Auf- und Untergang.

Er hat es auserlesen für sich selbst, daß es im Genüge thue, daß stets es verkünde seines Ruhmes Wunderthaten, und immerwährend

Sich mit dem angenehmen, lieblichen und anmuthigen Gesetze beschäftige, so nimmt er auch dessen Gebete mit Wohlgefallen an;

Ein Engel nimmt sie auf, bildet davon ein Diadem, — zu schmücken damit des Weltenerhalters heiliges Haupt —

Mit der Umschrift: „Eine weise vernünftige und große Nation ist Israel, sie huldigt dem Einzigen!"

Des Weltregenten Preis — des Spruches gemäß — ziemt es mir, laut zu verkünden, in Gegenwart der Erdenkönige.

Dort traten sie stolz auf, stürzten daher wie Meereswogen und erkundigten höhnisch sich nach seinen Wunderthaten:

„Was, und wer ist dein Trauter, du stolze Schöne!

Dessenhalben du so mächtig duldest?

חֵיל אֶלֶף אַלְפִין וְרִבּוֹא לְשַׁמְּשׁוּתָא.
חַדְתִּין נְבוֹט לְצַפְרִין סַגִּיאָה טְרָשׁוּתָא:
טְפֵי יְקִידִין (כ״א יקירין) שְׂרָפִין כְּלוֹל גַּפֵּי שִׁתָּא.
טְעֵם עַד יִתְיְהֵב לְהוֹן שְׁתִיקִין בְּאַדִּשְׁתָּא:
יְקַבְּלוּן דֵּין מִן דֵּין שְׁוֵי דְּלָא בְשַׁשְׁתָּא.
יְקַר מְלֵי כָל אַרְעָא לְתַלּוֹתֵי קְדוּשְׁתָּא:
כְּקָל מִן קֳדָם שַׁדַּי כְּקָל מֵי נְפִישׁוּתָא.
כְּרוּבִין קֳבֵל גַּלְגִּלִּין מְרוֹמְמִין בְּאַוְשָׁתָא:
לְמֶחֱזֵי בְּאַנְפָּא עֵין כְּוַת גִּירֵי קַשְׁתָּא.
לְכָל אֲתַר דְּמִשְׁתַּלְּחִין זְרִיזִין בְּאַשְׁוָתָא:
מְבָרְכִין בְּרִיךְ יְקָרֵיהּ בְּכָל־לִשָּׁן לְחִישׁוּתָא.
מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ דְּלָא צָרִיךְ בְּחִישׁוּתָא:
נְהִים כָּל חֵיל מְרוֹמָא מְקַלְּסִין בַּחֲשַׁשְׁתָּא.
נְהִירָא מַלְכוּתֵיהּ לְדָר וְדָר לְאַפַּרְשְׁתָּא:
סְדִירָא בְּהוֹן קְדוּשְׁתָּא וְכַד חָלְפָא שַׁעְתָּא.
סִיּוּמָא דִלְעָלַם וְאוֹף לָא לְשִׁבְוַעְתָּא:

Legionen von tausendmal Tausend, und Miriaden stehen ihm zu Gebote, und jeder Morgen bringt neue Wesen zu seines Ruhmes Preis.

Die hochwürdigen שרפים, die schöngefiederten mit sechs Flügeln, harren lauschend des Befehls, in feierlicher Stille;

Und ängstig und plötzlich rufen jetzt Einer dem Andern zu: Voll ist das Weltall, der Majestät des dreimal Heiligen!

Wie die Stimme des Allmächtigen, wie das Brüllen gedrungener Ströme, mit schrecklichem Getöse, erheben nun wechselnd sich כרובים und גלגלים,

Emporschauend gegen das regenbogenfarbenartig scheinende Antlitz, — den Bestimmungsort ihrer schleunigen Sendung horchend —

Und benedeiend: „Preis seiner Majestät! Preis von jeder heimlichen Zunge! von jedem Orte, den seine Herrlichkeit füllt! sie ist allgegenwärtig!“

Und sämmtliche Chöre der himmlischen Legionen erwiedern bebend: „Seines Reiches Glorie dauert für und für, in Ewigkeit!“

שיר לפני קריאת התורה

מיוסד ע"פ א"ב כפול ובסוף חתום שמו מאיר ברבי יצחק יגדל בתורה ובמעשים טובים אמן וחזק ואמץ.

אַקְדָּמוּת מִלִּין וְשָׁרָיוּת שׁוּתָא.
אַוְלָא שָׁקִילְנָא הַרְמָן וּרְשׁוּתָא:
בְּבָבֵי תְּרֵי וּתְלָת דְּאֶפְתַּח בְּנַקְשׁוּתָא.
בְּבָרֵי דְבָרֵי וְטָרֵי עֲדֵי לְקַשִּׁישׁוּתָא:
גְּבוּרָן עָלְמִין לֵיהּ וְלָא סַפֵּק פְּרִישׁוּתָא.
גְּוִיל אִלּוּ רְקִיעֵי קְנֵי כָּל חוּרְשָׁתָא:
דְּיוֹ אִלּוּ יַמֵּי וְכָל מֵי כְנִישׁוּתָא:
דָּיְרֵי אַרְעָא סָפְרֵי וְרַשְׁמֵי רַשְׁוָתָא:
הֲדַר מָרֵי שְׁמַיָּא וְשַׁלִּיט בְּיַבֶּשְׁתָּא.
הֲקֵם עָלְמָא יְחִידָאֵי וְכַבְּשֵׁיהּ בְּכַבְּשׁוּתָא:
וּבְלָא לֵאוּ שַׁכְלְלֵיהּ וּבְלָא תְשָׁשׁוּתָא.
וּבְאָתָא קַלִּילָא דְּלֵית בַּהּ מְשָׁשׁוּתָא:
זַמִּין כָּל עֲבִידְתֵּיהּ בְּהַךְ יוֹמֵי שִׁתָּא.
זַהוֹר יְקָרֵיהּ עִלִּי עֲלֵי כָּרְסְיֵהּ דְּאֶשָּׁתָא:

אקדמות Am Anfang der Sprüche bevor ich sie zu sprechen beginne, zuerst bitt' ich um Genehmigung, um Erlaubniß.

Mit einigen Worten will ich sie einleiten, und sprechen schüchtern von des Schöpfers Heiligkeit, des Welterhalters bis ins Alter.

Er besitzt unendliche Kraft! unaussprechliche! — Wären auch die Firmamente Rollen, und Federn sämmtliche Geröhre,

Und diente das Weltmeer und alle Gewässer der Seen, und alle Erdenbewohner, Schriftkundige und fertige Schreiber —

Unbeschreiblich, die Majestät des Himmels-Regenten, des Erdballs Herrn! Er hat das Weltall allein aufgeführt, das unerforschliche!

Und ohne Mühe, und ohne Müde vollendet, mit einem einfachen Laute nur, mit einem unorganischen Hauche.

In sechs Tagen hat er es vollführt, dies ganze Meisterwerk, und gesetzt seiner Majestät Herrlichkeit auf seinen Feuerthron.

וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה: כֹּהֵן קְרָב. יַעֲמוֹד (פב״פ הכהן). בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

העולה לתורה מברך: Vor dem Vorlesen:

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והעם עונים **בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:** וחוזר המברך ב״יה״ל״ו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אחר הקריאה מברך: Nach dem Vorlesen:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל

ארבעה צריכין להודות. יורדי הים. והולכי מדברות. ומי שהיה חולה בסכנה ונתרפא. ומי שהיה חבוש בבית האסורים ויצא. ולכתחילה צריך לברך תוך ג׳ ימים הראשונים. וכך אומר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיָּבִים טוֹבוֹת שֶׁגְּמָלַנִי כָּל־טוֹב:

והקהל עונין **מִי שֶׁגְּמָלְךָ כָּל־טוֹב הוּא יִגְמָלְךָ כָּל טוֹב סֶלָה:**

Vorbeter und Gem. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ שְׁמוֹ׃

אחד Einig ist unser Gott, groß ist unser Herr heilig sein Name!

Vorb. גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃

Vorb. גדלו Preiset mit mir die Größe Gottes, daß wir einmüthig erheben seinen Namen!

Gem. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃

Gem. לך Dein, Gott, ist die Größe, die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und Ruhm, wie Alles im Himmel und auf Erden! Dein ist das Reich und die Erhabenheit du von Allem das Haupt.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

רוממו Erhebet Gott unsern Herrn, und beuget euch vor dem Schemel seiner Füße, denn heilig ist er!

Erhebet Gott unsern Herrn, und beuget euch vor seinem heiligen Berge, den heilig ist Gott, unser Herr;

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא׃ בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא׃ כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת׃ הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם׃ קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד׃ וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי׃ וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב׃ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב׃ כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן׃ וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר׃

אַב הָרַחֲמִים. הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים. וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים. וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים. וְיָחוֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים׃

ומניחין ס"ת על הבימה והחזן אומר ויעזור ויגן וכו'.

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן׃ הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ

heiligen Tempel; daß dein himmlisch Licht in seiner Klarheit und Milde uns zuströme, unser Gebet Erbarmen finde und in Gnaden empfangen werde. Möge es dein Wille sein, uns das Leben zu erhalten, es zu segnen mit allen deinen Gütern; möge auch ich unter den Frommen und Gerechten bedacht sein vor dir, das du dich erbarmest über mich, mich schirmest und wahrest, mich und meine Angehörigen und Alle, die zu deinem Volke Israel gehören.

Du bist es, der Alles speiset und ernähret; du bist es, der da schaltet und waltet über Alles, der da schaltet über Könige und Fürsten; dein ist das Reich!

Da stehe ich als ein Knecht vor Gott dem Heiligen, gelobt sei sein Name, bereit und willig zu seinem Dienste, und beuge das Knie vor ihm und vor der heiligen Thora heute und immer. Nicht auf Menschen stütz' ich mich, nicht auf die, die sich für Götter halten, vertrau' ich und verlasse mich; auf Gott vertraue ich, auf Gott im Himmel; er ist Gott in Wahrheit, seine Thora — Wahrheit, seine Propheten Wahrheit; er ist es, der wohlthut und Wunder thut in Wahrheit! Auf ihn stütz' ich mich und vertraue ich, seinen heiligen Namen lobpreise und verehre ich mit Herz und Mund! Möge es dein Wille sein, daß du mir öffnest das Herz für deine Gotteslehre, und mir gewährest, was mein Herz begehret, mir und deinem ganzen Volke Israel, daß wir zum Leben, Glück und Frieden bedacht sein mögen. Amen.

שמע Höre Israel! Gott unser Herr, ist ein einiger, einziger Gott!

וּלְאַמְטוּיֵא לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ
וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא
רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין
בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא
בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר
יָתִי וְיַת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא
וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט
עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל
מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא
עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּא דִּיקַר
אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל
אֱנָשׁ רָחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין
סָמִיכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא.
דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט וְאוֹרַיְתֵהּ
קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא
לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא
רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא
אֲנָא אֵמַר תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא
קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא
וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי. וְלִבָּא
דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וּלְחַיִּין
וְלִשְׁלָם:

Vorbeter und Gem. **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:**

mein Herz begehret! Würdige mich und meine Angehörigen (Weib und Kind) Deiner Gnadengaben, und kräftige und befähige uns, daß wir Deinen Willen thun mit ganzem und ungetheiltem Herzen. Bewahre uns vor dem eigenen bösen und sündigen Herzenstriebe, und gib uns unser volles Theil an Deiner Gotteslehre, auf das wir würdig befunden werden, daß der Abglanz Deiner göttlichen Macht und Herrlichkeit sichtbar an uns werde und der Strahl Deines göttlichen Lichtes, der Geist der Einsicht und Weisheit und das Leben verkläre; auf daß an uns in Erfüllung gehe der Spruch, der geschrieben steht: „Und es wird ruhen auf ihm der Geist Gottes, der Geist der Weisheit und des Verständnisses, der Geist des Rathes und der Stärke, der Geist der Erkenntniß und Furcht Gottes!" So möge es auch Dein Wille ein, Gott unser Herr, daß ich zu allem Guten, Gottgefälligen mich berufen und befähiget fühle, und stets walle in den Wegen des Rechtes und der Liebe, Herr, vor Dir! Heilige uns in der Beobachtung Deiner göttlichen Gebote, auf daß wir würdig und theilhaftig werden eines langen und glücklichen Lebens, und des ewigen zukünftigen Lebens gewiß und sicher sind. Wahre uns vor allen bösen und leichtsinnigen Gedanken und Werken, vor bösen Stunden, die unversehens kommen über uns, vor jedem bösen Verhängniß, das uns bedrohet und überfällt; auf daß, wer Gott vertrauet, in seiner Huld und Liebe stets geborgen sei! Amen!

ואני Möge mein Gebet in einer gnadenreichen Stunde vor Gott kommen! Gott, in deiner unendlichen Huld und Milde erhöre mich, und sende mir dein Heil und deine Wahrheit!

בריך Gelobt sei der Name des Weltenherrn; gelobt die Krone deiner Herrlichkeit, die Stätte, an der du thronest. Möge deine Gnade walten über dein Volk Israel in Ewigkeit, daß deine rettende Hand sichtbar werde an deinem Volke in deinem

שְׁאֵלָתִי לִי עַבְדְּךָ (פב"ב) אֲמָתֶךָ וְזַכֵּנִי (ואת אשתי ובני ובנותי) לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. וּמַלְּטֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְזַכֵּנוּ כְּדֵי שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ עָלֵינוּ. וְהוֹפַע עָלֵינוּ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ. רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה. רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁאֶזְכֶּה לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ. וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ. וְקַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וּמִשָּׁעוֹת רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא לָעוֹלָם. וְהַבּוֹטֵחַ בַּיְיָ חֶסֶד יְסוֹבְבֶנְהוּ אָמֵן:

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

ג"פ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אין Keiner ist dir gleich unter den Göttern, Herr; Keiner dir gleich in deinen Werken. Dein Reich ist ein Reich aller Welten; deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott regieret, Gott hat regieret — Gott wird regieren in Ewigkeit! Gott gibt seinem Volke die Macht, Gott segnet sein Volk mit seinem Gottesfrieden!

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

אב Allerbarmender Vater! Bedenke Zion zu allem Guten in deiner Gnade, baue auf die Mauern von Jerusalem; denn auf dich allein vertrauen wir — auf dich, den allmächtigen Weltenherrn, der hoch ist und erhaben, Herr durch alle Zeiten — alle Welten!

סדר הוצאת ספר תורה

Beim Ausheben der Thora.

פותחין ארון הקודש ומוציאין ב׳ ס״ת ואומרים:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם:

ויהי „Wenn sie zog die Bundeslade, sprach Moses! Steh auf, Herr, daß zerstreuet werden deine Feinde, und fliehen deine Gegner vor deinem Angesichte." So geht die Thora aus von Zion, und Gottes Wort aus von Jerusalem!"

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

ברוך Gelobt sei, der die Thora hat gegeben seinem Volke Israel in seiner Heiligkeit!

תפלה מבעלי ציון לומר בשעת הוצאת ס״ת:

יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: ג״פ

יי Gott, Gott ist allmächtig, barmherzig und gnädig, langmüthig, voller Huld und Wahrheit. Er bewahret seine Huld bis zum Tausendsten; er vergibt und macht rein von Schuld, Vergehen und Sünde.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנִי וְתֵן

רבונו Allmächtiger Weltenherr! laß in einer gnadenreichen Stunde mein Wünschen, Hoffen und Verlangen, Erhörung und Gewährung finden, und gib mir, Deinem Knechte, was

הש"ץ אומר אנא והקהל עונים:

אָנָּא יְיָ | הוֹשִׁיעָה נָּא׃
אָנָּא יְיָ | הוֹשִׁיעָה נָּא׃
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא׃
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא׃

Ach Gott hilf!
Ach Gott hilf!
Ach Gott, laß gelingen!
Ach Gott, laß gelingen!

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם | מִבֵּית יְיָ׃ ברוך אֵל | יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ אל אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃ אלי הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הודו

ברוך Gesegnet wer da kommet im Namen Gottes, wir segnen Euch aus Gottes Haus!

Gott ist der Herr, der leuchtet uns! Bindet mit Seilen das Festopfer an die Hörner des Altares! Du bist mein Gott, Dir danke ich; Du mein Gott, Dich erhebe ich.

Danket Gott, denn er ist gütig, ewig währet seine Gnade!

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יודו וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת׃

קדיש שלם.

יהללוך Dich loben, Gott unser Herr, über alle Deine Werke — Deine Frommen, die Gerechten, die Deinen Willen thun, und all Dein Volk im Hause Israels: sie danken jubeln Dir! loben, preisen, rühmen, erhöhen und verherrlichen, heiligen und huldigen Deinem Namen, Herr!

Dir gebühret unser Dank, zu Deines Namens Ehre ertönet unser Lobgesang; von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du Gott! Gelobt seist Du Gott, Herr! den alles Lob der Welten preiset.

בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיי
מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם
סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילַם:
סַבּוּנִי גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יי
כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים
דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יי
כִּי אֲמִילַם: דַּחֹה דְחִיתַנִי
לִנְפֹּל וַיי עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת
יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: קוֹל
רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים
יְמִין יי עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יי
רוֹמֵמָה יְמִין יי עֹשָׂה חָיִל:
לֹא־אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר
מַעֲשֵׂה יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ
וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ־
לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא־בָם
אוֹדֶה יָהּ: זֶה־הַשַּׁעַר לַיי
צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ כִּי
עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה:
אודך אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה
לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת יי
הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת
בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה
יי נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

auf Menschen. Besser ist auf Gott vertrauen, als vertrauen auf Fürsten. Alle Völker umringen mich, im Namen Gottes ich vertilge sie, sie umringen und umringeln mich — im Namen Gottes ich vertilge sie! Sie umringen mich wie die Bienen und verlöschen wie ein Dornenfeuer — im Namen Gottes ich vertilge sie. Du hast mich gestoßen, daß ich falle; aber Gott der half mir. Mein Sieg und Sang ist Gott und Er mein Heil. Die Stimme des Jubels und des Heiles wird gehört in den Hütten der Frommen. Die Rechte Gottes schaffet die Kraft; die Rechte Gottes ist erhöhet; die Rechte Gottes schaffet die Kraft! Ich sterbe nicht, nein, ich lebe und erzähle die Thaten Gottes. Gezüchtiget hat mich Gott, aber nicht dem Tode hingegeben. Oeffnet mir die Pforten der Gerechtigkeit, daß ich darin eingehe und dem Herrn danke! — das ist die Pforte Gottes, die Gerechten gehen darin ein! — Ich danke Dir Gott, daß Du mich hast erhöret, und warst mein Heil! Der Stein, den die Bauleute haben verschmähet, der ist zum Haupt- und Eckstein worden. Von Gott ist das geschehen, so wunderbar es ist in unsern Augen. Den Tag, den hat Gott gemacht, daß wir uns freu'n und frölich seien.

deiner Magd, Du hast meine Fessel mir gelöset. Dir opfere ich des Dankes Opfer, und rufe an den Namen Gottes. Mein Gelübde zahl ich Gott vor seinem ganzen Volke, in den Höfen vor dem Gotteshause, in Deiner Mitte, Jerusalem! Hallelujah! lobet Gott!

הללו Lobet Gott, alle Völker, preiset ihn alle Nationen; denn seine Huld ist stark über uns, und seine Treue in Ewigkeit! Hallelujah! lobet Gott!

הודו Danket Gott, denn Er ist gütig, ewig währet seine Gnade;

Es spreche Israel — ewig währet seine Gnade;

Es spreche Ahrons Haus — ewig währet seine Gnade;

Es sprechen Alle, die Gott fürchten — ewig währet seine Gnade.

מן In der Enge rief ich Gott, und Gott antwortete mir im freien Raum. Gott mit mir — ich fürchte nichts; was will der Mensch mir thun? Gott mit mir unter meinen Helfern und ich schaue meine Lust an meinen Feinden. Besser ist auf Gott vertrauen, als

עַבְדֶּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

קיז הַלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ ׀ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קיח הש״ץ מנגן הודו וקהל עונה:

Vorb. הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב

כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: Gem. הודו

Vorb! יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל

כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: Gem. הודו

Vorb. יֹאמְרוּ נָא בֵית־אַהֲרֹן

כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: Gem. הודו

Vorb. יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ

כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: Gem. הודו

מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ

und mein Flehen, daß er neiget sein Ohr zu mir; all mein Lebetag rufe ich ihn an. Es umfingen mich die Todesbande, und der Höllen Angst ergriff mich, Angst und Kummer habe ich empfunden; und im Namen Gottes rief ich: „Ach Gott, errette meine Seele!“ — da war Gott gnädig und gerecht, und unser Herr war voll Erbarmen. Die einfältigen Herzens sind, wahret Gott, ich war ehr gebeugt, und er half mir auf. Geh zur Ruhe, meine Seele, denn Gott hat dir wohlgethan! Ja, du hast gerettet meine Seele vom Tode, mein Aug' befreit von seiner Thräne, meinen Fuß vom Falle. Ich walle nun vor Gott im Lande der Lebenden! Ich habe den festen Glauben, wenn ich auch sage: „ich bin gar elend.“ Ich sprach in meiner Uebereilung: „der ganze Mensch ist trüglich!“

מה Wie soll ich Gott vergelten Alles, was er hat an mir gethan? Den Kelch des Heiles erhebe ich, und rufe an den Namen Gottes. Mein Gelübde zahl ich Gott vor seinem ganzen Volke. Werth und theuer ist in Gottes Augen der Frommen Tod. Ach Gott, ich bin dein Knecht, ich dein Knecht, ein Sohn

אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃ כִּי־הִטָּה
אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא׃
אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי
שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן
אֶמְצָא׃ וּבְשֵׁם־יְיָ אֶקְרָא
אָנָּא יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי׃ חַנּוּן
יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃
שֹׁמֵר פְּתָאִים יְיָ דַּלּוֹתִי
וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃ שׁוּבִי נַפְשִׁי
לִמְנוּחָיְכִי כִּי־יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי׃
כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־
עֵינִי מִן־דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי
מִדֶּחִי׃ אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ
בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃ הֶאֱמַנְתִּי
כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד׃
אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל־
הָאָדָם כֹּזֵב׃

מָה־אָשִׁיב לַייָ כָּל־
תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס־
יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ
אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם
נֶגְדָה־נָּא לְכָל עַמּוֹ׃ יָקָר
בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃
אָנָּה יְיָ כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי

reden nicht; Augen haben sie, und sehen nicht; Ohren haben sie, und hören nicht; eine Nase haben sie, und riechen nicht; ihre Hände tasten nicht; ihre Füße gehen nicht; kein Hauch ist in ihrer Kehle. Wie sie sind die, die sie gemacht, wer nur auf sie vertrauet. — Israel, vertrau' auf Gott! ihr Schutz und Schild ist er. Haus Ahrons, vertraut auf Gott! ihr Schutz und Schild ist er. Die ihr den Herrn fürchtet, vertrauet auf Gott, ihr Schutz und Schild ist er!

יי Gott gedenke unser; er segne, er segne Israels Haus, er segne Ahrons Haus, er segne die Gottesfürchtigen, die Kleinen mit den Großen. Es mehre euch Gott, euch und eure Kinder. Seid gesegnet dem Herrn, der Himmel und Erde hat geschaffen. Die Himmel sind die Himmel Gottes, die Erde gab er den Menschenkindern. Nicht die Todten preisen Gott, nicht die da sinken in das stille Grab. Wir, wir loben Gott von nun an und in Ewigkeit! Hallelujah! lobet Gott.

אהבתי Das ist mir lieb, daß Gott noch höret meine Stimme

יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא
יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא
יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן:
יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם
וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא־יֶהְגּוּ
בִּגְרוֹנָם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ
עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ
בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיְיָ
עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: בֵּית
אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם
וּמָגִנָּם הוּא: יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ
בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא:
יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־
בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית
אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים
עִם־הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם
עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים
אַתֶּם לַייָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַייָ וְהָאָרֶץ
נָתַן לִבְנֵי־אָדָם: לֹא־הַמֵּתִים
יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי
דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:
קטז אָהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע יְיָ

Edlen, bei den Edlen seines Volkes; macht die Kinderlose im Hause zur frohen Mutter vieler Kinder! Hallelujah! lobet Gott.

בצאת Als Israel aus Egypten zog, das Haus Jakobs zog aus dem Lande der Barbaren, da ward Juda ihm ein Heiligthum und Israel sein Reich? Das Meer sah es und floh, der Jordan kehrte rückwärs um; die Berge hüpften wie die Widder, die Hügel wie die Lämmer. Was ist dir Meer, warum fliehest du? Warum kehrst du, Jordan, rückwärts um? Ihr Berge, warum hüpfet ihr wie Widder, ihr Hügel wie die Lämmer?! Vor dem Herrn zittre, Welt! vor dem Gotte Jakobs; der kehrt den Fels in Wasserseen um, den Kieselstein in Wasserquell.

לא Nicht uns, o Gott, nicht uns, deinem Namen gib die Ehre ob deiner Huld, ob deiner Treue! Warum sollen sagen die Völker: „wo ist denn ihr Gott?“ Unser Gott — der ist im Himmel; was er will, das schaffet er. Ihre Götzen sind von Silber und von Gold, das Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie, und

נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ׃
מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם־
הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ׃
קי״ד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם
בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז׃
הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
מַמְשְׁלוֹתָיו׃ הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס
הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים
רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־
צֹאן׃ מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס
הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים
תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת
כִּבְנֵי־צֹאן׃ מִלִּפְנֵי אָדוֹן
חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ
יַעֲקֹב׃ הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־
מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם׃
קט״ו לֹא לָנוּ | יְהֹוָה לֹא־
לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד
עַל־חַסְדְּךָ עַל־אֲמִתֶּךָ׃
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־נָא
אֱלֹהֵיהֶם׃ וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם
כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה׃
עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב. מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם׃ פֶּה לָהֶם וְלֹא

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

סדר הלל

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרֹא אֶת הַהַלֵּל:

ברוך Gelobt seist Du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geheiliget hat mit seinen Geboten, und uns geboten, das Hallel zu lesen.

קי״ג הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם־

הללויה Hallelujah! Lobet Gott. Lobet, ihr Diener Gottes lobet den Namen Gottes! Der Name Gottes sei gelobt von nun an und in Ewigkeit! Von Sonnenaufgang bis Niedergang ist gepriesen der Name Gottes. Erhaben über alle Völker ist Gott, über die Himmel seine Herrlichkeit. Wer ist wie Gott, unser Herr, der da thronet so hoch, der da schauet so tief im Himmel und auf Erden? Er hebt auf aus dem Staube den Armen, hebt empor aus dem Koth den Dürftigen, setzt ihn hin bei den

עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר | רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: (*וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

Vorb. אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

Gemeinde u. Vorb. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

Vorb. מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ. כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ: מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל־יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

Gemeinde u. Vorb. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

אז Und wie des Sturmes Brausen stark und gewaltig ertönt ihre Stimme, da stehen sie, hoch und hehr, den Seraphim gegenüber, und stimmen an den Wettgesang: Gelobt. —

ברוך Gelobt sei Gottes Herrlichkeit an der Stätte, wo sie waltet.

ממקומך An der Stätte, wo Du waltest, erscheine uns in Deiner Herrlichkeit, Herr, regiere Du über uns; denn auf Dich hoffen und vertrauen wir, daß Du dereinst regierest in Zion, bald in unseren Tagen, und für die Ewigkeit da thronest. O! daß Du in Deiner Größe und Heiligkeit geheiliget werdest in Jerusalem, der Gottesstadt, für alle Zeiten und Ewigkeiten; daß unsere Augen schauen mögen Dein göttlich Reich, wie es einst verkündiget ward in den Liedern Deines Ruhmes durch David den Gesalbten, auf dem Dein göttlich Recht in Gnaden einst geruhet;

ימלוך Der Herr regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten. — „Hallelujah!"

Vorb. לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל

צוֹפֶה מַה יִּהְיֶה בְּסוֹף מֵרֹאשׁ. וְלָמָּה בְּאָלֶף פָּתַח בְּרֹאשׁ. כְּנֶגֶד אֶלֶף דּוֹר שֶׁצָּפָה מֵרֹאשׁ. לָתֵת לָהֶם אֱמוּנַת רֹאשׁ. לְצַוּוֹת לָהֶם דָּבָר מֵרֹאשׁ. וְעִבֵּר מֵהֶם תְּשַׁע מֵאוֹת וְשִׁבְעִים וְאַרְבָּעָה לִפְרוֹשׁ. וּלְסוֹף עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה דוֹרוֹת חָשַׁק תְּבוּאַת רֹאשׁ. דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר מֵרֹאשׁ. לִנְחוֹל חוֹק נְסוּכַת רֹאשׁ. בְּתַעֲצוּמוֹתֶיהָ לַחְקוֹר וְלִדְרוֹשׁ. לְהִשְׁתַּחֲווֹת וְלִכְרוֹעַ וְלִקּוֹד רֹאשׁ. לְאֵל חַי וְקַיָּם הַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: וּבְשׂוּרָם צִבְאוֹת אֵלִים. כִּי לְמַתַּן דָּת זָכוּ סְגוּלִים. וַיְכַבְּדוּ בָהּ נִדְגָּלִים. נָתְנוּ שֶׁבַח וּתְהִלָּה לְאֵל אֵלִים. הֲמוֹן גְּדוּדִים וְכִתֵּי אֶרְאֶלִּים. שִׁיר וְתִשְׁבָּחוֹת מְפָאֲרִים וּמְהַלְלִים. וּשְׂרָפִים | מִמַּעַל לָהֶם עוֹמְדִים וּמַעֲלִים. וּלְיוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא מַגְדִּילִים. וְצִבְאוֹת גִּבּוֹרֵי חֲיָלִים. מַנְעִימִים שִׁיר הִלּוּלִים. וּפְאֵר כְּרוּבִים וְרַעַשׁ גַּלְגַּלִּים. בְּמַתַּן אָמוֹן הָיוּ גִילִים. וּמַלְאֲכֵי אֵשׁ וּמַיִם בְּלוּלִים. בְּשִׂמְחַת נְוַת בַּיִת מְסַלְּדִים וּמְחַלִּים. וְזֶה אֶל זֶה קוֹרְאִים וְשׁוֹאֲלִים. לְקָדוֹשׁ וּבָרוּךְ תִּפְאֶרֶת מְכַלְלִים. רוֹמְמוּת לְמַלְכָּם מְמַלְלִים. וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתָיו מַגְדִּילִים. וְשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה לְקָדוֹשׁ בְּקֹדֶשׁ מַעֲלִים:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

קדוש Heilig! heilig! heilig! ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von Seiner Herrlichkeit!

עָשָׂר מִיל בְּתוֹקֶף חֵילוֹ. וְדַבְּרוּ לְצִיר וְאָמְרוּ לוֹ.
קְרַב אַתָּה וּשֲׁמָע מִלּוּלוֹ: וְדַבֵּר עִמָּנוּ. קְנַיַן פָּעֳלוֹ.
פֶּן ׀ נָמוּת מֵאֵימַת קוֹלוֹ. וַיִּשְׁמַע אֶל דִּבְרֵי קְהָלוֹ.
וַיִּיטַב לְפָנָיו וְגַם עָרֵב לוֹ. וַיִּקְרָא לְצִיר וְלִמְרוֹמוֹ
הֶעֱלוֹ. וּבֵינוֹ לְבֵין עַם שְׁלִישִׁי עִלּוֹ. וְהֶעֱמִידוֹ וְנִגַּשׁ
אֶל עֲרָפֶלוֹ. וּפָנִים בְּפָנִים דִּבֶּר לוֹ. וְקַרְנַיִם ׀ מִיָּדוֹ
לוֹ. יִדּוֹן יִדּוֹן רָעֵשׁוּ לְמוּלוֹ. וְדִבְּרוּ לִפְנֵי צוּר
וְאָמְרוּ לוֹ. מָה אֱנוֹשׁ כִּי תְגַדְּלוֹ. וּמַה תְּחַשְּׁבֵהוּ
לִמְקוֹמֵנוּ לְהַעֲלוֹ. קִנְיַן שַׁעֲשׁוּעִים לְהַנְחִילוֹ.
וְהֱשִׁיבָם אֶל הַנִּיחוּ לוֹ. מֵאָז חֲשַׁקְתִּיו לְהַגְדִּילוֹ.
קִנְיַן שַׁעֲשׁוּעִים לְנַחֲלוֹ. וּלְהִכָּנֵס לִפְנַי וְלִפְנִים רְשׁוּת
נָתַתִּי לוֹ. שְׁבוּיַת מָרוֹם לָתֵת לוֹ. מְנַת חֶלְקוֹ
וְגוֹרָלוֹ. לְלַמֵּד לְבָנַי כָּל אֲשֶׁר יְדַבֵּר לוֹ: וּמֵהַר סִינַי
קִבְּלוּ תוֹרָה. לֹא מִפִּי מַלְאָךְ וְלֹא מִפִּי שָׁלִיחַ
אֲמוּרָה. כִּי אִם ׀ מִפִּי מֶלֶךְ עוֹטֶה אוֹרָה. טְהוֹר
עֵינַיִם וְיִרְאָתוֹ טְהוֹרָה. מִפִּי גְבוּרָתוֹ לִבְחִירוֹ הוֹרָה.
דָּת בָּאֵר הֵיטֵב מְבוֹאָרָה. בְּדִבּוּר בַּאֲמִירָה. בְּצִוּוּי
בְּאַזְהָרָה. בְּתַלְמוּד בְּאַגָּדָה בְּמִשְׁנָה בְּמִקְרָא.
בְּחֻקָּה בְּמִצְוָה בִּבְרִית גְּמוּרָה. עֲרוּכָה בַּכֹּל
וּשְׁמוּרָה. וְכָל מִצְוָה שֶׁבָּהּ כְּעִנְיַן סְדוּרָה. לְהִתְבָּרֵךְ
בְּהוֹגֶיהָ בְּכָל יוֹם בָּרוּךְ נוֹתֵן הַתּוֹרָה: וּבְאָלֶף
שֶׁהִיא לְכָל הָאוֹתִיּוֹת רֹאשׁ. פָּתַח בְּאָנֹכִי לְדִבְּרוֹת
רֹאשׁ. לְהוֹדִיעַ שֶׁהוּא אֱלֹהֵי קֶדֶם רֹאשׁ. בְּרֵאשִׁית
רֹאשׁ. וּבְאַחֲרִית רֹאשׁ. רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן בְּסוֹף וּבְרֹאשׁ.

הַבְהִילָם. נָעוּ וְרָעֲדוּ וְסָר צִלָּם. וְאֵצֶל קְמוּאֵל בָּאוּ כֻלָּם. לְנַחֵשׁ בְּקִסְמֵי קִלְקוּלָם. וְשָׁאֲלוּ לוֹ מַה זֶּה בָּא לְעוֹלָם. שֶׁמָּא הַיּוֹם לְמֵימָיו חוֹזֵר עוֹלָם. יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב לָבוֹא לְעוֹלָם. וְהֵשִׁיב אוֹתָם בִּשְׁאֵלָם. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן דָּתוֹ לְהַנְחִילָם. וּכְשָׁמְעָם כָּךְ נָמוּ כֻלָּם. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם. וְדָתוֹ לְהַשְׂכִּילָם: וְכָל דּוֹר וָדוֹר וּמַנְהִיגֵיהֶם. אֲשֶׁר עָמְדוּ לִפְנֵיהֶם. וְהָעֲתִידִים לַעֲמוֹד אַחֲרֵיהֶם. כֻּלָּם הֶעֱמִידָם בְּסִינַי עִמָּהֶם. לְהוֹדִיעָם כִּי דוֹר דֵּעַ נֶחֱשַׁק מִכֻּלָּהֶם. טוּב טַעַם וָדַעַת לְהַשְׂכִּילֵיהֶם. וְכָל מוּם לֹא הָיָה בָהֶם. כִּי שְׁלֵמִים וּמֻשְׁלָמִים הָיוּ כֻלָּהֶם. בְּהִגָּלוֹתוֹ בְּסִינַי עֲלֵיהֶם. וּבְפָנִים הַרְבֵּה נִרְאָה לָהֶם. מְדַבֵּר אָנֹכִי עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם. פָּנִים בְּפָנִים לְהַרְאוֹתֵיהֶם. פָּנִים בְּאֵימָה לְמִקְרָא לְמוֹדֵיהֶם. פָּנִים בֵּינוֹנִיּוֹת לְמִשְׁנַת עָרְכֵיהֶם. פָּנִים שׂוֹחֲקוֹת לְתַלְמוּד חַכְמֵיהֶם. פָּנִים | מַסְבִּירוֹת לְאַגָּדוֹת טַעֲמֵיהֶם. כְּעַתִּיק יוֹמִין וְצַח נִדְמָה לָהֶם. נֶחֱמָדִים בְּהַר חֶמֶד עָרַךְ לִפְנֵיהֶם. וְחֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וּשְׂכַר אֶתְנַנֵּיהֶם. אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם. כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצְאֵיהֶם. לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיהֶם וִימֵי בְנֵיהֶם: וְדִבּוּר אֶחָד (נ״א שתי דברות) מִפִּיו בְּמִלּוֹ. שְׁתַּיִם זוּ בְּהַשְׁמִיעוֹ לִקְהָלוֹ. רָחֲקוּ שְׁנֵים עָשָׂר מִיל מִפַּחַד חֵילוֹ. וּפָרְחוּ נַפְשָׁם מִמַּשְׁמַע הוֹד קוֹלוֹ. וְהֶעֱמִיד עֲנָנֵי כְבוֹד גָּדְלוֹ. וְגֶשֶׁם נְדָבוֹת הֵנִפוּ וְהִזִּילוּ. וְחָיוּ וְשָׁבוּ שְׁנֵים

שִׁבְעָתַיִם מְזֻקָּקִים. וְשׁוֹמְרֵימוֹ לָעַד לֹא נִזּוֹקִים. וְלִוְיַת חֵן לְרֹאשָׁם ׀ מַעֲנִיקִים. וּלְגַרְגְּרוֹתָם עִטּוּר עֲנָקִים. מְשַׂמְּחִים לֵב וְעֵינַיִם מַבְהִיקִים. מָתוֹק לְנֶפֶשׁ וּמַרְפֵּא לָעֶצֶם ׀ מְפִיקִים. עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים: וּכְעָלְתָה עַל דַּעְתּוֹ לִתֵּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ. בָּא מִסִּינַי בִּכְבוֹד נְאֻמוֹ. וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ. וְעֵרַךְ לֹא תִּרְצָח לְפָנֵימוֹ. וְעַל כִּי בְחַרְבָּם הֵם חַיֵּימוֹ. לֹא קִבְּלוּ עוֹל תּוֹרָה עָלֵימוֹ. וּמֵהַר פָּארָן הוֹפִיעַ לָמוֹ. לֹא תִּגְנֹב שִׁנֵּן בְּמַחֲנֵימוֹ. וְעַל כִּי בִגְנֵבוֹת וּבִגְזֵלוֹת הֵם ׀ מִפְעָלֵימוֹ. לֹא קִבְּלוּ עוֹל תּוֹרָה עָלֵימוֹ. וְאָתָה מֵרִבְבוֹת קֹדֶשׁ לִתֵּן עוֹז לְעַמּוֹ. הֵם קִבְּלוּ עוֹל תּוֹרָה עָלֵימוֹ. וְנַעֲשֶׂה לְנִשְׁמַע הִקְדִּימוֹ. טֶרֶם נִשְׁמַע נַעֲשֶׂה נָמוֹ. וּצְדָקָה בָּהּ נֶחְשְׁבָה לָמוֹ. וְלִשְׁנֵי כְתָרִים סִיְּמוֹ. לִמְלוּכָה וְלִכְהֻנָּה וְלִלְוִיָּה אִיְּמוֹ. וּבַעֲשָׂרָה קְדוּשִׁים קִדְּשָׁם אֵל לִשְׁמוֹ. וּבְשִׁבְעִים שֵׁמוֹת יִחֲסָם לְאֻמּוֹ. וּבִשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת תּוֹצְאוֹתָם בְּקִיּוּמוֹ. וְכָלַל שְׁמָם בִּשְׁמוֹ. וְכָאֵזוֹר לַחֲלָץ הִדְבִּיקָם לִנְאֻמוֹ. וּלְסִינַי הִטָּה שְׁמֵי מְרוֹמוֹ. וַיֵּרֶד הוּא וְכָל קְדֹשָׁיו עִמּוֹ. וְהִגְעִישׁ וְהִרְעִישׁ וְהִרְעִיד הֲדוֹמוֹ. וְאַחַת בְּדַבְּרוֹ הֶחֱרִיד עוֹלָמוֹ. וְעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה מִיל מַהֲלָךְ נָעוּ עַמּוֹ. שְׁתַּיִם זוּ בְּהַשְׁמִיעוֹ נְאֻמוֹ: וְרָגְזוּ וְחָלוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם. מֵאֵימַת חַי הָעוֹלָם. בְּרִדְתּוֹ לְדַבֵּר לְעַם עוֹלָם. רָעֲשׁוּ אֻמּוֹת הָעוֹלָם. פַּחַד קְרָאָם וְרַעַד הֶחִילָם. חִיל כַּיּוֹלֵדָה

diese Menschen, die boshaftes Handwerk trieben. — Das ist die Schilderung, welche das Verbot: „Du sollst nicht gelüsten!" in seinem Umfange darstellt. O daß du sie beachten, und Gott dein Herz vollkommen weihen mögest! dann werden alle Unternehmungen dir gelingen, dein Licht wird aufstrahlen, wie das Licht der Glückseligen, welchen diese und jene Welt zu Theil geworden, und dich preist selig Groß und Klein.

גדולים Groß und Klein wankten vor den Donnerstimmen, ihre Seelen entflohen fast vor den Wunderstimmen.

So empfand das Volk die Stimmen.

אֲנָשִׁים אֲשֶׁר עַוְלָה פּוֹעֲלִים. אֵלֶּה הַדְּבָרִים בְּלֹא תַחְמֹד תְּלוּלִים. אִם תִּשְׁמְרֵם וְלֵב לָאֵל תַּשְׁלִים. Vorb. אָז תַּצְלִיחַ בְּכָל מִפְעָלִים. אוֹרְךָ יַזְהִיר כְּמַשְׂכִּילִים. אֲשֶׁר שְׁנֵי עוֹלָמוֹת נוֹחֲלִים. וִיאַשְּׁרוּךָ קְטַנִּים וּגְדוֹלִים:

Vorb. גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים נָעוּ מִקּוֹלוֹת. וּנְשָׁמוֹת עָפוּ מִקּוֹלֵי קוֹלוֹת:

Gem. u. Vorbeter. וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת:

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

אֵלֶּה הָעֵדוֹת וְהַחֻקִּים. אֲשֶׁר נִתְּנוּ לְעַם חֲשׁוּקִים. בְּקוֹלוֹת וְשׁוֹפָרוֹת וְלַפִּידִים וּבְרָקִים. בְּרַעַשׁ וּבְרַעַד בְּאֵימָה וְזִיקִים. בִּנְשִׁיקָה מִפִּי שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. מְבוֹאָרִים וּמְחֻזָּקִים. מְשׁוּלִים בְּכָל מֶתֶק אֳכָלִים וּמַשְׁקִים. מִנֹּפֶת צוּפִים וּמִדְּבַשׁ מְתוּקִים. בְּתִשְׁעִים וּשְׁמוֹנָה פָּנִים בְּפֵרוּשׁ חֲקוּקִים. בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה פָּנִים טָמֵא נֶחֱקָקִים. אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה פָּנִים טָהוֹר מְחֻשָּׁקִים. מִנְיַן וְדֶגֶל נִדְרָשִׁים וְנֶחֱקָקִים. בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת זְקוּקִים. מָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה בַּעֲשֵׂה לְהָקִים. וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ בְּלֹא תַעֲשֶׂה מִתְחַזְּקִים. בַּעֲלִיל

Gelüste nicht nach dem Hause deines Nächsten!

תחמאות Das Gelüste nach Palästen und Pavillons ist ein Reiz, der täuscht, eine Schönheit, die vergänglich ist. Wenn die Bosheit plündert und raubt den Erwerb, den der Fleiß in's Eigenthum gebracht; wenn Habsucht das Auge nach Schätzen lüstern macht, nach Gold und Silber und werthvollen Herrlichkeiten: dann nagt die Motte an den Prunkgewändern, die Fäulniß an den köstlichsten Geräthen; Feld- und Weinbau reißt der Sturm nieder, und so geht all' sein Habe zu Grunde. O! wende dein Auge ab von solcher Lüsternheit; warum willst du dem strafenden Gerichte heimfallen? — Jene, welche das Kleid der Wittwe pfänden, die Waisen erbarmungslos berauben, dahin streben, eigenmächtig ihr Gebiet zu erweitern, den Armen und Dürftigen verkürzen, was andere mit Schweiß und Fleiß erworben, an sich reißen, Zins und Wucher treiben — werden dann zur Gruft geschleppt, bringen von ihrem Reichthume nichts dahin, die Höllenflammen verzehren sie wie Stroh, nichts errettet sie am Tage des Strafgerichtes,

Gem. u. Vorbeter **לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ׃**

ע"ס תשר"ק

תַּחֲמוּדוֹת בָּתִּים
וְאוֹהָלִים. שֶׁקֶר הַחֵן וְיוֹפִי
הֲבָלִים. רֶשַׁע חוֹמְסִים
וְגוֹזְלִים. קִנְיַן אֲשֶׁר קָנוּ
עֲמֵלִים. צוֹפֶה עַיִן תַּאֲוַת
שְׁלָלִים. פַּז וָכֶסֶף וְכָל בֶּצַע
כְּלוּלִים. עָשׁ בְּגָדִים וְרֶקֶב
כֵּלִים. שָׂדֶה וָכֶרֶם לְרוּחַ
נְחָלִים. נֶפֶשׁ וְכָל אֲשֶׁר
לָהּ נוֹטְלִים. מִלַּחְמוֹד אֵלֶּה
עַיִן תַּעְלִים. לָמָּה תִהְיֶה
בִּפְלִילִים. כְּסוּת אַלְמָנָה
חוֹבְלִים. יְתוֹמִים חוֹמְסִים
וְלֹא חוֹמְלִים. טוֹרְחִים
לְהַשִּׂיג ׀ גְּבוּל־עוֹלִים.
חוֹטְפִים עֲנִיִּים וְדַלִּים. זֵעַת
יְגִיעַ אֲחֵרִים גּוֹזְלִים. וְנֶשֶׁךְ
וְתַרְבִּית מַכְפִּילִים. הֲלֹא
לִקְבָרוֹת הֵם ! מוּבָלִים.
דְּבַר הוֹן בְּיָדָם לֹא מוֹבִילִים.
גֶּחָלִים כְּקַשׁ אוֹתָם אוֹכְלִים.
בְּיוֹם עֶבְרָה לֹא מְצִילִים.

מִתְפַּלּוּצִים. כָּל תִּתְחַבֵּר
לַלֵּצִים. גּוֹלְשִׁים דְּבָרִים
נִמְרָצִים. דַּרְדַּר זוֹרְעִים. עִם
קוֹצִים. הַשּׁוֹנְנִים לְשׁוֹנָם
כְּחִצִּים. וּפִימוֹ יְפוֹצֵץ נִצּוֹצִים.
זוֹמְמִים אָוֶן וּמִרְמָה יוֹעֲצִים.
חֲנֵפִים וְלָרֶכִיל אָצִים. טְפָלוֹת
עֵדוּת שָׁוְא פּוֹצִים. יְהִירִים
וּבְעַיִן קוֹרְצִים. כְּצִפְעוֹנִי
נוֹשְׁכִים וּמוֹחֲצִים לָרַע
רָצִים וּלְאֵד ׀ דָּצִים. מְדָנִים
בֵּין אַחִים ׀ מְנַצִּים. נוֹתְנֵי
מַחְלוֹקֶת וְגָדֵר פּוֹרְצִים.
שְׂנוּאִים לָאֵל וּמְשֻׁקָּצִים.
עֲתִידִים לִמְדוּרַת אֵשׁ
וַעֲצִים. פָּעֳלָם עַל רֹאשָׁם
קוֹבְצִים. צָרַעַת בְּעוֹרָם
מְנַפְּצִים. קְלָלוֹת בִּבְשָׂרָם
רוֹבְצִים. רוֹשׁ וְלַעֲנָה
בְּכוֹסָם ׀ מָצִים. שְׁמוֹר
לְשׁוֹנְךָ מִנְּאוּצִים. תְּתָעֵב
תַּרְמִית שֶׁקֶר וְשִׁקּוּצִים:

Vorb. שִׁקּוּצִים וְזִנּוּת אַל יְהִי
מִרְעֶךָ. וּבְמַרְעֶה טוֹב הוּא יַרְעֶךָ:

schändlichen Aussagen, schließe dich nicht spitzfindigen Schwätzern an, sie sprudeln von Trugschlüssen, und ihre Saat ist Dorn und Distel. Sie spitzen wie Pfeile ihre Zungen, und ihrem Munde entsprühen Flammen; sie denken auf Ränke, und sinnen auf Trug; heuchelnd sind sie der Verleumdung Boten, und die Darstellung falscher Zeugnisse ist ihr Rednertalent. Frech ist ihr Anblick, gefährlich der Wink ihres Auges, der Basilisken gleich beißt und verwundet. Bosheit ist ihr Ziel, Unheil ihre Lust. Sie fachen Zwist unter Brüdern an, stiften Zwietracht, und zerreißen die Bande der Geselligkeit. Sie sind Gottverhaßte abscheuliche Kreaturen, und fallen einst den Höllengluthen anheim. Ihre Schandthaten häufen sich ob ihrem Haupte, Aussatz verbreitet sich über ihre Haut, Flüche krallen sich in ihrem Körper ein, und Gift und Galle schlürfen sie aus ihren Kelch. — Darum bewahre deine Zunge vor niederträchtigen Reden, und verabscheue Lug und Trug und Greuelthat.

שקוצים Greuelthat und Unzucht werde nie die Weide deiner Lust, dann leitet Er dich auf des Glückes Weide.

נְפָשׁוֹת מַפִּיחִים וּמַדְאִיבִים.
מְאָרְבִים עַל דְּרָכִים יוֹשְׁבִים.
לִגְזוֹל לְכָל עוֹבְרֵי נְתִיבִים.
כְּלֵי זַיִן עֲלֵיהֶם | מַלְהִיבִים.
יַחַד גַּם לַהֲרֹג רוֹהֲבִים.
טְעוּנָיו וּבִגְדָיו שׁוֹלְלִים
כְּאוֹיְבִים. חוֹטְפִים וְטוֹרְפִים
כִּזְאֵבִים. זֶה עֲמָלָם לָרִיק
חוֹטְבִים. וּמְאֵרָה לְבָתֵּיהֶם
שׁוֹאֲבִים. הוֹן בְּרָכָה
אַחֲרֵימוֹ לֹא עוֹזְבִים. דִּבְרֵי
אָלוֹת עֲלֵיהֶם קוֹבִים. גְּוִיָּם
לְמַהֲלוּמוֹת מְחַיְּבִים.
בָּשְׁתָּם בִּרְחוֹבוֹת
מְסוּבָבִים. אֵידָם בְּבוֹא
יִרְאוּ רַבִּים. אֱסוֹף יְגִיעֲךָ
הַטּוֹבִים. אֱכוֹל וּלְנַפְשְׁךָ
יְהוּ עֲרֵבִים. אַל תִּפְנֶה בְּנִי
אֶל רְהָבִים. וְאַל תְּהִי עִם
שָׁטֵי כְזָבִים:

Vorb. כְּזָבִים בְּרֵעֲךָ לֹא תַעֲנֶה.
וְרָעָה אֵלֶיךָ לֹא תְאֻנֶּה:

Gemeinde u. Vorb. לֹא תַעֲנֶה:

ע״פ א״ב

אֱטוֹם שְׂפָתֶיךָ

müther in Angst und Furcht. Sie lauern im Hinterhalt auf Straßen, um arglose Wanderer zu berauben; sie zücken gegen sie blanke Waffen, und sind sonach zum blutigsten Mord gerüstet. Sie entreißen wie offene Feinde Gepäcke und Leibgewand, und fallen an wie die reißenden Wölfe. Aber ihr blutbeschwerter Raub zerfließt in Nichts, sie ziehen damit den Fluch in's Haus, ihr Nachlaß ist kein gesegnetes Gut, denn alle Flucharten lasten darauf. Ihr Körper ist dem Henkerbeil verfallen, ihre Schande wird auf belebten Straßen zur Schau getragen, und das Strafurtheil zur Warnung öffentlich vollzogen. Darum sammle nur was der Fleiß dir redlich erworben, den genieße, der wird dich erquicken. Strebe nicht mein Sohn nach Reichthümern, und hänge nicht an den Schattenbildern der Lüge.

כזבים Die Lüge sollst du nicht gegen deinen Nächsten behaupten, dann wird dich nimmer Unglück treffen.

Du sollst nicht falsch zeugen!

אטום Schließ deine Lippen

נִשְׂרָפִים. לְחַדְרֵי מָוֶת הֵם
נִשְׁאָפִים. מֵעֲמַקֵּי שְׁאוֹל
נֶהֱדָפִים. נוֹפְלִים לַשַּׁחַת
וְלֹא נִזְקָפִים. שְׂמַח בְּחֶלְקְךָ
בְּחַיִּים יָפִים. עִם לְקוּחָה
לְךָ וְהַכֹּל צוֹפִים. פּוֹרִיָּה
תַּפְרִיחַ לְךָ עֲנָפִים. צְמוּדִים
לְשֻׁלְחָנְךָ מַקִּיפִים. קוֹדֶשׁ
הִלּוּלִים לָאֵל מַצְנִיפִים. רִנָּה
בְּלִבְּךָ אָז מוֹסִיפִים. שְׁתֵה
מִבּוֹרְךָ מַיִם כְּסוּפִים. תָּעֵב
גְּנֵבַת מַיִם טְנוּפִים:

Vorb. טְנוּפִים ׀ מַיִם לֹא תִגְנֹב. שְׂמַח בְּחֶלְקְךָ וּבְטוּב תָּנוּב:

Gemeinde u. Vorb. לֹא תִּגְנוֹב:

ע״פ תשר״ק

תִּרְחַק מֵחֲבוּרַת גַּנָּבִים.
שׁוֹדְדִים לְלֹא לָמוֹ אוֹרְבִים.
רוֹאִים בְּאֶשְׁנַבֵּי עֲרָבִים.
קִירוֹת בַּחשֶׁךְ נוֹקְבִים.
צוֹדְדִים וּבָאִים בְּאֶשְׁנַבִּים.
פְּעֻלַּת יְגִיעַ אֲחֵרִים גּוֹנְבִים.
עֲשִׁירִים עֲרוּמִים מַצִּיבִים.
שְׂבֵעִים לַלֶּחֶם ׀ מַרְעִיבִים.

in das Gemach des Todes, und wird gestoßen in den Schlund der Hölle; er stürzt in's Verderben und richtet sich nimmer auf. Darum erfreue dich eines mäßigen tugendhaften Lebens, theile es mit einer treuen Gattin; dann wird alles bewundern, welche Zweige der fruchtreiche Stamm dir treibet, dir schön gereiht deinen Tisch umgeben und heilige Gesänge der Gottheit weihen — o welchen Jubel regen sie in deinem Herzen auf. Darum trinke aus deiner Quelle reines Wasser, und verabscheue den verstohlenen Genuß eines schlammigen Wassers.

טנ׳פים Nein! schlammige Wasser stehle nimmer! freue dich deines Antheils, und es wird dir wohl gedeihen. —

Du sollst nicht stehlen.

תרחק Entferne dich von Diebesbanden, sie plündern, stellen fremdem Eigenthume nach, belauern aus dunkeln Verstecken, durchbohren von Finsterniß begünstigt die Wände, pressen sich zusammen und schlüpfen durch die Lücken, und stehlen so anderer mühsamen Fleißerwerb. Sie stellen die Reichen nackt hin, geben die Ueberflußgewöhnten dem Hunger preis, und setzen die Ge-

Erde mit unschuldigem Blute; bedenke, daß es empor zum Himmel schreiet, denn vergossenes Menschenblut muß am Menschen gerächt werden! Leben für Leben! so lautet das Vergeltungsrecht; darum ziehen sie sich selbst das Todesurtheil zu. O fürchte das Racheschwert, entfleuch der Höllengluth und leite deine Schritte auf die Bahn der Unschuld hin.

בתמים Ja auf der Unschuld Bahn wandle, nur dann bist du vor jedem Unheil sicher; gib der Verführung nimmer deine Keuschheit hin. —

Du sollst nicht unkeusch sein!

אל Laß dich nicht verlocken von unzüchtigen Gesellen, die schamlos ihre Nacktheit zeigen, und ihr ganzes Wesen mit dem Unflath der Wollüste besudeln. Sie suchen das Laster auf und streben nach sinnlicher Täuschung. O wie entweihen und schänden sie das Land! wie verstümmeln sie das Meisterstück des Schöpfers! ihrer Zeugung Frucht geben sie einem fremden Namen preis und regen auf den Zorn und die Rache Gottes. Waffne dich gegen die Lockung der Buhlerin, versenge dich nicht an den Gluthen ihrer Schönheit; wer sie berührt, verzehrt die unkeusche Flamme; er taumelt hinein

מִלְּהַחֲנִיף גֵּיא בְּדָמִים. וְזָכוֹר כִּי יִזְעַק דָּם לִמְרוֹמִים. וְשׁוֹפֵךְ דַּם הָאָדָם בָּאָדָם נִנְקָמִים. הֵן ׀ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ מְשַׁלְּמִים. דִּין הֶרֶג לְנַפְשָׁם גּוֹרְמִים. גּוּר מִפְּנֵי חֶרֶב זְעָמִים. בְּרַח לְךָ מִגַּחֲלֵי רְתָמִים. אֲשׁוּרֶיךָ תַּצְעִיד בְּתָמִים:

Vorb. בְּתָמִים תֵּלֵךְ וְתִנָּצֵל מֵאַף. סוֹטֶה אִם לֹא תִנְאָף:

Gemeinde u. Vorb. לֹא תִנְאָף:

ע״פ א׳ב.

אַל תִּתְעָרֵב בִּמְנָאֲפִים. בְּמַגַּלֶּה עֶרְיוֹת גּוּפִים. גּוֹיִם בְּתוֹעֵבוֹת מִטַּנְּפִים. דּוֹרְשֵׁי רָע וּמְבַקְשֵׁי כְשָׁפִים. הַמְטַמְּאִים אֶרֶץ וּמַחֲנִיפִים. וּמַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָן מְסַלְּפִים. זַרְעָם לְשֵׁם אַחֵר מַחֲלִיפִים. חֲמַת אֵל וְקִצְפּוֹ מַאֲנִיפִים. טוּר עַצְמְךָ מִסּוּטַת נְאוּפִים. יָפְיָהּ אַל יַדִּיחֲךָ לִרְשָׁפִים. כָּל נוֹגְעֶיהָ בָּאוּר

תַּעַזְבֵם לְעֵת | זְקוּנִים. שָׁרְתֵם כְּעֶבֶד לַאֲדוֹנִים. תְּפִלָּתָם קַח וְתַאֲרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים:

Vorb. וְשָׁנִים תַּאֲרִיךְ וְתִזְכֶּה פְּנֵי צַח. יְצִיר צֶלֶם אִם לֹא תִּרְצָח:

Gemeinde u. Vorb. לֹא תִּרְצָח:

ע"ס תשר"ק.

תּוּר וְסוּר מֵאַנְשֵׁי דָמִים. שׁוֹמְרִים בְּלִבָּם אֵיבָה וְשׁוֹטְמִים. רִשְׁעַת | סוֹד מְעָרִימִים. קַחַת נֶפֶשׁ צַדִּיק זוֹמְמִים. צוֹפְנִים וְאוֹרְבִים עַל תְּמִימִים. פַּח טוֹמְנִים לִמְיַשְּׁרִים פְּעָמִים. עַל דַּם רֵעַ בְּזָדוֹן קָמִים. שְׂאֵת כְּלֵי מָוֶת בְּאַף מַזְעִימִים. נְקִי רוֹצְחִים בְּאֵין רַחֲמִים. מְאַבְּדִים | מַעֲשׂ הַצּוּר תָּמִים. לְנִבְרָא בְּצַלְמוֹ לְשַׁחַת הוֹמִים. כְּרֶגַע נְשָׁמָה מְשִׁימִים. יִרְאַת אֵל בְּלִבָּם לֹא שָׂמִים. טוֹרְדִים נֶפֶשׁ לָמוּת בְּלֹא יָמִים. חֲדַל

Eltern nicht in ihrem vorgerückten Alter, und sei ihnen so ergeben, wie ein treuer Knecht dem Herrn; nimm dann ihren Segen, welcher ein hohes Alter gewährt.

ושנים Ja, so wirst du lange leben, und vor dem Allreinen rein erscheinen, wenn du das Ebenbild Gottes nicht moralisch mordest. —

Du sollst nicht morden!

תור Sei vorsichtig und meide Blutgierige, die Haß und Rache in ihrem Herzen verbergen, auf boshafte Ränke sinnen, dem Leben des Gerechten nachstellen, die Arglosen belauschen und belauern, dem redlichen Wanderer Schlingen legen, nach dem Blute des Nächsten muthwillig dürsten, die Mordgeschoße wuthvoll schwingen, und den Unschuldigen erbarmungslos hinschlachten. So richten sie zu Grunde das vollkommenste Werk des Schöpfers und stürzen zur Gruft dessen Ebenbild! ein Augenblick — und sie vernichten das athmende Leben. O! sie geben ihrem Herzen nicht Raum für Gottesfurcht, und befördern zum Tode das unreife Alter. Fern sei es von dir zu entweihen die

Ja! ehre deinen Vater und deine Mutter!

אזון Gehorche deinen Erzeugern mit treuer Anhänglichkeit; nur durch ihre frommen Gebete haben sie dich erhalten und dich eingeführt in den Bund des Glaubens. Erst reichte die Mutter dir die nährenden Brüste, dann kleidete der Vater dich in zarte Gewänder, beide führten die Speisen dir zum Munde, beide erflehten dein Gedeihen in inbrünstigen Gebeten vor dem Throner in Himmelshöhen. Wie sorgfältig haben sie dich auf ihren Schultern getragen! wie unermüdet haben sie sich für dich geplagt! wie sehr hat jeder Schmerz, der dich ergriff, sie selbst gemartert! sie haben dich zur Gottesfurcht hingeleitet, dich in Religion und Sitten unterrichtet, dir Vermögen und Haus zugeeignet; sie boten dir die Gehilfin dar, und haben dich mit dem Eheband umschlungen. Darum willfahre ihr Verlangen und kränke sie nicht durch Trotz. Wehe, wenn sie dich vor den Richtern verklagen, wenn sie unter ihren Kindern einen widerspenstigen Sohn erblicken müßten — gewiß, die ganze Menschheit würde dich steinigen! — O verlasse die

Gemeinde u. Vord.

כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ׃

ע״פ א״ב.

אֱזוֹן לְהוֹרֶיךָ בְּחִבּוּר אֱמוּנִים. בַּעֲתִירוֹת אוֹתְךָ קוֹנִים. גְּרָרוּךָ בִּבְרִית אֵיתָנִים. דֵּי חֲלֵב שָׁדַיִם לְךָ מְדַשְּׁנִים. הַמַּלְבִּישׁוּךָ לְבוּשׁ עֲדָנִים. וּמַאֲכָלִים בְּפִיךָ נוֹתְנִים. זוֹעֲקִים בַּעַדְךָ תַּחֲנוּנִים. חַיָּתְךָ לְמוֹ דָּר עֶלְיוֹנִים. טוֹעֲנֶיךָ עַל שִׁכְמָם כְּאוֹמְנִים. יְגִיעֵי בְךָ שְׁבֵעֵי אוֹנִים. כְּאֵב אִם יִקְרָאֲךָ הֵם ׀ מִתְעַנִּים. לְיִרְאַת שַׁדַּי אוֹתְךָ מַפְנִים. מִצְוֹת וְדָתוֹת לְךָ מְבוֹנְנִים נַחֲלַת הוֹן וּבַיִת לְךָ מַקְנִים. סוֹמְכִים לְךָ עֵזֶר וּמִתְחַתְּנִים. עֲשֵׂה חֶפְצָם וְלֹא תָעִיז פָּנִים. פֶּן יַעֲמִידוּךָ לִפְנֵי דַיָּנִים. צְפֵה דַּת ׀ סוֹרֵר וּמוֹרֶה בַּבָּנִים. קָהָל יִרְגְּמוּךָ בָּאֲבָנִים. רְאֵה פֶּן

זְמַנִּים. קָדוֹשׁ לַאֲדֹנֵי
הָאֲדֹנִים. צְבִי קֹדֶשׁ שַׁבַּת
שַׁאֲנַנִּים. פָּדָה מִדִּין יְצִיר
מִלְּפָנִים. עָנְתָה שִׁירָה
וְכַפָּרָה פָּנִים. סִימָה לְאוֹת
וָלָעַד בֵּין אָב לַבָּנִים. נָצוֹר
יְצִיאוֹתֶיהָ כְּהוֹרוּ נְבוֹנִים.
מַשָּׂא בְּלִי לְהוֹצִיא מִכִּפְנִים.
לִמְחַלְלֶיהָ מִיתוֹת דָּנִים
כָּרֵת וּרְגִימַת אֲבָנִים.
יְדוּעָה הִיא לְךָ בְּמָז מִיָּמִים
קַדְמוֹנִים. טַעֲמוֹ לֹא רָד
בָּהּ מִמְּעוֹנִים. חוֹבְרֵי אוֹב
בָּהּ לֹא נֶעֱנִים. זְכוֹר כִּי בָהּ
יִשְׁבּוֹת נְהַר צְפוּנִים. וְנָח
בָּהּ מִמְּלֶאכֶת חוּץ וּפְנִים.
הָגֵה בָהּ לָאֵל קְדֻשּׁוֹת
וּרְנָנִים. דַּשֵּׁן עַל שֻׁלְחָנֶךָ
מַעֲדַנִּים. גַּם עֶבֶד וְאָמָה
אֲשֶׁר לְךָ נִקְנִים. בָּהּ יָנוּחוּ
עִמְּךָ בְּכָל פִּנִּים. אֵל הוֹרָה
לְךָ לְכַבֵּד הוֹרִים וּזְקֵנִים:

Vorb. וּזְקֵנִים הִנְעִימוּךָ מִיָּמֶיךָ.
כַּבְּדֵם סֶלָה וְיִרְבּוּ יָמֶיךָ:

Festtage steht. Er ist dem Herrn der Herren selbst heilig; ein heiliges Entzücken durchglüht jene, die am Sabbath ruhen. Der Sabbath war's, der schon das Urgeschöpf vom strengen Gericht erlöst der einen Lobgesang anstimmt und die Gottheit versöhnte, er ist als ein Zeichen und Denkmal zwischen dem himmlischen Vater und seinen Kindern. Beobachte alle ihn betreffenden Andeutungen, wie sie die Weisen gelehrt haben, und trage keine Last von einem Gebiete in das andere. Wer ihn entweihet, wird zum Tode verurtheilt — Verkürzung des Lebens — Steinigung. — Dir ist es aus längstvergangener Zeit durch das Manna bekannt, daß es am Sabbath nicht vom Himmel fiel. Der Todtenbeschwörer Zauberkunst wird gelähmt an diesem Tage, und bedenke, daß jener unerforschliche Fluß am Sabbath keine Wellen wirft. Darum ruhe auch du an ihm aus von öffentlicher und häuslicher Arbeit, weihe ihn dem Allmächtigen durch heilige und erhabene Gesänge, schmücke deine Tafel mit köstlichen Gerichten; auch Knecht und Magd, selbst wenn sie dir leibeigen sind, sollen in jeder Beziehung an deiner Ruhepflege Theil nehmen. — Der Allmächtige lehrt dich auch Eltern und Aelteste zu ehren.

וזקנים Die Alten haben dich von zarter Jugend an sanft geleitet; verehre sie fernerhin, damit auch du ein hohes Alter erreichest.

können die Geschöpfe nicht ertragen, seinen Zorn, der Felsen zersplittert. Er ist gegen Fromme allgütig und gegen Bösewichter rachevoll; die Gewaltigsten beben vor ihm, seine Furchtbarkeit rüttelt sie schrecklich auf; selbst die Engel, die ihm dienen, können seine Gestalt nicht schauen. Darum sprich seinen furchtbaren Namen nicht vergeblich aus; vergehst du dich an ihm, dann fährt ein Zittern durch alle deine Glieder. O fliehe falsche Schwüre, sie bereiten Verwünschungen und Flüche vor und wühlen in Haupt und Fleisch. Wie ein Vogel schießt das Unglück daher, überrascht in den geheimsten Gemächern und stürzt Pfosten und Stützen um. Darum enthalte dich der Schwüre in allen Dingen; doch halte strenge, wozu du dich selbst durch Eid und Gelübde verbunden. Fürchte den Allmächtigen, der den Frommen selige Ruhe verleiht. —

לשומרים Den Frommen, die den Sabbath in feierlicher Ruhe halten, wir einst die Weihe der Heiligkeit, ihm dort zu huldigen —

Darum gedenke doch des Ruhetages, ihn zu heiligen!

תכלית Er ist der Ruhepunkt des himmlischen und des irdischen Wirkens, er ist der Siebente, der die Zahl der Wochentage schließt, und ist der Erste, der an der Spitze der

יְצוּרִים. חֲמָתוֹ מְנַתֶּצֶת צוּרִים. טוֹב לַיְשָׁרִים וְנוֹקֵם לְצָרִים. יֵחַתּוּ מִמֶּנּוּ אַבִּירִים. כֻּלָּם | מִפַּחְדּוֹ נִסְעָרִים. לוֹ מְשָׁרְתִים וְתָאֳרוֹ לֹא שָׁרִים. מוֹרָא שְׁמוֹ לַשָּׁוְא לֹא תָרִים. נִגְעָךְ בּוֹ יִרְעֲדוּ בָךְ אֵבָרִים. סוּר מִשְּׁבוּעַת שְׁקָרִים. עָרוּךְ בָּהּ אָלוֹת וַאֲרָרִים. פּוֹרַעַת מֵעוֹר וּמִבְּשָׂרִים. צוֹפֶרֶת כָּעוֹף וּבָאָה בַחֲדָרִים. קִירוֹת הוֹפֶכֶת עִם | מְקָרִים. רַחֵק מִמֶּנָּה בְּכָל דְּבָרִים. שְׁמוֹר שְׁבוּעַת אִסָּר וּנְדָרִים. תִּירָא אֵל נוֹתֵן שַׁבָּת לַשּׁוֹמְרִים:

Vorb. לַשּׁוֹמְרִים יוֹם שַׁבָּת נַפְשׁוֹ. עֲתִידִים בַּקֹּדֶשׁ לְהַקְדִּישׁוֹ:

Gemeinde u. Vorb. זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ:

ע״פ תשר״ק.

תַּכְלִית כָּל פּוֹעַל רוּם וְתַחְתּוֹנִים. שְׁבִיעִי לַיָּמִים הַנִּמְנִים. רִאשׁוֹן לְמִקְרָאֵי

Sie können nimmer Vortheil bieten, nicht Beistand, nicht Rettung; fallen sie zur Erde, so zerschellen sie wie irdene Gefäße. Die ihnen huldigen, werden beschämt, ihre Verführten verlocken sie zur Finsterniß; ihre Feste sind abscheulich und verwerflich, ihre Freudenopfer -- eine Brühe voll Gräuel, ihre Trankopfer — vergiftender Wein, ihre Tempel — Grüfte für Menschenopfer ihre Gebräuche — thörichte Satzungen, ihr Dasein fällt der Hölle heim. Deinem Schöpfer, mein Sohn! bringe göttliche Huldigung dar und gieb seinen Namen nimmer der Entweihung Preis.

לחלולים Gib der Entweihung nimmer Preis den göttlichen Namen! entfleuch dem Bösen, auf daß du von keiner Schuld verfangen wirst.

Und sprich den Namen Gottes nicht vergeblich aus!

את Den erhabenen Namen des Allmächtigen, gebenedeiet sei sein Andenken in Ewigkeit! glühende Blitze entlodern ihm, ein schneidendes Schwert wird sein Gesetz gegen jene, die es zerstören. Er ist's, der die Erde erschüttert und die Berge aufregt, der das Meer aufschreckt und die schäumenden Wellen vertrocknet! Sein Strafgericht

מְאוּמָה לְהוֹעִיל וְלֹא יְכוֹלִים.
לֹא עוֹזְרִים וְלֹא מַצִּילִים.
כְּנוֹפְלָם נִשְׁבָּרִים כִּנְבָלִים.
יֵבוֹשׁוּ כָּל בָּם מִתְהַלְלִים.
טוֹעֵיהֶם לַחוֹשֶׁךְ מוּבָלִים.
חַגֵּיהֶם מְאוּסִים וּגְעוּלִים
וְזִבְחֵיהֶם מְרַק פִּגּוּלִים.
וְנִסְכֵּיהֶם יֵין תַּרְעֵלִים.
הַבְלֵיהֶם הִפִּילוּ חֲלָלִים.
דָּתֵיהֶם חֻקּוֹת הֲבָלִים. גּוֹיִם
לְתוֹפֶת נִדְגָּלִים. (נ״א נגדלים)
בְּנִי לְבוֹרַאֲךָ תְּנָה הִלּוּלִים.
אַל תִּתֵּן אֶת שְׁמוֹ לְחִלּוּלִים.

Vorb. לְחִלּוּלִים אַל תִּתֵּן אֶת שֵׁם.
וְסוּר מֵרָע. פֶּן תִּכָּשֵׁל וְתֶאְשָׁם.

Gemeinde u. Vorb. לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם׃

ע״פ א״ב.

אֶת שֵׁם אַדִּיר בָּאַדִּירִים.
בָּרוּךְ זִכְרוֹ לְדוֹר דּוֹרִים.
גַּחֲלֵי אֵשׁ מִמֶּנּוּ בּוֹעֲרִים.
דָּתוֹ חֶרֶב לְלָהּ מְפֵירִים.
הַמַּרְעִישׁ אֶרֶץ וּמַרְגִּיז
הָרִים. וְגוֹעֵר בַּיָּם וּמַחֲרִיב
קָרִים. וְעַמּוֹ לֹא יָכִילוּ׃

rung ist meine köstliche Zubereitung, tödtend und belebend bin ich allein der ewig Unwandelbare; groß und mächtig sind meine Wunder, sie bestehen für Ewigkeit. Durch den Bund mit deinen frommen Vorfahren bin ich dein Beistand geworden, dein Erlöser vom Sklavenjoch der Egypter, welche im Strudel des Abgrunds ihr Grab gefunden. Dir habe ich das Meer gespalten, dich mit dem köstlichen Manna genährt, dich mit Bedacht aus allen Nationen erkoren, und dich zu meinem Lieblingsvolk gemacht.

מעמים Ich habe dich von allen Völkern ausgeschieden, dafür sollst du keinen Gott anerkennen außer mir!

Bete nimmer an —

תעות Die Wahnbilder himmlischer und unterirdischer Wesen, Scheusale, abscheuliche Mißgestalten. Wie nichtig und eitel sind diese Götzenbilder! Welch' giftiger Gräuel ist der gespensterische Baal, die gegossenen und gehauenen Gebilde, die fantastischen Erfindungen schrecklicher Formen! O leidige Abgötterei der Götzendiener — die blind, taub und stumm sind, Körperbürde, Verstandeslast!

אָכִין בְּמַטְעַמִּים. מֵמִית
וּמְחַיֶּה וַאֲנִי חַי לְעוֹלָמִים.
נִסַּי גְּדוֹלִים וַעֲצוּמִים. סֶלָה,
לְעוֹלָמִים קַיָּמִים. עוֹזֶרְךָ
בִּבְרִית אָבוֹת תְּמִימִים.
פּוֹדְךָ מִסִּבְלוֹת עֲנָמִים.
צִלֲלָם בְּנִבְכֵי תְהוֹמִים.
קוֹרֵעַ לְפָנֶיךָ יַמִּים. רוֹעֲךָ
בְּמָן מַטְעַמִּים. שָׁקַדְתִּי
לְבָחֳרְךָ לִי מֵאֻמִּים. תַּרְתִּי
לְסַגֶּלְךָ לִי מֵעַמִּים:

Vorb. מֵעַמִּים חַשְׁתִּי לְהַבְדִּילָךְ.
תְּמוּרִי אֵל ׀ לֹא יִהְיֶה לְךָ:

Gemeinde u. Vorb. לֹא יִהְיֶה לְךָ:

ע״פ תשר״ק.

תְּעוּת ׀ זוֹרְחִים וְצוֹלְלִים.
שִׁקּוּץ תּוֹעֵבוֹת וְגִלּוּלִים.
רִיק וָתֹהוּ הֵם הָאֱלִילִים.
קֶטֶב שְׂעִירֵי בְעָלִים. צַלְמֵי
מַסֵּכוֹת וּפְסִילִים. פְּעֻלַּת
תַּבְנִית כָּל סְמָלִים. עֲצַבֵּי
עוֹבְדֵי הָאוּמְלָלִים. סוּמִים
חֵרְשִׁים וְלֹא מְמַלְּלִים.
נִשָּׂאִים עַל כָּתֵף ׀ וְנִסְבָּלִים.

כַּדְּךָ לֹא הֵכִילִים. וְהִטָּה
אֵלָיו זְבוּלִים. הֶעֱטִירוֹ עֲנָנִים
וַעֲרָפִלִּים. דָּר בּוֹ בְּשִׁנְאַן
אֶרְאֶלִּים. גְּאוֹן קוֹלוֹ הִשְׁמִיַע
לְנִדְגָּלִים. בִּסְבִיב הָהָר
נִגְבָּלִים. בְּנַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע
דָּת מְקַבְּלִים. אִזְּנָם שָׁם
רֹאשׁ מִלִּים. אָנֹכִי שִׁמַּע
לִכְלוּלִים:

Vorb. לִכְלוּלִים הִשְׁמַעְתָּ מִלֶּיךָ.
מִפּוֹצֵץ הָרִים קוֹלֶךָ:

Gemeinde u. Vorb. אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ:

ע״פ א״ב.

אֲשֶׁר כָּל פָּעֳלוֹ תָּמִים.
בּוֹנֶה מַעֲלוֹת בִּמְרוֹמִים.
גּוֹדֵר תַּחְתִּיּוֹת הֲדוֹמִים.
דֶּלֶת ׀ סוֹגֵר בְּעַד הוֹמִים.
הַמַּזְרִיחַ מְאוֹרוֹת רָמִים.
וּמְנַהֲגָם לֵילוֹת וְיָמִים.
זִיקִים עֹשֶׂה וּרְעָמִים. חוֹשֵׁר
טְלָלִים וּגְשָׁמִים. טִיעוּת
מְגַדֵּל וְצִמְחֵי תְלָמִים. יוֹצֵר
וּבוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמִים. כָּל
רוּחוֹתָם בִּידֵי שָׁמִים. לַחֲמָם

auf ihn spannte der Ewige den Himmel aus und krönte ihn mit Gewölk und Lichtdunkel, auf ihm thronte er in der Umgebung himmlischer Wesen, von dort aus ließ er seine Stimme ertönen den Panierten, die den Fuß des Berges umlagerten, die die bereitwillige Annahme des Gesetzes mit Wort und Willen äußerten, und die auf der Worte Beginn aufmerksam horchten. — Ich bin — ließ er zuerst die Glückgekrönten vernehmen. —

לכלולים Ja die Glückgekrönten ließest du deine Worte vernehmen, Berge zerstoben, als deine Stimme ertönte:

Ich bin der Ewige, dein Gott!

אשר Dessen Wirken ohne Fehl, der die Stufen nach den Höhen bauet, der den Tiefen der Erde Schranken, dem tosenden Meere Dämme setzt; der die erhabenen Weltlichter erglänzen läßt, und Tag und Nacht sie leitet; der Donner und Blitze hervorbringt, Thau und Regen ergießt, Pflanzen und Kräutern Wachsthum verleiht, und der der Schöpfer und Hervorbringer aller athmenden Wesen ist. Jeder Hauch, der sie belebt — spricht der Herr — ist in meine Hand gelegt; ihre Nah-

prächtiges Geschmeide, vollgeschmückt von Tugenden und nimmer gehaltlos — so war ihr Dasein vor des Weltalls Gründung, sie war der Maßstab zu dessen Höhe und Tiefe, und sie gab er nun kund seinem, der Rose im Thale verglichenen Volke, ihre Offenbarung ward dem Gaumen Süßigkeit. —

ממתקים Ja Süßigkeit waren Gottes Worte jenen, welche ausriefen: Niemand unter den Mächten ist dir gleich!

Den Gott selbst sprach.

תתו Er, aller Mächte Mächtigster, gab seine allmächtige Stimme kund, sie flammten auf, die feurigen Gluthen, sie schoßen rasch, die schnellen Blitze, es rollte tosend der Donnerwagen, es schmetterte laut die himmlische Posaune, es borst die Erdenfläche — die Völkerschaften und Qualen bemeisterten sich ihrer, und Wehen gleich einer Gebährerin. Die Gebirgsketten sprangen, Libanon und Sirion gleich Kälbern, Karmel und Baschan wie Widder, der Tabor so wie alle Hügel, sie drangen vor, stolz auf ihre hohen Gipfel; doch wurden sie nicht der Weihe werth gefunden — denn der Ewige, der Allerhöchste sieht wohlwollend auf das Niedere herab; der bescheidene tiefliegende Sinai,

וַעֲנָקִים. צְדָקוֹת מְלֵאִים וְלֹא
רֵקִים. קְדוּמִים טֶרֶם יְסוֹד
אֲפִיקִים. (נ״א ארקים) רוּם
וָעוֹמֶק אֵל בָּם הֲקִים. שְׁמָעָם
לְשׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים.
תּוֹצְאוֹתָם לְחֵיךְ מַמְתַּקִּים:

Vorb. מַמְתַּקִּים דִּבְרֵי אֱלֹהִים.
לְאוֹמְרֵי אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים:

Gemeinde u. Vorb. וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים:

ע״ס תשר״ק

תִּתּוֹ קוֹל עוֹז אֵל אֵלִים.
שְׁלָהָבוֹ לַפִּידֵי גֶחָלִים. רָצוֹ
בְּרָקִים קַלִּים. קוֹלוֹת
הִרְעִימוּ גַלְגַּלִּים. צָרַח
שׁוֹפָר מִמְּעָלִים. פָּצְמָה
רְקוּעַת שְׁעוּלִים. עַמִּים
אֲחָזוּם בֶּהָלִים. סַעַר צִירִים
וַחֲבָלִים. נֶהִי כַּיּוֹלֵדָה חֲלִים:
מְרַצְּדִים הָיוּ מְגֻבָּלִים. לְבָנוֹן
וְשִׂרְיוֹן כַּעֲגָלִים. כַּרְמֶל וּבָשָׁן
כְּמוֹ אֵלִים. יַחַד תָּבוֹר וְכָל
תְּלוּלִים. טוֹרְחוּ בְּגוֹבַהּ
וְנִמְצְאוּ פְּסוּלִים. חַי רָם
רוֹאֶה שְׁפָלִים. זֶה סִינַי

אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת לָעָם. וּבְכֵן
אָמַר לָעָנָו רֵד הָעֵד בָּעָם:

Vorb. וַיִּשְׂמְחוּ כָּל הָעָם. בְּשִׂמְחַת אִמְרֵי נוֹעַם.
וְנִתְמַנָּה צִיר רוֹעָם. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם:

וּבְכֵן. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר
אֶל הָעָם:

ע״פ א״ב. ספייטן מתחיל עשרת הדברות וסכלל כס.

אִתּוֹ מִצְוֹת וְחֻקִּים. בְּאֵר
הֵיטֵב חֲקוּקִים. גְּמוּלֵי חָלָב
מְנִיקִים. דַּדֵּימוֹ חָכְמָה
מְפִיקִים. הַשְׁפֵּעַ מְקוֹר מַיִם
חַיִּים | מְזַנְּקִים. וּמִנּוֹפֶת
צוּפִים וּמִדְּבַשׁ מְתוּקִים.
זוֹהַר לָעֵינַיִם | מַבְהִיקִים.
חוֹבֵשׁ לַעֲצָמוֹת מַשִׁיקִים.
טוֹבִים יְשָׁרִים וְצַדִּיקִים.
יְקָרִים. | מִפְּנִינִים וּמִכָּל
חֲשׁוּקִים. כְּתַב אֶצְבַּע שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים. לְנוֹצְרֵימוֹ מֵחֵטְא
מְנַקִּים. מַצְדִּיקִים לְכָל בָּם
עוֹסְקִים. נִדְבָּרֵימוֹ בְּסֵפֶר
נֶחֱקָקִים. סוֹפְרֵימוֹ בְּצֶדֶק
מְחֻקָּקִים. עֵץ חַיִּים הִיא
לַמַּחֲזִיקִים. פְּאֵר לִוְיַת חֵן

ובכן Also kam Moscheh vom Berge herab zum Volke: —

אתו Mit im Gebote und Gesetze auf Tafeln deutlich ausgedrückt, sie sind gleichsam Nahrungs-Spender den Säuglingen, denn ihren Brüsten entfließt die Weisheit, ihnen entrieselt die Quelle des Lebens, die lieblicher als Zuckerstoff, süßer als Honig ist; heller erglänzt das Augenlicht, kräftiger erstarkt der Knochen Mark. O heilsame, edle und gerechte Lehren, köstlicher als Perlen und Gold, gediegenes Geschmeide, verzeichnet von der Hand des Himmelsthroners! Wer sie bewahrt, bleibt sündenrein, wer mit ihnen sich befaßt — tugendhaft, wer sie vorträgt — unsterblich, und wer sie erläutert, dessen Name wird mit Recht in Erz gegraben. Die heilige Lehre ist ein Baum des Lebens allen, die sich aufrecht halten. Ein herrlicher Kranz ein

עוֹלִים בְּמַעֲלוֹתָם וְיוֹרְדִים בִּירִידָתָם. תְּמֵהִים עַל מַרְאֶה זֶה חוֹתָם. וְאוֹמַר אֵלֶיהָ הִנֵּה זֶה חוֹתָם יָפֶה מִכָּל חוֹתָם. חוֹתָמוֹת שְׁנֵים עָשָׂר נֶחְתְּמוּ מִזֶּה חוֹתָם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ טְבוּעִים בְּאֶחָד חוֹתָם. עַל | לֵב וְעַל זְרוֹעַ לְמַעֲנֵךְ | חֲתַמְתִּי חוֹתָם.

שָׁלְמוּ כָּל אֵלֶּה בַּעֲמוּד עַם עוֹלָם. כְּשָׁלְמוּ אַלְפַּיִם עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא עוֹלָם. וְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה מִשֶּׁנִּבְרָא עוֹלָם. אָמְרָה תּוֹרָה זֶה מֹשֶׁה אֲשֶׁר נִקְרָא עָנָו מֵעוֹלָם. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אֲשֶׁר נִכְתָּב מֵעוֹלָם. הוּא יִירָשִׁי מוֹרָשַׁת עוֹלָם. וְהוּא יִקָּחִי מַתְּנַת עוֹלָם. וְכָל בָּאֵי עוֹלָם יַאֲמִינוּ בִּי לְעוֹלָם:

(וְהָיָה אֵל אֱמוּנָה. מְהַדֵּר לְמַעֲנָהּ. וּמֵבִין בַּחֲנִינָה. אֶבְרָא עוֹלָם בְּבִינָה בַּעֲבוּר אֲמָנָה):

תּוֹלְדוֹת רוּם וְתַחַת בְּהִזְדַּעְזְעָם. וּבְשִׁבְעָה קוֹלוֹת כְּנִבְרְאוּ בְּנוֹעַם. שְׁתַּיִם זוּ שָׁמַעְנוּ שָׁמְעָם. וְלִשְׁתֵּי שְׁמִיעוֹת נֶחֱלַק קוֹל רַעַם. לַגּוֹיִם קוֹל זַעַם. וּלְיִשְׂרָאֵל קוֹל נוֹעַם. וְאָמְרוּ הַכֹּל מַה זֶּה קוֹל מוֹרְעָם. הוֹלֵךְ וּמִתְגַּלְגֵּל בְּגַלְגַּלֵּי רַעַם. וְאוֹמַר לָהֶם יֵשׁ לִי טַעַם בֵּינִי וּבֵין עָם. וְרֶכֶב רִבּוֹתַיִם נִתְכַּוְּנוּ מוּל עָם. וְשִׁבְעָה רְקִיעִים נָטוּ בְּזוּ עָם. בַּזֶּרֶת אֲשֶׁר תִּכְּנָם בָּהּ קְרָעָם. וַיִּטֵּם וַיַּסִּיעֵם מִמְּקוֹמָם וּמַמַּסָּעָם. וְהָיוּ נוֹטְפִים בּוֹשֶׂם מִזְּעָם. וְאָמְרוּ מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת מַה זֶּה הַטַּעַם. נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשׁוֹ הַמוֹנְעָם.

פֵּרַשׁ זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם. וְנִמְצָא דּוֹר שְׁלִישִׁי דָּחוּף מִבְּנֵי אָדָם. כְּהוּחַל ׀ לִקְרוֹא בְּשֵׁם מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. וְקָם דּוֹר עֲשִׂירִי מְקַלְקֵל בְּאָדָם. וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם. וַיַּרְא יְיָ כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶמְחֶה אֶת הָאָדָם. לוּלֵי נוֹלַד אִישׁ צַדִּיק בָּאָדָם. זֶה יְנַחֲמֵנוּ אוֹמְרִים מִלְמַעְלָה פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. וּלְמַטָּה אוֹמְרִים זֶה יְנַחֲמֵנוּ בְּנֵי אָדָם. וְאָמַר אֵלֶיהָ הִנֵּה זֶה אָדָם תַּחַת אָדָם. וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

צָץ מִמִּזְרָח וְכַשַּׁחַר עָלָה. וְנִקְרָא עַיִט פּוֹרֵחַ עַל פְּנֵי מַעְלָה. אַב הֲמוֹן ׀ נִקְרָא וְנִתְעַלָּה. וּבְעֶשֶׂר נִצְרַף וְלֹא נִמְצָא בוֹ עַוְלָה. עֲבוֹדָה זָרָה עַל יָדוֹ בָּטְלָה. וְקֵרֵב רְחוֹקִים לִזְכוּת מְנֻטָּלָה. הִכִּירַנִי וְהִכַּרְתִּיו בְּאַהֲבָה כְלוּלָה. כְּדֵי לְךָ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה. לִשְׁמוֹר מִצְוֹתֶיךָ יוֹמָם וָלַיְלָה. דּוֹרוֹת אֲשֶׁר לְפָנָיו לֹא זָכוּ לְמִילָה. וּמֵעֵת נִתְחַתְּמָה בּוֹ נִתְמַנָּה רֹאשׁ לְכָל תְּפִלָּה:

קָרְבַּן שְׁלָם יְחִידוֹ נִמְצָא. כִּטְנָא בִּכּוּרִים אָז נִרְצָה. כְּשֶׂה לַטֶּבַח רָץ בִּמְרוּצָה. שְׁלֹשָׁה יָמִים טוֹרֵף ׀ וְנַפְשׁוֹ לֹא קָצָה. הִוָּעֲצִי נָא עִמִּי דַּת מוֹעֵצָה. וְלִקְחִי אוֹתוֹ לְחֻפַּת עֲלִיצָה. לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לִקְרָאתֶךָ יָצָא. וּלְמַעֲנוֹ אֶרְאֶלִּים ׀ מִמְּחִיצָה. מַר צָעֲקוּ חוּצָה:

רַחַק אִישׁ שָׂדֶה וְקוֹרַב אִישׁ תָּם. יֹשֵׁב אֹהָלִים. בְּאָהֳלֵי רוּם נֶחְתָּם. וְגַם בַּמֶּרְכָּבָה תָּאֳרוֹ נֶחְתָּם

בֶּעֱזוּז עֲיָנוֹת תְּהוֹם. נֶעֱזָזָה מַעְיָנֵי מִמַּעְיְנוֹת תְּהוֹם. נִתְעַזְּזוּ מֵימָי מִמֵּימֵי תְּהוֹם. בְּטֶרֶם נֶעֶזְזוּ עִזּוּזִים עִזָּה הָיִיתִי עַל תְּהוֹם. בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ. שָׂם עֲלֵיהֶם חֻקִּי. וּמַיִם לֹא יַעַבְרוּ פִּיו. כֵּן לֹא יַעַבְרוּ עַל פִּי. וְנִשְׁתַּכְלַל עוֹלָם בְּמַאֲמַר פִּי שֶׁהָיִיתִי בְּפִיו:

בְּחֻקּוֹ מוֹסְדֵי אָרֶץ. סָד בְּמוּסָדִי מוֹסְדֵי אָרֶץ. הֵמָּה הַיּוֹצְרִים הַיְצוּרִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ. וְיוֹשְׁבֵי נְטָעִים נְטִיעַת שׂוֹרֵק בָּאָרֶץ. לִנְטוֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסוֹד אָרֶץ. וּגְדֵרָה נַעֲשֵׂיתִי גֹּדֵר בָּאָרֶץ. וְעִם הַמֶּלֶךְ בִּמְלַאכְתּוֹ מָלַךְ כִּי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. הִמְלִיכַנִי וְהִמְלַכְתִּיו עַד לֹא שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּמִיּוֹם דִּבֶּר וַיִּקְרָא אָרֶץ. קָרָא לִי רָאשֵׁי דוֹרוֹת אָרֶץ: קָרָא לְאָדָם הַנּוֹצָר מֵאָרֶץ. קָרָא לְנֹחַ אִישׁ צַדִּיק בָּאָרֶץ. קָרָא לְאַבְרָהָם מֵאֲצִילֵי אָרֶץ. קָרָא לְיִצְחָק הַזּוֹרֵעַ בָּאָרֶץ. קָרָא לְיַעֲקֹב הַנֶּחְתָּם בִּשְׁמֵי עֶרֶץ. קָרָא לִשְׁבָטִים לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ. וְעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׁאָלַנִי יוֹצֵר הָאָרֶץ:

עָמַד אָדָם רֹאשׁ לִנְשָׁמוֹת. זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם רְשׁוּמוֹת. וְאָמַר אֵלֶיהָ הִנֵּה זֶה חָכָם ׀ מָלֵא חָכְמוֹת: בְּצֶלֶם וּבִדְמוּת אוֹתוֹ לְדַמּוֹת. כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ מְעוּלֶּה בְּאֵימוֹת. וּמוֹרָאוֹ עַל חַיּוֹת וּבְהֵמוֹת. וְכֻלָּם יָצַרְתִּי עֲלֵי אֲדָמוֹת. וּבְדַעְתּוֹ קָרָא לָהֶן שֵׁמוֹת. וְאַחֲרֵי כֵן קָרָא שְׁמִי הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא בַּשֵּׁמוֹת:

Als er dem Meere eine Grenze setzte,
Beschränkte mein Gesetz des Abgrunds Umfang.
Als er gesenkt den Grundstein für des Meeres Tiefe,
Den Leviathan bannte bei des Abgrunds Pforten,
Den Markstein zeichnete, daß nimmer
Der Abgrund überfluthen soll die Welt,
Als Er also den Kreis gezogen,
War mein Gesetz des Abgrunds Sperre

באמצו Als er festigte die Wolken oben,
War ich die Bindekraft an höchsten Höh'n.
Als er Gewölk zu seinem Fahrzeug machte,
Da war ich ihm das Fahrgespann;
Als er bestimmt die Himmel sich als Veste,
War ich ihm gleichsam feste Burg;
Als er mit seinen Arm' die Residenz gegründet,
War ich wie Schmuckband seinem Arm;
Als seinem Heiligthum er ein Gebiet bestimmte,
War ich selbst das Gebiet im Namen seiner Heiligkeit;
Als er die Wetterwolke unter seine Füsse drückte,
Lag spielend ich auf seinen Knien;
Als er der Himmel höchste Himmel spannte,
Und über ihnen hoch die Wassersöller,
Als alles dies er festgestellt,
Erstarkte mich schon längst der Himmelswölber.

חֻקֵּי חָג עַל פְּנֵי תְהוֹם. בְּחֻקּוֹ אֶבֶן שְׁתִיָּה עַל פְּנֵי תְהוֹם. בְּחֻקּוֹ לִוְיָתָן עַל דַּלְתוֹת תְּהוֹם. בְּחֻקּוֹ אֶבֶן פִּנָּה שֶׁלֹּא יָצִיף לְעוֹלָם תְּהוֹם. בְּחֻקּוֹ חוּג חֻקֵּי כָּבוּשׁ עַל תְּהוֹם׃

בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים ׀ מִמָּעַל. מִתְאַמֶּצֶת הָיִיתִי בִּמְרוֹמֵי מַעַל. בְּאַמְּצוֹ עֲרָבוֹת לִרְכוּבוֹ. הָיִיתִי רְכוּבוֹ. בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים לְעֻזּוֹ. הָיִיתִי מָעֻזּוֹ. בְּאַמְּצוֹ מְעוֹנָה בִּזְרוֹעוֹ. הָיִיתִי כְּקָמִיעַ עַל זְרוֹעוֹ. בְּאַמְּצוֹ זְבוּל ׀ לְקָדְשׁוֹ. הָיִיתִי זְבוּלָהּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ. בְּאַמְּצוֹ עֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו. הָיִיתִי מִשְׁתַּעֲשַׁעַת עַל אַרְכּוּבוֹת רַגְלָיו. בְּאַמְּצוֹ שָׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם. בְּאַמְּצוֹ כָּל אֵלֶּה אִמְּצַנִי נוֹטֶה שָׁמַיִם׃

תֵּבֵל. וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל.
כִּתְרוּמָה הוּרַם רֹאשׁ
עַפְרוֹת תֵּבֵל. כְּחַלָּה מֵעִסָּה
הִפְרִישָׁם לְתֵבֵל. וּמִזְבַּח
אֲדָמָה הָיָה רֹאשׁ לְתֵבֵל.
מִגּוּשֵׁי הַשְׁלֵךְ עָפָר לְתֵבֵל.
הוּא הָיָה רֹאשׁ עַפְרוֹת
תֵּבֵל:

בַּהֲכִינוֹ שָׁמַיִם שָׁם אָנִי.
כְּאֹהֶל עֵת טֶרֶם | מְתָחָם
יוֹתֵר מֵהֶם | מְתָחַנִי. כַּדּוֹק
עֵת טֶרֶם נְטָם אֶצְלוֹ נְטָנִי.
בִּימִין טֶרֶם טִפְּחָם | מִימִינוֹ
אֵשׁ דָּת טִפְּחַנִי. וּבַזֶּרֶת
טֶרֶם תִּקְּנָם בָּהּ תִּקְּנַנִי.
וְאֶצְבָּעוֹת טֶרֶם קְבָעָם
בְּאֶצְבְּעוֹתָיו קְבָעַנִי. וְעֵת
אֲשֶׁר פֵּרְשָׂם כְּאֹהֶל כִּירִיעָה
פֵּרְשַׂנִי. וְלִירִיעוֹתָם אָמַר דַּי
וְלִירִיעוֹתַי לֹא אָמַר דַּיֵּנִי:

בְּחֻקּוֹ חוּג עַל פְּנֵי תְהוֹם.
לְמַעֲנִי חָק שְׁלֹשָׁה חֻקִּים
עַל רוּם וְעַל תַּחַת וְעַל
תְּהוֹם. בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ

Aus ihm dann hatten sich gestaltet
Die festen Stützen der bewohnten Welt,
Darauf setzte Er die bewohnte Welt.
Wie eine Hebe hat Er abgehoben
Die erste Scholle der bewohnten Welt,
Wie ein Opferkuchen von dem Teige
Schied Er sie aus, daß sich bevölkere die Welt.
Auch ist der Erdaltar entstanden aus
erster Scholle der bewohnten Welt.
Von meinem Urstoff ward geworfen
Solch' ein Atom für die bewohnte Welt.
Und also hatte dieser sich bekundet
Als edelste der Schollen der bewohnten Welt.

בהכינו Als Er bereitete die Himmel, war ich dort
Als Er sie ausgespannt gleich einem Zelt',
Da hatt' Er längst schon mich entfaltet;
Bevor Er schleierdünn sie aufgerollt,
Lag ich von Ihm entrollt an seiner Seite;
Bevor noch Seine Rechte sie geglättet,
Hat Seiner Rechte Gluthgesetz mich ausgestattet,
Bevor Er mit der Spanne sie geordnet.
Hat Er durch diese mich vollendet;
Bevor noch Seine Finger sie befestigt,
Hat Er mit diesen mich schon festgestellt;
Und als Er wie ein Zelt sie aufgeschlagen,
Hatt' Er wie einen Teppich mich schon ausgebreitet.
Dem Himmelsteppich aber setzt' Er Grenzen,
Doch meinen Teppich ließ Er unbeschränkt.

בחקו Als Er den Kreis gezogen um des Abgrunds Fläche —
Zog Er nach meinem Sinn der Kreise drei:
Um Himmel, Erde und die Meerestiefe. —

מָה אֲדָנֶיהָ הָטְבָּעוּ. בְּטַבַּעְתִּי אֶרֶץ וַאֲדָנֶיהָ הָטְבָּעוּ:

לִפְנֵי גְבָעוֹת חוֹלָלְתִּי. חֵקֶר גִּבְעוֹת עוֹלָם נִתְחוֹלָלְתִּי. גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה אֲנִי חַלְתִּי. וְגִבְעָה נִשָּׂאָה אֲנִי הוֹלַדְתִּי. וּגְבָעוֹת כְּנִשָּׂאוּ בִּצְדָקָה נִתְנַשֵּׂאתִי. וּלְכָל הַר וְגִבְעָה קָדְמָה גִּבְעָתִי. וּמִגִּבְעוֹתַי לְגִבְעוֹת עוֹלָם דִּלַּגְתִּי. וּמִגִּבְעוֹת עוֹלָם לְגִבְעַת | סִינַי נִגְבַּלְתִּי:

עַד לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת. טַבּוּר הָאָרֶץ וְטַבּוּר חוּצוֹת. טַבּוּרִי הָיָה מַשְׁתִּית אֶרֶץ וְחוּצוֹת. מֵחֵיקִי אֶל חֵיק הָאָרֶץ וּמֵחֵיכ הָאָרֶץ אֶל חֵיק חוּצוֹת. וּמִמַּשְׁתִּיתִי הָיָה מַשְׁתִּית הָאָרֶץ וְחוּצוֹת. כְּפִי תַחֲרָא בֵּין אֶרֶץ וְחוּצוֹת:

וְרֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל. יְצִיר אֲשֶׁר יָצַר | רֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל. מִמֶּנּוּ הֵצִיק מְצוּקֵי

Und worauf ihre Säulen wurden eingesenkt!
Als ich die Erd' befestigt, wurden ihre Säulen eingesenkt.

לפני Gezeugt war ich vor den Hügeln schon.
Vor der Urhügel Senkung, da begann ich schon;
Die Weihrauchhügel schwang ich auf;
Ihn, den Erhabenen, brachte ich der Welt;
Als Hügel wurden hoch durch die Gerechtigkeit; gestellt,
War ich erhöhet schon
Mein Gipfel ragte jedem Berg und Hügel vor —
Ich sprang von meiner Höhe zu den Welthügeln hin;
Von diesen dann zurück,
Ward ich auf Sinai's Berg beschränkt.

עד Bevor Er Welt und Raum erschaffen.
Den Mittelpunkt der Erde und des Raumes,
Ging erst aus meiner Mitte
Der Erde und des Raumes Stützpunkt aus.
Von da ward Welt und Raum befestigt,
Aus meinem Schoß hat sich der Erde Schoß,
Aus ihrem Schoß der Raum entwickelt.
Von meiner Kraft ward Erd' und Raum entkräftigt
Und bildete den Gürtel zwischen Welt und Raum.

וראש Die erste Scholle der bewohnten Welt
War das Geschöpf — das Er gebildet
Aus erster Scholle der bewohnten Welt.

Wofür des Meeres Riesenthiere
mich belobt.

באין Bevor die Quellen
waren fluthbeschwert,
Floß meine Quelle wasserreich;
Bevor noch Ströme sind geflossen,
Ergoß mein Strom sich in die
Weite;
Bevor die Bronnen Wasser
gaben,
Entquollen Fluthen meinen
Bronnen;
Bevor ein Born entsprungen
noch,
Hat mein Born Geist gesprudelt;
Noch war das Wasser selbst
nicht da,
Und ich — ein segenreicher Teich
Und wo der Quell der Reinigung
noch fehlt,
Da ist Israels Quelle — Gott.
Zu sprengen aus dem Quell
der Reinigung.

בטרם Schon waren —
eh' Gebirge wurden eingesenkt.
Der Welt Ecksäulen eingepflanzt
durch mich —
Israels Berge festgestellt durch
mich —
Die Unvergänglichen bestimmt
durch mich —
Die Aufwärtsstrebenden erkannt
durch mich —
Nach Wage und Gewicht gewogen
und geprüft durch mich —
Der Höhe Gipfel und der Tiefe
Grund erprobt durch mich —
Doch als Sinai ich erkiest erbebten
Alle.
Und nieder sanken vor Moriah
Alle,

וּבְתַנִּינִים אֲשֶׁר בִּתְהוֹמוֹת
נִתְהַלָּלְתִּי׃

בְּאֵין מַעְיָנוֹת נִכְבַּדֵּי
מָיִם. וּבְאֵין מַעְיָנוֹת מַעְיְנֵי
נוֹבַעַת מָיִם. וּבְאֵין נְהָרוֹת
נַהֲרֵי מוֹשֵׁךְ מָיִם. וּבְאֵין
בְּאֵרוֹת בְּאֵרִי נוֹבַעַת מָיִם.
וּבְאֵין מְקוֹרוֹת מְקוֹרֵי חַיִּים
מָיִם. וּבְאֵין מַיִם הָיִיתִי
בְּבְרֵכַת מָיִם. וּבְאֵין מִקְוֵה
מָיִם. מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ לְהַזּוֹת
מִמִּקְוֵה מָיִם׃

בְּטֶרֶם הָרִים הָטְבָּעוּ.
זָוִיּוֹת עוֹלָם בִּי נִטָּעוּ. הַרְרֵי
יִשְׂרָאֵל בִּי נִתְקָעוּ. הַרְרֵי
עַד בִּי נִתְיַדָּעוּ. הַרְרֵי אֵל בִּי
נִתְוַדָּעוּ. בְּפֶלֶס וּבְמֹאזְנַיִם
בִּי נִשְׁקְלוּ וְנוֹדָעוּ. תּוֹעֲפוֹת
גָּבְהָם וּמֶחְקְרֵי יְסוֹדָם בִּי
נִשְׁתַּמָּעוּ. וּבְהִוָּדְעִי בְּסִינַי
כֻּלָּם נִזְדַּעְזָעוּ. וּלְהַר
הַמּוֹרִיָּה כֻּלָּם נִכְרָעוּ. וְעַל

Der Thron des Höchsten, Hocherhabensten,
Bevor gespannt der Himmelsbogen;
Israels Sitz des Heiligthums,
Vor allen Erdenreichen;
Die Patriarchen, die Unsterblichen,
Bevor gesenkt der Erde Säulen;
Der Heilberuf des Gottgesandten
Vor den Berufsbestimmungen der Welt;
Das Paradiesgefilde E d e n,
Längst vorbereitet für die Frommen;
So wie der Hölle Schreckensthal,
Längst vorbereitet für die Bösen;
Mit Israel der Buße Heil,
Längst vorbereitet für die Weltbewohner;
Doch ich — ich bin das erste aller Erstlingsideale.

באין G e z e u g t s c h o n v o r d e s M e e r e s T i e f e n,
Geboren vor der Erdgeburt —
Bevor das Dunkel ob dem Abgrund lag,
Hab' ich geleuchtet und gestrahlt;
Bevor die Fluth an Fluth gerauschet,
Rief schon Sein Werde mich hervor;
Und als Er ließ hervor die Quellen brechen,
Ließ er nach meinem Sinn hervor sie brechen,
Auch bei dem Weltmeer mit zu Rath gezogen,
Hab' ich nach meiner Mark die Grenze ihm gezogen,

וְנִשָּׂא קֶדֶם לִשְׁמֵי עָרֶץ.
כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל קֶדֶם
לְמַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אֲבוֹת
הָעוֹלָם קָדְמוּ לְמוֹסְדֵי אָרֶץ.
שֵׁם | מָשִׁיחַ קֶדֶם לְשֵׁמוֹת
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ. גַּן עֵדֶן קָדְמָה
לַעֲנְוֵי אָרֶץ. עָרוּךְ מֵאֶתְמוֹל
תּוֹפֶת קֶדֶם לְרִשְׁעֵי אָרֶץ.
יִשְׂרָאֵל וְהַתְּשׁוּבָה קָדְמוּ
לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. וַאֲנִי לָהֶם
קַדְמְתִּי מִקַּדְמֵי אָרֶץ:

(וְהָיָה מֶלֶךְ בִּמְסִבּוֹ. מְהַרְהֵר בְּמִדַּת
טוּבוֹ. וְאָמַר בְּלִבּוֹ אֶבְרָא עוֹלָם
לְיִשְׁבוֹ. בַּעֲבוּר יְשׁוּבוֹ:)

בְּאֵין תְּהוֹמוֹת חוֹלָלְתִּי.
הָאָרֶץ עַד לֹא נִתְחוֹלָלָה
נִתְחוֹלָלְתִּי. וּבְאֵין חֹשֶׁךְ
עַל פְּנֵי תְהוֹם הֵאַרְתִּי
וְהִגַּהְתִּי. וּבְאֵין קוֹרֵא תְּהוֹם
אֶל תְּהוֹם בְּפִיו נִקְרֵאתִי.
וּבְעֵת נִבְקְעוּ בְּדַעְתּוֹ
נִבְקְעוּ בְּדַעְתִּי. וּבִתְהוֹם
רַבָּה מִשְׁפָּטִי מִלֵּאתִי.
וַעֲלֵיהֶם חוֹק חַנּוֹתִי וְנִגְבַּלְתִּי.

מַיִם בְּמַיִם הָיִיתִי חֲקוּקָה
מֵאָז.) וּבִהְיוֹת עוֹלָם תֹּהוּ
וָבֹהוּ הָיִיתִי כַּנֵּר מֵאָז.
וּבִהְיוֹת חֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם
הָיִיתִי כִּמְנוֹרָה מֵאָז. קֶדֶם
כָּל אֱלֹהַּ הוּא וַאֲנִי הָיִינוּ
מֵאָז:
(וְהָיָה אָמוֹן מְהַדֵּר לְמַעֲנָהּ. וְאָמַר
בְּלִבּוֹ אֶבְרָא עוֹלָם בְּבִינָה בַּעֲבוּר
אֱמָנָה:)
מֵעוֹלָם נִסַּכְתִּי מֵרֹאשׁ.
גְּזֵרָה שָׁוָה גָּזַר בִּי מֵרֹאשׁ.
לַחֲקוֹר וְלִדְרוֹשׁ. הַכֹּל
מֵרֹאשׁ. מִי יַעֲלֶה בְּרֹאשׁ.
מִי יִהְיֶה בְּרֹאשׁ. מַה שֶּׁהָיָה
מֵרֹאשׁ. הוּא שֶׁיִּהְיֶה בְּסוֹף
לְרֹאשׁ. נְסִיכֵי אָדָם נִסְּכוּ
בִּי מֵרֹאשׁ. וְנִסַּכְתִּי לְמַלְכֵי
הַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל ׀ לְרֹאשׁ:
(וְהָיָה אֵלָיו בְּדַבְּרָהּ. וְנִשְׁתַּעֲשַׁע
בְּדִבּוּרָהּ. וְאָמַר בַּעֲבוּרָהּ אֶבְרָא עוֹלָם
לְהַגְבִּירָהּ. וְלַדּוֹרוֹת לְהַסְבִּירָהּ:)
מִקַּדְמֵי אָרֶץ. (מִקְּדוּמֵי
אָרֶץ). דְּבָרִים שִׁבְעָה
קָדְמוּ לָאָרֶץ. כִּסֵּא רָם

Als Welt noch Wassermassen war,
Stand ich schon eine Veste;
Als noch ein Chaos war die Welt,
Glich ich schon hellem Lichtschein,
Noch deckt den Abgrund Finsterniß,
Und ich war gleichsam Leuchte.
Vor dieser Aller Anfang — Er —
Und ich — aus Ihm entflossen.

מעולם Vor Weltbeginn der Gottheit erster Ausfluß
War die Bestimmung mir vom Anfang schon:
Zu forschen, zu ergründen Alles vorhinein,
Wer erst entsteh'n, wen erst das Werde rufe;
Was schon urfänglich ward beschlossen,
Das mußte endlich zeigen sich zuerst. —
Der Menschheit Fürsten wurden erst durch mich geweiht,
Und ich — ich weihte mich dem Könige,
Der jedem Haupt das Hoheitsrecht verleiht.

מקדמי Längst vor der Erde Urzeit,
Da kamen sieben Zwecke ihr zuvor:

וּבְכֵן יְיָ קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ:

יְיָ קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ.
אַלְפַּיִם שָׁנָה נִמְתַּקְתִּי
בְּחִכּוֹ. עַד לֹא מָדַד עוֹלָם
רָחְבּוֹ וְאָרְכּוֹ. טֶרֶם | מָתַח
רוּם עַד כֹּה וָעַד כֹּה. וְקֶדֶם
הֵכִין בָּם רֶכֶב אַרְתַּכּוֹ.
אֲנִי הָיִיתִי מִשְׁתַּעֲשַׁעַת עַל
בִּרְכּוֹ. מְשַׂחֶקֶת לְפָנָיו
לְהַלְלוֹ וּלְבָרְכוֹ. מְשַׂחֶקֶת
בְּתֵבֵל אוֹתִי אָיוֹם (נ״א היום)
בְּעֶרְכּוֹ. לְהוֹדִיעַ לַכֹּל כִּי
אֵין כְּעֶרְכּוֹ:

(וָאֶהְיֶה אָמוֹן אֵצֶל אָדוֹן. וָאֶהְיֶה
שַׁעֲשׁוּעִים יוֹם יוֹם. מְשַׂחֶקֶת עַד
זֶה הַיּוֹם:)

יי קנני Der Herr hat mich anerkannt
Als Muster seiner Werke,
Zweitausend Jahre sanft gepflegt in Seinem Schoße;
Bevor Er maß des Weltalls weiten Umfang,
Bevor er ausgespannt die Höhe,
Bevor Er seine Wagenburg gegründet,
War ich der Liebling Seines Schoßes,
Ergötzend Ihn mit Lob und Preis.
Nunmehr ergötze ich auch mich
Im Weltall, das Er hat bereitet
Um allen zu verkünden,
Daß seines gleichen nirgend sei.
So ward ich großgezogen bei dem Herrn,
Ward Lustgebild Ihm Tag für Tag,
Ergötzend noch bis diesen Tag.

קֶדֶם | מִפְּעָלָיו מֵאָז.
בְּקֶדֶם קַדְמוֹנִים קִדַּמְתִּי
מֵאָז. קֶדֶם עַמּוּדֵי רוּם הָיִיתִי
עַמּוּד מֵאָז. קֶדֶם פֹּעַל יְסוֹד
הָיָה יְסוֹדִי מֵאָז. קֶדֶם אֶבֶן
פִּנָּה הָיִיתִי אֶבֶן פִּנָּה מֵאָז.
קֶדֶם כָּל נְסִיכִים הָיִיתִי
נְסוּכָה מֵאָז. (וּבִהְיוֹת עוֹלָם

קדם Als erstes Seiner Werke seit der Urzeit —
Bin ich der Erstling aller Urgeschöpfe,
Bin vor den Himmelssäulen
Ursäule schon gewesen,
War vor der Erde Gründung
Als Basis längst befestigt;
Bevor der Schlußstein war gesetzt,
War ich bestimmt als Schlußstein schon.
Vor allen Geistentströmten
War ich dem Geiste ausgeflossen.

שֶׁנִּתַּן תְּחִלָּה לַדִּבְּרוֹת: רוֹן דַּת אָנֹכִי בִּכְתַב
נוֹטָרִיקוֹן | נַחְבֵּאת. אָנֹכִי אֲנָא* נַפְשִׁי* כְּתָבִית*
יַהֲבִית: בֵּאֲרָהּ לְעַמּוֹ פָּנִים בְּפָנִים. עַל כָּל נְקֻדָּה
וּנְקֻדָּה תִּשְׁעִים וּשְׁמֹנָה פָנִים: יָהּ רָאָהּ וַיְסַפְּרָהּ.
הֱכִינָהּ וְגַם חֲקָרָהּ. לְאוֹהֲבֶיהָ וּלְשׁוֹמְרֶיהָ וַיְשַׁנֶּהָ
וַיִּתְמְרָהּ: רֻשַּׁם לְמַפְרֵעַ אוֹתִיּוֹתַי מַאֲמָרֶיהָ. יְהִיבָה*
כְּתִיבָה* נְעִימִים* אֲמָרֶיהָ*: בִּשְׁנַיִם הָרִאשׁוֹנִים חַיָּתָם
עַל פֶּה. כִּי הִסְכִּיתוּם מִפֶּה אֶל פֶּה: יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת
וְלֹא כָל נְשִׁיקוֹת. סָחוּ אֶל יֶרֶד אוֹתָם | מִיֵּין הָרֶקַח
לְהַשְׁקוֹת: קְצוּבוֹת וּנְעִימוֹת. וּפְתִי מַחְכִּימוֹת.
רְשׁוּמוֹת וַחֲתוּמוֹת. פְּתוּחוֹת וּסְתוּמוֹת: לְעַם אֲשֶׁר
אָהַב. בְּחִבָּה יָהַב. וְהִנְחִיל נֶחֱמָדִים | מִזָּהָב. לְעַם
לוֹ מְאֹהָב: יָהּ שׁוֹכֵן עֲרָבוֹת. רָד לְהַנְחִיל רְבָבוֹת.
בְּעֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף מַרְכָּבוֹת. אֲשֶׁר מֵאֵשׁ וְשֶׁלֶג
חֲצוּבוֹת: Vorb. רַחוּם הָדָר בְּשַׁחְקִים. יִסַּד עֹז מִפִּי
עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים. וּבִזְכוּת אַפְסֵי אֶרֶץ הֵקִים. זֹהַר
תּוֹרוֹת וְחֻקִּים:

אֵל נָא. לְעוֹלָם תּוּעֲרָץ. וּלְעוֹלָם תּוּקְדָּשׁ. וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא: הָאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא מָרוֹם וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. מַלְכוּתוֹ נֶצַח. נוֹרְאוֹתָיו שִׂיחוּ. סַפְּרוּ עֻזּוֹ. פָּאֲרוּהוּ צְבָאָיו. קַדְּשׁוּהוּ רוֹמְמוּהוּ. רֹן שִׁיר וָשֶׁבַח תֹּקֶף תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:

אל Allmächtiger! in Ewigkeit verherrlicht, in Ewigkeit geheiligt! Du wirst in alle Ewigkeit herrschen und erhoben werden, Gott, König, Furchtbarer, Erhabener und Heiliger! Du bist der König aller Könige, Deine Herrschaft dauert ewig! Unterhaltet euch von Seinen Wunderthaten, verkündet Seine Macht, rühmet Seine Herrschaft, heiligt und erhebet Ihn, singet Preis- und Danklieder, die Macht Seiner preiswürdigen Majestät.

מלכותי עבדי. צויתי לא
יהיה לך אל אחר מבלעדי.
לא תשא שם לשוא ותנקה
עדי. זכור ושמור כי הם
שני עדי. כבד הוריך כי
כבודם כבודי. לא תרצח
מתואר מעשה ידי. לא
תנאף אף בספק פן תענש
בודאי. לא תגנוב ותתברך
עד בלי די. לא תענה עדות
שקר בעדי. לא תחמד כי
אם | מחמדי. אלה הם
סודי. מורי שרידי. מועדי
פקודי. סהדי מעידי. כי
אין בלעדי. ואני אל שדי:

wurden sie unterthan. Sei bedacht, daß Du außer mir keinen Gott anerkennst! entweihe nimmer durch eine Lüge mei-Namen, damit du rein erscheinst. Gedenken und Beachten sind zwei Glaubenszeugen. Verehre deine Erzeuger! ihre Ehre ist meine. Du sollst nicht ermorden meiner Hände Schöpfung! Verletze selbst dem Scheine nach die Keuschheit nicht, denn die Strafe wird zur Wirklichkeit. Du sollst nicht stehlen! dann wird Segen dir. Du sollst nicht meine Wahrheit entkräften. Du sollst nicht lüstern sein, außer nach dem, was mir Lust gewährt. — Das sind meine Denkmäler des Glaubens, mein Zeugniß, meine Weisung, meine Lehren für meine Auserwählten, die Bewährung, daß außer mir keiner der Allmächtige, Allernährer.

חי וקים נורא ומרום וקדוש: Vorb. u. Gemeinde

Ewiglebender, Furchtbarer Höchster und Allerheiligster!

זה המחבר חתום בראשי החרוזות אלעזר ברבי קליר:

אז בכתב אשורית ובלשון עברית. ובדבור
מצרית. הנחלת לבת עברית: לאלף הקדמת
בית ביצירת בראשית. כי הוכן מאז למתן קנין
ראשית: עולם הוכן באות שני. כי יש עולם שני.
אנכי באות ראשון כי הוא אחד ואין שני: זע
אלף וידא מול כסא עשרים וששה דורות. עד

jenen Thau der aus allen Fernen einst die todterstarrten Gruftbewohner erwecken wird. Gebenedeiet seiest Du, Ewiger, der Du die Todten belebest.

קדוש Der Allerheiligste leuchtete auf, von Paron aus, und ließ sich hernieder mit tausenden himmlischen Wesen; der Berg Sinai war die glückliche Stätte, von wo aus das Gesetz ward gelehrt. In einem Gefolge von Myriaden ließ sich der Allerheiligste herab einen Stamm zu krönen, der sich zahlreich ausgebreitet. Er trug wohl die Lehre vor Paron und Schehir, aber der Allmächtige hatte diese Ungelehrigen nur darum zum Aufruhr gereizt — nun zog Er mit Myriaden Heiligen daher, und unter ihnen erschien der Herr in Heiligkeit. — Das Gesetz selbst gab mir die Weihe, diese selige Lehre ward meine Richtschnur. Die heilvolle Losung besiegelte Er einst mit dem Wote: ich bin. — Darum begann Er auch das Zehngebot mit dem Worte: ich bin:

ימלוך Der Herr wird regieren ewiglich, Dein Gott, Zion! durch alle Zeiten, Hallelujah!

ואתה Du Allerheiligster, thronst unter den Lobgesängen Israels.

אנכי Ich bin es, der unter dem Namen Allmächtiger, Allernährer einst zur Schöpfung sprach: bis hieher! — Auf Baschan erläuterte ich meinen Lieblingen jenes Namens Begriff. Als sie mich erkannt, da

Vorb. מִמַּרְחַקִּים. נְקוּקִים יָקִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

קָדוֹשׁ הוֹפִיעַ מִפָּארָן. רָד בְּאַלְפֵי שִׁנְאָן. סִין הֵשִׁית שַׁאֲנָן. וְדָתוֹ בּוֹ שִׁנָּן: רָם רָד בְּמַרְכָּבוֹת. בְּעֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף: לְהַכְתִּיר מַטֶּה סָפוּר בְּעֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף: שִׁנֵּן בְּפָארָן וְשֵׂעִיר. וְאוֹתָם אֵל הִסְעִיר: וְאָתָה מֵרִבְבוֹת קֹדֶשׁ. אֲדֹנָי בָם סִינַי בַּקֹּדֶשׁ:

Vorb. תּוֹרָה חִנְּכַנִי. תּוּשִׁיָּה אָנֹכִי. תַּכְלִית פִּין אָנֹכִי. לָכֵן פָּתַח בְּאָנֹכִי:

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

אָנֹכִי בְּשֵׁם אֵל שַׁדַּי. פִּצְתִּי מֵאָז לְעוֹלָמִי דַּי. וּבְבָשָׁן בֵּאַרְתִּיו בְּפֵרוּשׁ לִידִידַי. כְּשֶׁקִּבְּלוּ עוֹל

פַּץ בָּאתִי לְגַנִּי. Vorb. עֶזְרִי וּמָגִנִּי. בְּמָגִנּוֹ לְגוֹנְנִי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

Schutze bestimmt; Er verhieß es — und ich trat ein in mein Paradies, o mein Heil! mein Schild! das schirmend mich umgibt! Gebenedeiet seiest Du, Ewiger! Du Schild Abraham's!

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים:

מִן הָהָר לִמְעוֹנָיו. מִהֵר וְקָרָא לְעָנָו. נִקְדַּשׁ | שִׁבְעָה בַּעֲנָנָיו. נְהָגוֹ לְפַעְנֵחַ לוֹ עִנְיָנָיו: שַׂר וְנֶאֱמָן כְּהוֹשַׁת לַבָּיִת. שָׂשׂ וְרָץ שְׁלוֹל נְוַת בָּיִת. עוֹדוֹ צָג בְּפְרוֹזְדוֹר הַבָּיִת. עֶלְיוֹנִים נָעֲלוּ בַּעֲדוֹ בָּיִת: פָּצוּ מָה אֱנוֹשׁ לְהִזָּכֵר בַּמַּעֲלָה. פְּאֵר מִבְטֶחָה לְהוֹרִיד מִמַּעֲלָה: Vorb. צָעַד וְגָבַר וְעָלָה וְנִתְעַלָּה. צִוָּה צוּר לְצִיר עֲלֵה וְגַשׁ וַעֲלֵה:

מן Vom Berge aus rief Er eilends in Seine heilige Wohnung den Demuthsvollen, der die siebenfache Weihe in Seinen Wolkenräumen erhielt; Er führte ihn ein, um ihm zu entdecken die wichtigsten Dinge; da ward er eingesetzt zum Fürsten, zum Vertrauten des himmlischen Hauses. Welche Wonne! welche Lust! als er den Schmuck des Hauses errungen! Noch stand er in der Vorhalle des göttlichen Palastes, und die höhern Wesen verschlossen die Pforte vor ihm, laut rufend: was ist der Sterbliche, daß man seiner in höhern Regionen gedenkt, und er wagt es noch, den schutzgewährenden Schmuck dieser Höhe zu entführen? Aber er schritt vorwärts, drang durch, erhob sich, und ward hoch aufgenommen, denn der Welthort selbst gebot dem treuen Boten: steige heran! Er trat heran und drang hinauf.

Gem. אֱלֹהִים הִזִּיל מִשְׁחָקִים. כְּטַל אִמְרֵי חֻקִּים.

אלהים Der Allmächtige ließ fließen aus des Himmels Höhen der Gesetze Worte, wie

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח צבור בקול.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל ׀ לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן:

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

מסוד Nach der sinnigen Andeutung der Weisen und Kundigen, nach der einsichtsvollen Belehrung der Kenntnißreichen öffne ich meinen Mund mit Lied und Lobgesang, zu preisen und zu danken ihm, der im Himmel thront.

(In einigen Gemeinden wird anstatt ארץ מטה das אורח חיים vom zweiten Tag gesagt.)

מיוסד ע"פ א"ב.

אֶרֶץ מָטָה וְרָעֲשָׁה. בְּסֵדֶר שְׁלִישִׁי הִתְגָּעֲשָׁה. גְּרִיָּה חַיָּתָם נִרְעֲשָׁה. דּוֹד בְּשׁוּרָהּ וַתִּתְרָעֲשָׁה: הוֹד אַפִּדְנוֹ נָטָה. וְעַל גַּבְנוּן אוֹתוֹ הִטָּה. זֶה סִינַי גֵּאוּת עָטָה. חִידָתוֹ כְּבַעַל אֶבְרָה הוּעֲטָה: טוֹהַר צוּף שְׁלִישִׁי. יְשָׁרִים הִרְגִּיל לְפַלְּשִׁי. כְּתַב שָׁלִישִׁים שִׁלְּשִׁי. לְעֵת גָּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי:

ארץ Es wankte die Erde, sie dröhnte, sie erbebte am dritten der Monde, ein Zittern durchzuckte zugleich das Leben ihrer Bewohner — o sie hatte die freundliche Gottheit geschaut, darob ergriff sie heiliger Schauer. Der Allmächtige beugte sein himmlisches Prachtzelt hernieder und spannte es aus über den hüglichten Berg; der Sinai war's, den Hoheit umfloß, noch schwebte die scharfsinnige Lehre auf einem Fittig wolkenverhüllt, bis jener drittgeborne Holde, Reine, den Weg zu ihrer Enthüllung gebahnt. Dem dreifach schriftlichen Werk (Thora) ward die Herrschaft geweiht, als der dritte der Monde den Zeitlauf begann.

Gem. גּוֹרָלִי תָּמוֹךְ לְגוֹנְנִי.

גורלי Der Allgütige hatte ein sicherndes Loos zu meinem

לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר | רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר

וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ. וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא. מַשְׁפִּיל גֵּאִים. וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים. מוֹצִיא אֲסִירִים. וּפוֹדֶה עֲנָוִים. וְעוֹזֵר דַּלִּים. וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן. בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל | לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל. קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל. וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

Geliebten frei hindurch geführt, daß die Wasser bedeckten ihre Dränger und nicht einer von ihnen übrig blieb. Darob priesen dich deine Geliebten und erheben dich als den Weltenherrn; bringen dir Lied und Lobgesang, Ruhm und Preis und Dank — dir, dem ewiglebenden, allbeständigen Weltengott und Herrn, — der hoch ist und erhaben, groß ist und furchtbar; der da beuget die Hochmüthigen, und erhöhet, die gebeugt sind, der da führet die Gefangenen aus ihrer Haft, und löset die Gedrückten und hilft den Armen, und erhöret sein Volk, so oft sie zu ihm rufen. Ihm Lob und Ruhm, ihm dem Gott in der Höhe — gelobt sei er, gelobt! Moses und die Kinder Israels, die stimmten dir an den Lobgesang in aller Herzensfreudigkeit, da sangen sie einstimmig und einmüthig:

מי Wer ist wie du, Herr unter den Göttern? Wer ist wie du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme der solche Wunder thut?

שירה Ein neues Lied sangen die Erlöseten zu deines Namens Ehre am Meeresstrand; da brachten sie dir ihren Dank und ihre Huldigung, da sprachen sie einstimmig und einmüthig:

יי Gott regieret in Ewigkeit!

צור Israels Hort! steh auf und hilf deinem Volke Israel, erlöse du Israel und Juda nach deiner göttlichen Verheißung: „Unser Erlöser ist Gott der Herr, der Herr der Heerschaaren ist sein Name, der Heilige Israels?"

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל

niß ab; der Verleumder fällt der Hölle heim, denn alle meine Feinde sind des Verderbens Freunde.

לא תחמוד Gelüste nicht der Güter Zahl zu häufen, dem heiligen Gesetze nur verbinde Dich mit Liebe, denn die Wissenschaften nur gründen deines Hauses Glück.

וכל Die irdischen Güter alle, bald wird man ihrer übersatt; doch Wissenschaft behält ewig ihren hohen eigenthümlichen Werth, sie hat sich auf sieben Säulen festgestellt. Sei muthig und beharrlich durch ihre Weihe; umgürte dich mit Gottesfurcht, dann wird dein Schöpfer auch dein Beistand sein.

עזרת Der Väter Schutz und Beistand warst du von ewig her; ein Schild und Helfer ihren Kindern nach ihnen durch alle Zeiten. In Weltenhöhen ist dein Sitz, und dein Recht und deine Milde die walten bis an der Welten Enden. Wohl dem Menschen, der da horchet auf dein Gebot, und dein Wort und deine Lehre sich zu Herzen nimmt.

Wahr ist es — du bist Herr in deinem Volke, ein gewaltiger Herr wo es gilt zu kämpfen ihren Kampf.

Wahr ist es — du warst vom Anbeginne, und bis ans Ende bist du mit uns und außer dir ist Keiner Herr, der helfen und retten könnte. Aus Egypten hast du uns, Gott und Herr, erlöset, und aus dem Sklavenjoche uns frei gemacht. Ihre Erstgeborenen hast du erschlagen, und Israel, deinen erstgebornen Sohn erlöset. Das Schilfmeer hast du g spalten, die Frevler versenket deine

מְלָשְׁנִי יִירַשׁ צַלְמָוֶת. כָּל מְשַׂנְאַי אָהֲבוּ מָוֶת:

לֹא תַחְמֹד. חֲפָצִים הִרְבֵּיתָה. תְּעוּדָה קַשֵּׁר אַהֲבָתָה. חָכְמוֹת בָּנְתָה בֵיתָה:

וְכָל קִנְיָנֶיךָ שָׂבְעָה. יְקַר מְאוֹד טִבְעָה. חָצְבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה: Vorb. חֲזַק וֶאֱמַץ בִּגְזֵרָה. בְּיִרְאַת צוּרְךָ לְהִתְאַזֵּרָה. וְהוּא יִהְיֶה לְּךָ לְעֶזְרָה:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם. מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם | מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ | שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרַגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם סוּף בָּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ.

לֹא יִהְיֶה מִקּוּיְכֶם זָר
וְתֵרְעוּ. וּמֵעֲבוֹדָתִי כָּל
תִּגְרְעוּ. וְאַל תִּפְרָעוּ:

לֹא תִשָּׂא עוֹנֶשׁ לְחַלְּלִי.
וְתִנָּצֵל מִמַּכְאוֹב וּמֵחֳלִי.
אַשְׁרֵי אָדָם שֹׁמֵעַ לִי:

זָכוֹר. וְשָׁמוֹר אֶת יוֹם.
וְתִמְצָא כּוֹפֶר וּפִדְיוֹם.
לִשְׁקֹד עַל דַּלְתֹתַי יוֹם יוֹם:

כַּבֵּד. נָא הוֹרֶיךָ
בְּמִבְטָחַי. וְתַאֲרִיךְ יָמִים
וְתִהְיֶה חָי. לִשְׁמוֹר מְזוּזוֹת
פְּתָחָי:

לֹא תִרְצָח. בְּנֶפֶשׁ מֵחַיִּים.
וִיהִי חֶלְקְךָ בַּחַיִּים. כִּי מוֹצְאִי
מָצָא חַיִּים:

לֹא תִנְאָף. רֶשֶׁף כִּוְיוֹנִי.
מַרְחִיקָהּ. יִשְׂבַּע עֲדָנַי. וְיָפֵק
רָצוֹן מֵיְיָ:

לֹא תִגְנֹב. יְגִיעַ אִישׁ
לְאִישׁוֹ. כִּי עֲמָלוֹ לָרִיק
יָחִישׁוּ. וְחוֹטְאִי חוֹמֵס נַפְשׁוֹ:

לֹא תַעֲנֶה. צֶדֶק לְעַוֵּת.

לא יהיה Vertrauet nimmer einem fremden Wesen, fern sei euch ein solch ein Frevel, entzieht euch meinem Dienste nicht, und artet nimmer aus.

לא תשא O lade nicht auf dich die Schuld, meinen Namen zu entweihen, dann wirst du frei von Schmerz und Leid; denn Heil dem Sterblichen, der mir gehorcht.

זכור Sei eingedenk des Ruhetages, beobachte ihn streng, dann findest du Erlösung und Befreiung, wirst täglich dann an meine Pforten eilen.

כבד Verehre Du für meiner Verheißung Lohn deine Erzeuger; du lebest lange dann, stehest lebenskräftig da, meiner Thore Eingang zu bewachen.

לא תרצח Du sollst nicht morden, und nicht den eigenen Geist vom Leben trennen, wie auch immer sei dein Los hienieden; denn wer meine Bestimmung erreicht, wird Glückseligkeit erreichen.

לא תנאף Du sollst nicht unkeusch sein; denn solche Gluth ist verzehrender Brand, wer sie verdrängt, schwelgt einst im himmlischen Genuß, ihm wird die Huld des Ewigen zu Theil.

לא תגנב O stehle nicht, was ehrlich sich der Mensch erworben, denn fremdes, schwer errungenes Eigenthum, wird schnell in Nichts zerfließen — wer mein Gebot verletzt, ist Räuber seines Seelenheils.

לא תענה Lege nie zum Nachtheil der Gerechtigkeit ein Zeug-

צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיָּמֶת: וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־ דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

Wahr ist es — der ewige Weltengott ist unser Herr, Jakobs Hort unser Schild und unser Heil! Er besteht durch alle Zeiten, sein Name bestehet, sein Thron fest und sicher, sein Reich besteht und seine Treue in Ewigkeit! Sein Wort besteht in ewiger Lebendigkeit, in aller Gläubigkeit und Freudigkeit bis in die ewige Ewigkeit — bei uns wie einst bei unseren Vätern, bei unseren Kindern und unserer dereinstigen Nachkommenschaft, wie bei allen Geschlechtern aus dem Stamme Israels, deines Knechtes.

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אָתָּה. לְמַעַן שִׁמְךָ מַהֵר לְגָאֳלֵנוּ כַּאֲשֶׁר גָּאַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

על Wie der Vorwelt bleibt sie auch der Nachwelt eine ewig glückliche fortdauernde Verheißung, Wahrheit und Glaube bleiben ein unüberschreitbares Gesetz; deren Wahrheit ist's, daß Du, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, unser und unserer Väter König, unser und unserer Väter Erlöser bist; Du unser Schöpfer, Fels unseres Heils, unser Befreier und unser Erretter; Dein Ruhm ist von Ewigkeit her, es ist keine Gottheit außer Dir.

זולת ע״ס א״ב וס״סמס חתום שמעון בר יצחק חזק.

אָנֹכִי שָׁמַעְתָּ וְנִתְאַיָּמוּ. קַבְּלוּ מַלְכוּתִי וְלֹא תֶאְשָׁמוּ. שִׁמְעוּ מוּסָר וַחֲכָמוּ:

אנכי Ich bin der Ewige — dies gabst Du kund und sie erbebten — erkennet meine Herrschaft an — und ihr werdet nimmer fehlen; nehmt Belehrung an — und ihr werdet weise.

בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם | אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

gehest auf der Straße, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehest. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

למען Damit ihr und euere Kinder lange lebet in dem Lande, das Gott hat zugeschworen eueren Vätern es ihnen zu geben, so lange — als die Himmel sind über der Erde.

ויאמר Gott sprach zu Moses! er sprach: Rede zu den Kindern Israels, und sage ihnen: Sie sollen sich machen Schaufäden an den Ecken ihrer Gewänder für kommende Zeiten, und sie sollen darangeben an die Schaufäden in jeder Ecke eine himmelblaue Schnur. Die sollen euch sein als Schaufäden. Ihr sollet sie anschauen, und gedenken aller der Gebote Gottes, und sie thun und befolgen, und sollet nicht nachwallen euerem Herzen und eueren Augen, denen ihr nachbuhlet; sondern sollet gedenken und thun und befolgen alle meine Gebote, und sollet heilig sein vor euerem Gotte.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführet aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu sein. Ich bin Gott euer Herr!

יש נזהרין אלהיכם לאמת שכן יתן ריוח מעט שלא יבולע הסל״ק.

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר: וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ

אמת Und das Wort ist wahr und wahrhaftig steht fest und sicher, ist beglaubigt und gerechtfertigt und verbürgt, unsere innigste Ueberzeugung, unsere Lust und Liebe, unsere Furcht und unsere Hoffnung, unsere Lebenskraft und Stärke — in Ewigkeit!

ואהבת Du sollst lieben Gott deinen Herrn, mit deinem ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit allem deinem Vermögen. Diese Worte, die ich dir da gebiete, sollst du stets auf deinem Herzen haben. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern, sollst davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehest. Du sollst sie knüpfen zum Zeichen um deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה So ihr gehorchet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, daß ihr liebet Gott, euern Herrn, und ihm dienet mit euerem ganzen Herzen, und mit euerer ganzen Seele, so werde ich Regen geben euerem Lande, Frühregen und Spätregen, jedes in der Zeit; du wirst sammeln dein Korn, dein Most und dein Oel. Ich werde Kraut geben auf dem Felde deinem Viehe, und du wirst essen und wirst satt werden. Nehmet Euch wohl in Acht, daß nicht sich bethöre euer Herz, und ihr euch abwendet und dienet fremden Göttern und euch bücket vor ihnen. Da entbrennet der Zorn Gottes gegen euch, und er verschließet die Himmel, und es wird kein Regen sein, und die Erde wird nicht geben ihren Ertrag. Ihr werdet gar bald verloren sein in dem schönen Lande, das Gott euch gibt. Darum traget diese meine Worte auf eurem Herzen und auf euerer Seele; knüpfet sie zum Zeichen um euere Hand, und sie sollen sein ein Stirnband zwischen eueren Augen. Lehret sie euere Kinder, daß sie davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, wenn du

ואהבת את יהוה אלהיך בכל-
לבבך ובכל-נפשך ובכל-
מאדך: והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוך היום על-לבבך:
ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך: וקשרתם לאות על-ידך
והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם
על-מזזות ביתך ובשעריך:
והיה אם-שמע תשמעו אל-
מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את-יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-
נפשכם: ונתתי מטר-ארצכם
בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך
ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב
בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת:
השמרו לכם פן-יפתה לבבכם
וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם: וחרה אף-
יהוה בכם ועצר את-השמים
ולא-יהיה מטר והאדמה לא תתן
את-יבולה ואבדתם מהרה מעל
הארץ הטבה אשר יהוה נתן
לכם: ושמתם את-דברי אלה
על-לבבכם ועל-נפשכם וקשרתם
אתם לאות על ידכם והיו לטטפת
בין עיניכם: ולמדתם אתם את-
בניכם לדבר בם בשבתך

וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם | אֶת־כָּל־
דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ
בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ
בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ
לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא
נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם
קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה
בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ.
וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת
לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל
יְשׁוּעוֹת אָתָּה. וּבָנוּ בָחַרְתָּ
מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת.
לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ
בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

beobachten und befolgen, thun und halten jedes Wort in deiner Gotteslehre — in Freundlichkeit und Liebe. Erleuchte unser Aug' in deiner Lehre, mache fest und anhänglich unser Herz an deine Gebote, einige unsern Sinn und Geist in der Gottesfurcht und Liebe, auf daß wir nie und nimmer beschämt werden. Denn auf deinen heiligen Namen, der groß ist und furchtbar in der Welt, hoffen und vertrauen wir, in Freud' und Fröhlichkeit uns freuen deines Heiles. Bring' uns in Frieden, Herr zusammen von allen vier Enden und Ecken der Welt, und führe uns mit freiem Muthe ins Land des Heiles und des Segens. Denn du bist es, der schaffet und wirket das Heil; du hast uns erwählet und erkoren vor allen Zungen und Völkern, uns dir näher gestellt zur Verherrlichung deines Namens in der Wahrheit und Wahrhaftigkeit, daß wir dir huldigen und in deiner Einheit und Einigkeit dich anbeten und verehren in inniger Liebe und Anhänglichkeit. Gelobt seist du, Gott, der da erwählet sein Volk Israel in seiner Liebe!

אל Gott ist Herr in Wahrhaftigkeit!

שמע Höre Israel!
Gott unser Herr ist ein einiger, einziger Gott!

Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit, in Ewigkeit!

beständigen Weltenherrn singen sie ihr Lied, und seinen Ruhm verkünden sie. Denn er ist's allein, der Großes wirket, Neues schaffet; er, des Sieges Herr im Kampfe; er der säet die Saat, daraus das Heil entsprießet, der schaffet Heilung und Genesung; furchtbar in seinem Ruhme, allwaltend, wunderthätig! Er erneuert in seiner Güte Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung, wie geschrieben steht: „Dem der die großen Lichter hat geschaffen — Dank und Lob und Preis; denn seine Güte währet ewiglich."

Laß ein neues Licht über Zion leuchten, und uns alle bald des Lichtes würdig und theilhaftig werden. Gelobt seist du Gott, der die Lichter geschaffen.

אהבה Mit unendlicher Liebe warst du, Gott unser Herr, uns stets zugethan; mit übergroßem Erbarmen hast du dich erbarmet über uns. Um unserer Väter willen, dieweil sie dir vertrauet, hast du sie, Herr und Vater, väterlich belehret und ihnen geoffenbaret das Gesetz des Lebens. So sei auch uns gnädig und belehre uns, Vater des Erbarmens, erbarme dich über uns, und gib uns ins Herz die Einsicht und das Verständniß, daß wir hören, lernen und lehren,

יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. בַּעַל מִלְחָמוֹת. זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא רְפוּאוֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ. וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים. כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן. הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד. לִשְׁמוֹר

gebietet Himmelschaaren Stille, dieweil des Morgenländers Sprossen singen.

Das ist mein Streben, meine Pflicht, dem Aetherwölber Heiligung zu weihen, dem Unerforschlichen, gekrönt mit allen Kronen, der Königen den Schmuck verleiht, den Auserwählten Preis gewährt! Vor Seiner Furchtbarkeit erbeben Grundfeste, felsige Gebirge.

Aufmerken sie, die hin verlangen nach heiligen gottgeweihten Städten, in frommer Scheu und demuthsvoller Ehrfurcht Ihn zu verherrlichen und Ihn zu heiligen. Nach einem Wortpaar nennen sie Seinen heiligen Namen, auf daß verkündet Allen sei, daß sie entstammen heil'gem Samen.

והחיות Und die Chajoth besingen ihn, die Cherubim verherrlichen, die Seraphim stimmen Hymnen an, die Erelim benedeien, und Chajah, Ophan und Cherub wenden zu Einem Zwecke den Seraphim sich zu, und einen Kreis um sie bildend, loben sie und rufen:

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet.

לאל Dem Allmächtigen — gelobt sei er — weihen sie die freundlichen Himmelsklänge, dem allmächtigen, ewiglebenden all-

בְּכֹחוֹ. לְשַׁתֵּק הָמוֹן מַעְלָה
בְּרוֹן בְּנֵי אֶזְרָחוֹ:

דְּרָכַי. וְחוֹבַי תֵּת קְדֻשָּׁה
לִמְקָרֶה אֲוִירִים. הַמְשֻׂגָּב
וּמְכֻתָּר בְּכִתְרֵי כְתָרִים.
פְּאֵר מְלָכִים תְּהִלָּה
לִבְרוּרִים. מִפַּחְדּוֹ יָחִילוּ
אֵיתָנִים וְצוּרִים.

יִשְׁמוֹרוּ. נִכְסָפִים
לַחֲצֵרוֹת מְעַט מִקְדָּשׁוֹ.
בְּפַחַד וְיִרְאָה לְהַעֲרִיצוֹ
וּלְהַקְדִּישׁוֹ:

אַחַר שְׁתֵּי תֵיבוֹת Vorb.
מַזְכִּירִים שֵׁם קָדְשׁוֹ. לְהוֹדִיעַ
לַכֹּל כִּי הֵם זֶרַע קְדוֹשׁוֹ:

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרֻבִים יְפָאֵרוּ
וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ. פְּנֵי
כָל־חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב לְעֻמַּת
שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ.
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת

כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

men sie ein, und sprechen es aus im heiligen Schauer der Andacht.

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

קדוש Heilig! heilig! heilig! ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von Seiner Herrlichkeit!

שם המחבר שמעון חתום בראשי החרוזות אחר תיבות ועתה בנים שמעו לי וגו׳

וְעַתָּה בָנִים. שִׁירוּ לַמֶּלֶךְ בְּתִפְאֶרֶת מְפוֹאָר. בְּרִקְמֵי שִׁיר מְעֻטָּף וּמְעֻטָּר וּמְתוֹאָר. בְּהוֹד וְהָדָר וָשֶׁבַח מְבוֹאָר. בַּעֲטֶרֶת גֵּאוּת וְכֶתֶר נוֹרָא יִתְפָּאָר:

ועתה Nun Kinder! singet auch ihr dem Könige in schmuckgewählten Weisen, im Prachtgeflecht der Liederstanzen, in rhytmisch schönen Preisgesängen, ihm, der umwunden mit der Hoheit Krone, geziert ist mit dem Kranz der Glorie!

שִׁמְעוּ לִי. מִלְּלוּ. עֱזוּז נוֹרָא פְּלָאֵי גָדְלוֹ. שֶׁשְּׁמוֹ עָרֵב לוֹ. וְזִכְרוֹ נָעִים לְהַלְלוֹ. וְהֵיכָלוֹ נֶחְמָד לוֹ. וּכְבוֹדוֹ נֶהְדָּר לוֹ. וְהוֹדוֹ נָאֶה לוֹ. וּמְשָׁרְתָיו מַנְעִימִים לוֹ:

O hört mich an, welch' Lob Ihm tönet der grausen Allmacht, Seiner Wundergröße; Sein Nam' entspricht ihm herrlich, sein Denkspruch — seinem Ruhme, sein Tempel — seiner Würde, und seine Majestät umstrahlt Ihn, und seine Herrlichkeit umschmückt ihn, und seine Umgebung ergötzt Ihn.

וְאַשְׁרֵי עֲבָדָיו הַמַּשְׁמִיעִים בְּקוֹל שִׁבְחוֹ. כִּי עֲרֵבִים לְפָנָיו וּמְקֻבָּלִים נִכְחוֹ. שַׁמְעִיאֵל הַשַּׂר מַשְׁמִיעָם

Heil Seinen Dienstgeweihten, die laut Sein Lob verkünden, es klinget Ihm so lieblich, wird freundlich aufgenommen. Schamiel der Schutzgeist trägt nachdrucksvoll es vor

מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ
יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה׃

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ
וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים
יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ
יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר
מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים
בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים
בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי
אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם׃
כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים
כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים
בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם
וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם
בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה
וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים
וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים
וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים
וּמַמְלִיכִים׃

אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃ וְכֻלָּם
מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם
זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה
לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ
בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה. קְדֻשָּׁה

ob der leuchtenden Lichtgestalten, die du geschaffen zu deiner Verherrlichung — Selah!

תתברך Gelobt seist du unser Hort und Herr und Heil und Helfer, der die Heiligen geschaffen; gelobt dein Name, Herr in Ewigkeit! Er schuf sich die Boten seines Reiches, und die seine Boten sind, die stehen alle in den Himmelshöhen, und verkünden in heiliger Andacht einmüthig und einstimmig das Wort des lebendigen Gottes und des ewigen Weltenherrn. Alle seine Treuen, Alle seine Erwähleten, Alle seine Starken, Alle vollziehen sie in Furcht und Grauen ihres Herrn Willen. Alle öffnen sie den Mund in Heiligkeit und Lauterkeit zum Lied und Lobgesang, und loben und preisen und rühmen und verherrlichen und huldigen und heiligen den Namen Gottes, des allmächtigen Weltenherrn, der groß und stark ist und furchtbar — geheiligt sei er! Alle nehmen sie über sich den Dienst und die Verpflichtung des himmlischen Reiches und geben sich gegenseitig einander das Wort, daß sie heiligen wollen ihren Schöpfer und Meister in aller Seelenruhe in lauterer Sprache, mit aller Anmuth und Freundlichkeit und Heiligkeit. Alle wie einer stim-

Vorb. אֶת אֱלוֹהַּ קְדֻשָּׁה וְכָבוֹד כֹּל יְשִׁימוּן.
בְּנֵי מַעְלָה מוֹרָאוֹ יַעֲרִיצוּן וְיַעֲצִימוּן.
אָדָם נֶצַח תְּהִלָּתוֹ יַקְדִּישׁוּן וִירוֹמְמוּן.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים
עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד
מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ
מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה
עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ:
הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ
מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר
וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת־עוֹלָם.
אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר
מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב
בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדָל־דֵּעָה.
הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב
יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ: מְאוֹרוֹת
נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת
צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי.
תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל
וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל

המאיר Er erleuchtet und verklärt die Welt und die da wandeln auf ihr — in seiner Barmherzigkeit; in seiner Güte erneuert er Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung. Wie viele sind deine Werke, Gott, du hast sie alle in Weisheit geschaffen: die ganze Welt und ihre Fülle ist dein Besitz und Eigenthum. Der Weltenherr war einst erhaben ganz allein vor dem; gepriesen und verherrlicht und erhöhet ist er seit den ersten Tagen der Welt.

Allmächtiger Weltenherr! in deiner Barmherzigkeit erbarme dich über uns! Du Herr unsere Kraft und Stärke; du ein Fels und unsere Feste, du ein Schild zu unserm Heil, und feste Wehr um uns herum. Gott — gelobt, groß an Sinn und an Verstand schuf er und richtete her der Sonnen Glanz und Gluth, in seiner Güte schuf er sie zu seines Namens Ehre. Er stellte auf die Lichter ringsherum in seinem mächtigen Reiche; die Häupter seiner heiligen Heerschaaren, die erheben seine Allmacht immerfort verkünden sie die Ehre Gottes und seine Heiligkeit. Gelobt seist du Gott unser Herr, ob des Ruhmes deiner Händewerke,

הַגְּבָרוּ. עֲבוֹדָתוֹ יְגַבְּרוּ.
וּפִיו לֹא יַעֲבוֹרוּ:

Vorb. וְעַל נֶאֱמְנֵי אֶרֶץ.
בְּרִיתוֹ הִתְרֵץ. צִדְקָם
חֲשׁוּךְ קֶרֶץ.
בְּחֻקּוֹ מוֹסְדֵי אָרֶץ:

Vorb. וָאֶהְיֶה שְׁכוּנָה.

Gemeinde u. Vorb. בְּחֶבְיוֹן עֹז אַרְמוֹן:

Vorb. אֶצְלוֹ מְיוּחֶדֶת:

Gemeinde u. Vorb. בְּתוֹךְ גְּנָזָיו לִטְמוֹן:

Vorb. אָמוֹן עֲמוּסָה.

Gemeinde u. Vorb. מְלוּי מִצְוֹת כָּרִמּוֹן:

Vorb. וָאֶהְיֶה וְעוּדָה.

Gem. u. Vorbeter. לִבְנֵי פִּצֵּל לַח וְלוּז וַעַרְמוֹן:

innrer Kraftbewegung, gestärkt durch seine Wirkung, beschränkt durch seinen Willen. Und für der Erde Frommen, bahnt er den Gang der Schöpfung; ihr Wandel entfernt Unheil, seit der Erde Gründung.

ואהיה Ich war heimisch in seinem glanzumzogenen Palaste, war bei ihm ausgezeichnet, würdig unter seinen Schätzen aufbewahrt zu sein; war ein reichbeladener Zögling, wie ein Granatapfel vollgefüllt — mit Belehrung; ward dann als Geschenk bestimmt den Enkeln Jakobs.

Gem. שַׁעֲשׁוּעִים. נַחֲלִיאֵל מַתָּנָה מִמִּדְבָּר לְזִמּוּז.
יוֹם בָּאוּ לְסִינַי נוֹחֲלֵי דַּת אָמוֹן.
יוֹם רָדוּ מַלְאֲכֵי צְבָאוֹת בֶּהָמוֹן.
מְשַׂחֶקֶת יְדִידוּת עַל נִשְׁמַעַת כִּפְעָמוֹן.
לְפָנָיו צָגוּ מְלָכִים כְּפָרֵשׁ בָּהּ תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן.
בְּכָל עֵת חָשְׁכוּ מִישֶׁר מוֹאָב וְעַמּוֹן.
מְשַׂחֶקֶת קִלְקְלוּן פָּארָן וּבוּז וְאַדְמוֹן.
בְּתֵבֵל חִמְּדוּנִי קִבְּלוּנִי הוֹלְכֵי יְלֵל יְשִׁימוֹן.
אַרְצוֹ זָרַח אוֹרִי וְנָדַף רֵיחִי כְּאַפִּרְסְמוֹן.
וְשַׁעֲשֻׁעַי קִדְּשׁוּ חוֹרֵב וְנָדוּ תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן.

borgenes mir zeigend, mich sein Geheimniß nennend, hat seiner Hoheit nahe meinen Stand bestimmet. Mein Rath war eine Weisung, den Gang der Welt zu leiten, die Zirkel recht gerundet, er fort bewegt im Kreise. Den Erdball zu beleben, herrscht wechselnd Kälte und Wärme, er wog des Abgrunds Tiefe, nach Maaß der Oberfläche. Mein Blick schweift in die Fernen, mein Flüstern beut Ergötzen, mein Gang er wanket nimmer, ist fest so wie die Himmel. Die stark sind nimmer wanken, die selbst im Dunkeln strahlen, sich fest in Fugen halten, mit Kraft in Höhen prangen. Es toben wild die Wogen, sie brechen am Gestade; dem Sande angefesselt hat er den Quell des Weltmeers. Versöhnet mit der Erde, prangt es in süßer Ruhe, ins Beet mußt' es zurücke, denn er setzt ihm die Schranken. So ward die Welt gegründet, ihr Wesen ruht auf Weisheit, sie war vor allen Kräften, vor allen Elementen. Fest schlossen sich die Massen, voll

סְפוּנוֹת הֶרְאַנִי. סוֹדוֹ קְרָאַנִי. סָמַךְ לִגְאוֹנִי.
שָׁם אָנִי:
עֲצָתִי תָּחוּג. עוֹלָם נָהוּג. עֹגֶד בְּמָחוּג. בְּחֻקוֹ חוּג:
פְּצוּמָה לַהוֹם. פָּקַד קוֹר וָחוֹם. פִּלֵּס לִתְהוֹם.
עַל פְּנֵי תְהוֹם:
צוֹפִיָּה לְמֶרְחַקִּים. צִפְצוּפַי מְשַׂחֲקִים. צְעָדַי לֹא דוֹחֲקִים. בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים:
קְבוּעִם | מִזּוּז. קְדִירָתָם לַחֲזוּז. קְרִישָׁתָם לְפִזּוּז.
מִמַּעַל בֶּעָזוּז:
רוֹגְעִים בִּנְהוֹם. רְגָבִים יְגִיחוּם. רִתֵּק חוֹל | לִתְהוֹם.
עֲינוֹת תְּהוֹם:
שִׁוָּה אַרְקוֹ. שִׁפֵּר מְתְקוֹ. שָׁב בְּהִנָּתְקוֹ.
בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חֻקוֹ:
תֵּבֵל בְּשַׁכְלְלוֹ. תּוּשִׁיָּה שָׁת | שִׂכְלוֹ. תְּכוּנִים קֶדֶם | מִלֹּא. וּמַיִם לֹא:
שָׁתוּת חִבְּרוֹ. מִלּוּאָם

זוֹהַר נִכְלָלְתִּי. זְכִיּוֹת
גִּבְלָלְתִּי. זֹאת נִתְהַלַּלְתִּי.
בְּאֵין תְּהוֹמוֹת חוֹלָלְתִּי:
חֵקֶר עוֹנוֹת. חָלָל
וּמְעוֹנוֹת. חַק בִּי עֲנָיָנוֹת.
בְּאֵין מַעְיָנוֹת:
טִפּוּחֵי שָׁמַיִם. טַפְסְרֵי אֵשׁ
וּמַיִם. טַרְמְנֵי יוֹמָיִם:
נִכְבַּדֵּי מָיִם:
יְקָרוֹתַי נִבְעוּ. יְתֵדוֹתַי
נִקְבָּעוּ. יְרִיעוֹתַי רֻבָּעוּ.
בְּטֶרֶם הָרִים הָטְבָּעוּ:
כְּלָלוֹת נִכְלָלְתִּי כֵּן פְּרָט
נִתְלַלְתִּי. כְּמִדָּתִי נִגְלַלְתִּי.
לִפְנֵי גְּבָעוֹת חוֹלָלְתִּי:
לִי שָׁת מוֹעֵצוֹת. לָדוּץ
בִּרִיצוֹת. לֹא עָשָׂה קְצוֹת.
אֶרֶץ וְחוּצוֹת:
מִצְוֹתַי לְקַבֵּל. מָנָה וְחֶבֶל.
מְדֻבָּקִים לֹא גִבֵּל.
וְרֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל:
נוֹי שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם. נוֹעַם
נְתִיבוֹתַיִם. נָהַר בִּי שְׁפַתַיִם.
בַּהֲכִינוֹ שָׁמָיִם:

schmückt bin ich mit Reinheit, mit Klarheit durchgewoben; das spricht zu meinem Ruhme, mein unerförschlich Wesen. Geheimniß der Zeiten, des Raums, der Weltenreiche, er grub in mir dies alles bevor Gedanken spielten. Die weite Himmelswölbung, die Feier-Wasser Geister, die wasserschwangern Wolken, sind spät nach mir entstanden. Entfaltet war mein Reichthum, fest standen meine Pfeiler, mit Teppiche umschmücket, bevor sich Berge senkten. Im Ganzen höchst vollendet, im Einzelnen vollkommen, und doch beschränkt im Umfang, entstand ich vor den Hügeln. — Mir gab er weise Einsicht, Genuß der reinsten Freude, ehe er des Erdballs Grenzen, und seinen Ruhm bestimmte. Befolgung meiner Lehren, ist Erbgut und Bestimmung, sonst hätt' er nicht den Urstoff, der Welten Stolz gebildet. Vom Glanz der Grundgesetze hat er auf Anmuthsgängen, mir mein Gebiet erleuchtet, als er die Himmel wölbte, Ver-

מֶלֶךְ הָעוֹלָם. יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

unser Herr, Herr der Welt, der das Licht hat gebildet und die Finsterniß hat geschaffen, überall den Frieden bringt, und Schöpfer ist von Allem.

אור Das Urlicht der Welt verblieb im Reiche der Unsterblichen; ein Dämmerlicht nur ist's, was auf des Herrn Geheiß entstand.

מיוסד ע"פ א"ב משולש ובסוף חתום ס"סמח שמעון בר יצחק חזק ואמץ.

אֲדוֹן אִמְּנַנִי. אֶצְלוֹ שִׁכְּנַנִי. אָדָם הִקְנַנִי. יְיָ קָנָנִי:

בִּנְיַן בְּעָרְכוֹ. כִּי עָץ | צְרָכוֹ. בְּשַׁעֲשׁוּעַ בְּרָכוֹ. רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ:

גִּשְׁתִּי לְרַגְלָיו. גַּרְתִּי בְּצִלָּיו. גְּעֻגּוּעַי עָלָיו. קֶדֶם | מִפְעָלָיו:

דָּתוֹתַי עֲלָם. דּוֹדַי לְהוֹעִילָם. דַּעַת הַנֶּעְלָם. מֵאָז מֵעוֹלָם:

הֲגִיגַי לְאָרוּשׁ. הַמְזֻקָּק לְפָרוּשׁ: הַנִּפְלָא לִדְרוֹשׁ. נִסַּכְתִּי מֵרֹאשׁ:

וָאֱהִיֶה בְאֶרֶץ. וְשַׁעֲשׁוּעַ יֶרֶץ. וְקִדְּמַנִי בְּמֶרֶץ. מִקַּדְמֵי אָרֶץ:

אדון Mich hat der Herr gepfleget, bei ihm hatte ich mein Lager, mich gab er preis dem Menschen, der Ewige, mein Schöpfer! Als er entwarf den Weltbau, vertraut' er seinen Willen mir, seines Schoßes Liebling, dem Erstlinge seiner Schöpfung. An seinen Tritt, gebunden, wohnt ich in seinem Schatten; an ihn, ward ich gefesselt, vor seiner Werke Ursprung. Noch barg er meine Lehren, zum Heile meiner Freunde, ich blieb geheime Weisheit, seit dem die Welt entstanden. Mein Inneres zu entfalten, das Reinste zu erklären, das Höchste zu ergründen, ist meine Urbestimmung. Mein Wohnort ist der Himmel, mein Zeitvertreib gefällig, er schuf mich früh mit Anmuth, vor allen Erdgeschöpfen. Ge-

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

ישתבח Gepriesen und verherrlicht sei dein Name, Herr in Ewigkeit, allmächtiger Gott und Herr der groß und heilig ist im Himmel und auf Erden. Dir unserm Gott und Herrn, dir, dem Gotte unserer Väter, gebühret Lied und Lob und Sang und Klang'; deun dein ist die Macht und der Sieg und die Herrschaft, die Größe und die Stärke, der Ruhm und die Herrlichkeit; dein ist die Heiligkeit und dein ist das Reich; dir gebühret Lob und Dank in Ewigkeit! Gelobt seist du Gott, allmächtiger Weltenherr, der groß und herrlich ist in seinem Ruhme; Gott dem alles danket; Herr, der Wunder thut, der den Lobgesang sich hat erwählet zu seiner Verherrlichung — allwaltender und ewiglebender Weltengott und Herr!

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ ׀ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das untenstehende יתברך*)

Vorb. בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

Gem. בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

Vorb. Lobet Gott den Allgelobten!
Gem. Gelobt sei Gott, der Allgelobte — in Ewigkeit.
ברוך Gelobt seist Du, Gott

---

*) יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יתברך Gelobt und gepriesen und erhöhet und verherrlicht sei der erhabene Name des Königs aller Könige, des Heiligen, gelobt sei er, und außer dem kein Gott ist. Macht Bahn vor ihm, der auf Wolken fährt, nennt seinen göttlichen Namen, und jauchzet auf vor ihm. Sein Name ist erhaben über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name Gottes sei gelobt, heute und immer in Ewigkeit.

הָאֵל

בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ. הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל:
וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ:
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם:
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

האל Gott, Du bist allmächtig — in der Allgewalt Deiner Kraft, bist groß und hehr — in der Verherrlichung Deines Namens; bist stark im Sieg, und furchtbar in Deinen furchtbaren Werken. Der Weltenherr, sitzet auf seinem Throne hoch und erhaben.

שוכן Da thronet er in Ewigkeit, „der Erhabene und Heilige" ist sein Name! So steht geschrieben: Lobsinget, ihr Gerechten, Gott dem Herrn; denen, die redlichen Herzens sind, steht des Herrn Lob und Ruhm wohl an!

Der Redlichen Mund Dich preisen;
Der Gerechten Worte Dich benedeien;
Der Frommen Zunge Dich erheben, und
Der Heiligen Chor Dir huldigen.

ובמקהלות So wird in Chören, Herr, gepriesen und verherrlicht dein Name von Tausenden und wieder Tausenden aus deinem Volke und Hause Israel; so wallet dein Ruhm, Herr, durch die Zeit im fröhlichen Lobgesang. Dazu hast du uns, Gott, geschaffen, dazu sind wir verpflichtet und berufen, daß wir dir, unserm Gott und Herrn, dir, dem Gott unserer Väter, Dank und Lob und Preis und Ruhm und Ehre geben, dich erhöhen und verherrlichen in Wort und Spruch und Lied und Lobgesang, wie sie David, Jisais Sohn, dein Knecht und dein Gesalbter, zu deines Namens Ehre hat angestimmt.

פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל־לָשׁוֹן
לְךָ תִשָּׁבַע. וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ
תִכְרַע. וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ
תִשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל־לְבָבוֹת
יִירָאוּךָ. וְכָל־קֶרֶב וּכְלָיוֹת
יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר
שֶׁכָּתוּב כָּל־עַצְמוֹתַי
תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל
עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן
מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לָּךְ. וּמִי
יִשְׁוֶה־לָּךְ. וּמִי יַעֲרָךְ־לָךְ.
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ: נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ
וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת שֵׁם
קָדְשֶׁךָ. כָּאָמוּר. לְדָוִד |
בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־
קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:

dankt dir, jede Zunge schwört dir, jedes Knie beugt sich vor dir, und was stehet, das bücket sich vor dir. Dich ehret, fürchtet jedes Herz, Herz und Nieren lobsingen deinen Namen, wie geschrieben steht: Jedes Glied an mir spricht, Gott, wer ist wie du? Der den Armen rettet aus des Starken Hand, den Armen und den Dürftigen aus des Räubers Hand? Wer ist dir gleich? Wer ist dir ähnlich? Wer kommt nur irgend in Vergleich mit dir? Mit dir — dem großen, starken, furchtbaren Weltengott, dem allerhöchsten Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen. Dich loben wir und preisen wir und rühmen wir, und loben deinen heiligen Namen; wie David spricht: „Lobe, meine Seele, den Herrn, und was in mir ist, preise seinen heiligen Namen!"

schnell wie Hirsch und Reh, — es reichte nimmer aus die Kraft in uns, dir Gott unserm Herrn, dir, dem Gott unserer Väter, auch nur für eine einzige von den vielen tausenden und wieder tausenden Gnadenbezeugungen, die du unsern Vätern und uns bewiesen, nach Gebühr zu danken, und deines Namens Ruhm auf Erden zu verkünden.

Aus Egypten hast du uns erlöset, Gott unser Herr, vom Sklavenjoche uns frei gemacht; im Hunger hast du uns gespeiset, und uns gesättiget im Ueberfluß; vom Schwerte hast du uns gerettet, vor Pest und Seuche uns gewahret, von böser Krankheit und schwerem Leid uns stets befreiet, und wie wir auch darnieder lagen, uns auf und in die Höhe gebracht.

Bis hieher hast du uns geholfen in deiner Barmherzigkeit, uns nicht verlassen in deiner milden Huld; so verlaß uns und verwirf uns Gott auch nie und nimmermehr. Und jedes Glied an uns, das du an uns geschaffen, und Geist und Odem, die du uns hast eingehaucht, die Zunge, die du uns hast in den Mund gelegt — sei deinem Dienste geweihet. Sie sollen dich, den Weltherrn loben, rühmen, preisen deinen Namen, Herr, dein Reich erhöhen, heiligen und verherrlichen; denn jeder Mund

קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת: אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבָרֵךְ אֶת־שְׁמֶךָ. עַל־אַחַת מֵאָלֶף אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ. מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרָעָב זַנְתָּנוּ וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ. וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ: עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ. וְאַל־תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח: עַל־כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ. וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל־

זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. מִן
הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה
אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: פּוֹדֶה וּמַצִּיל
וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת
צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל־
בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן כָּל־תּוֹלָדוֹת
הַמְהֻלָּל בְּרוֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת.
הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים: וַיְיָ לֹא־
יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר
יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים.
וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים. וְהַמַּתִּיר
אֲסוּרִים. וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים.
וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ לְבַדְּךָ
אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אִלּוּ פִינוּ
מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם. וּלְשׁוֹנֵנוּ
רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו. וְשִׂפְתוֹתֵינוּ
שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ.
וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ
וְכַיָּרֵחַ. וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת
כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם. וְרַגְלֵינוּ

Herr und dein Gedächtniß immerfort. Von Ewigkeit in Ewigkeit bist du Gott, und außer dir ist Keiner Herr, der schützet, der helfet, der erlöset, der errettet, der ernähret, und sich erbarmet unser in jeder Zeit der Noth und Bedrängniß — Keiner, Herr, als du allein! Gott, der war beim Anbeginn; Gott, der ist beim End' der Dinge, Schöpfer aller Schöpfungen, Herr und Meister des Gewordenen und Werdenden, gepriesen und verherrlicht; sein die Fülle des Ruhmes und der Herrlichkeit. Er ist es, der die Welten lenket in seiner Huld und Milde, und seine Schöpfungen versieht und versorget in seiner Barmherzigkeit. Gott der schläft nicht und der schlummert nicht. Er weckt die Schlafenden, hält wach und munter die betäubt sind, und macht die Stummen reden; er löset die Gebundenen, er stützet die da fallen, und richtet auf, die gebeugt sind; dir Gott allein gebühret unsers Herzens Dank.

Und wäre unser Mund von Liedern voll, voll wie das Meer; und könnten wir mit Zungen singen, und mit Lippen reden, daß es schalle so weit die Himmel reichen; und hätten wir Augen leuchtend wie die Sonne, wie der Mond in seinem Glanze, und Hände, die zu Gott sich heben wie der Adler sich auf zum Himmel schwingt, und Füße leicht und

die Fürsten von Edom, die gewaltigen Moabs ergreifet ein Beben, und verzagt sind die Bewohner Kanaans. Es fällt über sie die Furcht und Angst, vor der Größe deines Armes erstarren sie wie Stein — bis daß vorübergezogen dein Volk, Herr, bis daß vorübergezogen das Volk, daß du dir geeignet. Du führst sie und pflanzest sie ein auf den Berg, der dein Erbe ist, in die Veste, die du zu deinem Sitze dir geschaffen, das Heiligthum, Herr, das deine Hände befestigte. Gott regieret in Ewigkeit! Gott regieret in Ewigkeit!

Denn Gott gehört das Reich, er waltet über die Völker. Es werden die Erlöser hinaufziehen auf den Berg Zion, um zu richten das Gebirge Esaus, da gehöret Gott allein das Reich!

Und es wird Gott Herr sein über die ganze Welt; an dem Tage ist Gott der Einzige, und sein Name der Einzige!

Und so steht es geschrieben in deiner Thora: Höre Israel, Gott unser Herr ist ein einziger Gott!

Der Odem alles Lebenden lobe Gott den Herrn! der Geist alles Fleisches erhöhe und verherrliche deinen Namen.

נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי
מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ
כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפֹּל
עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל
זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר
עַם־זוּ קָנִיתָ: תְּבִאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה
מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ:
יְהוָה ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי לַיְיָ
הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם:
וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן
לִשְׁפּוֹט אֶת־הַר עֵשָׂו
וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה: וְהָיָה
יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ ׀ אֶחָד:

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ
אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ
כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם

Wagen Pharaos und sein Heer stürzt' er in's Meer; die Auserwählten seiner Wagenlenker wurden versenkt in das Schilfmeer. Fluthen deckten sie, sie sanken in die Tiefe wie ein Stein.

Deine Rechte, Gott, ist mächtig in ihrer Kraft; deine Rechte Gott, zermalmet den Feind. In deiner erhabenen Größe trittst du nieder die Empörer; du lassest aus den glühenden Zorn, er frißt sie wie Stoppel. Und vor dem Hauche deiner Nase thürmen sich auf die Wasser, stehen wie eine Mauer die Strömungen, erstarren die Fluthen im Herzen des Meeres. Es sprach der Feind: „Ich verfolge, ich hole ein, ich theile aus die Beute, es sättiget sich meine Seele; ich zücke das Schwert, es tilgt sie aus meine Hand!" da bliesest du sie an mit deinem Hauche, und es deckte sie das Meer; sie sanken wie Blei in die gewaltigen Wasser. Wer ist wie du unter den Göttern, Herr? wer ist wie du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der Wunder thut? — Du strecktest aus deine Rechte und es verschlang sie die Erde. Du führtest in deine Huld das Volk, das du erlöset, und geleitest es in deiner Macht in deine heilige Wohnung. Es hörten es die Völker, und bebeten, ein Zittern ergriff die Bewohner von Peleseth. Da erschracken

מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה
בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ
בְיַם־סוּף: תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ
יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן:
יְמִינְךָ יְהוָֹה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ
יְמִינְךָ יְהוָֹה תִּרְעַץ אוֹיֵב:
וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ
תְּשַׁלַּח | חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ
כַּקַּשׁ: וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ
מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים
קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם:
אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג
אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי
אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי:
נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם
צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אַדִּירִים: מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם
יְהוָֹה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר
בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־
פֶלֶא: נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ
אָרֶץ: נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ
גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה
קָדְשֶׁךָ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן
חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת: אָז

Knechten und an allem Volke in seinem Lande, dieweil du gewußt, daß sie frevelnd sich an ihnen vergangen, und hast dir einen Namen gemacht — bis auf den heutigen Tag. Du hast das Meer vor ihnen gespaltet, daß sie mitten durchs Meer gegangen wie auf trockenem Lande, und ihre Verfolger hast du geschleudert in die Tiefen, wie einen Stein in die gewaltigen Wasser.

ויושע An dem Tage erlösete Gott Israel aus der Hand der Egypter, und Israel sah die Egypter todt am Ufer des Meeres. Und Israel sah die Hand des Herrn, die so großes an den Egyptern gethan, da fürchtete alles Volk den Herrn, und sie glaubten an Gott und an Moses, seinen Knecht.

אז Da sangen Moses und die Kinder Israels dieses Lied dem Herrn, und sie sprachen: Ich singe von Gott; denn erhaben, erhaben ist er; das Roß und seinen Reiter stürzt' er in's Meer. Mein Sieg ist Gott, mein Lied ist Gott, er ist mein Heil; er mein Gott den ich rühme, der Gott meines Vaters, den ich erhebe.
Gott ist ein Kriegsmann, Gott — ist sein Name! die

וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ: כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם. וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה. וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:

וַיּוֹשַׁע יְהֹוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהֹוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־יְהֹוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהֹוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהֹוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהֹוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ: יְהֹוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהֹוָה שְׁמוֹ:

לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
תִּפְאַרְתֶּךָ: אַתָּה הוּא יְיָ
לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־
הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־
צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר
עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר
בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־
כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ
מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יְיָ
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ
בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר
כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְּׁמוֹ
אַבְרָהָם: וּמָצָאתָ אֶת לְבָבוֹ
נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת
אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי
הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי
וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם
אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי־צַדִּיק אָתָּה:
וַתֵּרֶא אֶת־עֳנִי אֲבוֹתֵינוּ
בְּמִצְרָיִם. וְאֶת־זַעֲקָתָם
שָׁמַעְתָּ עַל־יַם סוּף: וַתִּתֵּן
אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה

zu machen Jeden. Nun Gott, danken wir dir und preisen den Namen deiner Herrlichkeit!

Du bist Gott allein. Du hast den Himmel gemacht und der Himmel Himmel, und alle ihre Sternenheere, die Erde und was auf ihr ist, die Wasser nnd was in ihneu ist; du belebest sie alle, und die Heerschaaren des Himmels beugen sich vor dir. Du bist Gott, der Herr, der Abram hat gewählet und ihn hat geführt aus Ur der Chaldäer, und hast ihn Abraham genannt, dieweil du sein Herz treu gefunden vor dir.

Da schlossest du mit ihm den Bund, zu geben das Land des Kanaani, Chiti und Emori, Prisi, Jebusi und Girgosi — es zu geben seinem Samen; und hast gehalten dein Wort, denn gerecht bist du. Du sahest den Jammer unserer Väter in Egypten und hörtest ihren Schrei am Schilfmeere, und thatest Zeichen und Wunder an Pharao und an allen seinen

klingendem Geläute; lobet ihn mit klingendem Schalle; Alles was nur Odem hat, das lobe Gott! Halleluja!

Alles was nur Odem hat, das lobe Gott, Halleluja!

ברוך Gelobt sei Gott in Ewigkeit Amen! Amen!

Gelobt sei Gott von Zion aus, der thronet in Jerusalem. Halleluja!

Gelobt sei Gott, Israels Gott, der Wunder thut einzig und allein; gelobt der Name seiner Herrlichkeit in Ewigkeit, und es werde seiner Herrlichkeit die ganze Erde voll — Amen! Amen!

ויברך David lobete Gott vor den Augen der ganzen Versammlung, und David sprach: Gelobt seist du Gott, Israels Gott, unser Vater, von Ewigkeit, in Ewigkeit, Dein Gott, ist die Größe die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und der Ruhm wie alles im Himmel und auf Erden; dein, Gott ist das Reich und die Erhabenheit, du von Allem das Haupt! Der Reichthum und die Ehre sind dein, und du schaltest über Alles; in deiner Hand ist die Kraft und Stärke, in deiner Hand ist es, groß zu machen und stark

שְׁמַע. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה
תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:
כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן ׀
וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן
יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ ׀
יְיָ אֱלֹהִים ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ:
וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם.
וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־
הָאָרֶץ אָמֵן ׀ וְאָמֵן:
וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי
כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:
לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד
כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ
יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא
לְכֹל ׀ לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר
וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה
מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ
וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק

Gottes! denn erhaben ist sein Name allein! Seine Majestät geht über Erd und Himmel!

Er erhebet seinem Volke das Horn; das ist der Frommen Stolz und Ruhm, der Ruhm der Kinder Israels, ein Volk das ihm das Nächste ist! Halleluja! lobet Gott den Herrn!

הללויה Halleluja! Lobet Gott den Herrn! Singet Gott ein neues Lied, sein Lob in den Gemeinden der Frommen. Es freue sich Israel seines Schöpfers; die Söhne Zions jubeln vor ihrem Könige. Sie preisen seinen Namen in Reigen, mit Pauken und Zither stimmen sie an ihr Lied vor ihm. Denn es hat Gott sein Gefallen an seinem Volke, er verherrlicht die Gedehmüthigten mit seinem Heil. Nun freuen sich die Frommen des Ruhmes, und jubeln auf ihren Lagern. Gottes Lob im Munde, ein zweischneidig Schwert in ihrer Hand — üben sie Rache an den Völkern und züchtigen die Nationen, binden in Ketten die Könige, und ihre Gefeierten in eiserne Bande; auf daß vollzogen werde das Urtheil, das geschrieben steht. Das ist der Frommen Ruhm und Stolz. Lobet Gott! Halleluja!

הללויה Halleluja! lobet Gott den Herrn!

Lobet Gott in seinem Heiligthume, lobet Gott in der Veste seiner Macht! Lobet ihn nach seiner Wunderkraft, lobet ihn nach seiner vollen Größe! Lobet ihn mit Posaunenklang, lobet ihn mit Harf und Zither, lobet ihn mit Pauk' und Reigen, lobet ihn mit Saiten und Schalmeien! Lobet ihn mit

יְיָ. כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ. הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ. תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

קמט הַלְלוּיָהּ ׀ שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ: כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ. יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם ׀ מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

קנ הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־

rael. Das that er noch für kein Volk, und seine Rechte die kennen sie nicht. Halleluja! lobet Gott den Herrn!

הללויה Halleluja! lobet Gott den Herrn!

הללויה Lobet Gott in den Himmeln! lobet ihn in den Höhen;

Lobet ihn alle seine Engel: lobet ihn alle seine Sternen-heere!

Lobet ihn, Sonn' und Mond, lobet ihn alle ihr Sterne des Lichtes!

Lobet ihn, ihr Himmel der Himmel, und ihr Wasser ober den Himmeln!

Lobet den Namen Gottes! denn er gebot, und sie wurden geschaffen, stellte sie hin für die Ewigkeit, gab ein Gesetz das keines überschreitet.

Lobet Gott auf Erden, ihr Drachen und ihr Fluthen. Blitz und Hagel, Schnee und Nebel, Sturmwind, der sein Wort vollzieht! Berg und Hügel, Fruchtbaum und Ceder! Thier und Wild, Wurm und Vogel mit den Schwingen! Erdenkönige und Nationen, Fürsten und Weltenrichter! Jüngling und Jungfrau, Greis und Knabe! Lobet den Namen

לֹא עָשָׂה כֵן ׀ לְכָל־גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם
הַלְלוּיָהּ׃

קמח הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ אֶת־יְיָ
מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בַּמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָל־
מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו׃
הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ. הַלְלוּהוּ
כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר׃ הַלְלוּהוּ
שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר
מֵעַל הַשָּׁמָיִם׃ יְהַלְלוּ אֶת־
שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ׃
וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק־
נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר׃ הַלְלוּ אֶת־
יְיָ מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־
תְּהֹמוֹת׃ אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג
וְקִיטוֹר. רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה
דְבָרוֹ׃ הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת
עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים׃ הַחַיָּה
וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר
כָּנָף׃ מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים
שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃
בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים
עִם־נְעָרִים׃ יְהַלְלוּ ׀ אֶת־שֵׁם

Maß. Er hält aufrecht die Gedemüthigten und erniedriget bis zur Erde die Sünder. Stimmet an ein Danklied dem Herrn, singet zur Cither vor unserm Gott, der decket mit Wolken die Himmel, und bereitet für die Erde den Regen, und auf den Bergen läßt wachsen das Gras. Der dem Vieh gibt sein Futter, und den Jungen der Raben, wonach sie schreien. Nicht an des Rosses Kraft hat er sein Gefallen, nicht an des Mannes Schenkeln seine Lust. Er hat sein Gefallen an den Gottesfürchtigen, die da hoffen auf seine Gnade. Jerusalem, preise den Herrn! Rühme, Zion, deinen Gott, denn er festiget die Riegel deiner Thore, segnet deine Kinder in deiner Mitte. Er wahret den Frieden an deiner Grenze, und sättiget dich mit dem Mark des Weizens. Er schickt seinen Spruch auf die Erde; — wie schnell läuft sein Wort — da gibt er Schnee in Flocken, und streut den Reif wie Asche aus; wirft Eis in Schollen; wer kann vor seinem Frost bestehen? Und wieder schickt er sein Wort, und thaut sie auf, läßt wehen seinen Wind, und die Wasser rinnen! So verkündet er sein Wort in Jakob, sein Gesetz und Recht in Js-

מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ. מַשְׁפִּיל
רְשָׁעִים עֲדֵי־אָרֶץ׃ עֱנוּ
לַייָ בְּתוֹדָה. זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ
בְכִנּוֹר׃ הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם
בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר.
הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר׃ נוֹתֵן
לִבְהֵמָה לַחְמָהּ. לִבְנֵי עֹרֵב
אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא־בִגְבוּרַת
הַסּוּס יֶחְפָּץ. לֹא־בְשׁוֹקֵי
הָאִישׁ יִרְצֶה׃ רוֹצֶה יְיָ אֶת־
יְרֵאָיו. אֶת־הַמְיַחֲלִים
לְחַסְדּוֹ׃ שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַםִ ׀
אֶת־יְיָ. הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן׃
כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ. בֵּרַךְ
בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ׃ הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ
שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ׃
הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ עַד מְהֵרָה
מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃ הַנֹּתֵן
שֶׁלֶג כַּצָּמֶר. כְּפוֹר כָּאֵפֶר
יְפַזֵּר׃ מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים.
לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד׃ יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ
מָיִם׃ מַגִּיד ׀ דְּבָרָו לְיַעֲקֹב.
חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל׃

geist, kehrt er zurück in seine Erde, und an dem Tage sind verloren alle seine Pläne. Darum wohl dem, dessen Heil und Hilfe ist Jakobs Gott, der seine Hoffnung setzt auf seinen Gott und Herrn! Der hat gemacht Himmel und Erde, das Meer und Alles was darin ist. Der bewahret seine Treue in Ewigkeit. Der schafft das Recht dem Unterdrückten, gibt das Brod den Hungernden. Gott löset die Gebundenen. Gott macht sehend die Blinden. Gott richtet die Gebeugten auf, Gott liebet die Gerechten. Gott schirmet die Fremden; Waise und Witwe hält er aus; den Weg der Sünder krümmet er. Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten, Halleluja! lobet Gott den Herrn!

הללויה Halleluja: lobet Gott den Herrn. Gut ist es mit Sang und Saitenspiel den Herrn rühmen, da ertönet schön und lieblich des Herrn Ruhm! Jerusalem erbauet Gott, die Verbannten Israels sammelt er. Er heilet die gebrochenen Herzens sind, und verbindet ihre Wunden. Er berechnet die Sterne nach ihrer Zahl, und nennet sie alle mit Namen. Groß ist unser Herr, unendlich seine Kraft, und sein Verstand hat kein

יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא
אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו: אַשְׁרֵי
שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ
עַל־יְיָ אֱלֹהָיו: עֹשֶׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל
אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת
לְעוֹלָם: עֹשֶׂה מִשְׁפָּט
לַעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים
יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ פֹּקֵחַ
עִוְרִים יְיָ זֹקֵף כְּפוּפִים. יְיָ
אֹהֵב צַדִּיקִים: יְיָ שֹׁמֵר
אֶת־גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה
יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת:
יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קמז הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זַמְּרָה
אֱלֹהֵינוּ. כִּי נָעִים נָאוָה
תְהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ.
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: הָרוֹפֵא
לִשְׁבוּרֵי לֵב. וּמְחַבֵּשׁ
לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר
לַכּוֹכָבִים. לְכֻלָּם שֵׁמוֹת
יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב
כֹּחַ. לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:

von ihnen aus, deine Gerechtigkeit lobpreisen sie. Gott ist gnädig und barmherzig, langmüthig und voller Huld und Milde. Gott ist gütig gegen Alle, und hat Erbarmen mit allen seinen Schöpfungen. Darum danken dir, Gott alle deine Schöpfungen, und deine Frommen stimmen an dein Lob. Von der Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie, von deiner Allmacht reden sie; daß sie verkünden den Menschenkindern seine Macht, und die Herrlichkeit und Pracht seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Welten, deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott ist es, der stützet die Fallenden, und aufrichtet, die gebeugt sind. Aller Augen hoffen auf dich, und du gibst ihnen die Speise, jedem zu seiner Zeit; öffnest deine Hand und sättigest Alles, was lebet, mit Wohlwollen. Gott ist gerecht in allen seinen Wegen, liebreich in allen seinen Werken. Gott ist nahe Allen, die ihn anrufen mit Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen thut er ihren Willen, er hört ihr Schreien und schickt sein Heil. Er schirmt Alle, die ihn lieben, und rottet alle Frevler aus. Des Herrn Ruhm soll mein Mund verkünden, und alles Fleisch lobpreisen seinen heiligen Namen in Ewigkeit. So lobpreisen wir den Herrn von nun an bis in Ewigkeit. Halleluja! lobet Gott den Herrn.

הללויה Halleluja! lobet Gott den Herrn! Preise meine Seele den Herrn!

Ich preise Gott all mein Leben lang, singe mein Lied dem Herrn, dieweil ich bin. Verlasset euch nicht auf Fürsten, auf ein Menschenkind, bei dem kein Heil und keine Hilfe ist. Geht ihm aus der Lebens-

יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם
יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב יְיָ
לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ
יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ
יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם
גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים
וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ
יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־
הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ
וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי
רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד
בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו
לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן
יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו
וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת
יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם
קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ
יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קמו הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת
יְיָ: אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה
לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: אַל־תִּבְטְחוּ
בִנְדִיבִים. בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין
לוֹ תְשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ

Gottes Rathschluß besteht in Ewigkeit, die Gedanken seines Herzens gehen durch alle Zeiten. Denn er sprach, und es ward; gebot und es stand da! So hat Gott Zion sich erwählet, es begehret zu seinem Sitz; so hat Gott Jakob sich erwählet, Israel zu einem Eigenthum; so wird auch Gott nicht verstoßen sein Volk, und sein Erbe nicht verlassen. Er der Allerbarmende wird versöhnen die Schuld und nicht verderben; er hat schon oft abgewendet seinen Zorn, daß nicht ausbreche sein ganzer Grimm.

Gott sende uns das Heil, Herr erhöre uns wenn wir dich rufen.

אשרי Wohl denen, die da sitzen in deinem Hause, und immerfort dich preisen. Selah! Wohl dem Volke, dessen Gott ist Gott der Herr!

תהלה Ein Lobgesang von David. Ich will dich erheben, mein Gott und Herr, und will loben deinen Namen in Ewigkeit. Alle Tag will ich dich loben, und preisen deinen Namen in Ewigkeit. Groß ist Gott und gepriesen über Alles, und seine Größe unerforschlich. Eine Zeit rühmt der andern dein Wirken, und deine Allmacht verkünden sie. Die Pracht und Herrlichkeit deiner Majestät und deine wundervollen Worte sind mein Gespräch. Von der gewaltigen Macht deiner Wunderthaten, reden sie, und von deiner Größe will ich erzählen. Das Angedenken deiner unendlichen Güte strömt

יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי־בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל | לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזוֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר | רַב טוּבְךָ

תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְיָ, נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת | מַיִם רַבִּים, אַדִּירִים | מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ | נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם | יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם | מֵאַרְצוֹ: יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־אִישׁ וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם: עֲצַת

nicht! Fest steht dein Thron von jeher, von Ewigkeit her bist du! Es erheben die Ströme, Herr, es erheben die Ströme ihr Rauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Rauschen der strömenden Fluth, ist die Brandung des Weltmeers. Mächtiger — Gott in seiner Höhe! dein Zeugniß ist immer wahrhaft treu; deines Hauses Schmuck — die Heiligkeit, Gott für alle Zeiten!

יהי Gottes Ruhm ist für die Ewigkeit; es freuet sich Gott seiner Schöpfungen. Der Name Gottes sei gelobt von nun an bis in Ewigkeit! Vom Sonnenaufgange bis zu ihrem Niedergange ist gepriesen der Name Gottes. Erhaben über alle Völker ist Gott, über die Himmel seine Herrlichkeit. Gott, dein Name ist ewig dein Gedächtniß geht durch alle Zeiten. Gott hat seinen Thron im Himmel aufgestellt, und sein Reich und seine Waltung geht über Alles. Es freuen sich die Himmel, es frohlocket die Erde, und unter den Völkern sprechen sie: Gott regiert die Welt. Gott regieret, Gott hat regieret, Gott wird regieren in Ewigkeit. Gott ist der Welten König in Ewigkeit! Es gehen Völker unter in seinem Lande und Reiche; Gott löset den Rathschluß der Völker, und vereitelt die Gedanken der Nationen. Viele Gedanken sind in des Menschen Herzen, Gottes Rathschluß — der hat Bestand.

erfreuet, Gott, mit deinen Werken; ob der Schöpfungen deiner Hände jauchze ich. Wie groß sind deine Werke, Gott! wie unendlich tief sind deine Gedanken! Der Mensch in seinem Unverstand, der weiß das nicht, der Thor, der ahnet das Alles nicht. Wenn die Frevler sprossen wie das Gras, wenn sie geblühet wie die Blume die das Unheil schaffen, werden sie vertilgt für immer; — und du, Gott, bist erhaben, in Ewigkeit derselbe! Denn schau', deine Feinde, Herr, schau deine Feinde sind verloren, in sich zerfallen Alle, die das Unheil schaffen. Und mir hebst du das Haupt empor wie des Waldstiers Horn, und salbest mich mit frischem Oele. Da schauet mein Auge seine Lust an meinen Neidern, wenn aufstehen wider mich die Böswilligen, hört es mein Ohr an ihnen. Der Gerechte blühet wie die Palme, wie die Ceder auf dem Libanon wächst er in die Höhe, die gepflanzt sind in Gottes Haus, die in den Höfen Gottes blühen, die sind im Wachsen bis ins graue Alter, und bleiben immer markig, kräftig, frisch; auf daß sie verkünden, daß Gott ist gerecht, mein Schutz und Hort, und an ihm kein Fehl nnd Falsch!

" Gott ist der Welten Herr! Er kleidet sich in seine Pracht, es kleidet sich Gott in seine Macht und gürtet sich; — da steht fest die Welt und wanket

שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה־
גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ
מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא
יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־
זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים | כְּמוֹ
עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן
לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד: וְאַתָּה
מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה
אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ
יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי
אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי
בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט
עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי
מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי:
צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז
בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים
בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה
דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ:
לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא
עַוְלָתָה בּוֹ:

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ יְיָ
עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־

Gott er ist; dem Volke, das er sich zum Erbe erkoren. Vom Himmel schauet Gott, und sieht alle Menschenkinder; von seinem festen Wohnsitze blickt er hinab auf alle Weltenbewohner. Der gebildet hat insgesammt ihr Herz, der achtet wohl auf all ihr Thun. Nicht ist dem König geholfen mit einem großen Heere, und der Starke rettet sich nicht mit seiner großen Kraft. Trüglich ist das Roß zur Hilfe und mit seinem großen Heere rettet er sich nicht. Schau! Gottes Auge ist gerichtet auf die Gottesfürchtigen, die da hoffen auf seine Gnade, daß er rette aus dem Tode ihre Seele, und sie am Leben erhalte in der Hungersnoth. Darum hoffet unsere Seele auf Gott; er ist unsere Hilfe, unser Schutz und Schild. Sein erfreuet sich unser Herz, in seinem heiligen Namen ist unsere Zuversicht.

Möge deine Gnade, Gott, so walten über uns, wie wir auf dich hoffen und vertrauen.

מזמור Ein Psalmlied für den Sabbath-Tag. Gut ist es danken dem Herrn, deinen Namen mit Sang und Saitenspiel zu rühmen, allerhöchster Gott! zu verkünden am Morgen deine Gnade und deine Treue in den Nächten — beim zehnsaitigen Psalter, beim Harfenklang und Lautenspiel. Denn du hast mich

אַשְׁרֵי הָעָם אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו הָעָם | בָּחַר
לְנַחֲלָה לוֹ׃ מִשָּׁמַיִם הִבִּיט
יְיָ רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם׃
מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל
כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ הַיֹּצֵר יַחַד
לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל־
מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע
בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל
בְּרָב כֹּחַ׃ שֶׁקֶר הַסּוּס
לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא
יְמַלֵּט׃ הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל־יְרֵאָיו
לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ לְהַצִּיל
מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם
בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ
עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃ כִּי בוֹ
יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ
בָטָחְנוּ׃ יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ
עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם
הַשַּׁבָּת׃ טוֹב לְהֹדוֹת לַייָ
וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד
בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ
בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־
נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃ כִּי

Und uns gerettet hat von unsern Drängern! ewig währet seine Gnade.

Der Brod gibt allem Fleische! ewig währet seine Gnade.

Danket dem Gott des Himmels! ewig währet seine Gnade.

Frohlocket, ihr Gerechten, vor Gott! denen, die redlichen Herzens sind, steht des Herrn Lob wohl an. Danket Gott mit Zither und mit Harfen, auf der zehnsaitigen Harfe spielet auf vor ihm! Singet ihm ein neues Lied, spielet euer bestes Saitenspiel unter jubelndem Posaunenschall! Denn gerecht ist Gottes Wort, und all sein Thun in Treue. Er liebet Tugend und Gerechtigkeit, von Gottes Milde ist voll die Welt. Durch Gottes Wort sind die Himmel geschaffen, durch einen Hauch aus seinem Munde die Sternenheere alle. Er thürmet wie eine Mauer die Wasser des Weltmeeres, und gibt in Behälter die Fluthen. Es fürchtet sich vor Gott alle Welt, es fühlen eine heilige Scheu vor ihm Alle, die den Erdball bewohnen. Denn er sprach, und es ward; er gebot und es stand da! Er löset den Rathschlag der Völker, und vereitelt die Gedanken der Nationen. Aber der Rathschluß Gottes bestehet, und die Gedanken seines Herzens gehen durch alle Zeiten. Wohl dem Volke, dessen

וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

לג רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּייָ
לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃ הוֹדוּ
לַייָ בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר
זַמְּרוּ־לוֹ׃ שִׁירוּ לוֹ שִׁיר
חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃
כִּי יָשָׁר דְּבַר־ייָ וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ
בֶּאֱמוּנָה׃ אֹהֵב צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט חֶסֶד ייָ מָלְאָה
הָאָרֶץ׃ בִּדְבַר ייָ שָׁמַיִם
נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם׃
כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן
בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃ יִירְאוּ
מֵייָ כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ
כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ כִּי הוּא
אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃
ייָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא
מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ עֲצַת ייָ
לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת
לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ אַשְׁרֵי הַגּוֹי

Der Egypten schlug in seinen Erstgebornen! ewig währet seine Gnade.

Und Israel führte heraus aus ihrer Mitte! ewig währet seine Gnade.

Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme! ewig währet seine Gnade.

Der das Schilfmeer spaltete in Stücke! ewig währet seine Gnade.

Und Israel führte mitten durch! ewig währet seine Gnade.

Und Pharao und sein Heer versenkte ins Meer! ewig währet seine Gnade.

Der sein Volk geleitet durch die Wüste! ewig währet seine Gnade.

Und die großen Könige geschlagen! ewig währet seine Gnade.

Die gewaltigen Könige erschlagen! ewig währet seine Gnade.

Sichon den König von Aemori! ewig währet seine Gnade.

Und Og den König von Baschan! ewig währet seine Gnade.

Und gab ihr Land zum Erbe! ewig währet seine Gnade.

Zum Erbe seinem Knechte Israel! ewig währet seine Gnade.

Der in unserer Erniedrigung stets unser hat gedacht! ewig währet seine Gnade.

לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Ohren haben sie und hören nichts; auch ist kein Lebensgeist und Odem in ihrem Munde. Wie sie sind, sind die, die sie machen, alle, die auf sie vertrauen.

Haus Israels! lobet Gott!

Haus Arons! lobet Gott!

Haus Levis! lobet Gott!

Ihr Gottesfürchtigen! lobet Gott!

Gelobt sei Gott von Zion aus, der thronet in Jerusalem. Halleluja! lobet Gott den Herrn!

Danket Gott, denn er ist gütig! ewig währet seine Gnade.

Danket dem Gotte der Götter! ewig währet seine Gnade!

Danket dem Herrn der Herren! ewig währet seine Gnade!

Dem, der große Wunder thut einzig und allein! ewig währet seine Gnade.

Der die Himmel hat geschaffen mit Verstand! ewig währet seine Gnade.

Der die Erde hat gewölbet auf den Wassern! ewig währet seine Gnade.

Der die großen Lichter hat geschaffen! ewig währet seine Gnade.

Die Sonne, daß sie herrschen soll am Tage! ewig währet seine Gnade.

Den Mond und die Gestirne! daß sie herrschen in der Nacht! ewig währet seine Gnade.

לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם
וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ־רוּחַ
בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם
כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית
יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָ בֵּית
אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בֵּית
הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: יִרְאֵי יְיָ
בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בָּרוּךְ יְיָ ׀ מִצִּיּוֹן
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּיָהּ:

קלו הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת
בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל
לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי
גָדוֹל יְיָ וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל־
אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ
יְיָ עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
בַּיַּמִּים וְכָל תְּהוֹמוֹת: מַעֲלֶה
נְשִׂאִים ׀ מִקְצֵה הָאָרֶץ
בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא
רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה
בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם מֵאָדָם עַד
בְּהֵמָה: שָׁלַח אוֹתוֹת
וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם
בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו:
שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג
מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ
הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן:
וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה, נַחֲלָה
לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְיָ שִׁמְךָ
לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר:
כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו
יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף
וְזָהָב. מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם:
פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם

freundlich; denn Jakob hat sich Gott erwählet, Israel zu seinem Eigenthume. Das weiß ich, daß Gott ist groß und unser Herr mehr als alle Götter. Was Gott will, das machet er im Himmel und auf Erden, in den Meeren und all den Tiefen. Er führt herauf die Wolken vom Ende der Erde, schaffet die Blitze für den Regen, und läßt heraus den Sturm aus seinen Behältern. Er schlug die Erstgebornen Egyptens vom Menschen bis zum Viehe, schickte Zeichen und Wunder in deine Mitte, Egypten, über Pharao und alle seine Knechte Er schlug große Völker, und schlug danieder mächtige Könige — Sichon, König von Aemori, Og, König von Baschan und alle Reiche Kanaans — und gab ihr Land zum Erbe seinem Volke Israel!

Gott, dein Name ist ewig, dein Gedächtniß geht durch alle Zeiten; denn Gott rechtet für sein Volk, und bedenket in Gnade seine Knechte. Die Götzen der Völker sind Silber und Gold, das Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie, und reden nicht; Augen haben sie und sehen nicht;

deiner Seite und Zehntausende zu deiner Rechten; dir tritt Keines je zu nahe. Nur schauest du es mit deinen Augen, und siehst, wie er's den Sündern vergilt, denn du sprichst „Gott ist meine Zuversicht.“ Du hast den Höchsten zu deiner Zuflucht dir gemacht. Dir begegnet kein Unglück, keine Plage nahet deiner Hütte; denn er befiehlt seinen Engeln, daß sie dich wahren auf allen deinen Wegen; auf den Händen werden sie dich tragen, daß nicht stoße an einen Stein dein Fuß. Ueber Leu und Otter wirst du schreiten, Löw' und Drachen mit Füßen treten.

„Er hat an mir seine Lust, darum rette ich ihn, bringe ihn empor dieweil er kennet meinen Namen. Er ruft mich, ich erhöre ihn, bin mit ihm in jeder Noth; mach' ihn frei, und bring' ihn hoch in Ehren. Mit langem Leben sättige ich ihn, daß er schaue mein Heil und meine Hilfe!“

הללויה Halleluja! lobet Gott den Herrn! Lobet den Namen Gottes! Lobet ihn, ihr Knechte Gottes! Die ihr stehet im Hause Gottes, in den Höfen vor dem Hause Gottes — lobet Gott den Herrn!

Lobet Gott, denn er ist gütig, rührt das Saitenspiel bei seinem Namen, denn er ist

אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ
לֹא יִגָּשׁ׃ רַק בְּעֵינֶיךָ
תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים
תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה יְיָ מַחְסִי
עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־
תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע
לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי
מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ
בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃ עַל־כַּפַּיִם
יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן
רַגְלֶךָ׃ עַל שַׁחַל וָפֶתֶן
תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃
כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ
אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי׃
יִקְרָאֵנִי ׀ וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי
בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃
אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ
וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃ ארך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי׃

קלה הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ אֶת־
שֵׁם יְיָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ׃
שֶׁעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת
בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃ הַלְלוּיָהּ כִּי־
טוֹב יְיָ זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים׃

daß er dich fürchte nach deinem Grimme? Lehr' uns zählen unsere Tage, daß wir erlangen ein weises Herz.

Kehre wieder Herr! — ach! wie lange noch? und bedenke dich wegen deines Knechtes. Sättige uns am Morgen mit deiner Gnade, auf daß wir jubeln und uns freuen all' unsere Tage lang. Erfreue uns so viele Tage, als du uns geängstiget, so viele Jahre, als wir nichts als Leid gesehen. Laß deine Knechte sehen dein Wirken und dein Walten, und deine Majestät sichtbar werden an ihren Kindern.

Die Freundlichkeit Gottes, unseres Herrn, sei mit uns; und unserer Hände Werk möge uns gelingen, unserer Hände Werk möge er gelingen lassen.

Der da sitzet im Schirm des Allerhöchsten, im Schatten des Allmächtigen sich berget, der spricht zu Gott: „mein Schutz und meine feste Burg, mein Gott auf den ich traue!“ denn er wird dich erretten aus des Voglers Schlingen, aus der verhängnißvollen Pest. Mit seinen Schwingen deckt er dich, unter seinen Flügeln bist du geborgen, Schild und Panzer ist seine Treue. Du fürchtest dich nicht vor dem Pfeil, der schwirrt bei Tag, vor der Seuche, die im Finstern schleicht, vor der Pest, die am hellen Mittag wüthet. Ob Tausende fallen an

וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת
יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב
חָכְמָה׃ שׁוּבָה יְיָ עַד־מָתָי
וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ
בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה
וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃
שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ
שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃ יֵרָאֶה
אֶל־עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ
עַל־בְּנֵיהֶם׃

וִיהִי ׀ נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

צא יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל
שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר לַייָ
מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי
אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי הוּא יַצִּילְךָ
מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃
בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת
כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה
אֲמִתּוֹ׃ לֹא תִירָא מִפַּחַד
לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃
מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב
יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל מִצִּדְּךָ ׀

יֶאְשָׁמוּ: פּוֹדֶה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו
וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחֹסִים בּוֹ:

צ תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה
הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר: בְּטֶרֶם ׀
הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ
וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם
אַתָּה אֵל: תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־
דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי
אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ
כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: זְרַמְתָּם
שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר
יַחֲלֹף: בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף
לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ: כִּי
כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ
נִבְהָלְנוּ: שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ
לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ:
כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ
כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ הֶגֶה: יְמֵי
שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה
וְאִם בִּגְבוּרֹת ׀ שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי־גָז חִישׁ
וַנָּעֻפָה: מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ

men um in ihrer Schuld Gott erlöset die Seele seiner Diener; die ihm vertrauen, die trifft keine Schuld.

Ein Gebet Moses, dem Manne Gottes.

Gott! eine Zuflucht warst du uns von Zeit zu Zeit. Bevor die Berge sind geboren worden, und geschaffen ward die Erd' und Welt; von Ewigkeit in Ewigkeit bist du — Gott! Du bringst den Menschen bis zur Vernichtung, und sprichst dann; „Kehrt zurück ihr Menschenkinder!" denn tausend Jahre sind in deinen Augen wie der gestrige Tag, wenn er vorüber ist; wie die Wache in der Nacht. Du reißt sie hin, als hätt' ein Regenguß sie weggeschwemmt, wie ein Schlaf sind sie hin. Am Morgen wie das Gras, das sprießt; am Morgen, wie die Blume die blüht und sprießt; am Abend dürr und welk; denn wir vergehen in deinem Zorne, vergehen in Schrecken vor deinem Grimme. Du stellst unsere Sünden vor dich hin, unsere geheimen Sünden vor dein leuchtend Angesicht. Denn alle unsere Tage ziehen vorüber vor dir in deinem Grimme, und es vergehen unsere Jahre wie ein Traum. Unsere Jahre und alle Tage darin — siebzig Jahre, und wenn es hoch kommt achtzig Jahre, und all ihr Ungestüm ist Last und Pein; dann ist es schnell abgeschnitten, und wir schweben hin. Wer kennt die Macht deines Zornes,

lösete ihn aus allen seinen Nöthen Es lagert ein Engel Gottes um die Gottesfürchtigen herum, der rettet sie. Prüfet und schauet, wie Gott ist gütig; wohl dem Manne, der ihm vertrauet. Fürchtet Gott, ihr seine Heiligen, denn die ihn fürchten, denen geht nichts ab. Löwen darben und hungern; die nach Gott verlangen, denen geht nichts von ihrem Glücke ab. Kommet Kinder, höret mir zu; die Furcht Gottes lehre ich euch. Wer ist der Mann, der das Leben will, und gern möcht' in seinen Tagen das Glück des Lebens schauen? „Bewahre deine Zunge vor allem Bösen, deine Lippe vor trügerischem Reden; meide das Böse und thue das Gute; suche den Frieden und laufe ihm nach." Das Auge Gottes ruht auf den Gerechten, sein Ohr ist offen für ihr Schreien. Das Angesicht Gottes ist gegen die, die Arges thun, daß er vertilge aus dem Lande ihr Gedächtniß. Die da schreien, die höret Gott, und rettet sie aus allen ihren Nöthen. Gott ist nahe denen, die gebrochenen Herzens sind, dem gedrückten Geiste hilft er auf mit seinem Heile. Viel Mißgeschick hat der Gerechte zu überstehen, und aus allem rettet ihn Gott. Er bewahret alle seine Gebeine, daß nicht eines von ihnen gebrochen werde. Den Sünder tödtet das eigene Laster; die den Gerechten hassen, kom-

חֹנֶה מַלְאַךְ יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו
וַיְחַלְּצֵם: טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב
יְיָ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ:
יְראוּ אֶת־יְיָ קְדשָׁיו כִּי־אֵין
מַחְסוֹר לִירֵאָיו: כְּפִירִים
רָשׁוּ וְרָעֵבוּ. וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא־
יַחְסְרוּ כָל־טוֹב: לְכוּ בָנִים
שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְיָ אֲלַמֶּדְכֶם:
מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב
יָמִים לִרְאוֹת טוֹב: נְצֹר
לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר
מִרְמָה: סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה
טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ:
עֵינֵי יְיָ אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו
אֶל שַׁוְעָתָם: פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי
רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם:
צָעֲקוּ וַיְיָ שָׁמֵעַ וּמִכָּל־
צָרוֹתָם הִצִּילָם: קָרוֹב יְיָ
לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי
רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רָעוֹת
צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְיָ:
שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת
מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה: תְּמוֹתֵת
רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק

die Rechte Gottes sind die Wahrheit, allesammt gerecht. Köstlicher sind sie als Gold, als das reinste Gold in Menge; süßer als Honig, als der träufelnde Honigseim. Auch dein Knecht ist erleuchtet durch sie, und der sie beobachtet, der hat großen Lohn. Die unwissentlichen Sünden — wer erkennet die? von den geheimen stillen Sünden halte du mich rein und frei; auch vor den übermüthigen bewahre deinen Knecht, daß sie keine Gewalt haben über mich; da will ich vollkommen werden, und mich rein und frei halten von großer Schuld.

Mögen die Worte meines Mundes dir gefallen, und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, mein Hort und mein Erlöser.

Von David — als er seinen Sinn verstellt hatte vor Abimelech, und der ihn fortgeschickt, und er wegging.

אברכה Ich lobe Gott alle Zeit, stets ist sein Ruhm in meinem Mund. In Gott hat meine Seele ihren Ruhm und Stolz; mögen die Demüthigen es hören und sich dessen freuen. Preiset Gott in seiner Größe mit mir; lasset uns erheben einmüthiglich seinen Namen. Ich verlangte nach Gott, und er erhörte mich, und rettete mich aus allen meinen Aengsten. Die auf ihn schauen, leuchten, und ihr Gesicht wird nicht roth vor Scham. Der Arme da, der rief, und Gott hörte und er-

לָעַד. מִשְׁפְּטֵי־יְיָ אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים | מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים | מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם. בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם | מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל יִמְשְׁלוּ בִי אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

לד לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ:

אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת. תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: בַּייָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ: גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו: דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְיָ וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא וַייָ שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ:

שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ
אֱלֹהָיו׃ וַאֲנִי ׀ בְּחַסְדְּךָ
בָטַחְתִּי יָגֵל ׀ לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ
אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָמַל עָלָי׃
יט לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃
הַשָּׁמַיִם ׀ מְסַפְּרִים כְּבוֹד־
אֵל. וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד
הָרָקִיעַ׃ יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר
וְלַיְלָה לְּלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת׃
אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי
נִשְׁמָע קוֹלָם׃ בְּכָל־הָאָרֶץ
יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל
מִלֵּיהֶם. לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם ׀ אֹהֶל
בָּהֶם׃ וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא
מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ
אֹרַח׃ מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם ׀
מוֹצָאוֹ. וּתְקוּפָתוֹ עַל־
קְצוֹתָם וְאֵין ׀ נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ׃
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה
מַחְכִּימַת פֶּתִי׃ פִּקּוּדֵי יְיָ
יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב. מִצְוַת
יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם׃
יִרְאַת יְיָ ׀ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת

es so ergehet; wohl dem Volke, dessen Gott ist Gott der Herr. Auf deine Gnade vertraue ich, es frohlocket mein Herz ob deinem Heile, ich singe meinem Gott ein Lied, denn er hat mir wohlgethan.

למנצח Der Meister, ein Psalm Davids. Die Himmel erzählen die Ehre Gottes, und von seiner Hände Werk prediget die Himmelveste. Von einem Tag zum andern strömt aus das Wort, und von einer Nacht zur andern die Lehre und Erkenntniß. Keine Sprache, keine Worte, ohne daß man höret ihre Stimme, zieht sich eine Saite über die ganze Erde hin, und ihr Ton dringt bis an der Welten Enden. Dort hat er dem Sonnenstern sein Zelt gemacht, und wie ein Bräutigam geht er aus seiner Kammer, freuet sich wie ein Held zu durchlaufen seine Bahn. Von des Himmels Ende geht er aus, und im Kreislauf herum bis wieder an das Ende, und Keines birgt sich vor seiner Gluth.

Die Lehre Gottes ist vollkommen, labt die Seele, das Zeugniß Gottes zuverlässig, macht den Einfältigen zum Weisen. Die Verordnungen Gottes sind gerad und schlicht, ererfreuen das Herz; das Gebot Gottes ist lauter wie unser Augenlicht. Die Furcht Gottes ist rein und ohne Fehl, bestehet ewiglich;

Heiligthume aus; der Gott Israels, der gibt die Macht und Stärke dem Volke; gelobt sei Gott! — Ein Gott der Vergeltung ist Gott; ein Gott der Vergeltung wo er auszieht in seinem Glanze. Erhebe dich, Richter der Welt, und vergilt den Uebermüthigen nach ihrer Schuld. Bei Gott ist das Heil dein Segen komme über dein Volk, Selah! — Gott Zebaoth ist mit uns; Jakobs Gott eine feste Burg uns! Selah! — Gott Zebaoth! Wohl dem Menschen, der dir vertrauet! Gott hilf! Der Weltenherr erhöre uns, wenn wir zu ihm rufen.

Hilf deinem Volke, und segne dein Erbe; sei du ihr Hirte, und leite sie und trage sie in Ewigkeit! — Unsere Seele hoffet auf Gott; unser Schutz und Schild ist er.

An ihm erfreuet sich unser Herz, auf seinen heiligen Namen vertrauen wir!

Möge deine Gnade Herr, walten über uns, wie wir hoffen und harren auf dich! Zeige uns deine Huld und Gnade und gewähre uns dein Heil und deine Hilfe! Steh auf zu unserer Hilfe und erlöse uns um deiner Gnade willen.

Ich bin dein Gott und Herr, der dich hat heraus geführt aus dem Lande Egypten; thue nur weit auf den Mund, ich fülle ihn dir. Wohl dem Volke, dem

אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז
וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ
אֱלֹהִים: אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל
נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט
הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים:
לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ
בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם
בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה,
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:
הוֹשִׁיעָה | אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ
אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם
עַד־הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה
לַיְיָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי
בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם
קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי־חַסְדְּךָ
יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ
תִּתֶּן־לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה
לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ:
אָנֹכִי | יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם. הַרְחֶב־פִּיךָ
וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם

Flur und was darin ist; da jubeln die Bäume im Walde vor Gott, so er kommt zu richten die Welt.

Danket Gott, denn er ist gütig; ewig waltet seine Gnade. Saget: Gott des Heiles, sende uns dein Heil, sammle uns und rette uns vor den Völkern, daß wir danken deinem heiligen Namen, und uns rühmen mit deinem Lob und Preis.

Gelobt sei Gott, der Gott Israels von Ewigkeit in Ewigkeit — und es sprach alles Volk: Amen! Lob und Preis dem Herrn!

Erhebet Gott, unsern Herrn, und bücket euch vor dem Schemmel seiner Füße; heilig ist er!

Erhebet Gott, unsern Herrn, und bücket euch vor seinem heiligen Berge; denn heilig ist Gott, unser Herr!

Er der Allerbarmende versöhnet die Schuld, und verderbet nicht; er wendet gar oft ab seinen Zorn, daß nicht ausbreche sein ganzer Grimm.

Du Gott wirst nicht abziehen dein Erbarmen von mir deine Gnade und Treue, die werden mich stets schirmen. Gedenke, Gott deiner Barmherzigkeit und deiner Gnade, die gewaltet von Ewigkeit.

Gebet Gott die Macht! Ueber Israel strahlet seine Majestät, und seine Macht ist im Wolkenhimmel. Furchtbar bist du, Gott, von deinem

יַעֲלֹז הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל ׀ לַייָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא־יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים ׀ מִמִּקְדָּשֶׁיךָ

hätte ich es mit der Schnur dir als Erbe zugemessen, als ihr noch waret gering an Zahl, wenige und fremd darin." Und sie wanderten von Volk zu Volk und von einem Reiche und Volke zum andern; nicht ließ er zu, daß Einer sie bedrücket hätte, und züchtigte um ihretwillen Könige. „Rühret nicht an meinen Gesalbten! Thuet meinem Propheten nichts zu Leide!"

Singet dem Herrn, alle Welt! Verkündet von Tag auf Tag sein Heil! Erzählet unter den Völkern von seiner Herrlichkeit, und unter den Nationen von seinen Wundern! Denn groß ist Gott und gepriesen über Alles und furchtbar über alle Erdengötter; denn die Götter der Völker das sind Götzen; und Gott hat den Himmel gemacht. Pracht und Herrlichkeit zieht vor ihm her, Macht und Freudigkeit an der Stätte, wo er waltet.

Gebet Gott, ihr Geschlechter der Völker; gebet Gott die Macht und Ehre; gebet Gott die Ehre seines Namens! nehmet Gaben und tretet ein vor ihm; bücket euch vor Gott im heiligen Schmucke; zittert vor ihm alle Welt, steht auch der Erdball fest und wanket nicht. Es freuen sich die Himmel und jauchzet die Erde, wo sie sprechen unter den Völkern: Gott ist der Weltenherr! Es brauset das Meer und was es füllet; es frohlocket die

מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ. וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם | מְלָכִים: אַל־תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ: שִׁירוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים. כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים | אֱלִילִים, וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ: הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ

mit Sang und Saitenspiel, deine Größe und deinen Ruhm und deine Herrlichkeit erkennen, deinen Namen nennen zum ewigen Gedächtnisse, dir huldigen als unserm Weltengott und Herrn, dir dem einzigen, dem ewiglebenden Herrn der Welt! Gepriesen und verherrlicht sei sein großer Name in Ewigkeit! Gelobt seist du Gott, der Weltenherr, dessen Ruhm ist der Menschen Lob und Preis.

הודו Danket dem Herrn, rufet ihn an mit seinem Namen, verkündet unter den Völkern seine Thaten! Singet ihm ein Lied, schlagt vor ihm das Saitenspiel, redet von seinen Wundern Rühmet euch seines heiligen Namens, daß sich vom Herzen freuen, die den Herrn suchen. Forschet nach Gott und seiner Macht, suchet sein Angesicht stets und immerfort. Gedenket seiner Wunder, die er gethan, seiner Wahrzeichen, der Richtersprüche aus seinem Munde, Same Israels, seines Knechtes! Kinder Jakobs, seines Erwählten! Er ist unser Gott und Herr, sein Recht geht durch die ganze Welt. Gedenket in Ewigkeit seines Bundes, des Wortes, das er geboten für das tausendste Geschlecht; wie er mit Abraham (den Bund) geschlossen, und seinen Eid schwur dem Isak, den er für Jakob zum Gesetz hat aufgestellt für Israel zum ewigen Bunde.

Da sprach er: „Dir gebe ich das Land Kanaan, als

וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַזְכִּיר
שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ
אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים.
מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי
עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ לַייָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ
הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו:
שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל
נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם
קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי
יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו
תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ:
זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה
לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־
אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק:
וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק
לְיִשְׂרָ׳ בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר
לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבֶל
נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתְכֶם | מְתֵי

וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ: בָּעֶרֶב יָלִין
בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְיָ
בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי־עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ
יְיָ אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן: מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שָׁחַת
הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה־עֹזֵר לִי:
הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן
יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: קדיש יתום.

ברוך שאמר bis בתשבחות wird stehend gebetet.

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם.
בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה
בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר
וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם.
בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ.
בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת.
בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב
לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם
לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל
בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל
הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי
עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן
חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד
עַבְדֶּךָ. נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת נְגַדֶּלְךָ.

ברוך Gelobt sei der, auf dessen Wort die Welt ist geworden, gelobt sei er. Gelobt sei der, der den Anfang der Dinge gemacht.

Gelobt sei der, dessen Wort ist That, dessen Entschluß und Vorsatz fest steht und Bestand hat.

Gelobt sei der, der sich der Erde erbarmt; gelobt der, der sich aller Schöpfungen erbarmet.

Gelobt sei der, der seinen Verehrern zahlt seinen vollen Lohn; gelobt sei der Ewiglebende und Allbeständige, der da rettet und erlöset, gelobt sei sein Name!

Gelobt seist du Gott, unser Herr, der Herr der Welt, der allmächtige Gott und allerbarmende Menschenvater. Ihn lobet und preiset sein Volk mit Herz und Mund! ihn preisen und rühmen alle Zungen, seine Frommen, seine Knechte; die Lieder Davids, seines treuen Knechtes, rühmen, preisen ihn! Dich unsern Gott und Herrn wollen wir preisen und rühmen

בכלל ויצא לדון בדבר החדש אי אתה יכול להחזירו לכללו עד־שיחזירנו הכתוב לכללו בפרוש. דבר הלמד מענינו. ודבר הלמד מסופו. וכן שני כתובים המכחישים זה את־זה עד־שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

בשעת בדיקת הציצית יאמר פסוקים אלו:

ברכי נפשי את יי ׀ יי אלהי גדלת מאד הוד והדר
לבשת: עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה:

קודם עטיפת הטלית אומרים:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ביחודא שלימא בשם כל ישראל: הריני מתעטף בטלית של ציצית כדי לקים מצות בוראי ככתוב ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדרתם: וכשם שאני מתכסה בטלית בעולם הזה כך אזכה שתתלבש נשמתי בטלית נאה לעולם הבא בגן עדן. ועל ידי מצוה זו תנצל נפשי רוחי ונשמתי ותפלתי מן החיצונים:

ואחר זה יתעטף מעומד ויברך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להתעטף בציצת:

ויכסה ראשו בטלית ויאמר ד׳ פסוקים אלו:

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון: ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: משך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא חשובה מצות ציצית זו כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי״ג מצות התלוים בה. אמן:

קודם ברוך שאמר אומרים מזמור זה.

ל מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך יי כי דליתני ולא־שמחת איבי לי: יי אלהי שועתי אליך ותרפאני. יי העלית מן־שאול נפשי חייתני מירדי־בור: זמרו ליי חסידיו

אֲשָׁמוֹת אֲשַׁם גְּזֵלוֹת אֲשַׁם מְעִילוֹת אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשַׁם נָזִיר אֲשַׁם מְצוֹרָע אָשָׁם תָּלוּי שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת. הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת. וּבִלְבָד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד: שִׁנָּה בַאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת בָּהֶן: מִקַּל וָחוֹמֶר וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר: כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה

פָּרִים שְׂפָתֵינוּ: וְנֶאֱמַר וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְיָ וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנֶאֱמַר זֹאת הַתּוֹרָה לָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלָאָשָׁם וְלַמִּלּוּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים:

(Am Sabbath.)

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וביום Am Sabbath zweijährige Lämmer ohne Fehler, und zum Mehlopfer zwei Zehntheile feines Mehl mit Oel eingerührt nebst dem Trankopfer. Dieses ist das Brandopfer für jeden Sabbath außer dem täglichen Brandopfer, nebst dem Weinopfer dazu.

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל־זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל־יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־מִזְבַּח הַחִיצוֹן. אִם־לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב. מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב. אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת. כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הָעֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים: זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אַבַּיֵי הֲוָה מְסַדֵּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְּׁמָא דִגְמָרָא. וְאַלִּבָּא דְאַבָּא שָׁאוּל. מַעֲרָכָה גְדוֹלָה קוֹדֶמֶת לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת. וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת קֹדֶמֶת לְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים. וְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים קֹדֶם לְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. וְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי קוֹדֶם לְהַטָּבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת. וְהַטָּבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לְדַם הַתָּמִיד. וְדַם הַתָּמִיד קוֹדֶם לְהַטָּבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת. וְהַטָּבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת קֹדֶמֶת לִקְטֹרֶת. וּקְטֹרֶת קֹדֶמֶת לְאֵבָרִים. וְאֵבָרִים קוֹדְמִין לְמִנְחָה. וּמִנְחָה קֹדֶמֶת לַחֲבִיתִּין. וַחֲבִיתִּין קוֹדְמִין לִנְסָכִין. וּנְסָכִין קֹדְמִין לְמוּסָפִין. וּמוּסָפִין קֹדְמִין לְבָזִיכִין. וּבָזִיכִין קֹדְמִין לְתָמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבָּיִם. שֶׁנֶּאֱמַר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים. עָלֶיהָ הַשְׁלֵם כָּל הַקָּרְבָּנוֹת כֻּלָּם:

תפלת רבי נחוניא בן הקנה:

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה. אבג״יתץ
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא. קרע״שטן
נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם. נגד״יכש
בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵם צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם. בטר״צתג
חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ. חקב״טנע
יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ. יגל״פזק
שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת. שקו״צית
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים. אַתָּה צִוִּיתָנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְלִהְיוֹת כֹּהֲנִים בַּעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם בְּדוּכָנָם. וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבָטֵל הַתָּמִיד וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן בַּעֲבוֹדָתוֹ וְלֹא לֵוִי בְּדוּכָנוֹ וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אָמַרְתָּ וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֵא שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרוּצֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְעָמַדְנוּ עַל מַעֲמָדוֹ. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וּנְשַׁלְּמָה

שמות ל׳ לד

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נָטָף ׀ וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃ וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃ וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ וְנֶאֱמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה׃ וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהֹוָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃

תָּנוּ רַבָּנָן פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת. הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה. שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא. וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין. מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רוֹבַע הַקַּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה׃

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף. הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה. וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד׃

תַּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק. אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הָדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים. פִּטְּמָהּ לַחֲצָאִין כְּשֵׁרָה. לְשָׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שָׁמָעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכְּלָל. אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה לַחֲצָאִין. וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה׃

תַּנְיָא בַּר קַפָּרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָאָה שֶׁל שִׁירַיִם לַחֲצָאִין׃ וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא. אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל ׀ לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שְׂאוֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַייָ׃

הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיהֹוָה: וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם
וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק־עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם:

וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר
תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו
וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר:

במדבר כ״ח

וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר:
צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי
תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ:
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר
תַּקְרִיבוּ לַיהֹוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד:
אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר
וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין
הָעַרְבָּיִם: וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת
לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת
הַהִין: עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר
סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהֹוָה:
וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהֹוָה:
וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין
הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ
תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהֹוָה:

וידבר Der Ewige redete mit Moscheh und sprach: Gebiete den Kindern Jisrael's und sage ihnen: Mein Opfer, nämlich meine Speise, welche mein Feuer verzehrt mir zum angenehmen Geruch, müßt ihr sorgfältig jedes zu seiner Zeit darbringen. Sage ihnen also: Dieses ist das Feueropfer, das ihr dem Ewigen zu Ehren darbringen sollt: Jährige Lämmer ohne Leibesfehler, zwei jeden Tag, als fortbestehendes Brandopfer. Das eine Lamm bringst du des Morgens, und das andere zwischen beiden Abenden; dazu ein Zehntheil eines Epha feines Mehl zum Mehlopfer, eingerührt mit einem Viertel eines Hin gestoßenen Oels; das tägliche Opfer, wie es bereits am Berge Sinai gebracht, und dem Ewigen zu Ehren zum angenehmen Geruch vom Feuer verzehrt ward. Zu jedem Lamme gehört ein Viertheil Hin zum Trankopfer; auf das Heilige soll der unvermischte Opferwein dem Ewigen zu Ehren ausgegossen werden. Das andere Lamm bringst du zwischen beiden Abenden mit eben dem Mehlopfer und Trankopfer wie des Morgens, dem Feuer bestimmt, ein angenehmer Geruch dem Ewigen zu Ehren.

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה
לִפְנֵי יְהֹוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
אֶת־דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

ושחט Man soll es auf der mitternächtlichen Seite des Altars vor dem Ewigen schlachten, und die Söhne Ahron's, die Priester, sollen das Blut um den Altar sprengen.

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן
שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתָךְ:

אֱלֹהִים. קַבֵּץ קוֶֹיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה שֶׁכָּתוּב בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ:

Einige du, die auf dich hoffen, aus allen vier Enden der Welt; auf daß erkennen und einsehen Alle, die die Welt bewohnen, daß du allein Gott, Herr bist über alle Reiche der Welt. Du hast den Himmel gemacht und die Erde, das Meer und was in ihnen ist. Wer unter allen deinen Schöpfungen, den höheren und den niedern, könnte zu dir sagen: was thust du da?

Unser Vater im Himmel! laß deine Gnade walten über uns um deines heiligen Namens willen, der an und über uns ward genannt; auf das an uns in Erfüllung gehe, was geschrieben steht:

„Um die Zeit, da führe ich euch zurück, und um die Zeit, da sammle ich euch; denn ich will euch einen Namen machen einen ehrenvollen Namen unter allen Völkern der Welt, wenn ich zurückführe eure Gefangenen vor euren Augen, spricht Gott der Herr!

שמות ל׳ י״ח

וַיְדַבֵּר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה וְנָתַתָּה אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם: וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־

zu geben. Wohl uns! du hast den besten Theil, ein freundlich Loos, ein schönes Erbe uns beschieden. Wohl uns, die wir früh und spät, Abends und Morgens, zweimal im Tage unsern Glauben bedenken:

שמע „Höre Israel!
Gott unser Herr ist ein
einiger, einziger Gott!“

ברוך Gepriesen sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in — Ewigkeit!

אתה Du warst derselbe, bevor noch die Welt ist erschaffen worden, und bist derselbe, nachdem die Welt ist erschaffen worden, du bist derselbe, in dieser wie in der zukünftigen Welt. Heilige deinen Namen an Allen, die deinen Namen heilig halten; heilige ihn in deiner ganzen Menschenwelt; auf das dein Heil und deine Hilfe sichtbar werde an uns, und du erhöhet und wir mit dir erhöhet und verherrlicht werden.

Gelobt seist du Gott, der du heiligest deinen Namen in der großen Welt.

אתה Du unser Gott und Herr, du bist derselbe im Himmel und auf Erden wie in den höchsten Himmelshöhen! Das ist und bleibt wahr: Du bist der Erste und bist der Letzte, und außer dir ist kein Gott!

אַשְׁרֵינוּ מַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ
וּמַה־נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־יָּפָה
יְרֻשָּׁתֵנוּ אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ
מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב
וָבוֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם
בְּכָל יוֹם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד:
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא
הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא
הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם
הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם
הַבָּא קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל
מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת
שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ וּבִישׁוּעָתְךָ
תָּרִים וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ
בָּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת
אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה
הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין

Was ist unser Heil und unsere Kraft und Stärke? Was könnten wir, dir unserm Gotte und Herrn, dem Gotte unserer Väter zum Ruhme sagen? Sind nicht alle Helden wie Nichts vor dir, und die namhaften Männer als wären sie nie da gewesen? Die Weisen vor dir ohne Einsicht, die Verständigen ohne Ueberlegung? Ihr meistes Thun ist vergänglich und vergeblich; die Tage ihres Lebens sind wie ein flüchtiger Traum vor dir; der Vorzug, den der Mensch hat vor dem Vieh, der ist nichtig, dieweil Alles — eitel ist und vergänglich.

אבל Und doch sind **wir** dein Volk, das du erkoren: Die Glieder eines Bundes den du geweihet; die Kinder Abrahams, der dich geliebt, dem du deine Liebe zugeschworen auf dem Berge Moria; der Same Isaks, des Einzigen, der auf dem Altare schon vor dir gebunden lag; die Gemeinde Jakobs deines Erstgeborenen; um der Liebe willen, mit der du ihn geliebt, und dieweil du an ihm hast deine Freud' gehabt, nanntest du ihn mit Namen Israel (den heiligen Kämpfer Gottes) und Jeschurun (den Gottgerechten!)

לפיכך Darum fühlen wir uns auch verpflichtet und schuldig dir zu danken, dich zu preisen und zu rühmen, zu heiligen und zu verherrlichen, deinem Namen den Dank und die Ehre

כֹּחֵנוּ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה־
נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל
הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי
הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים
כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי
הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם
תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ
וּמוֹתַר הָאָדָם | מִן הַבְּהֵמָה
אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי
בְּרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם
אֹהַבְךָ. שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר
הַמּוֹרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ
שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ.
עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ.
שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ
וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ־בּוֹ.
קָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל
וִישֻׁרוּן׃

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים
לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ
וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ
וְלָתֵת־שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ.

Gib o Gott, daß wir heute und alle Tage Gnade finden und Wohlwollen und Erbarmen in deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen. Laß deine Huld und Milde walten über uns, daß wir deiner Wohlthaten uns stets erfreuen. Gelobt seist du Gott, der seine Huld und Milde walten läßt über sein Volk Israel.

יהי Möge es dir gefallen, dir meinem Gotte und Herrn, dem Gotte meiner Väter, mir heut' und alle Tage deinen Schutz und deine Obhut zu gewähren gegen Frechheit und Ausgelassenheit, Gewalt und Tücke. Schütze mich vor schlechten Menschen und schlechter Umgebung; vor einem bösen Nachbar und vor jedem bösen Verhängniß und Begegniß; vor jedem Seelenverderbniß; vor einem harten Gerichte und und einem harten Kläger, weß Bundes, weß Glaubens er auch immer sei! —

לעולם Es lehren die Weisen: „Vor Allem soll der Mensch gottesfürchtig sein im Stillen; die Wahrheit bekennen, die Wahrheit reden, wie er sie im Herzen hat; früh aufstehen, und seinen Gott und Herrn in Wahrhaftigkeit bekennen."

רבון Herr aller Welten! Nicht um unserer eigenen Verdienste willen hoffen wir die Gewährung unserer Bitten und Wünsche, die wir dir bringen; sondern auf deine unendliche Liebe und Barmherzigkeit hoffen und vertrauen wir. Was sind wir? Was ist unsere Liebe? Was ist unsere Frömmigkeit?

וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר ׀ רָע וּמִשָּׁכֵן רָע וּמִפֶּגַע רָע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן בְּרִית:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּמוֹדֶה עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר:

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אֲנַחְנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ מַה־

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der die Erde wölbet über die Wasser.

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der Alles, was mir Noth thut, mir geschaffen und bereit gehalten.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der da lenket die Schritte des Mannes;

— — der da gürtet Israel mit Macht und Stärke;

— — der da krönet Israel mit Ruhm und Herrlichkeit;

— — der dem Müden gibt die Kraft;

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der den Schlaf mir nimmt aus meinen Augen, und den Schlummer mir von meinen Augenliedern.

ויהי Möge es dir gefallen, dir unserm Gott und Herrn, dem Gotte unserer Väter uns anzuhalten und einzuführen in das innerste Heiligthum der Gotteslehre, uns zu befestigen in der Beobachtung deiner göttlichen Gebote, auf daß wir nicht zur Versündigung kommen, uns vor jeder Schuld und Sünde wahren, nicht der Versuchung, nicht der Schmach und der Beschämung je verfallen. Laß den bösen Trieb in uns nimmer walten über uns. Halt uns fern von schlechten Menschen, schlechter Gesellschaft und Umgebung. Befestige du jeden guten Trieb in uns, und uns in ihm, daß wir allen guten und edlen Werken mit aller Lust und Liebe nachgehen. Ueberwältige du den Herzenstrieb in uns, auf daß wir dir und dir allein uns unterwürfig zeigen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל־צָרְכִּי׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעֲדֵי גָבֶר׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינָי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי׃

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךְ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל תַּשְׁלֶט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר טוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ

in mir, du nimmst sie einst von mir, und wirst sie mir auch wiedergeben in der Zeit, die kommet. Alldieweil die Seele ist in mir, bekenne ich (meinen Glauben) vor dir, meinem Gott und Herrn, dem Gott meiner Väter, dich als den Meister aller Schöpfungen, den Herrn aller Seelen! Gelobt seist du Gott, der die Seele wieder gibt den todten Leibern!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der dem Hahne hat das Verständniß gegeben, zu unterscheiden zwischen Tag und Nacht.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich zu einem Israeliten hat gemacht;

— — der mich nicht zu einem Knechte hat gemacht;

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich

(Männer sagen;)	(Frauen sagen:)
nicht zu einem Weibe hat gemacht.	nach seinem Willen hat geschaffen.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der die Blinden sehend macht;

— — der die Nackten kleidet;

— — der die Gebundenen löset;

— — der die Gebeugten aufrichtet;

וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא: כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי גּוֹי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

Männer sagen:	Frauen sagen:
שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:	שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:

finden. Gelobt seiest du Gott, der seinem Volke Israel die Thora geoffenbaret.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der uns erwählet hat unter allen Völkern und uns seine Thora hat gegeben. Gelobt seiest du Gott, der die Thora hat gegeben.

יברכך „Gott segne dich und behüte dich!

Gott lasse leuchten über dich sein Angesicht, und sei dir gnädig!

Gott wende zu dir sein Angesicht und gebe dir den Frieden!"

אלו Das sind die Dinge, für die kein bestimmtes Maaß ist (im Gesetze): Die Ecke des Feldes (die den Armen überlassen ward); die Werke der Mildthätigkeit und Menschenfreundlichkeit und die Wissenschaft der Gotteslehre.

Das sind Dinge, von denen der Mensch den Fruchtgenuß hat in dieser Welt, und der Grundstock ihm bleibt für die künftige Welt. Die sind es:

Die Ehrfurcht, die wir Vater und Mutter bezeigen; die Werke der Mildthätigkeit; die Bereitwilligkeit, mit der wir ins Lehr- und Bethaus gehen Abends und Morgens; die Gastfreiheit; Krankenpflege; Ausstattung der Bräute; die Todten geleiten; Andacht im Gebete; Frieden stiften zwischen Mensch und Mensch. Die Wissenschaft der Gotteslehre (die Beschäftigung mit Gottes Wort und Lehre) die geht über Alles.

אלהי Mein Gott! die Seele, die du mir gegeben hast, ist rein. Du hast sie geschaffen und gebildet, und sie in mich hineingehaucht; du wahrest sie

אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁיעוּר הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרְאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לָעוֹלָם הַבָּא. וְאֵלּוּ הֵן. כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וְהַלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

אֱלֹהַי נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא. אַתָּה בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי. וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי

unser Herr und Herr der Welt, der uns geheiliget hat durch seine Gebote und uns geboten hat die Reinigung der Hände.

ברוך Gelobt seiest du Gott unser Herr und Herr der Welt, der den Menschen hat geformt in Weisheit und ihn mit Oeffnungen und Höhlungen hat geschaffen. Es ist bekannt und offenbar vor deinem Weltenthrone, daß, wo eine von ihnen sich öffne und eine sich schließe, es nimmer möglich wäre, daß der Mensch vor dir bestehen und am Leben bleiben könne.

Darum seist du, Gott, gelobt, der da heilet alles Fleisch und es wunderbar geschaffen.

ברוך Gelobt seist du, Gott, unser Herr und Herr der Welt, der uns geheiliget hat durch seine Gebote und uns geboten hat den Worten der Thora und der Gotteslehre eifrig nachzugehen (uns mit ihr zu beschäftigen).

והערב Möge, Gott unser Herr! das Wort deiner Gotteslehre stets unsere Lust sein, ein Labsal in unserem Munde und in dem Munde deines Volkes Israel. Mögen wir und unsere Nachkömmlinge und die Nachkömmlinge deines Volkes Israel zur wahrhaften Erkenntniß deines Namens gelangen und die Wissenschaft der Gotteslehre und deines göttlichen Wortes stets ihre Verehrer

מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־ דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָ׳ כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ: בָּרוּךְ

in Ewigkeit nicht für ein anderes hin.

10) Er schauet und weiß das Geheime und Verborgene in uns, durchschauet das Ende der Dinge bei ihrem Anfang und Entstehen.

11) Vergilt dem frommen Manne nach seinem Thun und Wirken und gibt dem Sünder, was ihm gebührt nach seiner Schuld.

12) Er sendet, wenn die Zeit zu Ende geht, uns seinen Gesalbten, daß er erlöse, die da hoffen auf das Ende und das Heil.

13) Die Todten belebt Gott in seiner Gnadenfülle. Gepriesen sei sein Name und seine Herrlichkeit in Ewigkeit

אדון Der Herr der Welt, der hat regieret bevor noch ein Geschöpf ist geschaffen worden. Zur Zeit als Alles ward gemacht nach seinem Willen, ward er der Welten „König" mit Namen schon genannt; und wenn Alles aus ist und zu Ende, wird er allein regieren in seiner Furchtbarkeit!

Er war! Er ist! Er wird sein in seiner Herrlichkeit Er ist einzig und kein Zweites ist, das ihm zu vergleichen wäre und mit ihm zu verbinden; ohne Anfang, ohne Ende, sein ist die Macht und sein die Herrschaft.

Er ist mein Gott, mein ewiglebender Erlöser; ein Fels und Hort in jeder Zeit der Noth. Er ist mein Banner und eine sichere Zuflucht mir, mein Theil und Loos, mein Kelch und Heil, wenn ich zu ihm rufe! In seine Hand empfehle ich meinen Geist, ob ich schlafe, ob ich wache, und mit dem Geiste meinen Leib in seine Hand! Gott mit mir, da fürchte ich Nichts.

ברוך Gelobt seist du Gott,

לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ: צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ. מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ. יִתֵּן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ. לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ: מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרוֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּךְ עֲדֵי־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

שיר מורכב מיתד וב' תנועות ויתד וב' תנועות בדלת וכן בסוגר:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא: לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל־לוֹ לְהַחְבִּירָה: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה: וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה: וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה: וְעִם־רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

שחרית

שיר תהלה

מן ג' תנועות ויתד וג' תנועות ויתד וג' תנועות בדלת וכן בסוגר, ובתוכו כלול י"ג העקרים.

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ: אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ. נֶעְלָם וְגַם־אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ: אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף. לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ: קַדְמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא. רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ: הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר. יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ. אֶל אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹד. נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא־יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ.

Lobgesang,

in welchem die 13 Glaubensartikel enthalten sind.

יגדל Groß ist Gott, der Lebendige, gepriesen ist sein Name.

1) Er ist und keine Zeit bestimmt das Sein in ihm.

2) Einzig ist er und keine Einheit wie die seine; unerforschlich, unbegriffen und kein Begriff begrenzet seine Einheit.

3) Er hat keine leibliche Gestaltung und keinen Leib; es gibt kein Bild und Gleichniß für ihn in seiner Heiligkeit.

4) Er war bevor noch eines von den Dingen war, die geschaffen wurden; er, der Dinge Anfang und selber ohne Anfang.

5) Er ist der Herr der Welt und aller Schöpfungen, zeigt in ihnen seine Größe, sein Reich und seine Herrschaft.

6) Den Ausfluß und den Abglanz seiner Weisheit gab er den Propheten, den Männern seiner Wahl, mit denen er seinen Ruhm getheilt.

7) So stand keiner mehr in Israel auf wie Moses, ein Prophet, der ihn geschauet in seiner Eigenthümlichkeit.

8) Die Lehre, darin die Wahrheit ist, die gab Gott seinem Volke, gab sie ihm durch seinen Propheten, der sich treu bewährt in seinem Hause.

9) Gott wechselt nicht mit seinem Gesetze, und hebt es nimmer auf, gibt es

Fest-
Gebete
der
Israeli-
ten